Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

25.835

334
U-27

334
Ա 2-27

Պրոլետարներ բոլոր յերկրների, միացե՛ք։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹ.
„ՀԱՅԿՈՈՊ"-Ի № 4

ՄԱՆՈՒԿ

ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎ ՈՒՂԻՆԵՐՈՎ

(ԱՌԱՋԻՆ ՀՈԴՎԱԾՔՇԱՐ)

Архивное Управление
МВД Арм.ССР
НАУЧНО-СПРАВОЧНАЯ
БИБЛИОТЕКА

Инв. № 66

Այժմ մենք պետք է դիտակցենք և գործով ցույց տանք, վոր այն հասարակական կազմը, վոր մենք պետք է պաշտպանենք սովորականից գերբա՝ կոոպերատիվ կազմն է։

Լ. ԼԵՆԻՆ

ԵՐԵՎԱՆ
Տրեստի Առաջին Տպարան
1928

25835

24 JUN 2013

6077-2011

Պատվեր № 872

ՅԵՐԿՈՒ ԽՈՍՔ

Դրքույկում զետեղված հոդվածաշարը տպված լինելով 1923 թ. ընթացքում, մեր պարբերական մամուլում՝ այժմ բարեփոխված և նոր ձեռագիր հոդվածներով ու տվյալներով լրացված և լույս ընծայվում։

Սույն հրատարակության նպատակն է տալ մեր կոոպերատոր-գործիչներին և տնտեսական հարցերով հետաքրքրվող ընթերցողներին կոոպերացիայի դերի, նշանակության և հերթական հարցերի մասին ամփոփ ու պարզ բնորոշումներ։

Խորհրդային Հայաստանի վերածնվող կոոպերացիան վոստնում է կազմակերպչական նոր ուղիներ, փորձում և առեղծել նավաղվելու և խորանալու հնարավորություններ։

Մեր յերկրի արտադրող ու սպառող զանգվածները բռնել են կոոպերացման ընթացքը և աստիճանաբար ընդգրկում են Թիֆլիսոոպը՝ դարձնելով նրան իրենց տնտեսական ու հասարակական կյանքի զորեղ խթանը։

Հայաստանում ազգաբնակչության մասսայական կոոպերացման հարցն ավելի քան հասունացած է ու հրամայողական։

Կոոպերացիայի զարգացման ու պատվաստման հարցը վերաբերնում է ոչ միայն կոոպերատիվ որգաններին ու բջիջներին, այլ և մեր պետական, տնտեսական և հասարակական բոլոր հիմնարկներին ու մարմիններին։

Մեզանում կոոպերատիվ գրականության կատարյալ սով է։ «Հայաստանի կոոպերացիա» ամսագիրը՝ ֆինանսական միջոցների բացակայության պատճառով՝ հազիվ չորս ամիսը մի անգամ է հրատարակվում։ Պարբերական մամուլը հնարավորու-

թյուն չունի լայն չափով արծարծել կոոպերացիայի խնդիրները և լուսաբանել դուռ կազմակերպչական հարցերը։

Հայաստանի կոոպերացիայի կազմակերպչական ձևերի, շինարարական ուղիների, ընթացիկ հարցերի ուրվագծերը տալիս է զրքույկս, որ նվիրում եմ մեր ակնակ կոոպերատորներին և կոոպերացած հասարակության։

Հեղինակ

I

ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

(Համահայաստանյան առաջին կոոպերատիվ համագումարի բանաձևը)

1. Հայաստանի կոոպերացիայի շինարարության որինական հիմքը կազմում են 1921 թ. հունիսի 3-ի և նոյեմբերի 24-ի դեկրետները՝ միասնական սպառողական կոոպերացիայի մասին։ Միասկոոպերացիան կազմակերպվում է սպառողականի շուրջն՝ ընդգրկելով բանվորա-գյուղացիական մասսաներին և բավարարելով նրանց պարենավորման ու կենսական կարիքները։

2. Միասկոոպերացիան ստեղծվում է քալաքի ու գյուղի արտադրողի ու սպառողի միջև սերտ հարաբերություն, տնտեսական շաղկապ՝ ներմուծելով գյուղում ֆաբրիկատներ և ժատակարարելով քաղաքին պարենավորման, վերամշակման և կենսական արժեք ունեցող նյութեր, իրեր և մթերքներ։

3. Սպառկոոպերացիան մեր յերկրի իրական պայմանների թելադրանքի հետևանքով, աստիճանաբար վերցնում է իր վրա՝ գյուղատնտեսական, արտադրողական, հայթհայթման, վարկային և տնայնագործական ֆունկցիաները, վորոնք զարկ են տալու Հայաստանի գյուղատնտեսության և արդյունաբերության զարգացմանը։

4. Հայաստանի կոոպերացիան ընդլայնացնելով իր գործունեության շրջանակը—ընդգրկելու յե յերկրի բովանդակ աշխատավորության՝ բավարարելով նրա կենսական ու տնտեսական բազմազան կարիքները։ Միևնույն ժամանակ նա հիմնավորելով

ր իրական գոյությունը—պետք է ուժեղացնի իր **Միությունը—Հայկոոպը**—դարձնելով նրան միասնական ինտեգրալ կոոպերատիվ կենտրոն։ Հայաստանում գործող տարբեր տիպի կոոպերատիվ կազմակերպությունները պետք է սկզբնական շրջանում համակերպեն իրենց գործունեությունը Հայկոոպի գործելակերպին՝ աստիճանաբար միանալով ու ձուլվելով միասնական—ինտեգրալ կոոպերացիային։ Հետագայում աննպատակահարմար Պետբանկի և Հողժողկոմատի յուրացրած կոոպերատիվ ֆունկցիաները։

5. Ինտեգրալ կոոպերացիան պատվաստելու համար պետք է առաջնորդվել «Ցենտրոսոյուզի» կազմ-հրահանգ. բաժնի կողմից մշակված հրահանգներով՝ հարմարեցնելով մեր յերկրի տնտեսական պայմաններին։ Ինտեգրացիա ստեղծելու համար համաձայնեցնել միևնույն գործելակերպին կամավոր ու գործնական ժիջոցներով՝ գոյություն ունեցող բոլոր տեսակի կոոպերատիվ կազմակերպությունները։

Այս սկզբունքը ի նկատի ունենալով Հայաստանի կոոպերացիան բաղկացած է հետևյալ **կազմակերպական միավորներից**։

1. Բոլոր գավառական, քաղաքային և գյուղական վայրերում կազմակերպվում են բանվորա-գյուղացիական միասնական կոոպերատիվներ **միասկոոպներ**, որոնց կազմակերպչական հիմքը համարվում է տվյալ շրջանի տնտեսական ձեռնարկությունը և նրա առանձնահատուկ պայմանները։ Այս տեսակետով միասկոոպի գործունեության շրջանը պետք է ներկայացնի տնտեսական մի միավոր—ընդգրկելով այնտեղ ապրող ամբողջ աշխատավորությանը։

2. Միասկոոպի գործունեությունը ընթանում է լիազորների կամ ընդհանուր ժողովի կողմից վավերացված **նորմալ կանոնագրությամբ**՝ հաստատված Համահայաստանյան կոոպերատիվ համագումարի կողմից։

3. Միասկոոպի գործունեության շրջանում թույլատրվում է կազմակերպելու կամավոր կոոպերատիվ խմբավորումներ, որոնք ընդգրկելու չեն որոշ աշխարհագրական և տնտեսական շրջան։ Կամավոր կոոպերատիվ խմբավորումն՝ առևտրական ու կազմակերպչական տեսակետներից, կամավոր կապ է հաստատում միասկոոպի հետ, տոմարագրվում և այնտեղ՝ ներկայացնելով իր կանոնադրության հաստատումը—Հայկոոպի կազմահրահանգչական բաժնին։ Կամավոր կոոպերատիվ խմբավորումն որպես կանոն և համարվում, չերբ նա ունենում է զուտ մասնագիտական բնույթ և արտադրողական կամ գյուղատնտեսական ֆունկցիա։ Կոոպկամխմբի շուրջը հավաքվում են միևնույն սոցիալական ու արհեստակցական խավեր։ Գործարանային շրջանում կազմակերպվում է **Ռաճկոոպ**, իսկ գյուղերում՝ **Գյուղկոոպ**։ Կամավոր կոոպխմբավորումն ղեկավարվում է իր կանոնադրությամբ՝ հաստատված Հայկոոպի վարչության և կազմ-հրահանգչական բաժնի կողմից։

4. Միասկոոպները և կամկոոպները համարվում են ըստ ամենայնի ինքնուրույն տնտեսական հասարակական կազմակերպություններ՝ ոգտվելով իրավական հիմնարկի բոլոր իրավունքներով ու արտոնություններով։ Միասկոոպները կազմակերպչորեն, տնտեսապես և առևտրականորեն ընդունում են լիազորների ժողովի որոշած պարտավորություններ։

5. **Հայկոոպը** հանդիսանում է միասնական կոոպերացիայի կազմակերպչական ու ֆինանսական կենտրոնը։ Հայաստանի բոլոր միասկոոպները, իսկ վերջիններիի միջոցով կամկոոպները համախմբվում են Հայկոոպի շուրջը, որ գործելու չի լիազորների ժողովի կողմից հաստատված կանոնադրությամբ։

6. Ամբողջ Հայաստանում կազմակերպվում են մոտակա ապագայում, համաձայն մեր սևեռման 37 միասկոոպներ, որոնք ընդգրկելու չեն իրենց մեջ բոլոր գյուղերը, բաժանելով նրանց 37 տնտեսական միություններին։

7. Յուրաքանչյուր միասկոոպին վերապահված գյուղերում, միասկոոպի վարչությունները բաց են անում խանութներ քա-

պահանջի և անդամների վորոշ կոնտիգենտ առաջ գալու դեպքում։

8. Միասկոոպների կողմից բացված գյուղական խանութներին կից ավյալ գյուղի անդամների կողմից ընտրվում են վերահսկող մարմիններ։

9. Մասնագիտական գյուղատնտեսական կոոպերատիվների (յուղա-պանրա գործարաններ, մեղրաբուծական և այլն) կազմակերպությունների նախաձեռնության, ինքնագործունեության չխոչընդոտելու նպատակով՝ վերջիններս կազմակերպվում են կամավոր հիմունքներով, վորոնք անդամագրվում են և կազմակերպչորեն միանում են ավյալ շրջանի միասկոոպին։

10. Միասկոոպների տնտեսական կապը կենտրոնի հետ հեշտացնելու համար, բոլոր խոշոր կենտրոններում բազաներ (պահեստներ) առաջին հերթին Ալեքսոլում և Սանահինում։

II

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ՍՏՐՈՒԿՏՈՒՐԱՆ

Ա.

Հ Ա Յ Կ Ո Ո Պ Ը

Հայաստանի կոոպերացիայի կենտրոնը համարվում է **Հայկոոպը**, վոր հիմնվել է 1917 թ. Երևանի նախկին նահանգի կոոպերատիվների նախաձեռնությամբ։ Այդ ժամանակ Հայկոոպն ընդգրկում էր գլխավորապես սպառկոոպերացիան, իսկ վարկային և գյուղատնտեսական կոոպերը հատկացարհային պատերազմի հետևանքով՝ ապրում էին իրենց կատաստրոֆիկ շրջանը։

Խորհրդային իրավակարգը Հայաստանում հաստատվելուց հետո՝ Հայկոոպը հանդիսացավ **ինտեգրալ կոոպերացիայի միությունը**։ Ժողկոմների խորհրդի 1921 թ. հունիսի 3-ի և նոյեմբերի 24-ի դեկրետների հիման վրա Հայաստանի միասնական կոոպերացիայի ղեկավար որգանը համարվեց Հայկոոպը, վոր իր շուրջը համախմբեց գոյություն ունեցող կոոպերատիվ կազմակերպությունները։

Հայկոոպը 1921-22 թ. գլխավորապես զբաղվեց ապրանքափոխանակությամբ և արդյունաբերական ու գյուղատնտեսական գործնեությամբ։ Հայկոոպը, պետական պատվերը—ապրանքափոխանակությունը կատարեց 65 տոկոսով։ Հայկոոպի արդյունաբերական ձեռնարկներից մի քանիսը —ծխախոտի և ոճառի գործարանները Հայաստանի մասշտաբով խոշոր դեր կատարեցին ժողովրդական տնտեսության մեջ։

Հայկոոպի անմիջական նպատակն է կազմակերպել Հայաս-

ոանի բանվորա-գյուղացիական միասնական կոոպերացիան։ Նա
մասնակցություն է միասկոոպներին՝ պարենավոր
ման ու գյուղատնտեսական անհրաժեշտ մթերքներ, գործիքներ
և այլ առարկաներ։ Հայկոոպը կազմակերպում է կոոպերատի
վարկ։ Նա հարաբերություն ունի և մտնում է Հայաստանի տնտեսա
կան հիմնարկների, համաձուլական կոոպերատիվ միությա
«Центросоюз»-ի, խորհրդային ֆեդերացիայի բարձրագույն որ
գանների հետ՝ առևտրական ու ֆինանսական խնդիրների վերա
բերմամբ։

Հայկոոպը բանվորա-գյուղացիական միասնական կոոպերա
ցիայի մասնական մի ուժ է։

Հայկոոպի բարձրագույն որգանը կոոպերատիվների լիա
գործերի համագումարն է, որը գումարվում է տարին մի անգամ
քննելու կազմակերպչական ու տնտեսական խնդիրներ և ընտրե
լու վարչություն ու վերատեսուչ հանձնախումբ։

Հայկոոպը կրթա-լուսավորական ասպարիզում խոշոր գ
ուն է կատարելու. կոոպերատիվ կրթության ու դաստիարակ
թյան խնդիրները սերտ առնչություն ունեն կոոպերացիայի ծա
վալման ու խորացման հետ։

Հայկոոպին է վերապահված ստեղծել կոոպերատոր պրակ
տիկ-գործիչների մի կադր, որը անհրաժեշտ է նրան ունենալ
րի վրա կոոպերատիվ շինարարության։

Կոոպերատիվ-հասարակական գործերը, կոոպեր
տիվ դպրոց և ամբողջն կազմակերպելը Հայկոոպի հերթական
առաջնակարգ խնդիրներից են։

Հայկոոպի հրատարակչական գործունեությունը ունի խոշո
հասարակական արժեք. կոոպերացիայի գրականության ստեղ
ծումը կոոպերատիվ շարժման հաջողության գրավականն է։ Հայ
կոոպը իր հիմնադրման որից գրական ասպարիզում շատ գ
բան է արել։ Մինչև որս չի հրատարակված կոոպերացիայի վ
բերմամբ ոչ մի շահեկան երկ կամ ձեռնարկ։ Հայկոոպը մի
1923 թ. է, որ ունի իր պաշտոնական որգանը—«Հայաստան

կոոպերացիան», որի հրատարակությունը պիտի ապահովել և հա
րատև դարձնել։ Հրատարակչական բաժինը պիտի ձեռնարկի կազ
մելու և թարգմանելու. կոոպերացիայի տեսական, պատմական
և գործնական բնույթ կրող գրվածքներ, ձեռնարկներ և ուսում
նասիրություններ։

Հայկոոպի կազմա-հրահանգչական ապարատը պիտի լինի
հզոր, կատարյալ և կենսունակ։ Այս բաժնի շուրջը պիտի համա
խմբել Հայաստանի բոլոր կոոպերատոր ուժերը։ Կոոպերացիայի
գաղափարական դեկը պիտի գավի նկատմա-հրահանգչական բաժ
նի ձեռքին։

Հայկոոպի անձնական շտատը պիտի լինի սակավամարդ,
բայց ժիր և կարող։ Հայկոոպն, անցյալի փորձից խրատված, պետք է
ազատվի հակախորհրդային ու հակակոոպերատիվ տարրերից։

Հայկոոպի ճեղքին սեռերն լինելու է պարզ և գործնական։
Հայկոոպն ունենալու է հետևյալ միացյալ բաժինները, ա) Ընդ
հանուր ու կազմա-հրահանգչական բ) Ֆինանսա-առևտրական
գ) Արդյունաբերական ու գյուղատնտեսական։ Այս բաժինների
վրա պիտի ամփոփվել կուլտուր-կրթական, հրատարակչական, ի
րավաբանական, վիճակագրական, ինֆորմացիոն և այլ հենթաբա
ժինները։

Հայկոոպին կից, իհարկին, կարող են գոյություն ունենալ
նաև բանվորական, գինվորական, վարկային և վերնադրական
կոոպերատիվների սեկցիաներ։

Հայկոոպն իր ներքին սիստեմայով, պետք է համաձայնության
կենտրոնի-Центросоюз-ի մինյատյուրն լինի։

Ահա ընդհանուր գծերով Հայաստանի բանվորա-գյուղացիա
կան կոոպերացիայի կենտրոնի Հայկոոպի կազմակերպչական
առաջադրածքը։

Բ

ԲԱՆՎՈՐԱ-ԳՅՈՒՂԱՑԻԱԿԱՆ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ—ՄԻԱՍԿՈՈՊԸ

Հայաստանի բանվորա-գյուղացիական մխիթարական կոոպերացիայի գոյությունը հիմնավորվել է Ժողկոմների խորհրդի 1921 թ. Հունիսի 3-ի դեկրետով, որի հիմնական կետերն են՝ ա) Հ. Ս. Խ. բոլոր քաղաքացիները միանում են սպառողական ընկերությունների մեջ. բ) Տվյալ վայրի բոլոր քաղաքացիները մտնում են միասնական ընկերության մեջ, ընդ որում յուրաքանչյուր քաղաքացի ցուցակագրվում է սպառողական ընկերության բաշխման կայարաններից որևէ մեկում։ գ) Յուրաքանչյուր չյուր բնակավայրում, անկախ նրա ծավալից, չի կարող գոյություն ունենալ մեկից ավելի սպառողական ընկերություն։

Հայաստանը գերազանցորեն գյուղացիական լերկիր լինելով՝ **զուտ սպառողական կոոպերացիան** ժողովրդական տնտեսության մեջ հարատև կյանք չի կարող ունենալ։ Մեր բանվորա-գյուղացիական զանգվածներն ավելի շատ արտադրող արդյունաբերող են, քան սպառող ու մատակարարվող։ Բայց՝ նկատի ունենալով Հայաստանի գյուղատնտեսության ու արտադրական այլ ճյուղերի ներկա քայքայված վիճակը և վերակենդանացման շրջանը՝ կոոպերացիայի նախնական բջիջը պիտի լիներ սպառողականը, որը մեր լերկրում ներմուծված ֆաբրիկանների բաշխի մասսաներին։ Կոոպերացիայի սոսկ սպառողական ֆունկցիաների հետ միասին կատարվելու լեն նաև գյուղատնտեսական վարկային և արդյունաբերական գործողություններ։

Միասկոոպն ընդգրկելով բանվորա-գյուղացիական մասսաներ՝ ստեղծում է քաղաքի ու գյուղի միջև տնտեսական սերտ կապ. փոխանակման գործառնությունը կազմում է միասկոոպի գլխավոր ֆունկցիան։ Մյուս կողմից միասկոոպին է վերապահված կատարելու պետական պարտավորություններ—փոխանակումը

հայթայթումն ու մեծաքանակ գնումներ։ Միասկոոպը կազմելով պետական ընդհանուր ապպարատի մի մասնիկը՝ հանդիսանում է իրավաբանական ինքնուրույն միավոր։

Միասկոոպի դեկավար օրգանը համարվում է անդամների ընդհանուր կամ լիազորների ժողովը, որը գումարվում է հարկավոր լեղած դեպքերում՝ տնօրինելու միասկոոպի հերթական հարցերը։

Միասկոոպի գործադիր մարմինը վարչությունն է, որը գործում է կանոնադրության սահմաններում և լիազորների ժողովի որոշումներով ու հրահանգներով։

Միասկոոպի վարչության գործունեության վերահսկումը և վերաքննության իրավունքը պատկանում **վերահսկող հանձնաժողովին**, որը ընտրվում է լիազորների ժողովի կողմից։

Միասկոոպի գործելաշրջանը տվյալ զավառի տնտեսական ու աշխարհագրական միավորն է, որը ընդգրկում է որոշ թվով ազգաբնակչության և գյուղաշրջան։

Հայաստանի կոոպերացիայի ներկա ցանցը շատ նոսր է ու ցրված։ Հայկոոպի կազմա-հրահանգչական բաժինը առաջին հերթին կազմակերպելու և ուժեղացնելու լե **լերկրորդ ասթիճանի կոոպերատիվները**—միասկոոպները։ Միասկոոպը գործելու լե ազգմակերպական սիստեմով. տվյալ վայրի այս կամ այն կետում միասկոոպը բաց է անում բաժանմունքներ՝ կրպակներ, որոնք ծառայում են տեղական անդամ սպառողների անմիջական կարիքները։ Անդամների միջև ինքնագործունեությունը զարգացնելու և նրանց առաջ շահագրգռելու համար կոոպերատիվ խանութի վարակալության իրավունքը տրվում է **կրպակային հանձնախմբին** (лавочная комиссия), որն ընտրվում է տեղական անդամների ընդհանուր ժողովում։

Միասկոոպը գործելու լե իր սեփական միջոցներով և ըստացած վարկի սահմաններում։ Միասկոոպի առևտրական գործունեության մեջ պիտի ճշտորեն կիրառել անդամների շահագրգռման, խնայողական և հաշվեառման սկզբունքները։ Անդամների

ժուժած անդամավճարները և ամբողջական ավանդները պիտի ա
պահովվին պատահականություններից և վերադարձվեն վորոշյա
ժամանակամիջոցում։ Կուբսերի և շուկայի գների յելևէջներ
չեն կարող ազդել անդամների խնայողական դրամագլխի ամբող
ջության վրա։ Անդամների գնումները պիտի խրախուսվի տարե
վերջի դիվիդենտի բաշխմամբ և այլ տոկոսային պրեմիաներով

Ազգաբնակչության չքավոր մասի մուտքը միասկոոպում կա
նրա բաժանմունքներում պետք է լինի ազատ և անարգել։

Միասկոոպը կազմա-հրահանգչական խնդիրներում կապվա
է Հայկոոպի հետ։ Միասկոոպը իր ներքին շուկաներում հանդե
է գալիս ինքնուրույն և անկախ։ Արտաքին շուկաներում միաս
կոոպի յերևալը պիտի լինի Հայկոոպի վարչության գիտությամբ
և սանկցիայով։

Հայաստանի այն միասկոոպները, վորոնք տնտեսապես կապ
ված են Թիֆլիսի և Բաքուի շուկաների հետ, (որ. Դիլիջանի,
Ղարաքիլիսի, Լոռու և Զանգեզուրի) կարող են Հայկոոպի վար
չության գիտությամբ առևտրական կապ ստեղծել կոոպերատիվ
կենտրոնների—Заксоюз-ի և «Ազսույզ»-ի հետ՝ ստանալով նրան
ցից անմիջապես ապրանքներ։ Միասկոոպների առևտրական ար
տաքին հարաբերությունը չը պիտի խանգարի Հայաստանի կո
պերատիվ շինարարությանը։

Միասկոոպի գործնեության վերաբերյալ հրահանգներ
շրջաբերականներ և դիրեկտիվներ տրվում և Հայկոոպի կազմա
հրահանգչական բաժնի կողմից։

Այդպիսով միասկոոպը՝ պահպանելով ընդհանուր կոոպե
րատիվ կենտրոնացման սկզբունքները՝ հնարավորություն ունի
յերևան հանելու իր ինքնագործունեությունը և կատարելագոր
ծելու իր ապագարատը։

Գ.

ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎ ԱԶԱՏ ԽՄԲԱՎՈՐՈՒՄՆԵՐ

Կամկոոպեր, գյուղկոոպեր յեվ բանկոոպեր

Հունիսի 3-ի դեկրետի համաձայն միասկոոպի գործնեությ
յան շրջանում «Թուլյատրելի յե քաղաքացիների միացումն ա
վելի փոքր բնակչական տերրիտորիալ միավորների մեջ, ինչպես
նաև խմբերի, վորոնք ունեն միևնույն արհեստը կամ զբաղումն
քը, ըստ վորում, այդպիսի միություններին անդամագրվելն ու
նրանից հեռանալը ազատ և ոչ հոժարակամ։ Այդ միությունները
պիտի արձանագրվեն այն միասնական սպառողական ընկերու
թյան մեջ, վորի գործնեության շրջանում նրանք առաջ են
եկել»։

Նոսքը վերաբերում է կոոպերատիվ ազատ խմբավորում
ներին, վորոնց վերապահված և ինքնուրույն դեր կատարելու
անվորա-գյուղացիական միասնական կոոպերացիայի մեջ։
Դրան կոոպերատիվ խմբավորման գործնական արժեքը կայանում
նրանում, վոր ավելի քան զարկ և տրվում սպառող ու ար
տադրող մասսաների նախաձեռնության ու ինքնագործնեությ
ան։ Հենվելով նույն տեսակետի վրա՝ կոոպերատիվ ազատ
խմբերի առաջադրած նպատակակետերն են՝

ա) Դարձնել անդամների մուտքը տեղկոոպում ազատ և կա
մավոր։

բ) Կոոպմիավորը՝ գործելով ավելի նեղ շրջանում և ընդ
րկելով անդամների նոսր խավերը՝ հնարավորություն ունի
ոչ ալու նրանց ամենակենսական պահանջները։

գ) Կոոպմիավորի կառավարչական սիստեմը նույնն է, ինչ
որ միասկոոպինը—անդամների ընդհանուր ժողովի միջոցով
իրագործում և վարչության ու վերստուգիչ հանձնախմբի ընտրո
ական սկզբունքը։

Արհեստակցական խմբավորումների համար կազմակերպվու

և ավյալ վայրում կամ ձեռնարկության մեջ բանկոոպները, վ
բոնք ունին սպեցիֆիկ բնույթ և ծառայելու չեն վորոշ նպատակ

Բանվորական սպառկոոպերացիան բյուրեղանում է միայ
իր հարազատ միջավայրում—գործարանում կամ արդյունաբեր
կան շրջանում: Բանկոոպը տրոպիքական բույսի նման չի կար
աճել ու փարթամանալ իր բնազավառից դուրս, ալպիակա
բարձրալանդակում:

Կոոպերացիայի ազատ խմբավորման հարազատ միջավայր
գյուղն է, գյուղկոոպների սոցիալական հիմքը մեր աղքատ ու մ
չակ գյուղացիությունն է:

Գյուղկոոպները կազմակերպչական խնդիրներում չենթարկ
վում են ավյալ վայրի միասկոոպին: Կոոպերատիվ գործունե
յության կենտրոնացումն ըղխում է միասնական կոոպերացիայ
կառուցվածքից: Գյուղկոոպների գոյության իրավականացումն
կանոնադրության հաստատումը՝ Միասկոոպի կազմակերպչակա
ֆունկցիաներից մեկն է:

Գյուղկոոպն իր ներքին կյանքում ինքնավար ու ինքնու
րույն լինելով հանդերձ՝ իր առևտրական խոշոր գործառնա
ժամանակ—փոխանակման, մեծաքանակ գնումների և պետակա
պայմանավորումների կատարման դեպքում՝ իր գործելակերպ
պետք է համակերպի միասկոոպի գործելակերպին: Մրցակցու
թյունից ու հակամարտությունից խուսափելու համար՝ միասկո
ոպին է վերապահվում Հայաստանի ներքին շուկաներում կենտրոնը
գյուղկոոպները, հարկավոր դեպքում միասկոոպին են տրա
մադրում իրենց շրջանառության արժեքները: Գյուղկոոպին
թողնվում իր սեփական միջոցներով ձեռք բերված կամ արտա
դրված արժեքների սպառման կամ բաշխման իրավունքը:

Գյուղկոոպը մեքենաբար մտնելով միասկոոպի մեջ՝ հա
մարվում է նրա իրավազոր անդամը: Գյուղկոոպն անդամագրը
վում է միասկոոպին հավաքաբար, նրա անհատ անդամները ազա
են լինում նոր վճարումներից: Գյուղկոոպերի միացումը միաս
կոոպի հետ կատարվում է կամավոր ու ազատ սկզբունքով:

Մի քանի խոսք էլ կոոպմիավորի—գյուղկոոպի պիտավոր
ֆունկցիաների մասին. հարկավոր է նորից ընդգծել, վոր գյուղ
կոոպն ընդգրկում է աղքատ ու միջակ գյուղացիական շերտերին:
Կոոպերացիայի բնագավառը գյուղատնտեսությունն է, գյուղ
կոոպը կատարելու չի նաև սպառողական ու վարկային գործա
ռումներ. նշանակում է գյուղկոոպը մարմնացնելու չի իր մեջ
ինտեգրալ կոոպերացիան. գյուղում, ինտեգրալը սաղմնավորվելով՝
աճում ու փարթամանում է Հայաստանի մասշտաբով: Մեր ին
տեգրալ կոոպերացիան օրինականացվել և ժողկոմների խորհրդի
1921 թ. նոյեմբերի 24-ի դեկրետով, վորտեղ ասված է՝ «Հա
յաստանի կոոպերատիվ շինարարության հիմքը դնել միասնա
կան կոոպերացիայի սկզբունքը, վոր նպատակ ունի համախմբել
գյուղի և քաղաքի մասի աշխատավորական արտադրողներին՝
ուրացնելով գյուղական սպառողական, գյուղատնտեսական կո
ոպերացիայի գործառնությունները:

Համառոտագրելով կոոպերացիայի սորուկտուրան, վոր ար
տացոլում է իր մեջ խորհրդային իշխանության անտեսական
որ քաղաքականության վարքագիծը՝ հարկավոր է մի անգամ
ել շեշտել և այն, վոր մեր կոոպերացիան դեռևս անկազմակերպ
խանձարուրային վիճակում լինելով՝ ավելի քան կարիք ունի
ուղիղ և միաձույլ շինարարության:

Հայաստանի կոոպերացիայի կառուցվածքը պետք է ամ
ողջանա վերոհիշյալ ուղիներով, անհիվանդագին և համառ ու
ոկուն աշխատանքով:

III

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ՆՈՐ ՈՒՂԻՆԵՐ

Ա.

Հայաստանի կոոպերացիան իր առողջացման որերն է ա
քում: Հայկոոպի շինարարությունը նոր ուղիներ է գտել: Կո
պերատիվ շարժումն Խորհրդային Հայաստանում արդեն ունի հ
նարավոր պայմաններ՝ զարգանալու հանրապետական մասշտաբ
և ընդգրկելու բանվորա-գյուղացիական մասսաներին:

Կոոպերացիան սոցիալիստական հեղափոխության ընթա
քում ազատագրվելով «Ռոչդելյան—անաղարտ» սկզբունքների
թոթափել և իրենից բուրժուազիայի գաղափարական պատրան
ները և փրկվել և ուտոպիական մղձավանջներից: Կոոպերացի
յի վարքագիծը **կամուճխատական** կուսակցության կողմից բն
րոշված և մարքսիստորեն և նրա ուղիները ընդգծված են ու
ու անշեղ: **Կոոպերացիայի օբեկտ՝ առաջդողն ու սպառող**
նրա բնագավառը գյուղն ու քաղաքն են: Համագործակցությ
գլխավոր շեշտը յերկու սոցիալական դասակարգերի, գյուղա
ցության ու բանվորության **տնտեսական շահերն** է, որ զ
վում և նրանց փոխադարձ մերձեցման ու հաղորդակցման ուղ
ներով:

Կոոպերացիան իր գործունեությունը հիմնավորում է
յերկրի արտադրողական հարաբերություններով, աշխատավոր
կան զանգվածների ինքնագործ ու նախաձեռնող գործելակերպ
Կոոպերացիան հանդիսանում է այն ակտիվ ուժը, որ զարկ
տալու մեր յերկրի գյուղատնտեսության և արդյունաբերությ
գործին, ուժեղացնելով մեր տնտեսական ճակատը: Կոոպերացի
անհրաժեշտ և խորհրդային իշխանության և նրա ղեկավար կո-
մունիստական կուսակցության այնքան, որ տնտե-
սական մյուս գործոնները՝ ֆինանսական, պարենավորման, հո-
ղագործական, արդյունաբերական և ուրիշ կոմիսարիատներ ու
հիմնարկները:

Հայաստանի կոոպերացիան մինչև սրա ուղիղ և ընդգծված գործելակերպ չի ունեցել: Հայկոոպի «ղիզ-զագային» ընթացքը, անկերպարանք ու անարդյունավետ անցյալը բացատրվում է մեր տնտեսական կյանքի վրա: Հայաստանի կոոպերատիվների միությունը մինչև 1923 թ. սկիզբը ապրել և հեղափոխության ռազմկոմունիզմի շրջանը, ունեցել շատյալ ու անհաշիվ գործունեություն: Հայկոոպի կազմակերպած **հարյուրի հազար** բաշխող ու սպառող կոոպերատիվները, այսպես կոչվող արտա-
սանականյան դրասենյակներն ու գործակալությունները քանդ, շատ քանդ նատեցին բանվորա-գյուղացիական պետության վրա: Հայ-
կոոպը անտեսական նոր-քաղաքականության յեռամյակում չեր ունեցել «Սպիլան ու Խարիբդան»: Հոչակավոր «ՆԵՊ»-ը դեռևս չեր ազդել Հայկոոպի գործունեության վրա և չեր փոխել նրա նախկին ընթացքը: Կոոպերացիայի ասպարեզում «ՆԵՊ»-ի տի-
րապետման բացակայությունն արդյունք եր գլխավորապես Հա-
յաստանի իրական պայմաններին և բղխում եր մեր կյանքի տնտեսական իրադարձություններից: Անհատը կոոպերացիայի հաջո-
ղությանն ազդել և այն չափով միայն, որ չափ որ կուսակ-
ցական և Խորհրդային բարձր օրգաններն աչքաթող չեին արել, անդամ արհամարել Հայկոոպը՝ խորթ նայելով նրան և անվստա-
հություն տածելով դեպի նրա գործունեությունը:

Միայն 1923 թ. Հայաստանի կոոպերացիան **ապրեց իր վե-
րածնունդը**: Հայկոոպը որհասական գալարումներից հետո-ցույց
տվեց առողջացման նշաններ: Հայաստանի կոոպերացիան ան-
վտանգ անցավ «Սպիլան ու Խարիբդան»: Կոոպերատիվ շարժումը
վերջապես գտավ իր ընթացքը և հոսեց իր հունով:

Հայկոոպի յեռամյա գործունեության վերադնահատումն,

նրա յավերի վերածողը և խոցերի անդամահատումն արեց համա
հայաստանյան կոոպերատիվների աճպարարին համագումարը, վո
անցյալի հզոր իմպերիալիստներից խրատված և մեր յերկրի ոյալ պայ
ժամանակներն ի նկատի ունենալով՝ ընդգծեց այն ուղին և մշակե
այն գործնական միջոցները, վոր ուղեցույց պիտի լինի կոոպերացիայ
կազմակերպչական ու շինարարական աշխատանքներին։

Բ.

Խորհրդային կառավարությունը Հայաստանի կոոպերացի
ային, յերկու տարի առաջ ավեց մի լուրջ խնդիր—համակերպ
իր գործունեությունը տեսական ճոր բազաների հե

Կոոպերարացիայի ապարատները, վոր մինչև այդ որվորի, և արտադրողը սպառողին։ Գյուղի հայթհայթման, ժ
վարժվել նյին կատարելու բաշխման ու պարենավորման գործի ամենաչնչին ասկոսը
ցիաներ, չունեյին առևտրական կենսունակություն ու ճկունու հագիվ կարողացավ կատարել կոոպերացիան։
թյուն, զուրկ եյի ինքնագործ ու ինքնուրույն քայլերից, այդ
պիտի պայմաններում կոոպերացիան պետք և վերափոխվեր հին Կոոպերացիան, գյուղը քաղաքի հետ զոդելու համար պիտի
նովին և հարվածային կարգով պետք և յուրացներ աշխատանքմասնավոր առևտրի դեմ, վոր իր ցանցերն և փռել գյուղի վրա
նոր մեթոդներ և ընդհանար նոր ուղիներով՝ այլապես նրան վիճ դարձրել նրան իր շահագործության և սպեկուլյացիայի առար-
ճակված եր դուրս շպրտվելու մեր տնտեսական կյանքից և կոպան։ Կոոպերացիան ընդհանուր զրահով պիտի դուրս գյուղացած մանրավաճառներին, չարչիներից և սպեկու-
դնելու մասնավոր առևտրական կապիտալին։

Վերջին յերկու տարին կոոպերացիան յերեվաց չհաշեց լ յացածներից՝ մատակարարելով գյուղին բոլոր անհրաժեշտ ապ-
յեռանդի ամբողջ թափը և չցուցադրեց իր կենսունակությա րանքները։ Կոոպերացիան յերկրորդ հերթին պիտի պայքարի
նշանները, խոշոր առևտրի մենաշնորհները ամբողջովին զոնվու գյուղացած կապիտալի դեմ։ 1914 թ. Ռուսաստանում առև-
եր Գետառև, իսկ մանր առևտուրը—մասնավոր անձանց—չարչ տրական ամբողջ շրջանառությունը—$4^1/_2$ միլիարդ, վորից 290
նների ձեռքը։ միլիոնը կամ $6,4^0/_0$ կատարում եր սպառկոոպերացիան, իսկ
1922 թ. ամբողջ շրջանառությունը $1^3/_{10}$ միլիարդի, վորից կո-

Բայց և այնպես այդ յերկու տարին՝ Հայաստանի կոոպ փոխանակման գործը գտնվում և զարձյալ նույն առևտրական-
քացիայի համար դառավ փորձության և վորոնումների շրջան ների ու պարազիտների ձեռքը, վորոնք ոգտվելով գյուղացու նկ
այդ յերկու տարում կոոպերացիան ազատեց անդամ իր փլուզ
այդ կարճ միջոցում կոոպերատիվ մթերողներից՝ ավելի անուշ
և անանկ հիմնարկները քայքայվեցին ու կորան, նրանց ավ
քանների վրա բարձրացավ բանվոր-գյուղացիական կոոպեր
ցիայի միասնության վերնատեսը, վորը սկզբում թույլ, անվորը

ու տարատեսակ, իսկ այժմ ուժեղ ու վճռական քայլերով բռնել և
նոր ուղիներ և ունի գործունեության գեղեցիկ հեռանկարներ։

Դանդաղ, նման կրյան քայլերին, խտանում և Հայաստա-
նում կոոպերացիայի ցանցը։ Միասկոոպը ստանում և գուտ կո-
օպերատիվ բովանդակություն, ստեիճանաբար ընդգրկում և աշ-
խատավորական մասսաներ և արդեն խաղում և մեր տնտեսական
կյանքում խոշոր դեր։

Խորհրդային Հայաստանում կոոպերացիան յերկու տարի
շարունակ չկարողացավ ընդգրկել գյուղական տնտեսությունը.
Հայկոոպը չկարողացավ զոդել գյուղը քաղաքի, գյուղային բան-

Կոոպերացիան, գյուղը քաղաքի հետ զոդելու համար պիտի
պայքար մղեր նախ և առաջ առևտրական կապիտալի,

Վերջին յերկու տարին կոոպերացիան յերեվաց չհաշեց լ յացածներից՝ մատակարարելով գյուղին բոլոր անհրաժեշտ ապ-
յեռանդի ամբողջ թափը և չցուցադրեց իր կենսունակությա րանքները։ Կոոպերացիան յերկրորդ հերթին պիտի պայքարի
նշանները, խոշոր առևտրի մենաշնորհները ամբողջովին զոնվու գյուղացած կապիտալի դեմ։ 1914 թ. Ռուսաստանում առև-
եր Գետառև, իսկ մանր առևտուրը—մասնավոր անձանց—չարչ տրական ամբողջ շրջանառությունը—$4^1/_2$ միլիարդ, վորից 290
նների ձեռքը։ միլիոնը կամ $6,4^0/_0$ կատարում եր սպառկոոպերացիան, իսկ
1922 թ. ամբողջ շրջանառությունը $1^3/_{10}$ միլիարդի, վորից կո-

Բայց և այնպես այդ յերկու տարին՝ Հայաստանի կոոպ փոխանակման գործը գտնվում և զարձյալ նույն առևտրական-
քացիայի համար դառավ փորձության և վորոնումների շրջան ների ու պարազիտների ձեռքը, վորոնք ոգտվելով գյուղացու նկ
այդ յերկու տարում կոոպերացիան ազատեց անդամ իր փլուզ
այդ կարճ միջոցում կոոպերատիվ մթերողներից՝ ավելի անուշ
և անանկ հիմնարկները քայքայվեցին ու կորան, նրանց ավ
քանների վրա բարձրացավ բանվոր-գյուղացիական կոոպեր
ցիայի միասնության վերնատեսը, վորը սկզբում թույլ, անվորը

առևտրական կապիտալի դեմ, վոր սպրդի նման իր ցանցով ծածկել վարկատուրկ և աղքատ գյուղացիությունը։

Ուրեմն կոոպերացիան գյուղում չերևի չարիքի դեմ պայ մարտնչի, ա) առևտրական կապիտալի, բ) միջնորդական կա պիտալի և գ) վոստոքառուական կապիտալի դեմ։

Վերոհիշյալ առարկայական պայմանները կարող եյին վերա նալ միայն այն դեպքում՝ յերբ կոոպերացիան ընդգրկեր բովանդա գյուղը և ամբողջովին զբաղվեր նրա տնտեսական կառուցվածք վերակազմությամբ։

Սպառողական կոոպերացիան հենվելով 80-90 տոկոս գյուղական աղ քաբնակչության վրա և ամրացնելով իր դիրքերն ամբողջովին հնվիրվի գյուղացու տնտեսական կարիքներին։

Այստեղից բղխում և այն հանգամանքը, վոր կոոպերացիա յի առևտրական գործունեությունը գյուղում, նրան առաջադրա կարևորագույն խնդիրներից մեկն և։ Այս հիմնական հարցը ձե վակերպում և գյուղացիական վայրում գործող սպառողական ցիայի ձևերը։

Գյուղական տնտեսության զարգացման ու բաժանման տեսակետից յելնելով՝ սպառողական առևտրական քաղա քականությունը պետք և անխախտելիորեն կապված լինի գյու զատնտեսության հիմնական խնդիրների՝ գյուղատնտեսական գործիքների, նյութերի ու պերմորանքի մատակարարման, մթերք հերի ու հում նյութերի արտահանման, մշակման և վաճառման գյուղատնտեսական վարկի կազմակերպման և այլն։

Մեր 1921 թ. ապրանքափոխանակության փորձը յեկավ ուներ գլխավորապես գյուղատնտեսական արժեքների մատակա բերման և վաճառման գործը, բայց հատնի յե, վոր այդ փորձ անհաջող հետևանքները ունեցավ։ Սպառողական հիմք ըն դունելով ապրանքային միավորը՝ աշխատում եր ձեռք բեր գյուղական արժեքներ ավելի քան պահաս գներով և մատակա բերել գյուղին ապրանքներ՝ ֆաբրիկատներ անհամեմատ քան և անգամ առաստղական գներով՝ վրեժխնդիր իր ուշադրությու

նից այն հանգամանքը, վոր կոոպերացիայի շահերը պիտի հա մակերպվին գյուղական տնտեսության շահերին։

Սպառկոոպերացիան փոխանակման, մատակարարման և վաճառման գործառույթների ժամանակ ղեկավար պիտի ունենա միայն մի սկզբունք՝ պահպանել գյուղի ու բազաի առավելու թյունների արժեքների մեջ համապատասխանություն խուսափելով առ հետագայում ու աննպատակ ծախքերից։

Հայաստանի կոոպերացիան առնելով իր տնտեսական գոր ծունեությունը նոր ուղիներով՝ կարող կլինի կազմակերպել իր գործը բացվորա-գյուղացիական մասսաների։

IV

ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ՖԻՆԱՆՍՆԵՐԸ

Համաձայն Ժողկոմների Սովետի 1921 թ. հունիսի 3-ի դեկ-
րետի և խորհրդային իշխանության տնտեսական նոր քաղաքա-
կանության՝ կոոպերացիան պիտի ծավալվի բանվորա-գյուղացիա-
կան մասսաների նախաձեռնությամբ և ապրի իր սեփական մի-
ջոցներով։ Յուրաքանչյուր կոոպերատիվ կազմակերպություն
պետք է ծածկի իր ծախսերը կատարած գործառնություններից։ Ա-
յսքան, կոոպերատիվը աշխատելու է իր «страх и риск»-ով։

Ինչպես իրականացնել կոոպերացիայի ինքնուրույն և ան-
կախ գործնեությունը ֆինանսական առումով։

Ամենից առաջ անհրաժեշտ է **կատարել ապրանքների ճիշտ իրական գնահատում, կալկուլացիա։** *Կանոնավոր դնահատումն նախահաշիվների դուրսգրման կազմումն, լավ հաշվապահություն ու հաշվետվություն, տնտեսության խնայողական վարումն՝ կու-նենա այն հետևանքը, որ կոոպերատիվի յուրքաքանչյուր ծախսերի միջև կոյություն կունենա նորմալ հարաբերություն—* **ապրանքաց վերագիրը միշտ կգերազանցի ընդհանուր վճարումներ։** *Կոոպերատիվի ֆինանսների այսպիսի ընթացքն՝ անշուշտ կամրացնի նրա տնտեսական հիմքերը։ Վերջնական հաշվով կոոպերատիվը կստեղծի նյութական նոր արժեքներ։*

Բայց այս յուրաքանչյուր կոոպերատիվ դրամագլուխ ստեղծելը պահանջում է մեզանից հաստատ ու անդուլ աշխատանք, յուրաքանչյուր ժամանակ և դրական օբյեկտիվ պայմաններ։ Ճշտապահությունը և ժրաջանությունը վճռում են տարիների ընթացքում և շրջափակի դրամագլուխը կազմում բարենպաստ հանգամանքներում։

Կոոպերատիվ դրամագլխի աճումն և ուժեղացումն կախում-
ունի լայն մասսաների կոոպերատիվ հասունության և կազմա-
կերպության աստիճանից։

Անցյալի փորձն ցույց տվեց, որ կոոպերացիային ֆինանսապես հզորացնողը— **անդամավճարներն են։** *Այս միջոցներից և կազմվում կոոպերատիվի հիմնական դրամագլուխը և խնայողություն և հատկապես կոոպերատիվ անդամների համար։ Բացի դրանից կոոպերատիվ վարկի ունակությունը կախում ունի նրա հիմնական դրամագլխի մեծությունից և ամրությունից։ Սովորաբար ֆինանս. հիմնարկները վարկ են տալիս թողնում կոոպերատիվներին հատկապես նրանց սեփական ներդրումների—հիմնական դրամագլխի։*

Բայց վորքան էլ անհրաժեշտ լինի կոոպերատիվի համար սեփական միջոցների, այս դեպքում, անդամավճարների գանձումն, —պետք է զգույշ լինել չափազանցությունից ու չվտանգվել բարձր անդամավճարներով։

Այս հանգամանքը շատ դեպքերում կարող է դառնալ պատճառ, վոր ազգաբնակչության լայն խավերը կտրվեն, չկարենան կոոպերացիայից։

Նման չափազանցությունից խուսափելու համար՝ մի կողմից և անդամավճարների նորմալ գանձումը՝ մյուս կողմից՝ պահանջվում է դրա-
դրել հետևյալը։

ա) Տարեկան զուտ շահույթի 50%-ից ավելին հատկացնել հիմնական դրամագլխի ուժեղացմանը։

բ) Պարտավորացնել անդամներին, միանվագ կամ խնայողական միջոցներով, լրացնելու իրենց անդամավճարները վորոշած ժամերի ընթացքում։

գ) Ապրանքաց վերագրիրների վորոշ տոկոսը հատկացնել և հաշիվ չքավոր ու անապահով անդամների անդամավճարների։

դ) Վորոշել անդամների ֆինանսական պատասխանատվու-

թյուն, որ պիտի բղխի անդամի ոչխ և հնարավոր պայման
ներից,

յե) Տալ անդամներին հնարավորություն մասնակցու իրենց
անդամավճարի դիմաց իրենց աշխատանքի արդյունքը.— դյու
դատնտեսական մթերքներ, տնայնագործական իրեր, ֆաբրիկա
ներ և այլն։ Անդամների արտադրությունները պիտի գնահատ
ապրանքային արժեքով և վոսկու միջին կուրսով,

զ) կիրառել շահաբաժնության սկզբունքը. այն անդամ
որ ամբողջապես կմտցնի իր բաժնեվճարը, նա կոոպերի հետ
յալ աղբյուններից. 1) ապրանքի վճառքի գներից՝ որ
դից. 2) բաժնեվճարի տոկոսիք. 3) կարևոր ապրանքների հ
թից դուրս տացման իրավունք. 4) տարեկան գնումների հ
մար առանձին նվեր—պրեմիա և այլն։

Կոոպերատիվի ֆինանսական միջոցները ուժեղացնելու հ
մար գործնական նշանակություն ունի անդամներից կանխավճ
ճարների տացումը։ կանխավճար տրվում է նախորդ վոր
կենսամթերք կամ ապրանք ձեռք բերելու համար։ Կանխավճա
ները գանձվում են վորոշ նպատակով և մնում են անձնական
խելի։ Կանխավճարը չի գործադրվում կոոպերատիվի այլ և
նպատակներին։ Կանխավճար ուղարկող անդամը պետք է ըստ
ժենայնի հավատա, վոր իր դրամի արժեքը կատանա խոստաց
ժամանակին՝ շուկայական ոգուտով։

Յուրաքանչյուր կանխավճարները չեն գործադրվում առաջարկ
նպատակին, պիտի վերադարձնել այդպիսին իր տոկոսիքով։ Յ
բաքանչյուր շեղում և խոստման ժխտում կատեղծեն անդամնե
մեջ կասկած ու անվստահություն դեպի կանխավճարների սկզբու
քը և անհաջողության կ՝մատնեն կոոպերատիվի գործերը։

Աղքատնակության դրամական միջոցները կոոպերատիվ
արտադրելու լավագույն յեղանակը—ավանդների (вклады) գ
ծառումն է. միևնույն ժամանակ, այս ոգերացիան ամենադյ
վոր և ամենադատապարտելին քայլն է կոոպերացիայի կյ
քում։ Ամենից առաջ անհրաժեշտ է ստեղծել աղքատնակության

այն խավերում այն հաստատ համոզմունքը, վոր անդամների
վանդները կ՝ինան կոոպերատիվում ապահով և կվերադարձվեն
առաջին պահանջմամբ, ամբողջովին և շահեցման տոկոսիքով։ Այս
անդամանքը կստեղծի անդամների մեջ վստահություն դեպի կո
պերատիվը՝ ընդհանրապես։ Անշուշտ ավանդների գանձման հա
ղորդության գլխավոր հանգամանքներից մեկը շրվելիք բարձր տո
կոսներն են։ Աչքի առաջ ունենալով մեր վայրերի անկումն և
ուրսների խելահեղությունը բարձրացումն՝ ավանդի տոկոսիքը պետք
լինի հաստատ և անփոփոխելի։ Ռուբլու իրական արժեքը պետք
պահպանվի և վճարվի։

Կոոպերացիայի ֆինանսական հիմքերն ամրացնելու և նրան
կենսունակ դարձնելու համար անհրաժեշտ է ստեղծել Միասկո
պներին լայն չափով վարկ, վոր զարկ կտա ապրանքափոխանակ
ման գործառուներին՝ մի կողմից և գյուղի ու քաղաքի տնտե
սական շաղկապին՝ մյուս կողմից։ Ձերկարատև և խոշոր վարկը
նարավորություն կտա կոոպերացիային հավաքել իր ուժերը,
երևան հանել իր առևտրական ունակությունը և թեկադրել իր
կամքը ազատ շուկային՝ անձնահարելով համապատասխան տնտեսու
յացիան։ Վարկային ֆոնդերը կապահովեն կոոպերատիվի ապ
րանքային արժեքները պատահական և անոգուտ ռեալիզացիայից,
քանդնեն կոոպերատիվի կապանքները և հնարավորություն կտան
րան առևտրական ինքնուրույն գործառուների։ Ներկա կուրսե
լի վայրու-վերումներին, ապրանաց արժեքների տատանումնե
րին՝ կոոպերացիան վարկազուրկ լինելով, ստիպված է շուկա
պրտել իր վաճառատան. վաճառել ինքարժեքից ցած և կենթարկ
վել ինքնատանջման։ Մինչդեռ վարկային հնարավորությունը
հեռացնի կոոպերացիայից դառն բաժակը և կստեղծի նրա հա
մար ֆինանսական հեռանկարներ։

Մինչև որ կոոպերացիան վարկ և ստացել ֆինժողկոմից և
անտեսական այլ հիմնարկներից որպես կանխավճարներ՝ պետա
կան այս կամ այն մեծաքանակ հայթհայթման ու փոխանակ
ման պատվերների համար։ Հայաստանի իրական պայմանները

ֆոչնգատ են հանդիսացել կոոպերացիային հաջորդն ու ժամ
նակին կատարելու պետական պատվերները, նա պարտադանց
յեղել խորհրդային հիմնարկների առաջ, որոնք, առիթից օգ
վելով վարկազուրկ և անանկ են հայտարարել կոոպերացիայի

Ներկայումս կոոպերացիան վարկ ստանալու համար ստի
ված և պետական բանկում գրավ դնել իր արժեքավոր ապրան
ները, ստանալով փոխարենը մի չնչին գումար։ Այս ձևի վար
ավելի շուտ արագացնում է կոոպերացիայի կործանումը, քա
ուժեղացնում է նրան։

Հայաստանի կոոպերացիայի տնտեսական շահերը պահա
ջում են, որ մեր Ֆինանսական հիմնարկները, ի նկատի ու
նալով վերոհիշյալ հանգամանքները՝ վարկ բաց թողնեն մու
հակային կարգով և միջին տոկոսով, այլապես նրանց վարկ
ավորությունը կոոպերացիայի համար դառնալու է արժի ծան
յություն։ Ուրիշ խոսքով, վոչ թե կոոպերատիվի ապրանքայ
արժեքները բաղխեն բանկերի դուռը, այլ բանկերը բաղխեն մ
պահանջների դռները։

Կոոպերատիվի վարկի խնդիրը մինչև օրս չի ստացել
լուծումը, Հայկոոպին ստած վարկերը, վերջնական հաշվ
դժբախտացրել են կոոպերացիային։ Պետբանկը և կոոպերատ
կենտրոնը մինչև օրս մի ընդհանուր լեզու չեն գտել։ Այս հա
գամանքն իր հետևանքին բնությամբ դեռ մինչև օրս էլ շար
նակվում է։ Փոխադարձ անվստահությունն, մշտական կասկած
խլուրդի նման քանդել են կոոպերացիայի հիմքերը։

Միայն յերկարատև մուրհակային վարկը՝ միջին տոկոս
—կ՚փարատի կոոպերացիայի ֆինանսական տագնապը և կդ
նրան ուղիղ ուղիների վրա։

Կոոպերատիվի վարկի հարցը բաղմակողմանի կերպով քննվ
և Համառուսաստանյան կոոպերատիվ համագումարների և խո
հրդային բարձրագույն որգանների կողմից՝ ստանալով իր առ
ու տրամաբանական լուծումը։

Ամփոփենք ասածներս։ Կոոպերացիայի ֆինանսական կա
տանությունը կախումն ունի պլխավորապես նրա հիմնական
բամասնլխից, վոր կազմվում է անդամների բաժնեվճարներից և
տնտեսության զուտ ոգուտից։ Բացի դրանից, կոոպերացիան
ներառելու յե կանխավճարների և ավանդների սիստեմը։ Սույն
ֆինանսական հնարավորությունները կլրակատարվին միայն
հանգամանքով։ Կոոպերացիայի ֆինանսները ուժե
ցնող և լրացնող վարկն է, վոր պետք է ստացվի յերկարատև
ինչն տոկոսով և մուրհակային կարգով և վերադարձվի անհի
ղանդագին, լավին ու կանոնավոր։

V

ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ԴԵՐՆ ՈՒ ԱՆԵԼԻՔԸ ԳՅՈՒՂՈՒ

Ա.

Հայաստանը գերազանցորեն գյուղատնտեսական յերկիր

Գյուղատնտեսությունը կազմում է յերկրի արտադրությ
ամենախոշոր աղբյուրը։ Ազգաբնակության գերակշիռ մաս
գյուղացիություն է. որինակ՝ 190 բնակչից Անգլիայում 1
գյուղացի, Բելգիայում 21,1 հոգի, Գերմանիայում 31,9, հո
Ֆրանսիայում 41,8 հոգի, Ամերիկայում 47,1 հոգի, Ռուսաս
նում 77,92 հոգի, Անդրկովկասում 85 հոգի, և Հայաստանում
հոգուց ավելի։

Համաշխարհային նվաճողական պատերազմների, ազգամ
յան ընդհարումների և քաղաքացիական կռիվների հետևանք
ինչպես համայն Ռուսաստանում, այնպես էլ Հայաստանում պ
ղատնտեսությունը քայքայվեց և անկման մատնվեց։ Ժողովրդ
կան անտեսության այս հսկա ճյուղը անդնդության դուռը հ
ցավ։ Խորհրդային ֆեդերացիան հաղթելով ներքին և արտաք
թշնամիներին, խորացնելով հեղափոխությունը—ձեռնարկեց ք
քայված գյուղատնտեսության վերականգնման։ Վերջին յե
տարվա ընթացքում Խորհրդային Միությունը գյուղատնտես
թյան վերականգնդանացման շրջանն է ապրում։ Բայց և այնպ
գյուղատնտեսությունն իր նախապատերազմյան դրության
հասել—որինակ՝ 1913 թ. Ռուսաստանի ցանքսերի տարած
թյունն քսո_Ոգանովի՝ հանում էր 87 միլիոն դեսյատինի, 1
1922 թ.—49 դեսյատինի, կամ մոտ 45 տոկոսով պակաս։ 1916
Ռուսաստանում յեղջյուրավոր անասունների թիվը 50 միլի

քը, իսկ 1922 թ. 32 միլիոն, կամ 25 տոկոս պակաս և այլն։
1913 թ. ողջ Ռուսաստանի տարեկան յեկամուտը հավասար էր 11
միլիարդ ռուբլու, որից գյուղատնտեսությունից $6^1/_4$ միլիարդ,
իսկ արտադրություններից $4^3/_4$ միլիարդ, 1922 թ. տարեկան
յեկամուտը հասավ 5 միլիարդի, որից գյուղատնտեսական 4
միլիարդ, իսկ արտադրծաձուքյունից 1 միլիարդ։ Գյուղատնտ
սից առաջ գյուղատնտեսական արդյունքներից վաճառվում էր $^1/_5$
մասը—2 միլիարդի, իսկ 1922 թ. գյուղատնտեսությունը վաճա
ռում է հազիվ $^1/_7$ մասը, կամ 15% 600 միլիոնից պակաս (4
միլիարդից)։

Խորհրդային իշխանությունը հերոսական ճիգեր է թափում
արթնացնելու, ծավալելու և խորացնելու գյուղատնտեսությունը
գործադրելով իր բնատուրների խոշոր մասը և ոյնությանը հրա
վիրելով իր բոլոր որգանիներին։ Գյուղատնտեսության բարձրաց
ման գործում կարևոր ագրակներից մեկն էլ կոոպերացիան է։ Ա
մագործակցությունն է, որ իր շուրջը համախմբելով միջակ ու
աղքատ գյուղացիությունը, գարկ է տալիս նրանց անտեսության
կատարելագործման։ Կոոպերացիան ստեղծելու յե գյուղի ու քաղաքի,
գյուղացու և բանվորի, արտադրողի ու սպառողի միջև անտեսական
ամուր կապ—արտահայտելով գյուղից գյուղատնտեսական մթերք
ները ու հում նյութեր և ներմուծելով քաղաքից գործարանային
արտադրներ ու ֆաբրիկատներ։

Կոոպերացիան մասսայական կազմակերպություն է. նա
ընդգրկում է սոցիալական յերկու հակոտնյա դասակարգ—գյու
ղացիությունն ու պրոլետարիատ, որոնք քաղաքական գաղափար
ներ պաշտպանելու համար պետք է անտեսապես կապել մեկը մյու
սին, գյուղացուն բանվորի, արտադրողը սպառողի, գյուղը քա
ղաքի հետ։ Տնտեսական շաղկապի նշանակությունը կայանում է
նրանում, որ գյուղից քաղաք և բերվում կոոպերացիայի միջո
վով գյուղատնտեսական արժեքներ և քաղաքից գյուղն է մացվում
գործարանային արտադրությունները։

Բ.

Կոոպերացիան, դյուղը քաղաքի հետ զոդելու համար պի
պայքար մղի նախ և առաջ առյեվտրական կապիտալի, ժամ
վոր առևտրի դեմ, վոր իր ցանցերն և փռել դյուղի վրա և դ
ձրել նրան իր շահագործության և սպեկուլիացիայի առարկա
Կոոպերացիան ընդհանուր գրոհով պիտի դուրս գար իրենց բ
րից գյուղական վաճառականներին, չարչիներին և սպեկուլյան
ներին, մատակարարելով գյուղին բոլոր անհրաժեշտ ապրան
ներ: Կոոպերացիան յերկրորդ հերթին պիտի պայքարի մյուս
գական կապիտալի դեմ:

Ա Ռ Ե Վ Տ Ո Ւ Ր

«Շնորհիվ նախախորհրդային Հայաստանի ողակող բլոկ
դայի և հարևան հանրապետությունների ու Խորհրդ. Ռուսա
տանից մաքսային սահմաններով բաժանվելուն՝ Հայաստա
դարձել եր վոչ իշատ առլրանք ունեցող սպեկուլյան
նների խաղերի առարկա և ապրանքաբացակայության գ
Հայաստանում ուղղակի ապրանքի սով եր: Խորհրդային
խանությունը պատռեց բլոկադայի շղթան և վոչնչացրեց մա
սային սահմանները: Ապրանքների արտածումը և նե
ծումը ստացան կատարյալ ազատություն: Ստեղծված դր
թյունը, պարզ և թույլ տվավ ազատ շունչ քաշելու Հայաստա
նի աշխատավորությանը: Սակայն պետք և արձանագրել, վ
առևտուրը Հայաստանում չի կազմակերպված այնպես, վոր
տահանվող ապրանքները ձախվեն մաքսիմալ ձեռնտու գներով
ներմուծվող ապրանքները վաճառվեն ըստ կարելվույն ցածր գ
ներով: Խորհրդային Ռուսաստանի արդյունաբերության ար
յունքները, ժամավանդ կտորեղենը, ժեզռնում ձախվում են գ
ծարանական գներից 100 յեվ ավելի տոկոսներով բարձր, փ
խանակ ամենատասը 20 տոկոս բարձր լինելու: Թիֆլիսի շ
կայում խմբավաճառ արդյունաբերական ապրանքները թանգ

ՅեվրոպականՌուսաստանի խմբավաճառ արդյունաբերական ապ
րանքներից 46 տոկոսով: Այսպես, նոյեմբերի 1-ին, անդրկովկա
յան դրամանիշներով, Յեվրոպական Ռուսաստանի խմբավաճառ
արդյունաբերական ապրանքների գների ինդեքսը 15,984,000 եր
սկ Թիֆլիսի շուկայինը՝ 23,284,294 (Թիֆլիսի ինդեքսը Անդրը
կովկասի ֆինժողկոմատի մշակածն և, իսկ Յեվրոպական Ռու
սաստանինը ռուսական Պետպլանի):

«Յերևանի խմբավաճառ արդյունաբերական ապրանքների
գների ինդեքսները, զժբախտաբար, պատահական կերպով են
շակվում և հրապարակվում: Բայց այդ հրապարակված (Անդրը
կովկասյան ֆինժողկոմատի) դիպվածային ինդեքսները ցույց են
տալիս, վոր Յերևանի գները Թիֆլիսի գներից շատ բարձր են:
Այսպես, հունիսի 1-ին Յերևանում արդյունաբերական (վոչ պա
տահական) ապրանքների գների ինդեքսը 4,900,919 եր, իսկ Թիֆ
լիսինը՝ 3,098,423, այսինքն, Յերևանում արդյունաբերական
խմբավաճառ ապրանքները 60 տոկոսով բարձր են Թիֆլիսի գը
ներից: Այսպիսով, դուրս և գալիս, վոր Թիֆլիսի գները (նոյեմ
բերի 1-ին) բարձր եյին Յեվրոպական Ռուսաստանի գներից 46
տոկոսով, իսկ Յերևանինը Թիֆլիսի գներից 60 տոկոսով (հու
նիսի 1-ին): Այդ հարաբերությունն ըստ եյության միևյն և
այժմ (տես իմ «Առևտրական միջնորդի դերը» հոդվածը, «Խ.Հ.» № 46): Այսպիսով, Հայաստանի աշխատավորն իր գնած ապրանք
ների համար մոտ 100% ավելի թանգ և վճարում, քան դիցուք,
Թոսկվայում, մինչդեռ, կրկնում ենք, կարող եր առևտրի նոր
մալ ընթացք ունենալու դեպքում, վճարել միայն 15—20%»:

«Թե ինչ և նշանակում մեր ժողովրդական անտեսության հա
մար ապրանքների համար վճարել ավելի առնվազն 80%՝ այդ ցույց
տալիս Ռուսաստանի մշակող արդյունաբերական արտադրությու
ը: Ըստ ընկ. Ստրումիլինի «Экон. Обозрение» 1922 թ. № 10-
ում բերված տվյալների՝ 1922 թ. հոկտեմբերի 1-ից մինչև 1923
թ. հուլիսի 1-ը (1922—23 բյուջետական տարվա յերկար յեռամ
յակում) այսինքն 9 ամսում Խորհրդային Ռուսաստանի մշակող

արդյունաբերության արտադրել է 662,702,000 ոսկի բուր
այնպիսի ապրանքներ, որ սովորաբար գործ է ածում ժող
վուրդը (միայն 281,372,000 բուբլու կաորեղեն)։ Յեթե տարբ
վրա հաշվենք՝ կստանանք մոտ 900,000,000 բուբլի ապրանք։ Հ
յաստանի բնակչությունը կազմում է Ռուսաստանի Հանրապետ
թյունների բնակչության առնվազն 0.7 մասը։ Թող այդ 0.7-
գնեն ռուսական մշակող արդյունաբերության արտադրած տար
կան 900,000,000 բուբլու ապրանքի վոչ թե մեր թվի համեմա
0,7-ը, այլ առնվազն 0,5-ը, այսինքն կես տոկոս։ 900 մլն. կ
տոկոսը կանե 4,500,000 բուբլի։ Նշանակում է Ռուսաստանի գ
ծարանական գներով հաշված, մենք հայաստանցիներս տարեկ
Ռուսաստանից գնում ենք առնվազն 4,500,000 ոսկի բուբլ
ապրանք։ Այդ 4,500,000 ոսկի բուբլու ապրանքին այսօր մենք
վճարում ենք 100% ավելի, այսինքն 9,000,000 բուբլի։ Յեթե
առևտուրը մեզանում ուղիղ հիմքերի վրա դրված լիներ, այ
4,500,000 բուբլու ապրանքը, հաշված ճանապարհածախսը և
յերկու առևտրական միջնորդի ոգուտը, մեզ կնստեր ամենաշ
ը 6,000,000 բուբլի (հաշվելով 33%-ի չափ այսօրվա թանգ
նշանակում է, մենք առնվազն տարեկան 3,000,000 բ. ոսկ
տալիս ենք ավելի,—ուղղակի կորցնում ենք... Մյուս կողմից
ել ժողովրդական տնտեսության արտադրությունն ևս
ծախում և այս կողմից ել ենք կորցնում... Վորովհետև մեր յ
կրի առևտուրը համարյա ամբողջապես մանավոր մարդկան
ձեռքին է, ուստի մենք տարեկան այդ մանավոր մարդկան
շնորհիվ՝ առևտրի անկանոն վիճակի, բաշխում ենք մոտ 4-
մլն. ոսկի բուբլի։ Յեթե այդ գումարը մեր գրպանում մն
մենք վոտքի կկանգնեցնեինք և գյուղատնտեսությունը և կ
նեյինք մեր Ալեքսալի կաորեղենի գործարանը և այլն։

«Առևտուրը թերևս, մեր ամենամեծ հոգսն է, նրա
վերջը պետք է վճռական առագ կերպով քննել, թեկուզ գ
համար կարիք լինի վերաբույժի, կտուկ պետական կարգադր
յուն միջամտության... Առևտուրը կլանում է մեր ժողովրդակ

նատեսության հավելյալ աշխատանքը, այն, որ պետք եր ավե
ցներ այդ տնտեսության հիմնադրումը և ուժեղացներ նրան։
հիմնադրությունն ավելի ամուր ձևով յեղել է և նախա
յաստանի Հանրապետությունում, բայց մեզ այդ չի կարող մխիթա
թյունների բնակչության 0.7 մասը։ Թող այդ 0.7-
գնեն ռուսական մշակող արդյունաբերության արտադրած տար
կան 900,000,000 բուբլու ապրանքի վոչ թե մեր թվի համեմա
0,7-ը, այլ առնվազն 0,5-ը, այսինքն կես տոկոս։ 900 մլն. կ
տոկոսը կանե 4,500,000 բուբլի։ Նշանակում է Ռուսաստանի գ
ծարանական գներով հաշված, մենք հայաստանցիներս տարեկ
Ռուսաստանից գնում ենք առնվազն 4,500,000 ոսկի բուբլ
ապրանք։ Այդ 4,500,000 ոսկի բուբլու ապրանքին այսօր մենք
վճարում ենք 100% ավելի, այսինքն 9,000,000 բուբլի։ Յեթե
առևտուրը մեզանում ուղիղ հիմքերի վրա դրված լիներ, այ
4,500,000 բուբլու ապրանքը, հաշված ճանապարհածախսը և
յերկու առևտրական միջնորդի ոգուտը, մեզ կնստեր ամենաշ
ը 6,000,000 բուբլի (հաշվելով 33%-ի չափ այսօրվա թանգ
նշանակում է, մենք առնվազն տարեկան 3,000,000 բ. ոսկ
տալիս ենք ավելի,—ուղղակի կորցնում ենք... Մյուս կողմից
ել ժողովրդական տնտեսության արտադրությունն ևս
ծախում և այս կողմից ել ենք կորցնում... Վորովհետև մեր յ
կրի առևտուրը համարյա ամբողջապես մանավոր մարդկան
ձեռքին է, ուստի մենք տարեկան այդ մանավոր մարդկան
շնորհիվ՝ առևտրի անկանոն վիճակի, բաշխում ենք մոտ 4-
մլն. ոսկի բուբլի։ Յեթե այդ գումարը մեր գրպանում մն
մենք վոտքի կկանգնեցնեինք և գյուղատնտեսությունը և կ
նեյինք մեր Ալեքսալի կաորեղենի գործարանը և այլն։

«Առևտուրը թերևս, մեր ամենամեծ հոգսն է, նրա
վերջը պետք է վճռական առագ կերպով քննել, թեկուզ գ
համար կարիք լինի վերաբույժի, կտուկ պետական կարգադր
յուն միջամտության... Առևտուրը կլանում է մեր ժողովրդակ

նատեսության հավելյալ աշխատանքը, այն, որ պետք եր ավե
ցներ այդ տնտեսության հիմնադրումը և ուժեղացներ նրան։
հիմնադրությունն ավելի ամուր ձևով յեղել է և նախա
յաստանի Հանրապետությունում, բայց մեզ այդ չի կարող մխիթա

1914 թ. Ռուսաստանի առևտրական ամբողջ շրջանառու
նը — $4^1/_2$ միլիարդ, որից 290 միլիոն կամ 6,4 տոկոսը կա
րում եր սպառողական կոոպերացիան, իսկ 1922 թ. ամբողջ շրջանա
թյունը՝ $1^3/_{10}$ միլիարդի, որից կոոպերացիան — 236 միլիոն
կամ 18 տոկոսը։ Ներկայումս գյուղի և քաղաքի փոխանակման
ծավալը գտնվում է դարձյալ նույն առևտրականների ու պարա
ների ձեռքը, որոնք օգտվելով գյուղացու նեղ դրությունից
վերցնում են նրա արդյունքները և հրեշային գը
վերով տալիս են նրան քաղաքի արտադրությունները։ Կոոպե
ները մեզանում ուղիղ հիմքերի վրա դրված լինեն, այ
կան կավելնա և մի ուրիշ չարիքի «վաճառականաց կապիտա
գեմ», որ սարդի նման իր ցանցով ծածկել և վարկազուրկ և
գյուղացիությունը։

Ուրեմն կոոպերացիան գյուղում կերեք չարիքի դեմ պիտի
պրանչի. ա) առևտրական կապիտալի, բ) միջնորդական կապի
լի և գ) վաշխառուական կապիտալի դեմ։

Գ.

ՅԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

«Խորհրդային իշխանությունը լարեց ուժերի ծաքսիմումը,
21 թվի աշնանը և 1922 թ. գարնանը տպագրանակչությանը
ժանեց մոտավորապես 325.000 փութ սերմացու և ցանքսերի
արածությունը 1919—20 թ. թ. համեմատությամբ կրկնապատա
ել։ Հայաստանում ցանքսերի տարածությունը նախապատե
ղմյան շրջանի հետ համեմատած վորքալի պատկեր ունեմ

*) 33—35 յերեսի ամբողջ բաղվածքը վերցրել եմ «Ա. Հ.»-ի
257 ընկ. Պ. Աբելյանի խիստ հետաքրքիր հոդվածից։

1914 թ. նրա տարածությունը կազմել էր 155,000 դես. իսկ 1919 թ. նա կրճատվել և իջել էր 37,800 դես. 1922 թ. նա ընդարձակվել է հասել 65,000 դես.: Իսկ 1923 թ. նրա ընդհանուր տարածությունն արդեն մոտենալ է նախապատերազմյան շրջանի թվերին (144,676 դես.)»:

«Այդպիսով՝ այսոր հանգիստ խղճով պիտի ասենք, որ Խ... հրդային իշխանության և ժողովրդի հրապարակ բերած անհ... նակ չնայելի և ջանքերի արդյունքը հաջողությամբ է պսակ... և մեր կերկրի ազգաբնակչության ֆիզիքական գոյությ... սպառնացող ամենավտանգավոր և ամենատրագիական թշնամին՝ վը մեր սահմաններից դուրս է վտարված»:

«Հաղթահարելով սովին և կայուն անտեսական կյանքի ... ժամ ըստ հնարավորին նորմալ պայմաններ ստեղծելուց հե... միայն անցյալ 1922 թ. հնարավոր դարձավ ժողովրդի տնտե... կան կյանքի վերածնության և բարեկեցության ծրագրված շր... շոր գործի սկիզբը դնել»:

«Հողժողկոմատն արդեն իր ուժերի և մեր պետության տ... տեսա-ֆինանսական պայմանների նորածին չափ, սկսել և շ... վերականգնման համար ծրագրված ուղիներ ընդգծել ու նրա ... տիճանական կիրառմանն անցնել»:

Դ

ԱՆԱՍՆԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Անասնապահությունը մեր յերկրի տնտեսական կյանքի ... ճնակարեվոր գործոններից մեկն է հանդիսանում: կան վ... րեր, վորտեղ ազգաբնակչության տնտեսական գործունեությ... նը պայմանավորվում և մրմիայն անասնապահությամբ և ... հարակից կամնատնտեսությամբ, իսկ խոշոր յեղջյուրավոր ան... ասունները մեր աշխատավոր մասսաների ընդհանուր տնտե... թյան մեջ կազմում են անհրաժեշտ ու բացառիկ տարը»:

«Սակայն մեր անասնապահությունը քայքայվեց վերջ...

արինների՝ մեր յերկիրը ներս խուժած մի շարք համաճարակա... ն ընդմեջ տասցած հիվանդությունների շնորհիվ: 1922 թ. 4 ... տարի 51 ժանտախտով վտանգված վայրերում պատվաստուժ... յեն յենթարկված յեղել 24,440 գլուխ անասուն: Պատ... աստուածներից հետո են 670 գլուխ, վոր անում է 2,8% : Մի ... նդամանք, վոր պերճախոս կերպով ապացուցում է հակաժան... ախտային սիճուկով բժշկելու խիստ բացիոնալ միջոցը»:

«Նույն թվին այլ և այլ հիվանդություններով Հայաստանի 7 ... տարաններում հիվանդացել են 205 գլուխ, ու նրանցից սատկել ու ... պանվել են 189 գլուխ: Հատկապես մեծ ապառնալիքի տակ եր ... ա այս տարի: Անասունների համաճարակային հիվանդություն... րից ամենավտանգավորն և ամենատրագիածածն անասունների ... նտախտն է, վորով այս տարի գրեթե բոլոր եղին Հայաստանի ... ոլոր գավառները: Այս տարի Հայաստանի 8 գավառների 142 ... նտախտով վտանգված վայրերում ցուցակագրված և յեղել ... 8,236 գլուխ խոշոր յեղջ. անասուն: Հակաժանտախտային ... ատվաստումի յեն յենթարկված 106,445 գլուխ, հիշյալ ... գավառներում մինչև պատվաստումներ կատարելը հիվանդացել ... 8,195 գլուխ և սատկել 5,227 գլուխ, վորը կազմում է 6,3 տո... սը: Բայց շնորհիվ Հողժողկոմատի Անասնաբուժական բաժնի ... որ առած կարուկ միջոցների, ինչպես նաև ՍԽՀՄ կենտրոնա... ն Անասնաբուժական վարչության, ձրիապես տրամադրված ... ծ քանակությամբ հակաժանտախտային սիճուկի, պատվաս... ումների յեն յենթարկված 106,445 գլուխ, սատկել և ընդամենը ... 063 գլուխ և նրա գոհերի թիվը հասել է մինիմումի՝ մի տոկո... , և մեր, առանց այն էլ վերջին տարիների վայրիվերումների ... անոնքով չափազանց մեծ կորուստներ աված և հաղիվ հաղ... ոքի կանգնող անասնապահությունն ապահովել և մեծ վտան...

«Յերթե մեր գաշտային և նախալեռնային ազգաբնակչությունը բավարակագործությամբ, այգեգործությամբ և այլ թան... ր ժամանակ կուլտուրաների և հացաբույսերի մշակությամբ հետզ...

հետ և վիճակի պիտի լինի իր համար ապահով դրութ
ստեղծելու, ապա գյուղատնտեսական կյանքի և զբաղմունք
այլ պայմաններ ու կարելիություններ պիտի գան ապահո
մեր Ալպյան գոտիների ազգաբնակչության անտեսական կ
քում»:

«Անտառապահության, որ մինչև պատերազմյան շրջ
այդ գոտիների ազգաբնակության գլխավոր զբաղմունք
տնտեսության գլխավոր աղբյուրն է հանդիսանում, այժմ
կյալ վիճակի մեջ է»:

«Սակայն մեր լեռնային և Ալպյան գոտիների ազգաբնակ
թյանն անհրաժեշտ է նորից վերադառնալ անտառապահութ
և կաթնատնտեսության արդյունքների մշակությանը, որ
խաղաղության շրջանում հանդիսացել է նրանց գլխա
զբաղմունքի առարկան և տնտեսական կյանքի աղբյուրը:
վական է հիշել, որ նախապատերազմյան շրջանում Հայաս
նում պատրաստվում և արտահանվում էր մոտ 50.000 փ
շվեյցարական պանիր, որի իր լավ որակով ու հատկութ
գերազանցում էր նույնիսկ բուն շվեյցարական պանրին և նր
դուրս էր մղել Անդրկովկասյան շուկաներից, իսկ այդ նր
պանիրն այս տարի համառուսական գյուղատնտեսական ցու
հանդիսում ստացավ ամենամեծ մրցանակը: Եվ չենք խոս
լթական յեղյուրավոր անտառների, մասնավի կենդանիների, բ
յուղի և անտառապահության այլ շահավետ արդյունքնե
թյունների մասին, որոնք կազմում էին այդ գոտիների
գարնակչության տնտեսական բյուջեի խոշորագույն մասը

«Անտառապահությանը զարկ տալու համար Հոլժովկոմ
այս տարվա հոկտեմբեր ամսից հիմնել և անտառաբուծութ
հատուկ բաժին, որի հիմնական նպատակն է լինելու հետա
դել մեր անտառապահության հետագա զարգացմանը՝ տ
ավելի նպատակահարմար ու բազմակող ընթացք, կազմակե
Հայաստանի զանազան անտառների վարակի և հատկութ
ների հետազոտություններ, ինչպես նաև ձեռնարկել տեղ

ավազան տնտակների պահպանման, հիմնել անտառաբուժա-
րաններ և բեղմնավորման կայաններ՝ մեր անտառների տե-
սակներն աղնվացնելու համար: Կազմակերպել կաթնատնտեսու-
թյան արդյունաբերության կատարելագործված ձևերի կիրա-
ռում է»:

36

ՄԵՐ ԹԱՆԿԱՐԺԵՔ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱՆԵՐԸ

«Հատուկ ուշադրության են արժանի մեր թանկարժեք
կուլտուրաները: Դրանցից բամբակը կազմում է մեր յերկրի
գլխավոր արտահանության և տնտեսական կյանքի առանցքը:

Նախապատերազմյան շրջանում մեր յերկրից արտահան-
վում էր 600 հազար փթից ավելի բամբակ և իր արժեքով կազ-
մում էր մեր յերկրից արտահանված այլ վալյուտային արժեքա-
վոր ապրանքների և հում նյութերի 56 տոկոսից ավելին:

1914 թվին մեր յերկրից արտահանված էր 14 մլն. բուբլու
նախազան ապրանքներ, որից 8,400,000 ր. կազմում է միմիայն
բամբակի արժեքը:

Վայրիվերումների ընթացքում ընկած այդ կուլտուրայի
վերականգնման գործով զբաղվից կառավարությունը հենց սկզբից:

Հայաստանի ժողկոմխորհը 1921 թ. վորոշից իր սահմանա-
կած միջոցներով ոգնության հասնել բամբակագործության վե-
րականգնման: Այդ նպատակով Հոլժովկոմատին կից կազմվեց
հատուկ բամբակի կոմիտե—Հայբամբակկոմ: Բամբակացաններին
նպաստավորելու և խրախուսելու համար վորոշվում և յուրաքան-
չյուր մեկ դեսյատին բամբակի ցանքսի համար բաց թողնել 50
բուբլի վոսկով: Սոված գյուղացիության շարքերում շահագրգռու-
թյուն առաջ բերելու նպատակով այդ նպաստը բաց և թողնվում
բացառապես ցորենով, և այդ նպատակի համար բաշխվում և
6,000 փ. ցորեն: Միևնույն ժամանակ գյուղական բոլոր տնտե-
սություններին տրվում և ընտիր սերմ, մոտ 6,475 փ:

1922 թ. բամբակ ցանվել և 750 դես., վորից ստացվել էր
10,000 փ. բամբակ:

Բամբակագործության վերականգնումը մեր յերկրում ավելի

լավ հիմքերի վրա դնելու և նրա արդյունաբերությունը բա
բացնելու համար՝ այս տարվա մարտ ամսից Խորհրդային Հ
յաստանի բամբակի կոմիտեն և Ա. Ռուսպրոտանի բամբակա
ծության դլխավոր վարչությունը կազմել են ընկերություն
590,000 ր. (վոսկով) դրամագլխով։

Այս տարի բամբակի ցանքի տարածությունը հասցրվ
և 4054 դես. և բերք սպասվում է մոտավորապես 202,713 փ

Բամբակատունկերի վարձը բաց և թողնված ցորենով, մ
նուֆակտուրայով, բամբակի սերմով և բամբակը «չոռ» հիվ
դությունից բժշկելու համար ծծումբով, որոնց ընդհանուր ա
ժեքը հավասար է՝ 415,731 ր. չերվոնեցով։

Բամբակից հետո մեր ժողովրդատնտեսության կարևոր ա
բյուրն է հանդիսանում դյուղատնտեսության մի այլ մշակույ
—այգեգործությունը։

Բավական է հիշել, որ նախապատերազմյան շրջան
այժմյան Հայաստանի սահմաններում 8,000 դեսյատին տար
ծություն բռնող այգիները անմշակ ու անխնամ մնալու հետևա
քով 40 տոկոս վոչնչացել են, իսկ նրանց բերքատվությու
նվազել է 70 տոկոսով։

Նախապատերազմյան շրջանում, մեր յերկրում պատ
բաստվում և դեպի Ռուսաստանի շուկաներն էին արտահանվ
դանազան պտուղներից պատրաստված մոտ 150,000 փութ կո
կոնսերվ և պյուրե։

Խրախուսելու համար պտղաբուծության զարգացումը և վ
բարևանգնելու կոնսերվի արդյունաբերությունը՝ Հողժողկոմատ
այս տարի ձեռնարկելով այդ գործին՝ հաջողեցրեց պատրաստ
մոտ 14,000 փութ դանազան պտուղներից կոնսերվ և պյուրե։

2

ՇԵՐԱՄԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի վորոշ շրջանների՝ Մեղրու և Ղափանի ազգ
բնակչության հիմնական զբաղմունքների շարքում իր նշանակ
ւից տեղն է բռնում **ձերամապահությունը**։ Նախքան պատերա

զը Մեղրու և Ղափանի 24 դյուղերը մոտավորապես պահում
էին 1300—1500 տուփ շերամի սերմ. ստանալով 4—4500 փութ
թաց բոժոժ. հետագայում, սակայն, քաղաքական իրադարձու
թյուններն ու տուփ այդ թիվը կրճատեցին 50 տոկոսով, այժմ նո
րից նա կենդանանում է։

Շերամապահության ընդարձակ չափերով զբաղվելու հիմ
նական պայմաններից մեկն է թթենիի տնկարանների ընդար
ձակումը։ Այս տարի այդ ուղղությամբ վորոշ աշխատանքների
ձեռնարկել է Հողժողկոմատի սերմաբուծարանը։

Հողժողկոմի շերամապահական կայանը բացի կոնտրոլի հիմ
նական նպատակներից, Հայաստանի կարիքների բավարարելու
համար ձեռնարկել է շերամի հունդի պատրաստումն։ Անցյալ տա
րի կարողացավ պատրաստել միայն 300 տուփ, իսկ այս տարի
կայանում պատրաստված է 800 տուփ. իսկ Մեղրիում 730 տուփ,
վորը լրիվ կերպով կբավարարի յերկրի կարիքներին։ Մեր շերա
մապահական կայանը հետզհետե ընդարձակելով իր գործունեու
թյունը մտադիր է շերամի հունդի քանակը հասցնել 65—750,000
տուփի և այն դարձնելու արտահանության նյութ*)։

3

ՄԱՂՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

Կենտվիճվարի հրատարակած ավյալների մեջ խաղողա
գործության մասին վոչինչ չկա։ Սակայն, հայտնի յե «Կավ.
Կալ.»-ից, վոր 1913 թվին*) ներկա Հայաստանի Յերևանի
և Եջմիածնի գավառներում, խաղողի այգիները բռնում էին
8,200 դեսյատին տարածություն և տվել են 4 միլլ. 700 հազար
փթից ավելի խաղող, վորից, հանած իբրև մերգ գործածված
և վաճառված մասը, ստացվել է մոտ 2 միլ. 800 հազար դույլ գինի և
16 միլլիոնի չափ ատրճան սպիրտ։ 1919 թվին, հավանորեն,

---

*) 35-41 յերեսի բոլոր տեղեկություններն ու ակնարկությունները վերցրել եմ «Խ. Հայաստանի» № 267 ընկ. Ֆ. Աթաբեկյանի հոդվածներից։

Ցերևանի և Եջմիածնի շրջանների այգինները շատ տուժած չէի
սակայն, տոճկական արշավանքի և քաղաքացիական կռվի
տևանքով, նրանք միծապես տուժեցին 1920—21 թ.: «Արարա
գործ. վարիչ ընկ. Մուսինյանի վիճակագրական տվյալների
մաձայն, 1922 թվին վերականգնված այգինների տարածու
յունը Ցերևանի և Եջմիածնի գավառներում հավասար
6640 դեսյատինի: Հավանորեն, այս տարի այդ տարած
թյունն ավելի մեծացած կլինի: կարելի է ասել, որ
հրդային իշխանության որոք և նրա գոամական աջակց
թյամբ խաղողի այգինները հետզհետե հասնում են նորմալ վի
կի: Այս 1923 թվին բերքը լավ է համարվում, կարևի մոտ 2 մ
փթի չափ խաղող կհավաքվի»

Գյուղատնտեսական այդ ճյուղերի զարգացման և խոր
ման գործում անփոխարինելի դեր ունի կոոպեր
ցիան: Գյուղատնտեսության ու կաթնատնտեսության արտե
րի, միությունների ու կամավոր կոոպերատիվ խմբավորումն
միջոցով հնարավոր և ամենահամարար ամրոնցնել մեր գյուղ
ցուն հավաքական աշխատանքի և ինտենսիվ տնտեսության:

Կոոպերացիան ինքնագործ ու հավաքական կազմակ
պություն է: Խորհրդային իրավակարգում, ինչպես գրում
ընկ. Լենինը, «կոոպերացիան հատկեցվում է սոցիալիզմին
կոոպերացիան լիակատար կիրառելու դեպքում մենք յերկ
վոտով կանգնած կլինենք սոցիալիստական հողի վրա: Ե
այդ լիակատար կոոպերացիան իրագործելու պայմանը-գյուղ
ցիության այնպիսի կուլտուրականություն է պահանջում (գյո
ղացիության, իրրև մի հսկա զանգվածի), որ այդ լիակատ
կոոպերացիայում հնարավոր է դառնում ամենց մի հսկայ
կան կուլտուրական հեղափոխության... բավական է, որ մե
այժմ այդ կուլտուրական հեղափոխությունը կատարենք վո
պեսզի մեր յերկիրը միանգամայն սոցիալիստական դառնա
Կուլտուրական հեղափոխություն կատարողները կոոպերատո
ներն են:

* * *

Հայաստանի կոոպերացիան ընթանում է միատեսակ ուղիներով: Մեր յերկրում կազմակերպվում է բանվորա-գյուղացիական կոոպերացիան, որը կատարելու է սպառման, արտադրական, գյուղատնտեսական վարկային և այլ ֆունկցիաներ: Միասկոոպների շուրջը համախմբվում են բանվորա-գյուղացիական մասսաները: Նշանակում է և մեր կոոպերացիան իր բնույթով ինտեգրալ է:

Միասնական կոոպերացիան գյուղացիական միջավայրում ունենալու է սպառողական, գյուղատնտեսական, վարկային, տնայնագործական և արտադրողական ֆունկցիաներ: Կոոպերացիան իր գործողությունները պետք է զարգացնի հետզհետե, աստիճանաբար՝ սկսելով մի ֆունկցիաներից և յերթացնելով վերջիշյալ բոլոր ֆունկցիաները: Ուրիշ խոսքով կոոպերացիան ընթանալով միասնական ուղիով դառնալու է ֆիավոլյուցիոնեզգրալ: Ինտեգրալ կոոպերացիան ամրացնելով և ուժեղացնելով մեր տնտեսական ֆրոնտը՝ ի մի է հավաքում արտադրողների և սպառողների չլատված ու ցրված ուժերը:

VI

ԳՅՈՒՂԱԿԱՆ ՄԻԱՍԿՈՈՊԻ ԴԵՐԸ ՅԵՎ ԱՆԵԼԻՔ ՆԵՐԸ

Գյուղի միասնական սպառողական ընկերություն—Միասկոոպը, ինչպես գիտենք, բացի սովորական մանր-ծախս առևտրից՝ կատարում է նաև գյուղատնտեսական, վարկային միջնորդական և ուրիշ գործեր: Միասկոոպն իր անդամների համար քաղաքից բերում է հարկավոր ապրանքներ ու մթերքներ, նրանց տնտեսության անհրաժեշտ գործիքներ, մեքենաներ, սերմնացու և գյուղից տանում—արտահանում է քաղաք հացահատիկներ, պանիր, գինի, բամբակ ու գյուղատնտեսական այլ բերքեր՝ գյուղացու համար ձեռնտու գներով վաճառելու նպատակով:

Գյուղում Միասկոոպին ասում են «սպառողական ընկերություն» բայց՝ նա փաստորեն կատարում է նշանակալից, այնպիսի գործեր, որոնք հոգում են մեր ազգատ ու միջակ գյուղացու կարիքները, ոգնում են նրա տնտեսական վերականգնման ու զարգացման և մատակարարում են նրա ընտանիքին այն ամենը, ինչ որ ներկա կյանքը պահանջում է:

Ինչպես տեսանում ենք Միասկոոպը գյուղում միայն «սպառողական ընկերություն» չի, նա միայն առևտուր չի անում. կյանքը պահանջում է, որ կոոպերատիվը դառնա մեր գյուղացու սերտ ուղեկից բարեկամը, նրա ուրախության ու տխրության ընկերը, նրա աշխատանքի «քոմսակատարը»—ոգնականը:

Գյուղացուն միայն լուցկի, նավթ, սապոն ու մանուֆակտուրա ծախելով չես փրկի, հարկավոր է, որ կոոպերացիան դառնա գյուղի և քաղաքի միջնորդը, տանի քաղաք գյուղացու

քրտինքի արդյունքը—բանվորներին ու ծառայողներին, այնտեղ էլ տանում—կոոպերատիվի պահեստից գյուղացու և նրա տնտեսության համար կարևոր ապրանքներ, նյութեր ու բերքի գյուղ և բաժանի ամենքին:

Գյուղացին տարբերվում է բանվորից նրանով, որ նա սպառում և գործարանային ապրանքներ և արտադրում է գյուղատնտեսական մթերքներ: Գյուղացին միևնույն ժամանակ և գնող է և թե վաճառող: Նրա գնումների քանակն ու չափը կախված է նրանից թե նա որքան է կարողանում վաճառել իր աշխատանքի արդյունքներից: Ընդհանրապես միջակ գյուղացու տնտեսությունից շատ քիչ բան է մնում վաճառելու համար: Իր աշխատանքի արդյունքը գլխավորապես գնում է ընտանեկան կարիքների բավարարման գործին: Միջակ գյուղացին այնքան շատ չի ցանում—ցորեն, որ ծախի էլ, միջակ գյուղացու 1-2 կովից այնքան շատ յուղ պանիր չի ավելանում, որ քաղաք ուղարկի, միջակ գյուղացու այգու խաղողը այնքան շատ չի—որ մշակի—գինի դարձնի ու վաճառի:

Այդպիսի դեպքում հնարավոր է արդյոք, որ միջակ գյուղացուն ըստ նրա գրաղմունքների, միացնենք զանազան տեսակ կոոպերատիվ ընկերությունների հետ—կաթնատնտեսական արտելի—որպես կովատեր, այգեգործականին—որպես այգետեր, բամբակագործական միության—որպես բամբակագործ և այլն:

Կյանքի փորձը ցույց է տվել, որ մեր գյուղում առանձին առանձին կոոպերատիվներ կազմակերպելն անմիտ բան է. միջակ գյուղացին իր տնտեսությունից ստացած աննշան արդյունքը չի կարող մի քանի տեղ բաժանել, ընական է այդպիսի կոոպերատիվները զատ-զատ չեն կարող զորանալ, և անկախ գործել: Մեր գյուղն ամբողջովին վերցրած՝ չունի փորձված ձեռնհաս մարդիկ, որոնք մի քանի կոոպերատիվներ կարողանան կառավարել չունի ինքը նյութական միջոցներ, որ իր կոոպերատիվը ուժեղացնի, ինչպես ասում են «գյուղացին մի քանի կով չի կարող լինել»:

Մեր գյուղը կարիք ունի միայն մի կոոպերատիվի— միասնական ընկերություն—միասկոոպի, գյուղին կարող է ոչնչել կառավարել միայն մի ընկերություն, որը կառարի առաջուր՝ վոխանակորեն վերցնելով իր վրա քաղաքի և գյուղի միջնորդի դերը, բայց ոչի գյուղացուն վարկ, կովելով գյուղական առևտրականների, չարչիների, վաշխառուների և սպեկուլյանտների դեմ։ Մեր աղքատ և միջակ գյուղացիները պետք կազմակերպվեն միայն գյուղական միասկոոպի շուրջը, որն այդ դեպքում կլինի ուժեղ, հաստատ և գործող։ Գյուղացու «քյոժական դարը»՝ միասկոոպն է։ Միասկոոպը գյուղացիության մեջ հանդիսանում է այն ղորեղ կազմակերպությունը, որ ուղղություն պիտի առ գյուղական տնտեսության զարգացման, առևտրական ու տնտեսական կապ ստեղծի քաղաքի բանվորության հետ ձեռք-ձեռքի տալով միասկոոպներին՝ առաջ տանի Խորհրդային շինարարությունը։

VII

ՄԱՆՐ ՎԱՐԿԸ ԵՎ ՄԻԱՍԿՈՈՊԸ

Կոոպերացիայի հանդեպ ծառացած հասուն խնդիրներից և մանր վարկի կազմակերպումն։ Այս հարցն ավելի արժեքավոր դառնում հենց այժմ այն պարզ պատճառով, որ գյուղատնտեսության վերականգնումն պահանջում է գյուղի գնողական ընդունակության բարձրացումն, իսկ վերջինիս լուծումն անհնար առանց գյուղացիության համար վարկի կազմակերպման։

Մեր շինարարական աշխատանքների ծրագիրն մշակելիս ու ղեկավարները՝ ընդգծելիս չպետք է մոռացության տալ կամ անուշադրության ժամանակ անցած տարիների կուտակված փորձը և դրա հետևանքները։ Այդ փորձը մեզ պարզ և որոշ ասում է, որ մեծ և չեզոք գյուղի սոցիալական կյանքում մանր վարկի դերը

Հայաստանի մանր վարկի ընկերությունների թիվը 1909 թվին հասնում էր 14-ի, իսկ 1916 թ.-77-ի, որոնք կազմակերպել էին իրենց շուրջը 34.928 անդամ։ Մանր վարկի դրամական միջոցները կազմում էին 1909 թ.-491 րուբլի 56 կ. վոսկով, իսկ 1916 թ. 4.140.867 ր. 1909 թ. յուրաքանչյուր անդամին հասնում էր միջին թվով 85 րուբլի, իսկ 1916 թ.—118 ր։ Վարկ-կոոպերի գործառությունները կայանում էին բացառապես փոխառվությունների տալու մեջ. 1909 թ. վորպես փոխառություններ արված էին 29.833 ր. կամ միջին թվով յուրաքանչյուր անդամին 81.1 ր. իսկ 1916 թ. 1.646.237 ր. կամ միջին թվով ամեն մի անդամին 7.1 ր։ Այդ փոխառվություններից մոտավորապես 96 տոկոսը տրամադրված են գյուղատնտեսականնպատակներին, որինակ, բանջր-անասուններ, սերմեր, կեր գնելու, հողեր և կալվածամասեր

կապալով վերցնելու և այլն։ (Տես «Հայաստանի կոոպերացիա» № 5-8)։

Արտերդային կոոպերացիայի զարգացման ներկա անհրա-
կան պայմանները տանելու են մանր վարկի գործը նոր ուղի-
րով։ Վարկկոոպների ֆունկցիաները այժմ յուրացրել և միաս-
կան կոոպերացիան. մանր վարկի կազմակերպման ինքնուրույ-
և անկախ ձևերի մասին խոսք չի կարող լինել։ Հարցը միա-
նշանում է թե ինչ միջոցներով պատվաստել և զարգաց-
միասկոոպներում նախկին վարկային և փոխատու-խնայողակա-
ընկերությունների հատուկ ֆունկցիաները։ Հարցը այն է, վ
վարկկոոպների անկախ կազմակերպումն ընականորեն առա-
բերելու պարալելիզմ կոոպերատիվ ապարատում—թուլացնել
Ջատելով մեր ուժերը անտեսական ապարատում։ Ներկայումս վ
կային ֆունկցիան ավել կամ պակաս չափով կատարում է
ասկոոպը, որին բացի ֆինանսական միջոցներից, ուրիշ
պակասում։

Միասկոոպը հենվելով ազգաբնակչության մեծ մասի
վրա՝ պետք է ոգտվի վարկկոոպի անցյալ փորձերից, նամանա-
վանդ այժմ, երբ նախնական կոոպերատիվները կազմակեր-
վում ու հիմնավորվում են անդամագրության կամավոր սկզբուն-
քի և անդամների ակտիվ մասնակցության վրա։

Ինչ ուղղությամբ հարկավոր է ոգտագործել վարկկոոպնե-
փորձը՝ անդամներից ավանս-դրամների ընդունումն, տեղակ
միջոցների խնայողական գանձումն։ Ահա հարվածային մի խնդի
նամանավանդ ներկա մոմենտում, երբ գյուղացիության
նկատվում է դրամական շրջանառության ուժեղանալը։ Միաս
ոգում ապրանքային բնաեբրանների գոյությունը հատատ կեր
խիք ու գրավական և դրամ ուժեղողների համար։ Մյուս կող
շանագործման սկզբունքի կիրառումն միասկոոպում զարգաց
լու և փոխատու-խնայողական գործառույթները։

Փոխատվության և ապրանքային վարկի ֆունկցիաները
րույթ չներելով միասկոոպի համար—ապառկոոպերացիային

ներեսապես կուժեղացնի փոխատու և խնայողական գործառույթ-
ները կատարող անդամների կապը։

Գյուղատնտեսական մթերքների պատրաստուն ու վաճա-
ուն միջնորդական և կոմիսիոն գնումները, որ հատուկ էին
արկկոոպին, այժմ քան երբեք հարատատ են միասնական կո-
պերացիային։

Այս ուղղությամբ ներկայումս շոշափելի գործ են կատարում
ր միասկոոպները։ Միայն հարկավոր է նրանց ֆունկցիաներին
ալով կազմակերպ և մշտական բնույթ՝ ավելի զարգացնելով և
որացնելով։ Մյուս կողմից սպառ-կոոպերացիային տրամադրելով
ավարի ապրանքային, դրամական բնաեբրանները ու վերացնե-
վ պետ հատարակական հիմնարկների անջատ գործելու տենդեն-
ան՝ հնարավորություն տալ միասկոոպին դառնալու գյուղա-
իական զանգվածային կազմակերպություն։

VIII

ԳՅՈՒՂԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆԸ ՅԵՎ ՄԻԱՍԿՈՈՊԸ

**Ժամանակակից գյուղի անտեսական ուժեղ կազմակերպու-
յունը սպառողական միասնական կոոպերատիվն է—միասկոոպը։**

Գյուղի միասկոոպը ընդգրկելով աշխատավորական զանգ-
ածները՝ հանդիսանում է վորպես ուժեղ ազդակ, գյուղի կուլ-
ուրական։ նախաձեռնություններին և հողաշինարարական ուղիներին։

Մատակարարել գյուղատնտեսության սերմորանք, պարարտա-
ն նյութեր, գյուղատնտեսական մեքենաներ ու գործիքներ,
ղային անասուններ, կազմակերպել արժան վարկ, ոգնել գյու-
ացուն վաճառելու իր մթերքները ձեռնտու գներով, մշակել գյու-
տնտեսական նյութեր, ահա միասկոոպի հանդեպ ծառացած
րևոր ու այժմյական խնդիրները։

Հայաստանի կոոպերացիայի պրակտիկան ցույց է տալիս, որ միասկոոպը, դանդաղ,կրճատ քայլերով ընդգրկում է գյուղական տնտեսությունը, հոգալով նրա բազմազան կարիքները, դառնալով որեցոր մասսայական կազմակերպություն:

Առանձնապես Ռուսաստանում միասկոոպները ցուցադրել իրենց ըստ ամենայնի: Համարյա բոլոր միասկոոպները յերևան են հանել իրենց վողջ ուժը—գյուղատնտեսական վարկի կազմակերպման և մասսաների վարկավորման խնդրում:

Միասկոոպների նախաձեռնությամբ՝ կազմակերպվել են շ... շրջաններում գյուղատնտեսական վարկի ընկերություններ, վ... դոնց բաժնեվճարների խոշոր մասը ընկնում և սպառկոոպերա... ցիայի վրա: Միասկոոպն իր վարկային բաժնի ոգնությամբ ժ... մանակին ու ձեռնտու պայմաններով ընալիզացիայի և յենթա... կում գյուղացու մթերքների հավելցուքն ապահովով նրան փչ... նալուց և անարժեքանալուց:

Գոկաս դեր չեն կատարում Հայաստանի միասկոոպնե... գյուղը և քաղաքը զոդելու գործում:

Համահայաստանյան կոոպերատիվ միությունը—Հայկոոպ... հունվարի 1-ից,մինչև 1սեպտ. ն/թ. միասկոոպներին բաց և թող... 162,842 ր. 82 կ. ամեն տեսակի ապրանքներ վոր ըստ գավա... ների բաշխվել և Յերևան—19,5%, Նոր-Բայազետ—12,7%, Մ... րի—12,1%, Ղարաքիլիսա—8,2%, Գորիս 6,3%, Դարալագյ... —5,2%, Դիլիջան—6,8%, Լոռի—7,9%, և Ալեքսոլ—8,8%:

Նույն ժամանակամիջոցում միասկոոպի շրջանառությու... բարձրացել և՝ Մեղրի—25 անգամ, Յերևան 20 անգամ, Դար... լագյազ 14 անգամ, Ալեքսոլ 7 անգամ Եջմիածին 11 անգա... Դիլիջան 5 անգամ, Ղարաքիլիսա 3 անգամ, Ն.-Բայազետ 4 ա... գամ:

Հայաստանում միասկոոպները դեռևս թույլ լինելով՝ չեն ը... գրկում գյուղական վողջ տնտեսությունը: Բայց նրանց գործ... նեության ուղին տանում և դեպի կոոպերացիա. կազմակեր... վարձակեաեր, արտելներ, գյուղատնտեսական գործիքներ նո...

...ող արհեստանոցներ, տեղական՝ հում նյութերի մշակող ամեն... տեսակի ձեռնարկներ—կոոպերացիայի որվա հրամայական պա... հանջներն են:

Հացահատիկների ու վայրենային արժեքների գնման գործը ...նել և գլխավորապես միասկոոպների վրա:

Այս բոլոր յերևույթները պարզ ու վորոշ ցույց են տալիս, ...ր միասկոոպը գյուղում հանդիսանում և ամենաակենսունակ և ...ենաակտիվ կազմակերպություն, վոր տնտեսապես կարողա... ...ամ և կապել իր հետ գյուղական զանգվածը:

Միասկոոպի գործնեության մեջ կան դեռևս շատ թերու... յուններ, նրա ապարատները դեռևս չեն կատարելագործվել, ...ա տնտեսական հիմքերը չեն ամրացել, բայց մեր կոոպերա... ...յի մի քանի ամսվա գործունեության փորձը ցույց է տա... ...ա, վոր միասկոոպ—կազմակերպությունն ամենահարազատ ...ենարկն է արտադրող ու սպառող մասսաների համար, վոր ...այաստանի կոոպարացիայի կենտրոն—Հայկոոպը—միացնելով ...ուրջը Հայաստանի սպառողական, գյուղատնտեսական, ար... ...աղրական և այլ տեսակի կոոպերատիվներ—իրականացնելու է առաջ դրած մեծ խնդիրը—քաղաքի և գյուղի շաղկապումը:

Մեր, գերազանցորեն գյուղացիական յերկրում միասկոոպ... ...ն, իրենց բազմազան ֆունկցիաներով ծառայում են գլխավո... ...պես գյուղական տնտեսության բարձրացման, զարգացման նրա կուլտուրական հեղաշրջման գործին.

IX

ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ՈՒԺԻՆԵՐՈՎ

Այժմ վոչ վոք չի կասկածում այն բանում, վոր կոոպերացիան կատարելու է հսկայական դեր գյուղատնտեսության զարգացման ու խորացման գործում։ Այս ուղղությամբ միայն նարավոր և վերակազմել գյուղը և նրա զանգվածներին տնտեսական ու հասարակական դաստիարակչություն։ «ՆԵՊ-առաջ, ռազմա-կոմմունիզմի տարիներին, գյուղի տնտեսությ կազմակերպչական միակ սիստեմը հանդիսանում եր գյուղատնտեսական կոմմունան։ Բայց կոմմունան, վորպես տնտեսակ զանգվածային կազմակերպություն խորթ ու անսովոր լինելով գյուղական միջավայրին և հանդիպելով անհաջողության անհետևանք ու արագ կորավ։ Մինչդեռ գյուղացիության կոոպերացման ձևը ունենալով անցյալի հետ անքակտելի կապ ժամանակակից գյուղում հիմնավորվելու հաստատ տվյալներ հանդիսանում և գյուղական տնտեսության հեղաշրջման, զարգացման ու խորացման ամենաուժեղ ֆակտորը։

Կոոպերացման միջոցով գյուղացիությունը կվարժվի հասարակական աշխատանքին և կնրանում սոցիալ-տնտեսական նոր ուղիներով։

Ահա թե ինչու մասսայական կոոպերացման գաղափարի ու արժեքն ու առավելությունը մի կողմը թողած՝ մեր հասարակական տնտեսական ապագա կյանքի նոր կառուցումների համար պայմանում առանձնապես զարկ պիտ տալ գյուղատնտեսական կոոպերացիային։

Այս խնդրի իրագործման տեսակետից չլինելով, պահանջվում է, վոր մեր պետական, տնտեսական ու կոոպերատիվ հիմնա

ները ստանան միասնական աշխատանք, ունենան միանման գործնական ընթացք և ընթանան կազմա-շինարարական միացյալ ուղիներով։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի կառուցման ամբողջ ծանրությունն ընկնում է Հայկոոպի, Հողժողկոմի և Գյուղատնտեսական բանկի (նախկին Գետբանկի) վրա. առաջինը վորպես Հայաստանի կոոպերացիայի կազմակերպչական կենտրոն, վերջինը՝ վորպես գյուղացիության վարկավորման գործը տանող ֆինանսական մարմին։

Գյուղական տնտեսության կազմակերպման և ինտենսիֆիկացիայի համար՝ ավելի քան անհրաժեշտ են գյուղացիության մասսայական կոոպերացումն և պետական լայն վարկավորումն։

Գյուղատնտեսական վարկի կիրառման միակ գործնական հուսալի կազմակերպությունը—կոոպերատիվներն են։ Գյուղկոոպերը այս կոնկրետ խնդրում անժխտելի ու անփոխարինելի է։ Գյուղում գործող մյուս հիմնարկները վարկավորման գործին կարող են միայն զարկ տալ, ոժանդակել և առ առավել ակտիվ մասնակցել կազմակերպչական նախնական աշխատանքներին։

Այդ նպաստող հիմնարկներից են մեր հողբաժինները, վորոնք ամենաակտիվ մասնակցություն պետք է ցույց տան գյուղատնտեսական գործնեությանը, պետք է համաձայնեցվի կոոպերացիայի նույնանման աշխատանքներին։ Ժամանակակից գյուղի տնտեսական դրությունը պահանջում է այս յերկու կազմակերպությունների միանման գործելակերպ, ուժերի ու միջոցների գրույց ու խնայող սպառում և ընդգծված ու ժշտկված միասնական ծրագիր։

Ինչպես դրամական վարկը, այնպես էլ մեքենաներ, գործիքներ, սերմորանք և գյուղատնտեսական այլ և այլ անհրաժեշտ ապրանքներ պետք է տրվի միայն ու միայն կոոպերացիային և բաշխվի ու բաշխվի նրա ամենամոտ անդամների միջոցով։ Մեր գյուղատնտես, մասնավոր ուժերն ամենատակտիվ մասնակցությունը պիտի ցույց տան գյուղատնտեսության կոոպերացման գոր-

ձին։ Գյուղատնտեսական ամեն մի փորձ, ամեն մի կատար
գործ քայլ, անտեսական ու շինարարական ընույթ կրող ա
մի նորույթ—պետք է կատարվի կոոպերացած մասսայի
մաբ՝ գյուղկոոպի միջոցով։

Միայն համաձայնեցրած ու միակերպ աշխատանքով հ
բավոր և հիմնավորել գյուղատնտեսական կոոպերացիան—հա
խմբելով նրա շուրջը մեր գյուղացիության միջակ ու աղք
խավերը։

Այս ուղղությամբ վորքան վոր Հողժողկոմատը համա
նեցրել է իր կոոպերատիվ քայլերը Հայաստանի կոոպերատ
ների միության—Հայկոոպի նույնանման գործունեության հ
հանձնելով իր կազմակերպած արտելների, կոմունաների, վ
ձակետների և գյուղատնտեսական ընկերությունների կազմակե
չական ու գաղափարական ղեկը կոոպերացիային, նույնքան գ
քանկը ստանձնելով վարկային կոոպերացիայի կազմա-վար
կան ղեկը՝ ստեղծել է մեր վերածնվող կոոպերացիայի շինար
քական գործում զիգզագային ուղիներ և զուտ ֆինանսակ
կազմակերպության բոլորովին խորթ կոոպերատիվ քաղաքակ
նություն։ Խոսքս Գետարանկի նախաձեռնած մի քանի վարկա
կոոպերատիվների մասին է, վորոնք զուրկ են կենսունակությ
նից և անկախ զարգանալու նպաստավոր պայմաններից։ Մ
դեռ վոխ-ոդկոմները անգամ միասնական կոոպերացիայի հ
քերն ամրացնելու։ Համար անտեսական ամենասերտ կապ
ղովվել են մեր միաակոոպների հետ՝ տրամադրելով նրանց իր
արամադրության տակ եղած ֆոնդերի վորոշ մասը։ Հայաստ
ևի տնտեսական կյանքի վոխ-հարաբերությունների լուրջ
պահանջում է, վոր միայն միասնական ինտեգրալ կոոպեր
այով զարգացնենք ու խորացնենք կոլեկտիվ աշխատանքը։

Ժամանակն է ու հրամայական, վոր տրվի միասնական
ոպերացիային տնտեսական, ֆինանսական և վարկային գոր
ռումների լիակատար իրավունքներ ու արտոնություններ։ Միայն
դեպքում կոոպերացիան կբռնի իր ճիշտ ուղին, միայն

դեպքում կհարթվի դեպի կոմունիզմ տանող շավիղները։ Զմոռա
նանք վերհիշելու ընկ. Լենինի խոսքերը «Կոոպերացիայի լիա
կատար իրագործման դեպքում մենք կհանդիսանանք սոցիալիստական
հողի վրա»։

Ահա թե ինչու, միասնական ուղիներով պիտի գարկ տալ
գյուղատնտեսական կոոպերացիային։

X

ԱՐՏԵԼՆԵՐԻ ԴԵՐԸ ԵՎ ԱՆԵԼԻՔԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ա

Հայաստանի տնտեսական ներկա պայմաններն ինկատի ու
նենալով պահանջվում է կազմակերպել գյուղատնտեսության
վորոշ ճյուղերի արտելներ—բամբակագոր
ծության, շերամապահության, ծխախոտագործության և տեխնի
կա-կուլտուրային բույսերի մշակման, ցանքագործության-ջուր
հայության, գորգագործության, բրուտության, զամբյուղա
գործության ևայլ արհեստների շուրջը։

Ժամանակակից գյուղի հիմքը կազմում է բնական ճյուղա
յունը։ Արհեստն, վորպես այդպիսին, որգանապես կապված է
գյուղատնտեսության հետ՝ կազմելով նրա լրացուցիչ մասերը։
Գյուղացի—արհեստավորը զբաղվում է տնայնագործ արհեստով
ձմեռքան, վորքան այդ պահանջում է գյուղատնտեսությունը։
Իսկ այն գավառներում, վորտեղ սակավահողությունը կրում է
խրոնիքական բնույթ, արհեստավորը կարում է կապը յերկրա
գործությունից և անցնելով մի տեղից մյուս տեղը, ապրելու
բացառապես իր արհեստով, այս դեպքում տնայնագործությունը
տեխնիկապես զարգանալով՝ ստանում է անկախություն։ Բայց և
այնպես տնայնագործական արհեստները գլխավորապես կապված
են գյուղատնտեսության հետ։ Տնայնագործությունն կարող է
զարգանալ անկախ և ինքնուրույն, միայն այն դեպքում՝ յերբ
տնայնագործը ձեռք է բերում հարկավոր հում նյութեր իր սե
փական միջոցներով կամ կապիտալիստի ազդեցությամբ։

Տնայնագործության ազատ ձևը զարգանում է միայն այն

դեպքում, երբ արտադրողը հեշտությամբ կարողանում է գտ
մշակվելիք նյութեր, որինակ—կավ, փայտ, կաշի գազանի մ
թի և այլն։ Այդպիսով գյուղում զարգանում են-վորսորդության
փայտագործությունն և ուրիշ արհեստներ։

Այն յերկրներում, վորտեղ զարգացած է արդյունաբեր
թյունը, յեռում է գործարանային կյանք և տիրապետում
կապիտալը—այնտեղ տնայնագործությունը կախումն ունի մ
նորդ առևտրականից, իսկ վերջինս՝ ֆաբրիկայից։ Մի դեպք
տնայնագործը պատրաստում է իր նյութերով, բայց միջնոր
պատվերի համաձայն և նրա հաշվին զանազան արտադրությո
գործարանին հանձնելու պայմանով։ Այս ձևով է զարգաց
Մոսկվայի նահանգում—դլխարկագործություն, խոզանակներ
խաղալիքներ պատրաստող արհեստներ։ Պետք է ասել և այ
վոր տնայնագործական արտադրությունները կատարելագոր
վում են և շուկայում հեշտությամբ սպառվում, կապիտալիս
հետ կապ ունենալու դեպքում։ Տնայնագործարտադրությո
սովորաբար վորակի և քանակի կոլվից, մրցել չի կար
գործարանային արտադրության հետ։

Մի ուրիշ դեպքում տնայնագործը գնելով հարկավոր նյ
թեղենը նույն միջնորդ առևտրականից՝ համարում է իրեն ա
կախ, բայց փաստորեն կախումն ունի միջնորդից դառնալ
նրան մշտական պաշտպան։ Այս անգամ տնայնագործը արտ
դրում է միջնորդի թելադրանքի ու պատվերի համաձայն։

Տնայնագործության կախման վերջին դեպքն այն է, վ
տնայնագործը վերցնելով կապիտալիստից հում նյութեր ու
ռանձին պատվեր ստանում է իր աշխատանքի համար հատավար
(сдельная), այս դեպքում տնայնագործ-արհեստավորը դառնում
բուն ասենայնի վարձու բանվոր՝ շահագործության հանձնվ
բանվորական ուժը։

Յուրաքանչյուր միջնորդ ստանում է իր ոգուտը իհարկ
տնայնագործ-բանվորի որավարձի հաշվից, վորով ավելի քա
ծանրանում է վերջինիս տնտեսական դրությունը։

Տնայնագործության ասպարեզում կոոպերացիան կատա
րելու յե ճիշտ այն դերը, ինչվոր գյուղատնտեսության մեջ՝
ձգտելով բարելավելու տնայնագործ-անդամի կյանքը և թեթև
վացնելու նրա աշխատանքի պայմանները։

Ինչպես վերևում շեշտեցինք՝ մեր յերկրում տնայնագոր
ծությունը սերտորեն կապված է գյուղատնտեսության հետ։
Գյուղացին ձուլված լինելով իր հիմնական զբաղմունքի հետ՝ ա
զատ ժամանակը նվիրում է այս կամ այն տնայնագործ արհես
տին։ Հայ գյուղացին տարվա ազատ ամիսներին, իր ընտանիքի
անդամների հետ միասին զբաղվում է գորգագործությամբ, կա
վագործությամբ, ճոնի, հյուսնի, դարբնի և ուրիշ արհեստներով։

Տնայնագործական արտադրությունը նախ բավարարում
են գյուղական տնտեսության կարիքները, իսկ մնացորդը փո
խանակվում է հարևանների հետ կամ վորպես ապրանք շուկա
հանվում։ Տնայնագործ արհեստավորն յերեք չունի իր սեփական
նյութը սովորաբար վերցնում է կողմնակի պատվիրներ կամ
փոխ առնելով վաշխառուից վորոշ գումար ձեռք է բերում արտա
դրության համար հարկավոր նյութեղենը։

Այս դեպքում տնայնագործ արհեստավորներին ոգնության
է հասնում տնտեսական կոոպերացիան, վոր իր վրա յե վերց
նում նրանց նյութերի մատակարարման և արտադրությունների
վաճառման պարտականությունը։

Տնայնագործական արտադրողական կոոպերացիան լինում
է յերկու տիպի և կատարում է յերկու ֆունկցիա։ 1) Տնայնա
գործները փոխադարձ համաձայնությամբ վորոշում են միասին
վաճառել իրենց ձեռագործները և միասին գնել բոլորի համար
անհրաժեշտ նյութեղենը։ Արտադրող անդամները աշխատում են
իրենց տներում գատ-գատ, շատ անգամ առանց ընդհանուր ժո
ղովի վորոշումների և հրահանգների։ Այդպիսի կոոպերատիվն ու
նենում է իր տնտեսական ձեռնարկը—մատակարարական խանութը։
Նման տնայնակոոպները զարգացել և հաջողություն ունեցել
Յուրատառնում և առանձնապես Մոսկվայի նահանգում։

2) Տնայնագործները համաձայնվում են միանալ և աշխատել առանձին արհեստանոցում կամ իրենց տներում ընդհանուր ժողովի վորոշումների և կանոնադրության համաձայն: Այսպիսի կոոպերատիվ հիմնվում է սպառողության կից, նաև արտադրության պահեստ:

Կոոպերացիան տնայնագործության մեջ ունի և գործնական այսպիսի հետևանքներ. ա) Տնայնագործներն աշխատելով կոոպերատիվ արհեստանոցում վարժվում են համագործակցության, բարձրացնելով արտադրության քանակն ու վորակը. բ) Համագործ աշխատակցության շնորհիվ կրճատվում և արտադրության ծախսերը գործադրելով ավելի սակավ գործիքներ, կահ-կարասի և անհրաժեշտ իրեր. գ) Սովորում են աշխատանքի բաժանման մեթոդին, ուժեղացնում արտադրողականությունը և կատարելագործում են գործիքները՝ ձեռք բերելով այնպիսի արժեքավոր գործիքներ, վորոնք առանձին անձանոթ ու անմատչելի էին տնայնագործներին. դ) Կոոպերացիան բարձրացնում և անդամների հետաքրքրի աշխատավարձը՝ հեղաշրջելով արտադրած իրի մեծաքանակ վաճառքը և նյութեղենի միանվագ գնումը: Վերջը դեպքում նվազում են ընդհանուր ծախքերը և արժան են նշ տում մշակվելիք նյութերը: Նույնպիսի խնայողություն լինում և այն դեպքում, երբ տնայնակոոպը վաճառում է իր արտադրությունն վոչ թե միջնորդ-առևտրականին այլ անմիջապես բանվորին, այսինքն նրան, վոր կարիք և զգում տնայնագործ պատրաստած իրերին: յե) Տնայնակոոպը կարող և կազմակերպել իր խնայողական դանձարկղը, տալով իր անդամներին ու ձեռնարկներին վոխառություններ: Այս դեպքում դրամի կարիք չի ազդի արտադրության ընթացքի և հետևանքի վրա: զ) Տնայնակոոպը ազատում է միջնորդ-առևտրականի շահագործումից, այն արհեստավորներին, վորոնք ինչ ինչ պատճառներով չեն միացել ընկերության՝ այս դեպքում կոոպերատիվը վերցնում է նրանց արտադրությունները վաճառելու կոմիսիոն պայմանով: Այս գործունեության չեկամուտը կարող և ուժեղացնել կոոպերատիվի միջոցները:

Տնայնագործությունը առանձնապես զարգացած և մշակված է Կվայթ նահանգում: Համաձայն 1900 թ. վիճակագրության, այդ նահանգում տնայնագործությամբ զբաղված եղին 175.613 մարդ, հայտնի գմանկի գործիչ Ռոուվի կարծիքով՝ նահանգի չափահաս բանվորների 50 տոկոսը զբաղվում եր, հեղափոխությունից առաջ, տնայնագործական արհեստներով: 1917 թ. Մոսկվայի նահանգում գործում եղին 38 տնայնագործ արտելներ, վորոնք միացրել եղին իրենց հետ 1600 բանվորներ: Հոկտեմբերյան հեղափոխությունը ազատելով տնայնագործներին միջնորդ-սկուպչիկների շահատակությունից, հնարավորություն տվեց տնայնագործ մասսայի համախմբվել արտադրական կոոպերատիվների շուրջը: Համաձայն տնայնագործ արդյունաբերության գլխավոր վարչության տեղեկությունների առ 1-ն հունվարի 22 թիվ Մոսկվայի նահանգում գոյություն ունեցին արդեն 331 արտելներ, վորոնք ընդգրկում եղին 31,597 տնայնագործներ:

Տնայնագործական արտելները մասսայական կազմակերպություններ լինելով՝ կազմակերպել եղին տնայնագործական ամենալայն խավերը: Ասածներիս իրրև ապացույց կարող և ծառայել ստորև բերված աղյուսակը:

Մոսկվայի նահանգի արդյունաբերություններ	Արդյունաբերության մեջ զբաղվողների թիվը	Արտելներում մասնակցողների թիվը	
		Բացարձակ	Տոկոսներ
1. Մանկական խաղալիքներ .	1033	70	68
2. (шорный)	230	170	73
3. Սանրագործություն . .	1525	1411	92
4. Կոճակագործություն . .	1841	1111	60
5. Ատաղձագործություն . .	2765	895	32
6. Սահնակներ շինող . .	64	63	99
7. Փայտագործություն . .	1852	1800	98
8. Կողովագործություն . .	2476	2145	87
9. Թիթեղագործություն . .	862	380	44
10. (сусальный)	555	350	64
11. Ապակագործություն . .	508	476	94
12. (стекладувный)	1402	1300	93
13. Ջուլհակություն . .	4335	796	18
14. Կոշկակարություն . . .	7691	4183	55

Մոսկվայի նահանգում կազմակերպված են ոնայնագործ
տելների յերեք միություններ. 1) Տնայնագործ արտելների Մ
կվայի միություն (артель-союз) 2) Արտելների բանկը (артел
банк) և 3) Մոսկվայի տնայնագործական միություն (могубку
промсоюз)։ Առանձնապես հետաքրքիր և վերջինիս գործուն
ությունը առ 27 սեպտ. 1922 թ. անդամագրվել եյին 2 քաղ
քային արտելներ 882 անդամներով և 60 գյուղարտելներ 3
անդամներով։

Առաղձագործա - կահկարասիքի, կաշվեգործ, կոշկակ
Ջուլհակային և ուրիշ արտելները կազմակերպվել են արտել
բանկի և արտել—սայուզի շուրջը։ Միությունները արտելնե
վաճառել եյին 27.189.977 ր. ապրանքներ և զանազան գործի
ներ։

Նույն միությունների միջոցով վաճառված և նիժեգորոդ
տոնավաճառում արտելներին 37.618.474 ր.։

Могубкустпромсоюз-ի գործունեությունը տոնավաճառ
ցույց և տալիս հետևյալ ալյուսյակը.

Արտադրական կոոպերացիայի Համառուսական Միություն 65 միլիոն բուլ		
Могубпромсоюз	34,7	«
Արտել—բանկ	10,4	«
Արտել—միություն	5,3	«
Գերմի—նահանգի միությունը	3,9	«
Վլադիմիրսկու միությունը	6,9	«
Գենդինսկու «	2	«
Ուֆիմսկու « 9	5,6	«
Կիմրսկու «	6,5	«

Могубкустпромсоюз-ի հաշվեկշռին առ 1-ն ոգոստոսի 19
Քվին հավասար է $15^1/_2$ միլիոն բուբլու, ամբողջը վորպես ա
փական միջոցներ, վորոնք ստեղծվել են նույն Քվականի մ
յիս-հուլիս յեռամյակում ծածկելով $1^1/_2$ մլր. ր. դեֆիցեա։ *)

*) „Союз Потребителей“ № 15 ноябрь 1922 г. „Кустарно-промышленность Московской Губерний“-С. Караваев.

Վերոհիշյալ վիճակագրական տվյալները միանգամ ել ապա-
ուցում են կոոպերացիայի հսկայական նշանակութ յունը
ղովրդական արդյունաբերութ յան, իսկ այս դեպքում տնայ-
ագործութ յան զարգացման և արդյունավետութ յան գործում։

Մոսկվայի նահանգը բերեցի վորպես վառավոր ապացույց
արդյունաբերական կոոպերացիայի անհերքելի նվաճումների։

Բացի տնայնագործներից գյուղերում կան արհեստավորներ,
վորոնք վաղուց հետ և կարել են իրենց կապը հողի հետ, գուբս
են յեկել համայնքի սահմաններից, անցնում են մի տեղից
յուս տեղ, ուր նրանց արհեստի պահանջը մեծ է և վարձատրու-
յունը բավարար։ Նրանք սոսկ գործավորներ են անտուն, ան-
տեղ, չունեն մշտական ապրուստ, սովոր են թափառական կյան-
քին և ճկուն են գոյութ յան կռվում։ Այս արհեստավոր-բանվոր-
ները ձգում են համագործակցութ յան ուժն ու ապահովութ յունն
ու հանգիստը։ Այսպիսի համագործ միութ յունը կոչվում է ա-
ատաավոռական առտագործական առթել, վոր զբաղվում է առտադ-
ձագործութ յամբ, ներկարարութ յամբ, պղնձագործութ յամբ, քար-
տաշութ յամբ և գյուղատնտեսական զանազան մասնագիտու-
թ յամբ։ Արտելի աշխատանքները կապ ունենալով տարվա վո-
րոշ յեղանակի հետ, կրում է սեզոնային և կարճատև բնույթ։
Արտելը մի վորևե գործ վերցնում է կապալով «գյուրտом» կամ
«հատ ու չափով»։ Աշխատավորութ յան արտելի գոյութ յունը
կարճատև լինելով չունի մշտական կանոնադրութ յուն և դեկա-
վարվում է գրավոր կամ բանավոր համաձայնութ յամբ։ Արտելի
գոյութ յունը յերկարատև է լինում միայն այն դեպքում, յերբ
բանվորները վճռում են միանալ միմիանց հետ և մնալ մինչև
վերջը, հիմք ընդունելով հաստատած կանոնադրութ յունը կամ
նքած պայմանագիրը։ Այս դեպքում արտելը սեզոնային գոր-
ներն ավարտելուց հետո լուծվում է իր տեղերը՝ անմիջապես հա-
վաքվելու և գործի անցնելու պայմանով։

Առհասարակ շատ գործեր, նամանավանդ շինարարական

քնուլթ կրող, օրինակ—տների, ճանապարհների, ջրանցքների ու կամուրջների շինել կամ վերանորոգելը արվում է տերերի անգամ կառավարության կողմից առանձին անհատներին կապալով. կապալառուներն իրենց հերթին գործն ամբողջովին կամ մաս-մաս հանձնում են բանվորին կամ նրանց արտելին ոգուտաւյուծի բաժինը վերցնելու պայմանով: Նման շահագործմանդեմ պայքարել կարող է միայն սոցիալական արտելը այդ գեպքում յերբ նա ունենա իր հաստատած կանոնադրությունը միացած լինի կոոպերատիվ միությանն: Արտելը կարող է իրական ճնշում գործելով անհատ կապալառուի վրա՝ բարձրացնել բանվորների աշխատավարձը կամ վերցնել նրանից ամբողջ գործը: Մյուս կողմից աշխատավորական արտելն ավելի մեծ վստահություն ու վարկ կունենա հասարակական հիմնարկների աչքում քան շահագործող կապալառուները: Ուրեմն տեսնում ենք, որ աշխատավորական արտելի գլխավոր նպատակն է կոոպերացիայի ոգնությամբ վաճառելու իր անդամ բանվորների աշխատանքն ավելի ձեռնտու պայմաններով ու անհիմանդագին

Բ

Արտելում գործնականապես պիտի իրականացնել «մեկը ամենքի-ամենքը մեկի համար»-աշխատանքի լոզունգը:

Միևնույն շահերով և ձգտումներով առաջնորդված աշխատավորները միահամուռ ուժերով կդարգացնեն արտելը, դարձնելով նրան ճյուղավոր, կունենան կոոպերականացված կազմակերպություն:

Արտելը, որպես անտեսական հիմնարկ, պետք է ունենա իր **կանոնավոր յեվ մշտական յեկամուտներ**: Արտելի գործառության ներկի համար հարկավոր են, ա) **հիմնական գործառնություն յեվ բնաերջանառության Քանգ-առաջինն** կազմում է անդամակցային վճարումներից, տարեկան ոգուտի 50%-ից և պատահական յեկամուտներից, իսկ յերկրորդը-վարկ-փոխառություններից, անդամների կանխավճարներից ավանդներից և այլ նպատակավոր գումարներից:

Արտելի գործնեության հաջողությունը կախում ունի ա) նպաստների միատարրությունից, բ) վարչների գիտակցության ասպիճանից ու փորձից և գ) արտելի անդամի նյութական շահագրգռությունից: Վերջին սկզբունքը իրագործելու համար նաև ճշտությամբ գործադրել այն պլիսմաններն ու միջոցները, որ առնում և դեպի սոցիալիստական: Արտելն **ինքնուրույն ինքնագործ** մարմին լինելով պետք է ինքնել նրան ազատ, խնամակալությունից հետո՝ տալով նրա գործնեության կոոպերատիվ և կազմակերպ բնույթ: **Ռացիոնալական սկզբունքի կիրառումը** արտելում անթույլատրելի է:

Արտելը կազմակերպվում է կամավոր յեղանակով և կոոպերատիվ սկզբունքներով: Հայաստանի օրենադրության մեջ (1921 թ. հունիսի 3-ի դեկրետը) այդպիսի կազմակերպություն կոչվում է կամավոր կոոպերատիվ **խմբավորում** և ունի իրավական հիմնարկի բոլոր արտոնությունները: Կամ կոոպխումբն (Дов) ունի նորմալ կանոնադրությունը, որ հաստատված է հանրապետական կոոպերատիվ կենտրոնի Յենտրոսոյուզի 7-րդ նստաշրջանի և Հայաստանի կոոպերատիվների առաջին համագումարի կողմից:

Հայաստանի միասնական կոոպերացիայի մեջ արտելն, որպես իրավազոր միավոր կազմակերպչորեն **միացում է ստյալ այրի միաձուլումով** և իր վրա վերցնելով կոոպերատիվ պարտավորությունները:

Միաձուլումների և արտելների միությունը, Հայաստանի միասնական կոոպերացիայի կենտրոնն է **Հայկոոպը**:

Հայկոոպն որպես կոոպերատիվ խոշոր կազմակերպություն իր ընդհանրություններից բաժին է հանում արտելներին, ուսումնասիրում արտադրության պայմանները, շուկաների առաջարկը ու պահանջը, ապրանքների ու վաճառատային գները:

Հայկոոպը հայթայթում է արտելներին մշակելու համար անհրաժեշտ նյութեր ու առարկաներ: Հայկոոպի միջոցով արտելը պատրաստի և հասցնում կամ շուկա է հանում իր արտադրությունները:

Արտելների զարգացման գործում շահագրգռված են հա
յալ կազմակերպությունները ա) Արհեստակցական կենտ. Մի
թյունն—անգործությունը վերացնելու համար. բ) Հայաստա
կին-բաժինները—կազմակերպելու կանանց արտադրողական ձե
նարկների շուրջը և գ) Հայկոոպը՝, որպես Հայաստանի կոոպ
բացիայի միություն, որ ձգտում է մեր յերկրի տնտեսությ
կազմակերպելու կոոպերատիվ հիմունքներով։

Համահայաստանյան մասշտաբով արտելային ցանց ստե
լու համար վերոհիշյալ հիմնարկների ներկայացուցիչներից կ
մում է արտելների կենտրոնական սեկցիա կամ բյուրո, վո
գործում է Հայկոոպի կազմակերպչական բաժնին կից։

Ահա այն ընդհանուր ուղիները, որով պիտի ընթանա
Հայաստանի տնայնագործական և աշխատակցական արտելները

XI

ՀԱՍՈՒՆԱՑԱԾ ՀԱՐՑԵՐ

Հայաստանի կոոպերացիայի առաջ ու բազմազան հարց
քի թվում կան հասունացած և այժմյական խնդիրներ, որոն
պահանջում են իրենց շուտափույթ ու անվիջական լուծումն։

Այդ խնդիրներից կարևորագույնը՝ մասնավոր առևտրական
կապիտալի գեմ մղվող սիստեմատիկ պայքարն է, մեր ներքի
շուկայի տնտեսական դիրքերի ամրացման նվաճումն, որը
որքանը զարգանում, ծավալվում և ուժեղանում է՝ ծանր հարվա
հասցնելով սպառող ու արտադրող մասսաներին։

Կոոպերացիայի առաջ ծառացել է և հրամայական պահան
և դարձել մի հարց՝ ընդգրկել մանր արևտուրը, նվաճել մասնա
որ կապիտալի դիրքերը՝ հարթելով իր համար նոր ուղիներ։

Մեր միակոոպներն յուրացնելով առևտրի սիստեմն ու բո
լոր պրիոմները՝ ակտիվ կերպով մասնակցելու են տոնավաճառ-

«տաղար»-ներին. հանդես են գալու նրանք իրենց շուկաները
առևտրական ազդեցությունը տարածելու յեն փողոցի առուր
յանքի այն յերևույթների վրա, որոնք առնչություն ունեն
մասսաների փոխանակման ու գնողական գործողությունների հետ։

Ինչպե առևտրի մենաշնորհը պատկանում է Պետությունն,
արհատներին, սինդիկատներին և Հայկոոպին։ Նրա ուժեղացման
տին խոսք չի կարող լինել։ Ճիշտ է, մեծահամբավ «Նեպ»-ը
նում է զանազան մասնավոր ձեռնարկություններ,
պացնում է ոտար ու անհրաժեշտ տարրերի մասնակցությունը
նչպե առևտրի մեջ՝ նկատվելով նրանց ազդեցությունն ընդհա
ուր առևտրի ընթացքի վրա, բայց և այնպես, պետական առև
րի հիմքերը շատ ամուր և վարքագիծը շատ ուղիղ են։

Բոլորովին տարբեր պայմաններում է գտնվում մանր առև
տուրը. այստեղ կոոպերացիան ունենալով յեզակի դեր՝ դեռևս
չի ամրացրել իր դիրքերը, չի հասել իր բացարձակ տիրապետ
ման։ Մասնավոր կապիտալը մասսայական շուկաներում կատա
րում է անարգել ու համարձակ իր գործը. մինչդեռ այնտեղ կո
պերացիան չունի վոչ մի մասնակցություն։

Հայաստանի շատ վայրերում կազմակերպվում են պարբե
կաբար տոնավաճառներ. կիրակնորյա «բազարները»—մշտական
շուկաներ, «տորգեր»-աուկցիոններ, վորտեղ վաճառքի են հանվում,
տոնավաճառվում արտադրողի համար ամենակարևոր ապրանքները
ինչ իրեր և սպառողի համար ամենաանհրաժեշտ կենսամթերքները
գիարբիկատներ։ Այդ բազարներից թվենք մի քանիսը—Յե
վանի, Ալեքսպոլի, Ղազախի, Դիլիջանի, Ջալալ-Ողլու, Վորոնցով
կայի և այլն։ Այս շուկաների որական շրջանառությունը հաս
նում է մի քանի տասնյակ միլիարդների. այստեղ ամենաակ
տիվ մասնակցում են մեծ ու փոքր առևտրականները, սպեկուլի
տորների ու չարչիների վոհմակները, «պողոշչիկներ ու չոլաո
ներ»։

Մինչև որս մեր միակոոպերը նշանակություն չեն տվել
դրան արհամարհել են բազարները. չեն յերևացել այնտեղ և չեն

փորձել մրցման դուրս գալ առևտրա- մասնավոր կապիտալի դ

Այն ժամանակ, երբ մեր միաակոպները չեն կարողան իրենց միջավայրում բրդի, բամբակի, կաշվի, մորթու և վայ տային այլ ապրանքների գնումները կատարել գոնե նվազագ չափով, հենց նույն բնագավառում, իրենցից մի քանի քայլ առաջ, Ղազախ, Գյումրու, Վարանցովկայի բազարներում որակ հարյուրավոր փթերով վայրկյան չի ձեռքից ձեռք անցնում, կոոպերացիայի օրյակտ դառնում։

Բայց ինչու՞ կոոպերացիան չմասնակցի «բազարներում» կաներում և առևտրական հրապարակներում՝ ակտիվ դեր կա բերելով սպառողի ու արտադրողի փոխառնչման գործում և բաժնելով իր անմիջական աղերսությունը կոոպերատիվորեն կազմակերպ ու իներտ մասսաների վրա։

Ռուսաստանում նույնանման փորձերը մեծ հաջողություն ունեն, Ռոստովի միաակոպն ազատ առևտուր և անում քաղ արվարձանների բոլոր բազարներում. Сельско-союз-ն անց տարի կազմակերպել եր Մոսկվայում բանջարեղենների պահ ներ և այլն։

Հարկավոր է ոգտագործել նույն փորձը Հայաստանում։

Ցերևանի ու Ալեքսոլի միաակոպները վոչինչ չեն կորց ընդհակառակն՝ կշահվեն, երբ կազմակերպեն «Ղանթարի տ և Դեկեմբեր» կոչվող շուկաներում կրպակներ, բուտկաներ քյոսքեր՝ վաճառքի հանելով մեր արտադրությունը և գնե վայրկյանս ու կենսամթերք։ Մեր կոոպերացիայի ապագան այս նորույթը կատարյալ հաջողություն կունենա միայն ա դեպքում, երբ միաակոպի ապարատը լինի ճկուն, ժուռ և ա ժամ։

Միաակոպը քայլ առ քայլ պետք է տիրի նաև վաղուց կազմակերպելով այսպես կոչվող «ձեռքի-վոտքի» առևտուր, վորական չարչիությունը, բայց կուլտուրական սիստեմով պրիճներով։ Փողոցի առևտուրով կոոպերացիան կկապվի բ վոր-գյուղացիական դանգվածի այն խավերի հետ, վորոնք

դիտակ ու անկազմակերպ լինելով՝ իրենց խորթ ու ոտար են գտնում կոոպերատիվ շարժման մեջ։

Իսկ վորքան մեծ ապարեղ կա գյուղում, նամանավանդ, ոտացված ու խուլ անկյուններում, վորտեղ գոյություն չունեն կոոպերատիվ բջիջներ, վորի բնակչությունը տնքում է սպեկուլիացիայի ճանկերում։

Ահա այնտեղ պետք է գնա կոոպերատոր-«չարչին» իր «բոխչա ու խորջինով», վոր կտանի ազգատ գյուղացու համար պժան ու լավ ապրանքներ և կբերի գյուղից մթերքներ իրենց իսկական գներով։

Շոշափածս հարցերն անշուշտ նորություն են մեր կոոպե ցիայի պրակտիկայի, բայց չափազանց ժամանակային ու հասու ացած են մեր իրականության համար։

XII

ԿԻՆԸ ՅԵՎ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

Բուրժուա-կոոպերատորները կնոջ ակտիվ մասնակցությունը կոոպերացիայում չեյին համարում վորպես մի մասնիկ այն հեղափոխական պայքարի, վոր մղում է պրոլետարիատն իր ազատագրման համար։ Կոոպերատոր—իդիոլոգների կարծիքով կոոպերացիան հեռու պետք է լինի այդ պայքարից ընդհանրապես և կ ի ն-բանվորուհին մասնավորապես։ Կոոպերատիվ շարժումը համարվում եր վորպես բանվոր դասակարգի համակեցությունը բուրժուական խավերի հետ, իսկ կին-բանվորուհու մասնակցությանը կոոպերացիայում՝ առանձին արժեք չեր տրվում։

Կոմունիստ կոոպերատորները Ցեվրոպայում առաջ բերին բուրժուական կոոպերացիայում մեծ ճեղվածք։ Անմիջականորեն դրժ ուենենալով բանվորական մասսաների հետ՝ նրանք գործնականապես ապացուցում են բանվորուհու կղզիացած դրությունը կոոպերատիվ շարժման մեջ։ Կոմունիստները պարզում

են և այն կարևոր հանգամանքը, որ խորհրդային իշխանությունը առևզել և կոոպերացիայի չեզ կնոջ համար ազատագրման ուղիներ։

Կանանց շարժման բուրժուական գլխավորները զգալով նրա հակախորհրդային վտանգը, փորձում են համակերպել իրենց գործունեությունը կոմունիստական շարժման հետ։ Բայց հեղափոխական նորին սրամտորված բանվորուհին մի վարկյան անգամ չի հավատում նման խաղերին։ Նա տանում է իր գործը դեպի քաղաքական ու դասակարգային պայքարը՝ համախմբվելով ու կազմակերպվելով արհմիության և կոոպերացիայի շուրջը։

Անգլիական կանանց կոոպերատիվ գիտությունը նման կազմակերպությունները գերմանիայում, Չեխոսլովակիայում և մի քիչ ցերկներում ցերեան են հասել ուժեղ գործունեություն։ Նրանց լայն խավերն ամենատակիվ մասնակցություն են ցուցաբերել կոոպերատիվ շարժման մեջ։ Բազմաթիվ կին-գործիչներ ունեին կոոպերացիայում ամենապատասխանատու պաշտոնները։ Կատաղի ավելի քան դիտակցում են կոոպերացիայի դերը՝ իրենց հասարակական ու ընտանեկան կյանքում։

Խորհրդային կոոպերացիայի կարևոր դերը կայանում է նրանում, որ նրա միջոցով կարելի է արմատապես փոխել բանվոր ընտանեկան հին կյանքը, կիրառելով հասարակական սկզբունքները։ Միայն ընտանեկան կյանքը հասարակականացնելով, տնային խոհանոցը փոխարինելով հանրաճաշարանի, տնային լվացքը՝ հասարակական լվացարանի, մանկանց ընտանեկան կրթությունը հասարակական կրթության, կարելի է հասնել կնոջ լիակատար ազատագրմանը և նրա կուլտուրական ամբողջ բարձրացմանը։

Այստեղ, կոոպերացիան, պետական և արհեստակցական հիմնարկների ոգնությամբ, կազմակերպելով հանրային ճաշարաններ, լվացարաններ, կարի և կարկատանի արհեստանոցներ և այլն, ազատելով կնոջ ընտանեկան այլ և այլ հոգսերից՝ կբաժանագրի նրան բազմակողմանապես ու կուլտուրականապես։

Այս ուղղությամբ մեծ աշխատանք է կատարում «Տարոպիս» փայատիրական ընկերությունը։ Բայց աշխատանքը զարգանում և աճում է բանվորական խիտ մասսաներում, սակայն գործի նոր լությունը, մինչդեռ մղությունը և աշխատավորների սահմանափակ թիվը հարկադրում է «Տարոպիս»-ի դեկավարներին աշխատանքները տանել դանդաղությամբ։ Իսկ ի՞նչ է «Տարոպիս»-ի ջանքերն ազատագրել կնոջը խոհանոցից ունի հասարակական ու քաղաքական խոշոր նշանակություն. ուստի կուսակցական, պրոֆեսիոնալ, կոոպերատիվ կազմակերպություններից ու աշխատավորական լայն մասսաներից պահանջվում է լուրջ ուշադրություն շոշափած հարցի նկատմամբ։

Բայց «Տարոպիս»-ի ընդհանրական ճաշարաններին դուրընթաց պետք է զարգանա և փայատիրական սկզբունքով կազմակերպված ճաշարանները այն վայրերում, ուր հնարավոր չի ընդհանրական ճաշարանների հիմնումը։

Ընդհանրական ճաշարան կազմակերպելիս նկատի յ առնվում ճաշողների վորոշ կոնտիգենտ, վորոնք խմբված են մի շրջանում և համաձայն են ոգտվելու ճաշարանից. նույնպես և աշքի առաջ և առնվում ճաշարանի հարմար շենքը, կահավորությունը և ծառայողների շտաթը։

Փայատիրական ճաշարաններ կարող են կազմակերպվել և հաջողությամբ գործել. սկսի 5—6 ընտանիքի կամ 15—20 անդամ համաձայնվում են անդամագրվելու։ Այս դեպքում չի պահանջվում առանձին շենք կահավորություն և հաճախ էլ չի պահանջվում հատուկ աշխատողներ։

Այսպիսի ճաշարանների կյանքը հետևյալն է. մի խումբ անձինք կամենալով ազատվել զատ-զատ կերակուր յեփելուց. փոխադարձ համաձայնությամբ վորոշում են փայական սկզբունքով կազմակերպելու ճաշարան։

Այս նպատակով վորոշվում է վորոշ փայավճար դրամով կամ մասամբ կահավորությամբ, (խոհանոցի ամանեղեն և այլ պարագաները) հրավիրվում է մի փորձված խոհարար անհասուհի

պրսից կամ անդամներից և սովորաբար այն խոհանոցում, պատրաստվում էր մի ընտանիքի համար ճաշ կամ ուր մի ընտանիքները միևնույն պլիտայի վրա տեղի նեղության պատճառով հաճախ իրարու հետ կռվում էին։ Այժմ կարելի է միանգամից առանց աղմուկի մի քանի տասնյակ անձանց համար ճաշ յեփել։

Ճաշարանի ծախսերը բաշխվում են վայելը մացնող ճաշակներին թվի համեմատ։ Անդամները ճաշում են իրենց տներում կամ ընդհանուր սեղանատան, չեթե այդպիսին կա։

Յեթե վայատիրական ճաշարանի կազմակերպման ժամանակ գում են համեմատաբար ավելի անդամներ, այն ժամանակ խոհանոցից ազատված սիկինհերից ընտրվում են որոշ հոգիներ, որոնք հակում են ճաշի մաքրության և վորակի վրա և միաժամանակ ոգնում են խոհարար տնտեսուհուն։

Այսպիսի որոշահանության ժամին մի սիկինոջից ժամանակ կպահանջվի, որովհետև այս հերթապահությունը կատարում են անխտիր բոլորը, վորոնք առաջ ամեն որ խոհանոցում են լինում բացի այս՝ այն աղամարդիկ, վորոնք քիչ աշխատանքի ունեն նույնպես կարող են որոշած լինել։

Տնական խոհանոցից անցնելով վայատիրական ճաշարաններին բավականաչափ խնայողություն կատարվի վառելիքից, կենսամթերքներից նույնպես և կկրճատվեն այլ ծախքերը, միայն ճաշարանում կլինի և ժամացակի, վորովհետև այս ձևով մի նույնթվով անձանց համար միևնույն ժամանակամիջոցում պատրաստում են խոհանոցում 5—6 անձի կաշխատեն 1—2 հոգի։

Այս պատճառով այնտեղ, ուր հասարակական ճաշարանները կազմակերպումն այս կամ այն պատճառով ներկայիս անհնար է, առանց տատանվելու պետք է սեփական ուժերով կամ ժակերպել վայատիրական ճաշարան, վորը կարող է հաջողվել ամեն վայրում, ուր ապրում են թվով 10—15 հոգի թե դյուղում թե քաղաքում։ Առաջին հերթին, իհարկե, այդպիսի ճաշարանները պետք է կազմակերպվեն այն տներում, ուր մեծ տոկոսով կոմ-

նախներ և բանվորներ են ապրում։ Կոմունիստների տները, նրանց ընդհանուր խոհանոցով մի գեղեցիկ որինակ և նման տեղական ճաշարանների, մանավանդ վոր կազմակերպման համար բացի բարի ցանկությունից ուրիշ վոչինչ չի պահանջվում։ Ամեն մարդ, վորոնք ատաժոքի շահերը բարձր են դասում քան կնոջ աղատությունը, թող գիտենան, վոր վայատիրական ճաշարանում նույնպես կարելի չի ատանձնական ճաշակի համապատասխան կերակուր ի հաշիվ ճաշ պատվիրողի։

Փայական ճաշարանը նոր կենցաղի վոքր, գրեթե աննշան սաիճանն է. սակայն այս սաիճանը պետք է բարձրանալ, վորպեսզի ըստ հնարավորության հեշտությամբ ազատագրել կնոջը խոհանոցից։

Ջնայած այս բանին, վոր մենք այժմ գտնվում ենք հաշխարհային խոշոր դեպքերի շեմքին, բայց և այնպես պետք է խոսել կենցաղի այս չնչին կողմի մասին, անհրաժեշտ է ագիտացիա մղել վայատիրական ճաշարանների կազմակերպման համար, վորովհետև խոհանոցը զրկում է կնոջը մասնակցելու պատմական այժմյական խոշոր անցքերին։

Կոոպերացիայի միջոցով հնարավոր է նաև բարձրացնել կնոջ մասնագիտական սաիճանը, կռվել անգրագիտության դեմ՝ զարկ տալով կուրսերի ու առանձին դրազմունքների միջոցով կնոջ զրագիտական զարգացմանը, բանալով նրա առաջ կոոպերացիայի դռները բոլոր աստիճաններում։

Ամբողջային Հայաստանի կուլտուրական կենսաժիններ վերջերս փորձում են համախմբել անդործ կանանց աշխատավորական ու արտադրողական արտելների շուրջը։ Հայաստանի կոոպերացիան մինչև 1922 թ. այդ ուղղությամբ վոչինչ չի արել։ Կենտրոնական Կոմի հրահանգների համաձայն բանվորուհիների և գեղջկուհիների պատգամավորական ժողովում պիտի կազմակերպվի կոոպերատիվ չենթարաժիններ-սեկցիաներ, վորոնց նպատակն է ձանրաքացնելու կանանց լայն խավերին կոոպերացիայի հետ՝ համախմբելով նրանց կոոպերատիվների շուրջը։

Բ.

Հայաստանում գոյություն ունին տեխնագործական տ
հեսներ -ջուլհակություն, գորգագործություն, կավեգործություն
ղամբյուղագործության և այլ առհասներ. անայնագործություն.
ժարյա ամրողջովին զբաղված են կանայք: Մեր յերկրում տն
նագործության յիկամուտը կազմում է գյուղացու բյուդջ
բավականին աչքի ընկնող տոկոսը: Գյուղում անայնագործակ
արհեստը լրացնում է ընտանիքի կարիքները: Հիմք ընդունե
տնայնագործական մորևե արհեստը—կարելի յե նրա շուրջը կ
պերատիվ սկզբունքներով համախմբել գյուղական կանանց, նո
և քաղաքներում, մորտեղ կինը հանդես և գալիս մորպես բ
վոր՝ վաճառքի հանելով իր աշխատանքը: Տնայնագործակ
կոոպերացիան պետք է կազմակերպվի առեղային ձեվով:

Արտելը կամավոր կերպով միացնում է բոլոր նրանց, կ
բոնք զբաղված են միևնույն արհեստով, կազմակերպում է
անդամների աշխատանքը, ժամանակարարում և նրանց զանազ
նյութեր, ընդունում ու վաճառում է նրանց ձեռագործները
ընդհանուր արհեստանոցում կազմակերպում է տնայնագործակ
մորևե արտադրություն:

Տնայնագործուհիները անձամբ, հավասար և կամավ
կերպով մասնակցում են արտելին՝ համարվելով իրենց գոր
տերն ու տնորհները: Արտելը ընդհանուր ուժերով հեշտացնում
արտադրության տեխնիկան՝ գործադրելով մեքենաներ և հրավ
րելով գործին հմուտ մասնագետներ:

Ինչ տիպի արտելներ պետք է կազմակերպել կանանց հա
մար: Մեր յերկրում—կանանց խավերում ամենաընդունված ա
հասը ջուլհակությունն է: Ջուլհակությունը հոգում է ոչ միայ
աշխատողի տնտեսական կարիքները, այլ և նրա արտադրությ
մորը մասը դուրս է հանվում շուկա: Պակաս զարգացած չեն նա
գործագործությունը—նամանավանդ Ղազախում, Լոռում, Զանգ
զուրում, Շուշում և այլ գավառներում:

Գյուղատնտեսական ճյուղերից կանանց աշխատանքը կա
րևոր դեր է կատարում կաթնատնտեսության մեջ: Մեր յերկրի
կաթնատնտեսության պրիմիտիվ ձևերի պահպանողը կուլտուր
պես ու քաղաքականապես անպատրաստ գեղջկուհիներ են:

Բացի նրանց կաթնատնտեսության պիոներները Հայաստանում
կարող են դառնալ գեղջկուհիները, յեթե կազմակերպվեն կաթնա
տնտեսական արտելների շուրջը:

Կանանց աշխատավորական և արտադրողական արտելները
համարվելով կոոպերատիվ կամավոր խմբավորումն պետք է կազ
մակերպվեն Հայաստանի միասնական կոոպերացիայի կենտրո
նը—Հայկոոպի շուրջը:

Հայկոոպն ունի տնտեսական խոշոր կազմակերպության
բոլոր առավելությունները: Նա գիտե շուկաների պայմանները
պահանջն ու առաջարկը, գների յեվեչները, նա ավելի հեշտ կա
րող է ձեռք բերել վարկ, ապրանք, հարկավոր նյութեր և կա
տարելագործված գործիքներ ու մեքենաներ: Հայկոոպը կարող է
կազմակերպել արտելների համար նյութական և տեխնիկական
բազա, գարգացնել կանանց մեջ կուլտուրական աշխատանք
նրանց մասնագիտական, կրթության իր կուրսերի թե
հիմնարկների միջոցով:

Կանայք կազմակերպվելով արտելների շուրջն՝ ակտիվ մաս
նակցում են կոոպերացիայի միջոցով մեր յերկրի շինարարու
թյանը: Բանվորուհին և գեղջկուհին արտելում հանդես են գա
լիս մորպես գնկավար և աշխատակից, իսկ սպառկոոպերացիա
ում—մորպես վարչական անդամներ, գործավար, հաշվեսար
ուրիշ պաշտոններում:

Պետք է կիրառել Լենինի հետևյալ միտքը «Մեզ հարկավոր
է, մոր բանվորուհին հավասարվի տղամարդու հետ, ոչ
միայն որինքով, այլ յեվ կյանքում: Դրա համար հարկավոր է,
մոր բանվորուհին ավելի ու ավելի մասնակցի հասարակա
կան ու պետական ձեռնարկությունների կառավարչական մար
միններում:

XIII

ՄԵՐ ԿԵՆՑԱՂԸ ՅԵՎ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

I

Վերջին ժամանակներս շատ է խոսվում մեր կյանքի կ
տուրական բարեկարգման, ընտանեկան կենցաղի արմատակ
հեղաշրջման և մասսաների հասարակական բնազդների ոչնչ
ման և դաստիարակման մասին։

Մինչ դեռ կենցաղային բարեփոխման խնդրին պետ
մոտենալ գործնական տեսակետով, մեր առաջ նախ ու
ցի հեղաշրջման համար պետք է սկսել ընտանեկան և հա
րական փոխհարաբերությունների ամենաանշան ու աննկ
յերևույթներից. ուսումնասիրել կենցաղային անցուդարձը
ամենայնի, վորոնել ու գտնել նրանց տնտեսական տարրեր
վերլուծել նրան ժամանակների և ապա մշակել նոր կուլտուրակ
միջոցներ Խորհրդային կենցաղ ստեղծելու համար։

Ավելի պարզ ասած՝ կենցաղային խնդիրները ճիշտ լուծ
համար հարկավոր է թափանցող միտք, խորամիտ անալի
Մարքսիստական դիալեկտիկ մեթոդ։ Միայն այս դեպք
կարելի կե հասկանալ և ըմբռնել մասսաների այսօրվա տրա
գրություններն և վաղվա գեղապատճառ ձգտումները։

Վերցնենք մեր գյուղի հենց մոտիկ անցյալը։ Ով է գ
ղացուն պահում իր ամբողջական ազդեցության տակ—յեկե
ցիը յեվ կուլակ-գործաճ, առաջինը հոգևոր, իսկ յերկրոր
տնտեսապես։ Գյուղի գոնե արտաքին տեսքին ծանոթ մա
չի նկատել, վոր գյուղական գեռնափոր նեղկրթիկ, հոգևո
մի խոսքով, քսենոֆոնյան ապրելակերպի կենտրոնում բարձ
ձում է և արբաշեն հոյակապ յերկ-գմբեթ յեկեղեցին։

Այս դեպքում, սիրեն չի պարզվում մեզ համար գյուղացու
ղու և մարքի ապրումները ու մտապատկերները, այս պայմա
ում իրենչ կուլտուրական մատրուցներ կարող է ունենալ մեր
յուղացին, ինչպես կարող է նա զարգացնել իր հասարակական
ու հեղափոխական բնազդը, յերբ նա գյուղ-կոլլեկտիվի մի մաս
սին լինելով՝ իր առօրյա կյանքում իր նմանների հետ մոտե
ում, շփվում է գյուղական ոդայում կամ կրպակում՝ «մկիթաց
ռոց»-ի մոտ կամ հոգեկան բավարարություն է զգում գյուղա
ան «ժամում» աղերսի ու սիրացուի եկատագային զոռոցի ազդե
ության տակ։ Բնական է, վոր գյուղական ոդան կամ մկիթա
ի խանութը թունավորում են նրան ալկոհոլով, իսկ յեկեղեցում
ոգեվար ոպիումով։ Հոգեպես և տնտեսապես սարկացած գյուղը
ղերքել է իր մեջ վերկության վորևե հույս, ընդվզումի և ըմ
ոստության վորևե հնշմարելի կայծ։ Խավարապատ գյուղում, սո
ալական խմբավորումների առօրյա շահերի բաղխումից, դա
կարգային շերտավորման պրոցեսում պատվաստվեց հեղա
ոխական վոգին և խմորվեց ազատագրման գաղափարը։ Գյու
ի ազատատենչ տարրերը խարխափելով և ընազդորեն զգացին
հեղափոխության ալիքների ծփոցը և ձավ—կյանքի ալեկո
ումն։

Հոկտեմբերը տակն ու վրա արեց գյուղի տնտեսական ու
ասարակական փոխհարաբերությունը, հեղափոխական փոթո
ին քամուն տվեց հին ու թանձրացած փոշին. դասակարգա
ին պայքարը ստեղծեց ժամանակակից գյուղում սոցիալական
նոր ուժեր, առաջացրեց հասարակական նոր արժեքներ։

Խավարապատ գյուղում սկսվեց արևածագը, հեղափոխա
ան միտքն անցավ ստեղծագործության։ Հիմք դրվեց հավաքա
ան աշխատանքին բեղմնավորվեց կոմունիստական սաղմերը։

Ինքնատ ու կղզիացած գյուղացին ազդվեց հեղափոխական ըմպ
կավքից—կենսունակացավ, առաջացավ։ Գյուղացու տեսողու
թյունը թափանցեց դեպի անծայր հեռուն, զանազանեց դենը,
եպի ապագայի հեռանկարը։

Տակն ու վրա յեղավ գյուղական հին կենցաղը։ Անց
իր ամբողջ դիմակով ու մերկությամբ կանգնեց ներկայի ա
կյանքը պահանջից առեղծել նոր արժեքներ, հին կուռքերի վ
տակների վրա բարձրացնել հեղափոխական կոթողներ։ Մարդիկ
միտքն իր վորոնումների մեջ ձգտեց դեպի ցանկալին ու կա
յալը։ Մեր կենցաղում հասել նոր գոլքեր, հնչեց կուլտուրա
հնչյուն ունեցդաշնակ լարեր։ Հասարակական կենցաղի հե
շրջման գործում ակտիվ դեր սահմանեց համագործակցու
ցը—կոոպերացիան։

II

Կոոպերացիան իր ուժերով պետք է ձեռնարկի մեր հա
բակարգի անհետական ու ժամավոր վերնաշենքի հոյակապ
ռուցվածքը։ Բայց ինչպես սկսել, ինչպես իրականացնել կ
ցադային վերածնումը՝ կոոպերացիայի առարյա ու սակ
նարկների միջոցով,—հարց կասե մեզ կոոպերատորները։ Մ
դեռ կյանքը այդ հարցերը արդեն սկսել է լուծել։ Որից
աննկատ ու անաղմուկ, հինի, կործանվածի փլատակների
բարձրացնում և կանգնեցնում ենք կյանքի ամուր հիմք
լորհատ և կոնգուն սյուները։

Հին կենցաղը կորցրել է իր վոտի հողը, յերերալ ու
տանալ վիճակում է, մեր աշխատանքները տանվում են այն
սի ուղիներով, վոր քայլ առ քայլ տիրում ենք հին կյանքի
խլում ենք նրա կենցաղային դիրքերը։

Հարկավոր է այդ աշխատանքը խորացնել ու ծավալ

Հարկավոր է կոոպերացիան կազմակերպել այնպես, վոր
քնդգրկի գյուղացու ու բանվորի ընտանեկան վողջ կյան
վոր ամեն անդ ու ամենուրեք զգացվի նրա ազդեցությունը
շոշափվի նրա նվաճումները։

Հարկավոր է գյուղում հոգալ, մկրտանքի և ժամիս ընդ
ձակ և հոյակապ շենքերի փոխարեն կազմակերպել կոոպե
ցիան իր բազմազան ձեռնարկներով ու հիմնարկներով, վոր

ռնան աշխատավորության համար հանգստի, հոգևոր ապ
ման և մտավոր անուղղի սքնան։

Կոոպերացիան հնդ շրջելու և գյուղի կենցաղը, մտցնելու
կուլտուրական թարմ-կինսաբեր հոսանք գյուղացու ընտանե
կյանքում, մարմնացնում և հավաքական աշխատանքը և ա
յլ ու լավատես և զարձնում մարդուս։ «Կոոպերացիան կա
քի զավակ ես-ասում ենք մենք։ Փարատենք բանվոր-գյուղա
կան հոգևոր—ահա հակառ ու արմնքավոր խնդիրը—մեզ հա
ար։ Կոոպերացիայի միջոցով շատ բան կարող ենք անել։

Վերցնենք մեր գիղջիուհուն և բանվորուհուն, նրանք իրենց
ղամաքրդու, հոր և յեղբոր հետ միասին աշխատում, տնքում են
աշխում արհեստանոցում և գործարանում։ Բայց վորքան
ղիվ նրանց անհնում ենք, մեզ հետ միասին, ժողովներում,
միաբարկությունների և իրավունքի ասպարեզում։ Այս յերե
ույթի բացատրությունը պետք է վորոնել վոչ թե նրանց հե
միացության, այլ մի ուրիշ ծանր հանգամանքի—ընտանեկան
զանի, ամուսնական ու ծնողական անձուկ պայմանների
կատարման մեջ։

Բավական է կազմակերպենք կոոպերատիվ ճաշարանների,
ճաշակաշարանների, արհեստանոցների, մանկատների,
ուրեզների խոհ ցանց, վորպեսզի հին կենցաղը հալվի նոր
նա և անհետանա։ Միայն այն դեպքում մեր կյանքը կբարելավ
պայծառ ու գրավիչ կդառնա. մարդս անհատորեն կվե
ածնվի, նրա հասարակական ընազդը կպարզանա և կրևմնավոր
կոմունիստական սաղմերով։

Միայն այս դեպքում կինն ակտիվ մասնակցելով հասարա
կան կյանքին՝ հետ չի մնա տղամարդուց։

Կոոպերացիան և նրա ղեկավարները պետք է վճռական նոր
ղիներ, պետք է մշակեն նոր մեթոդներ, այնպես վոր նրանք
ոոպերացիայի մեջ կգտնեն իրենց անհետական ու ժամավոր կյան
ի ազատագրումն։

Բավական չե գնել, ընարել և գյուղացուն ու բանվորին

առաջարկել լավ տեսակի ապրանքներ, հարկավոր և ժողովրդին ճանաչել նրա ընտանիքին, ուսումնասիրել նրա կարիքները, բաշխվել նրա հոգեկան ապրումների մեջ, բաժանել նրա վիշտ ու թախիծ, ուրախություն և սեր։ Միայն այս դեպքում կոոպերացիան կդառնա գյուղացու կամ բանվորի հարազատ կազմակերպությունը, միայն այս դեպքում նա որպեսզի կկարողանա վի գյուղացու անտեսության, գյուղացու ընտանիքի հետ։

Նոր կոոպերացիան դառնալու է Խորհրդային կենցաղի հիմնադիրը, մեր հասարակարգի հոյակապ շենքի կառուցողը։

XIV

ԲՆԱԿԱՐԱՆԱՅԻՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

Ա.

Ցերևանում, Ալեքսոլում և գավառական այլ քաղաքներում, որոնք համարվում են վարչական ու տնտեսական կենտրոններ բնակարանային տագնապը որից-որ ատանում է սարսափելի և չկրկնատեսնված բնույթ։

Ազգաբնակչության տնտեսապես անապահով մասը տեղավորված է մութ, խոնավ ու նեղ բնակարաններում կամ զուրկ է մշտական օթևաններից։ Մեր քաղաքի բանվորին, ծառայողին աղքատ արհեստավորի համար բնակարանային խնդիրը դարձել է դամոկլյան սուր, որ մշտական հոգս ու ցավ և պատճառ է նրան։

Քաղաքի ազգաբնակչությունը վերջին չորս տարվա ընթացքում, բացի վիճակագրական տվյալներից, խոշոր տոկոսով ճել է։ Այս հանգամանքն ի նկատի առնելով հարկավոր է ձեռնարկել ավեր ու խարխուլ շենքերի վերանորոգմանը։

Շինությունների կառուցման գործով շահագրգռված չեն միայն մանր ու խոշոր առևտրականները, որոնք լավ գիտեն, որ ինչպես պետք է շահագործեն իրենց գրամագլուխը։ Իսկ [illegible]

վերաբերում է Գավխորհուրդներին ու կոմունխոզներին՝ նրանք կոչված են տրամադրվելիք խոշոր բեսսուրանների, որ հարկավոր են վերանորոգման գործին։

Բայց և այնպես բնակարանային հարցը-ըստ էության սոցիալական չի կարող անմիջապես լուծվել խորհրդային իշխանության հաշվին։ Բնակարանային տագնապը վերականգնելու համար կան մի շարք արմատական միջոցներ. որոնցից ամենագործնականն ու անհրաժեշտը-համագործակցությունն է - **բնակարանային կոոպերացիան**։

Արտասահմանում բնակարանային կոոպերացիան ունի մեծ դերձ և հասել է խոշոր հետևանքների։

Բելգիայում 1889-1911 թ. ընթացքում կոոպերացիան կառուցել է 52,530 բնակարան։ Անգլիայում 344 սպառողական— 37,267 բնակարան։ Կան այնպիսի կոոպերատիվներ, որոնք տեղադել են հիասքանչ «քաղաք-այգեստաններ»։ Գերմանիայում 1913 թ. գործում էին 1,346 բնակարանային կոոպեր. և այլն։

Բնակարանային կոոպերացիան ավելի զարգացավ և ծավալվեց պատերազմից հետո, որինակ Գերմանիայում 1913—1920 թ.թ. ընթացում բնակարանների թիվը 1,346-ից հասավ 2,642-ի։

Հասկանալի է, որ կապիտալիստական հասարակարգում բնակարանային կոոպերացիան չի կարող հասնել իր զարգացման ապահովական։ Մինչդեռ խորհրդային իրավակարգում բնակարանային կոոպերացիան ունի զարգացման օրենքով նպաստավոր պայմաններ։

Ահա ինչու բնակարանային կոոպերացիայի կազմակերպումը Հայաստանում մենք համարում ենք **խիստ այժմեական** ու **հրատապ խնդիր**։

Անդրկովկասում, այս ուղղությամբ վորոշ քայլեր արվել են Թիֆլիսում՝ շնորհիվ մի խումբ կոոպերատորների հաստատուն աշխատանքներին։ Բայց այդ մի կաթիլ է—կարիքի [illegible]

Հարկավոր է ավելի ակտիվ կերպով հանդես գալ և ավելի

գործնական միջոցների դիմել բնակարանային կոոպերացիա
կազմակերպելու ու խորացնելու համար։

Անհրաժեշտ է քաղաքի ազգաբնակչության ամենալավ
խավերին հասկացնել ամեն որ ու ամեն ժամ, վոր բնակարան
յին տագնապը վարատելու միակ միջոցը կոոպերացիան է։ Հա
կավոր և մեր ընկեր բանվորներին ու խորհրդային ծառայող
ամեն րոպե հիշեցնել, վոր իր բնակարանային հարցը լուծել
միակ ճանապարհը կոոպերացիան է։

Կենսական անհրաժեշտություն է մեզ համար, վոր
միջոցս ու առաջին հերթին կազմակերպվի Ցերևանում—բ
կարեցային կոոպերատիվ։

Բ.

Այժմ անհրաժեշտ եմ համարում ծանոթացնել
Թերյողներին բնակարանային կոոպերացիայի հերթական
գործնական խնդիրների և նրանց կազմակերպչական ձևերի հ

Կոոպերացիայի անմիջական նպատակն է տրամադրելու
անդամներին հարմար ու ձեռնտու պայմաններով բնակարան
Բայց այս նպատակին հասնելու համար կարելի է ընդդեմ
քանի ուղիներ— տրամադրել անդամին բնակարան ընդմիշտ
ի սեփականություն, դյուրություն տալ անդամներին ոգտվել
ընդարձակ ու լուսավոր բնակարաններից և վերջապես բնակ
րանային կոոպերացիան կարող է կառուցել իր անդամների հ
մար գազութներ «Այգի-քաղաքներ», վոր կոոպերացիայի հետ
վոր, բայց վերջնական նպատակներից են։

Մեզանում կոոպերացիան իր գործունեության առաջ
քայլերից ձգտելու է թեթևացնել գոյություն ունեցող բնակ
րանային սուր տագնապը, ստեղծելով բանվորության համ
նպաստավոր պայմաններ, ունենալու ըստ ամենայնի հարմար
արժեքավոր մատչելի բնակարաններ։

Հայաստանում բնակարանային կոոպերացիայի գործել
օրջանը Ցերևան և Ալեքսոլոն են. վորտեղ բնակարանային տա
Նապն առաջացել և հետևյալ պատճառներից. ա) համաշխարհայի

պատերազմի հարվածներից. բ) ազգաբնակչության տնտեսական
կյանքի փլուզումից. գ) խարխուլ և վտանգ շենքերի լքումից,
դ) մասնավոր կապիտալի շինարարական ձգտումներից և նման
հանգամանքներից։

Հայաստանի այս յերկու քաղաքների բնակարանային
տագնապը փարատելու համար կոոպերացիան ձեռնարկելու յ
Ոչ թե նոր հոյակապ օճերի վերաճառոգումներ, այլ կիսաքանդ
բերան ու լքված օճերի վերաճառոգումներ, վոր պահանջում է
ավելի պակաս ռեսուրսներ յեվ յեռանգի ճավաքագույց ապա
ռումն։ Նամանավանդ պետք է ի նկատի ունենալ և մի նպաս
տավոր նախապայման, վոր լքված ու կիսաշեն բնակարանների
խոշոր տոկոսը գտնվում է կոմմունխոզների տրամադրության
տակ։

Այսպիսով, պարզ է, վոր կոոպերացիան իր գործունեության
համար ունի ամենանպաստավոր պայման— կիսաշեն բնակա
րանների ու կառուցվող նյութերի խոշոր քանակություն։ Այս
դեպքում կոոպերատիվը շինարարական աշխատանքի կեսից ա
զատվելին կատարված է։

Մյուս կողմից հասատ կարելի յե հուսալ, վոր մեր կոմ
մունխոզները կոոպերացիային կը տրամադրեն ամենաձեռնտու
պայմաններով կիսաշեն ու խարխուլ շենքերը։ Մեր բնակարա
նային կոոպերացիան առաջին հերթին ձեռնարկելու յե շենքերի
վերանորոգումն։

Այժմ տեսնենք բնակարանային կոոպերացիան Ցերևանի
ու Ալեքսոլոի բնակչության վո՞ր սոցիալական խավերին պետք
է կազմակերպի ու ընդգրկի։

Բնակարանային տագնապը, վորպես սոցիալական չա
րիք «Նեպ»-ի շրջանում՝ ամենից շատ ու ամենից ծանր ընկել է
բանվորական և ծառայող ուսից։ Հակառակորդ ու
խարխուլ բնակարաններում տեղավորված և բանվորությունը,
վոր ստել է հեղափոխությունը, ստեղծել է մեր յերկրում բան
վոր-գյուղացիական իշխանություն, միևչդեռ հանուն հեղափո-

խության խորացման չեվ մեր բալշևյան չերկրի տնտեսական վերածնման՝ առաջնապես բանակարանային ֆոնդում՝ չարաչար տուժում է։ Այս դեպքում, խորհրդային բանվոր ու գյուղացի ռայոնի վերաբերմամբ կարելի չի ասել— «շատ աշխատողին՝ լի շապիկ» ժողովրդական առածը։ Պարզ է, որ կոոպերացիան առաջին հերթին պետք է ծառայի գլխավորապես բանվորության կարիքներին։

Բացի դրանից, Հայաստանի ազգաբնակչության 15-20 % կազմում են մանր-արհեստավորները տնայնագործները, որոնց մասին Կ. Կաուտսկին ասել է.— «Նրանց ամբողջությունը և ամեն մեկ մանր արդյունաբերության կենսունակությունը, այլ ավելի շուտ նրա քայքայումն։ Այս դեպքում մանր-ձեռնարկությունները կրում են պրոլետարական բնույթ։

Ահա այս սոցիալական միջանկյալ խավն էլ բնակարանային տաղնապից տառապում ու տանջվում է։

Յերևանի ու Ալեքսալի արհեստավորները ու անհատ ազատ ձեռնարկները ավելի չեն շահագրգռված բնակարանային կոոպերացիայի հաջողությամբ։

Նշանակում է բնակարանային կոոպերացիան հանդիսանում է բանվորների, ծառայողների ու մանր արհեստավորների անհատական կազմակերպություն, որ կազմակերպչորեն միանալու չի Հայաստանի կոոպերացիայի կենտրոնի միության հետ ընդհանուր հիմունքներով։

Այժմ մի քանի խոսք էլ բնակարան.-կոոպերացիայի ջոցների մասին։ Նոր կոոպերացիայի ֆինանսները կազմվելու են այն սխեմով և ոգտվելու չեն այն աղբյուրներից, որ ունենում է մեր բանվոր-գյուղացիական կոոպերացիան, այն է՝ ա) հիմնական (անձնամթերքի), բ) շրջանառության, և գ) հատուկ դրամագլուխներ։ Հիմնական դրամագլուխը կազմվում է, ա) անձնամթերքի դրամագլուխներից, որ ընկերության պատկանում է այս կանոնադրության հաստատման որը, բ) ընկերության անդամներից գոնե ոգուտի 50 տոկոսի հատկացումից։

Հիմնական դրամագլուխը—գլխավորապես գործադրվում է շինարար ձեռք բերելու, նաև ծածկելու ընկերության այն ծախսերը, որ կարող են առաջանալ ընկերության գործողություններից, բայց և կարող է ընկերության շրջանառության մեջ լինել։

Շրջանառության դրամագլուխը կազմում է անդամավճարներից, փոխառություններից, ավանդներից և ուրիշ ձևի վարկերից ու գործադրվում է ընկերության առևտրական ընթացիկ գործառնությունների համար։

Ահա բնակարանային կոոպերացիայի կազմակերպչական կառուցվածքի ուրվագիծը։

Սկզբունքային փոքրիկ հետաքրքրություններից հետո՝ հարկավոր է անցնել կյանքի փորձին— բնակարանային կոոպերացիայի կազմակերպմանը։

Գ.

Նախորդ գլխում մենք ավելոք տեղեկություններ կոոպերացիայի այն տեսակի մասին, որ հայթհայթում է բնակարան՝ որպես սեփականություն։ Այս անգամ տալիս ենք տեղեկություններ նրա նորագույն ձևի մասին*)։

Բնակարանային նորագույն ձևն այն է, որ իր անդամներին հայթհայթում է բնակարան՝ միմիայն ոգտվելու համար։ Սրա նշանակությունը նրանումն է, որ մասնավոր սեփականություն հանդիսացող և հավաքական սեփականությանը և իր անդամներին պատկանող տների համագործակցություն։

Նպատակ դնելով անդամներին հայթհայթել բնակարան՝ միմիայն ոգտվելու համար և փորձառ կարելի չի մատչելի վարձով, բնակերությունները կառուցում են բազմաբնակարան շենքեր, որոնցում պետք է լինում բազմաթիվ 2—3 սենյակից բաղկացած բնակարաններ և որոնք անհամեմատ ավելի արժեն քան առանձին փոքրիկ տները։ Բազմաբնակ տների կառուցումն անհրաժեշտ է և դառնում մանավանդ այն մեծ քաղաքներում, ուր հողը շատ բարձր արժեք ունի։

(* Այս գլուխը վերցված է «Закавказская Кооперация № 9—10 1923 թ. ամսագրից բնկ. Հ. Տ. Մ-ի թարգմանությամբ։

Ոգտվելու պայմանով բնակարան հայթհայթելն ունի և այն առավելությունը, որ կեցողի ձեռքերը կապված չեն և նա հարկ չեղած դեպքում կարող է թողնել բնակարանը և ձեռք բերել մի այլ տեղ, յեթե նա հարկադրված է պաշտոնով տեղափոխվել այլ վայր։

Թերևս կարծվի, որ այս դեպքում, այսինքն միմիայն ոգտվելու դեպքում, կեցողները կարող են վռնդվել բնակարաններից, սակայն այդպես կարծելը հիմք չունի այն պատճառով, որ նախ բնակարանը պատկանում է ոչ մասնավոր անհատի, այլ կոոպերատիվի, յերկրորդ՝ որ կեցողներն իրրև կոոպերատիվի անդամներ, իրանք էլ հանդիսանում են ուղղություն տվողը նրա գործերին։

Ընկերություններ, որոնք կառուցում են բազմահարկ տներ և իրանց անդամներին հայթհայթում են մատչելի վարձով բնակարաններ, ամենից շատ տարածված են Գերմանիայում, դրանք կոչվում են խնայողա-կառուցումների ֆերեյնաներ։ Դրանց կարգին. պատկանում է 1892 թվին հիմնված Բերլինի ընկերությունը։

1914 թվին այդ ընկերությունն ուներ 6,000 անդամ, որի 62 տոկոսը բանվորներ էին, 20 տոկոսը ծառայողներ։ Նա կառուցած ունի մի շարք բազմահարկ տներ՝ բազմաթիվ մանր բնակարաններ պարունակող, որոնց վարձը ամսական մինչև հաշվով 10 ռուբլի յե, ասել է 25 տոկոսով աժան, քան մասնավոր բնակարանը։ Մինչև 1914 թիվը ընկերությունը կառուցել եր 1,500 բնակարան, այդպիսով բավարարել եր անդամների մի քառորդ մասին։ Այս ընկերության դլխավոր միջոցները կազմում էին հասարակական հիմնարկություններից վերցրած փոխառությունները։

Բնակարաններից ոգտվելու համար գոյություն ունեն վորոշ կանոններ և յուրաքանչյուր տան վրա նշանակված կան կառավարիչներ։ Բացի այդ, վորպեսզի կեցողը հոգ տանի բնակարանի պահպանության վրա, չենթի վերանորոգության համար հատկացված ծախքերի խնայողությունից վճարվում է պարգև այն կեցողներին, որոնք խնամքով են պահում բնակարանը։

Բացի հատուկ ընկերություններից, բնակարանային հայթհայթման ֆունկցիաներ կատարում են նաև սպառողական ընկերությունները, որոնց մեջ առանձին տեղ է գրավում «Պրոդուկցիոն» կոչվող Համբուրգի ընկերությունը, որը բանվորական կազմ ունի։

Այն անդամները, որոնք կամենում են ոգտվել «Պրոդուկցիոնի» բնակարաններից, բացի սովորական անդամավճարից, պարտավոր են մտցնել նաև 100 մարկ, այն է 40 ռուբլի հատուկ վճար, որից հետո մտցվում են ցուցակի մեջ և մասնակցում են նոր կառուցվելիք բնակարանների բաշխմանը։

1919 թվի սկզբում բնակարանային փայեր մտցնողների թիվը հասնում եր 1,318 հոգու, որը կազմում եր անդամների թվի 8 տոկոսը։ «Պրոդուկցիոնն» իր գործունեությունն այդ ուղղությամբ առանձնապես ընդարձակեց 1919 թվի սկզբներում. նա քաղաքի զանազան մասերում, գլխավորապես ծայրամասերում, ձեռք եր բերել 75 հողամաս։ Վորոնց վրա կառուցել եր 70 տուն՝ ծախսելով մոտավորապես 9 միլիոն մարկ։

Առաջին հարկերը ծառայում էին վորպես խանութներ, իսկ մյուս հարկերը վորպես բնակարաններ 2-3 սենյակից բաղկացած։ Բնակարանների վարձերն այնքան չափավոր էին, որ նույն իսկ ընթացիկ ծախքերը չէին ծածկում։ Որինակ, 1918 թ. ծախքը կազմում էր, կառուցման— 384.000 մարկ հարկ էր, ապահովագրական ծախքեր—99,000 մ. լուսավորության, մաքրություն և այլն ծախքեր 110,000 մ., ամորտիզացիա 187 հազար մ. ընդամենը 739,000 մ., մինչդեռ վարձ ընդամենն ստացվել եր 593,000 մ.։ Պատերազմի ընթացքում «Պրոդուկցիոնի» կառուցողական գործունեությունը կրճատվեց. բայց յեթե ի նկատի ունենանք, որ նա 1918 թվի վերջերում իր անդամներին հայթհայթած ուներ ավելի քան 1000 բնակարան,

հասկանալի կլինի այնուամենայնիվ նրա կենսունակությունը։

Սակայն բնակարանային կոոպերացիան գործունեությ
հիշյալ ձևերով չբավականացավ, նա ծրագրից կառուցել, այ
պես կոչված, «Այգի Բաղաքներ» կամ «Այգի-գյուղեր», վորի նպ
տակն էր խուսափել մեծ քաղաքների ժխորից ու փոշուց
բնակության հատատել քաղաքներից վոչ հեռու բնության
ծոցում։ Այստեղ կառուցվում էին մի ընտանիքի համար փո
քիկ տներ իրանց պարտեզներով ու այլ հարմարություններ
այդ տները պատկանում էին ընկերությանը և տրամադրվ
էին անդամներին ժամանդաբար վարձով ապավելու պայման

Այգուպիսի գյուղեր հիմնված կան Բերլինի շրջակայքո
և կրում են «Իդեալ», «Ճարմինդերկի» և «Պարադիս» անունները

Այսպիսի գյուղեր Անգլիայում հիմնվում են կոոպերատի
շիլի սկզբունքներով գործող ընկերությունների ձեռքով։

Իսկ ամենաուշագրավը Բաղնի մոտ, Զվիցերիայում, կ
ուցված կոոպերատիվ գյուղն է, վոր կոչվում է «Ակ
գյուղ»։

Այս գյուղի հիմնադիրները հանդիսացան Զվիցերիայի
ոպերատիվների Միության ծառայողները։ Պատերազմի հետևա
քով Բաղնում նույնպես ծագեց բնակարանային ճգնաժա
Այս բանից զրկված Միության վարչության նախագահը Մի
թյան ծառայողների և բանվորների ժողովում կարդաց իր
կությամբ Բաղնի մոտ մի օրինակելի գյուղ կառուցելու ա
ջարկով։

Ձեկուցումից հետո կազմվեց միության 145 ծառայողնե
ու բանվորներից կոոպերատիվ և իրան անվանեց «Ազատ գյուղ
կոոպերատիվ, վորը և հիմնեց ծրագրած գյուղը՝ Բաղնից ք
ամենը 10 րոպե հեռավորությամբ։ Այդ ընկերությանը մի
թյունը ավից 7 ու կես միլիոն վարկ։ Գյուղը հիմնելու հա
ընտրվից 9 հոգուց բաղկացած վարչություն, վորը սակայն գ
ծում էր ձրիաբար, միայն վարձ սահմանում էր հատուկ հրավ
ված մասնագետը։ Գյուղի կառուցմանը մասնակցում էին

200 ֆերմանները, սահմանելով այս կամ այն աշխատանքը, որա
կան միջին հաշվով աշխատում էին 500—600 մարդ։ 1920 թվի
վերջերում արդեն կառուցվել են 144 տուն իրանց պարտեզնե
րով, ձգված էին փողոցները, շինված էր կոյուղի և ձեռնարկ
վում էին մի քանի ձևի. ընդհանրացած ձևը յերկու հարկանի
յեր իր հատուկ պարտեզով, առաջին հարկում գտնվում էին
սենյակատունը, հյուրասենյակը և խոհանոցը, իսկ յերկրորդ
հարկում 2 ննջասենյակ և լողարան։ Այգպիսի տունը
բռնում էր 571 քառ. մետր գետին, կառուցումը նստում էր
32,570 ֆրանկ և տարեկան վարձ վերցնում էր 850 ֆր.։ Տնե
րը տրվում էին անդամներին կապալով, բայց անդամները կարող
էին նաև գնել տունը, սակայն մի պայմանով՝ այն, վոր գտնվում
էր նաև գնել տունը, սակայն մի պայմանով՝ այն, վոր գետինը
ննան ընկերությանից, տունը վերցնում են նրանից և վճարում
նրան տան արժեքը, միայն վոչ ավելի, քան նա վճարել է։
Բացի տներից, այդտեղ կառուցված է անդամների համար ըն
դարձակ ժողովրդական տուն իր դպրոցով, պրոպարտանով, ճա
շարանով, համարներով և 400—500 հոգու համար դահլիճով։
Նրբին կյանքի վրա հակելու համար ընտրված են վարչության
կազմից լուսավորության, առողջապահության, գվարճությունն
րի, կարիքավորների ոգնության հասցնող և այլ
ղմներ։

Ինչպես տեսնում եք, բնակարանային կոոպերացիան գնա
լով ընդհանրանում է, անհատական ու մասնավոր սեփականա
տիրական ձևերից սկսելով, անցել է հավաքական ու համագոր
ծակցական ձևերին. նա մուտք է գործում նաև սպառողական
կոոպերացիայի բնագավառը. բացի այդ, իրանց միջոցներով
դալիս են նրան ոժանդակելու պետական և հասարակական մար
վիններն ու գրամական հաստատությունները։

Բնակարանային կոոպերացիայի կարիքը մեզանում հա
սունացած պետք է համարել. այդ գործի կազմակերպումն ըս

ատանձնել և Հայկոոպը, իբրև կոոպերատիվ պատրաստի ապրանք և վորպեսզի նա կարողանա այդ ուղղությամբ գործ կատարել, անհրաժեշտ է, վոր պետական և հասարակական հիմնարկությունները ու զրամական հաստատությունները լայն աջակցություն ցույց տան նրան։

XV

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՉԱԿԱՆ ՆՈՐ ՁԵՎԵՐ

Վերջին ժամանակներս կոոպերատիվ համագումարներում, մամուլում և կոոպերատորների լայն շրջաններում մատնացույց է դարձել և լուրջ կերպով քննվում է սպառկոոպերացիայում կատարվոր անգամագրման հարցը։

Անդամագրման կատարվոր ձևը գործնական արժեք ունենալու համար՝ նա սպառկոոպերացիայի ծավալման ու խորացման գործում միայն արտաքին ու չեզոակի միջոց չի։

Կատարվոր անդամագրման խնդրին մենք մոտենում ենք ոչ միայն սկզբունքորեն, այլ և գործնական տեսակետով, այս գործում մեզ հետաքրքրում է վոչ թե «գլխարկի ձևը թե գլխարկի կերպը» այլ ինքը, մեր անմիջական ոբեկտը-ազգաբնակչության կոոպերացման հասունացած հարցը։

Մեր իշխանությունն շահադրգռված է վոչ թե կոոպերացիայի նոր ձևերով, այլ նրա ոչնչալ պարունակությամբ և գործառման կոնկրետ հետևանքներով։

Սպառկոոպերացիայի չիրեք տարվա փորձերը, նրա անվերջ վորոնումները ու տատանումները, կատարած եկսպերիմենտները արդյունքները բավական են, վոր կոոպերացիայի համար կատարվակերպչական նոր ուղիներ ընդգծելու, զարգացման ու խորացման նոր պրակտիկ ձևեր մշակել։

Միասկոոպները ձգտելով բավարարելու աշխատավոր մասսաների սպառողական կարիքները՝ կազմակերպում են իրենց

սպառատները այնպես, վոր նրանք, դյուրությամբ կարողանան կատարել վաճառման ու բաշխման ֆունկցիաները։ Կոոպերատիվ աշխատանքը դառնում է ավելի դժվար ու պատասխանատու, նա մանավանդ այն դեպքում, յերբ մասնավոր կապիտալը պաշտպանողական դրությունից անցնում է հարձակողականին։ Այս հանգամանքը պահանջում է կոոպերացիայի ղեկավարներից ու կոոպերացած մասսաներից մեծ հետաքրքրություն, ինքնագործ ու նախաձեռնող վոգի, ակտիվ ու ինքնուրույն քայլեր։

Աշխատավոր մասսաների տնտեսական ու սպառողական պահանջները լիակատար և մատչելի յեղանակով բավարարելու համար՝ կոոպերատիվ կենտրոնը և նրա նախնական բջիջներն իրենց ուշադրությունը պիտի ուղղեն առաջադրած խնդիրների անմիջական ու խելացի իրագործման։ Կոոպերացիայի նախնական ցանցը հանդիսանալու և նոր կազմակերպված ձեռնարկների անկյունաքարը։

Ճուտ տնտեսական քնույթ կրող մեթոդներով պետք է կազմակերպել սպառող և արտադրող մասսաներին կոոպերացիայի շուրջը՝ դարձնելով նրան գերազանցորեն զանգվածային ու հանրականացած կազմակերպություն։

Ազգաբնակչության ակտիվ մասնակցությունը կոոպերացիայում խոշոր չափով կախում ունի անդամակցական վճարների ու զրամական մուծումների նվազագույն չափից։ Անհրաժեշտ է ստեղծել անդամների համար ամեն տեսակի ֆինանսական ու նյութական արտոնություններ։ Ազգաբնակչության չքավոր մասի համար կոոպերացիայի դռները միշտ պետք է բաց ու ազատ լինեն կոոպերացիան չպետք է գոնեա ցնցեսապես ապահով խավերի կազմակերպություն։

Մեզ, կոոպերատորներիս, մոտիվացիա է պատճառում խորհրդային կոոպերացիայի կազմակերպչական նոր ձևերը։ Անհայտանի այն հանգամանքը, վոր յերբ կատարվոր անդամագրությունը կիրառվելու և շահագրգռման սկզբունքի միջոցով և մասնակցությամբ՝ նշանակում և կազմակերպչա-

կան նոր մեթոդների գործադրումը լինելու և անհիմանդապին արդյունավետ։ Նամանավանդ Հայաստանում պարարտիչը անմ մարքման սկզբունքը իրագործվել և բացառապես անդամին ա տասպես շահագրգռման միջոցով։

Յերևանի, Ալեքսալի, Դիլիջանի և ուրիշ շրջանների մի կոոպերացիան յեթե որեցոր դառնում են զանգվածային կազմակ պություն — այդ յերևույթի պատճառը բացատրվում է գլ վորապես կոոպերացիայի այն սիստեմով, վոր իր մեջ պար նախում և մեր յերիտ տարվա եքսպերիմենտների հետևա ներ ու գործնական պրիմները։

Մի հանգամանքի վրա ևս անհրաժեշտ է կանգ առնել։ յաստանի կոոպերացիան իր սոցիալական բնույթագծով գ զանգրեն գյուղացիական և ժամանակակից գյուղում կոո բացիան պատվաստելու և ծավալելու միակ գործնական ուղ վոր ձևը — կամավոր անդամագրման և անհատականորեն շ պրդման սկզբունքներն են։

Մեր կոոպերացիան իր ցանցն ամրիճանաբար խո ցնում և մասսայական ինքնագործ ու ինքնագնող ուղիներ Մեր գյուղկոոպներից՝ Զարնկյի, Ուզունլարի, Կոտայ Ղամարլվի, Թավալվի կազմակերպություններն վերստեղծվել հիմնավորվել են բացառապես անդամական ինիցիատիվով ու նյու կան տվյալներով։ Ահա ինչու Սորերգային կոոպերացիայի կ մակերպչական ուրուկատուրան խորթ չե մեր գյուղի համար։

Այդպիսով կազմակերպչական նոր ձևերի կիրառումը կոոպերացիայի փորձերի ու վորոնումների տրամաբանական անունքն ե։ Կամավոր անդամագրման ձևին տալով ավելի ճ պրակտիկ բնույթ, և ընդունելով, վոր կոոպերացիայի աշխատա նոր մեթոդը ըղեում է մեր բանվորա-գյուղացիական մասսան արտադրողական ու սպառողական հարաբերությունների ց յատատ հյուսվածքից՝ պետք է հաստատած շեշտել, վոր կամ անդամագրման սկզբունքը խոշոր զարկ է տալու Սորերգ կոոպերացիայի ամրապնդման ու մասսայականացմանը։

XVI

ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎ ՆՈՐ ՄԵԹՈԴՆԵՐ

(Գեներալ ուղղի վորոշումից)

I

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՉԱԿԱՆ

Կոոպերացիան նոր պայմաններում պետք է դառնա բանվորի և գյուղացու հասարակական դպրոցը, վորը կոչված է մշակելու, կազմակերպելու և նոր միջոցներ ներառելու հասարակական անհատության մեջ։ Այս իմաստով՝ հիմնական աշխատանքն և համարվում սպառողկոոպերացիայի կամավոր անդամագրության անցնելը։ Տվյալ շրջանի միասկոոպը ծառայում ել վորպես հիմք կամավոր կոոպերատիվի։ Ընկերության գործունեության շրջանը վորոշում է, անդամների ընդհանուր ժողովը։ Կոոպերատիվ շինարարության ցանցը նորում պայմաններում պետք է տարվի քաղաքներում և արդյունաբերական կենտրոններում բազմակերպակային սխեմով, գյուղում միակողմանի կամ բազմակերպակային՝ նայած թե գործունեության շրջանը ինչ առանձնահատկություններ ունի։ Սպառողկոոպերացիայի կամավոր անդամագրության անցնելուց հետո՝ անհրաժեշտ է վերակազմել գյուղային սպառողընկերությունները, վորոնք, իրենց հերթին կարողացող սպառընկերությունները, վորոնք նայած ծառայել նոր բացված կազմակերպչական տեսակետից։ Անդամների թվի մինիմումը, վորը անհրաժեշտ է սպառընկերության գոյության համար վորոշվում է հետևյալ նորմայով. գյուղական վայրերում — 50 անդամ, քաղաքներում և բանվորական վայրերում — 200 անդամ։ Անդամների թվի մինիմումը, վորը անհրաժեշտ է գործող միասկոոպների և կենտրոնկոոպների համար սահմանում է Հայկոոպը՝ նրանց գործունեության շրջանի համար՝ կիրառելով գյուղական

վայրերում 15%-ը տնատերերի. քաղաքներում և բանվոր-
վայրերում 25%-ը պրոֆմիութեան բոլոր անդամների։

Սրա հետ միաժամանակ անհրաժեշտ է հրավիրել ը-
նուր ժողովները բոլոր սպառողական միությունների և կենտրոնակ-
նների և ժողովի որակորդի մեջ դնել Կենտգործկոմի ու ժո-
խորհի վորոշումների և սպառկոոպերացիայի մասին յեղած որ-
դրության ծանոթության հարցերը։

2. ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Ժամանակակից գյուղատնտեսության վիճակը, վոր աչ-
քընկնում իր առանձին գլխավոր ճյուղերի զարգացմամբ, սպառ-
պերացիային առաջադրում է խորացնել իր աշխատանքները
շած ուղղությամբ և փոխադարձ կապ ստեղծել քաղաքի ու գ-
ղի հետ՝ կազմակերպելով գյուղատնտեսական մթերքների
ուժը և գյուղատնտեսության կարիքների հայթհայթումը և
ժամանակ գյուղին մատակարարելով պետարդյունաբերության
ապրանքները։

Կոոպերացիայի գյուղական աշխատանքների հիմքը պետ
կազմի գյուղական մթերքների հավաքումը և սպառումը,
պետի մի կողմից հնարավոր լինի չեզոքացնել միջնորդնե
մյուս կողմից՝ ապահովել գյուղացուն, վոր նրա մթերքներն
վելի բարձր գներով վաճառվեն։ Կոոպերացիան ամեն մ
պետք է ձեռք առնի գյուղատնտեսական մթերքների և արդ
նաբերության ապրանքների արժեքների հավասարակշռությ
բացակայության դեպքում՝ գյուղին հայթհայթել նրա տնտե
թյան արտադրության միջոցները հայթհայթել՝ սերմացու,
ունների կեր, գործիքներ, կենդանի և մեռյալ ինվենտար։
ոպերացիաներից առաջացող հնարավոր վնասները, սպառկո
բացիան պետք է ծածկե այլ առևտրական ոպերացիաներից
բուդիրներից ու գլխավորապես գյուղատնտեսության մթերքն
վաճառումից, վորը հնարավոր է, եթե այդ ոպերացիան
տարվեն կազմակերպված և լայն չափերով։

3. ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ

Հարկային յեռանդուն կամպանիան գյուղում, վոր տարվում
գլխավորապես ազդարնակութիւնից դրամանիշներ ստանալու
դությամբ՝ խորացրեց գյուղական ազգաբնակության գնորդա-
ն ուժի կրիզիսը։ Կրիզիսի հիմքը կազմում է այն, վոր ամբրա-
ծայրերը միաժամանակ գնում են յերկու ուղղությամբ։
տարդյունաբերության ապրանքների գների բարձրացումը
ցատրվում և նրա շրջանառության սուղ միջոցներով
Նույնպես պետարդյունաբերության իր տնտեսությա
պահել վերականգնման համար։ Մյուս կողմից գյուղատնտեսա-
ն բերքերի և առանձնապես հացահատիկների ցած գնահա-
թյունը հետևանք է սպառման շուկայի անկազմակերպ վի-
կի և բերքը ռեալիզացիա յենթարկելու կամպանիայի ռեսուրս-
րի սղության։ Կրիզիսը առաջացել և տնտեսական պայման-
րի օբեկտիվ դրությունից վորոնք ներկայիս հանդիսանում են
տանասիրության նյութ։ Բայց և այնպես մեզքի մի վորոշ
սը ընկնում է կոոպերացիայի վրա։ Ժամանակակից առևտրի
նկտիվ պայմանները հարկադրում են վերաքննել և պարզել
ն խնդիրները, վոր կոոպերացիան դնում է իր առաջ կատա-
ու առաջիկայում։ Այս նպատակներն ի կատար ածելու համար
ազգաբնակության շահագրգռման սկզբունքով կոոպերացնելու
սակետից՝ անհրաժեշտ է վերադիր ծախսերը հասցնել նվազա-
ն չափերի։ Այս կրճատումները, այլ միջոցների հետ, պետք
տնեն հասնելու ի հաշիվ խելացիորեն կազմակերպված կոոպե-
տիվ ցանցի, վորը վորոշակի չափով պետք է հենվի տնտեսա-
ն նպատակահարմարության սկզբունքի վրա։

Ժամանակակից կոոպերացիայի ծանր դրության լուրջ պայ-
ններից մեկն էլ հանդիսանում է արագ շրջանառության չը հա-
պատասխանող պարտքերի վճարումը, վորը կոոպերացիայի
մար առանձնապես զգալի է շնորհիվ այն բանի, վոր նրա մի-
ներն՝ սպառիկների ձևով ցրված են կոոպշրջաններին, վո-
նք, չեն վերադարձնում ժամանակին։ Այս հանգամանքը ան-

հրաժեշտարեն թեկադրում է վերաքննել կենտրոնական վարչական սիստեմը և համաձայնեցնել այդ կոոպերատիվ շրջանների հետ։ Զգալով ներկայիս մեղ վրա վերցնելու սպառողական կոոպերացիայի կրող ամրողջ արդյունաբերության վաճառքը և անկախ լինելով պետարդյունաբերությանը հայթհայթելու հում նյութերով՝ կոոպերացիան պետք է իր համար առողջ հիմք ընտրի պետական արդյունաբերությունը կապելու կոոպերացրված սպառող ու արտադրող մասսաների հետ՝ ապահովելով արդյունաբերության վաճառքը համեմատ կազմակերպված սպառողների պահանջի ապահովելով նրան հում նյութերով։

XVII

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

(Պատմա-տեսական ակնարկներ)

«Մեր գլխավոր գործը կայանում է նրանում, որ սովորեցնենք մանր-ապրանքային տնտեսության հավաքական աշխատանքի՝ կոոպերատիվ տնտեսության»։

Ջոն. Ենգելս

Ա.

ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ԴԵՐԸ ՑԵՎ ՈՐԵԿՏԸ

Գյուղատնտեսական կոոպերացիան հանդիսանում է խոշոր դերային իրավակարգում մանր տնտեսության ցանկալի ուղեկիցը։ Այս տիպի կոոպերացիայի արտակարգ կարևոր դերը բացատրվում է այն բանով, որ գյուղկոոպը միջոցով գյուղացին հնարավորություն կունենա ծանոթանալու խոշոր տնտեսության առավելությունների և ոգուտների հետ։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի տարբեր ձևերը ֆունկցիաները—վարկային, արդյունաբերական, խոշոր գնում-

ի, արդյունքների վերամշակման ու սպառման—մորոնք միավորում են մանր-արտադրողներին իրենց շուրջը՝ դառնալով սպասարկող պատկառելի կազմակերպություններ՝ հաջողությամբ կարող են մրցել կապիտալիստական տնտեսանման ձեռնարկների հետ։ Գյուղատնտեսական կոոպերացիան բարձրացնելով յերկրագործության մորակը և արտադրողական չափը՝ դարձնում է նրան կենսունակ, ճկուն և զարգանալու ընդունակ։

Ընդհանրապես գյուղացիական տնտեսությունն ունի մի առավելություն կապիտալիստականի հանդեպ, մոր նա իր տեխնիկական պայմանների շնորհիվ արտադրության կողմից ավելի արդյունավետ է, քան կապիտալիստական ձեռնարկությունը։ Բայց մյուս կողմից գյուղացիական տնտեսությունը փոխանակ գործում ավելի վատ պայմաններում է գտնվում, քան կապիտալիստական տնտեսությունը։ Կոոպերացիան հիմնովին փոխում է գյուղատնտեսության դիրքը։ Նրա ոգնությամբ գյուղացին կարողանում է ձեռք բերել վարկ առանալու իրավունք և արտոնություններ, այնպես ինչպես կապիտալիստները՝ վաճառքի անելով իրենց տնտեսության արդյունքները և գնելով ձեռնտու պայմաններով իրենց համար անհրաժեշտ նյութեր ու իրեր։

Կոոպերացիան ընդգրկելով գյուղական տնտեսությունը՝ հիմնովին չի փոխում նրա նյությունը։ Մորքան էլ համատարածակությունը փորձի հեղաշրջել ու կերպարանափոխել մանր, բազմային տնտեսությունը, բայց նա գարձյալ կունենա իր անհատական բնույթագծերը, մանր արտադրողական առանձնահատկություններն և ձգտումները։ Կոոպերացիան վոչ միայն չի սպառնում գյուղացիական տնտեսության ինքնուրույն կյանքին, այլ պաշտպանում, զարկ և տալիս նրա կատարելագործման, բարձրացնելով նրա տեխնիկան և դարձնելով նրան կենսունակ և կայուն։

«Սխալ է այն կարծիքը, ասում է Տուգան-Բարանովսկին, թե կոոպերացիան առաջ է բերում գյուղատնտեսության մեջ կենդրոնացում՝ հող պատրաստելով սոցիալիզմի համար։ Բայց և

այնպես կոոպերացիան գյուղական տնտեսության մեջ առաջ
բերելու հիմնական հեղաշրջում: Կոոպերացիան ամենից առ
պիտի վերացնի մանր տնտեսությունների կղզիացած, անջատ
անհաղորդակից վիճակը, խորտակելու և նրանց մեջից անջրպետ
և հալեցնելու և նախնական հնացորդների քարացած ձևերը:

Հին ժամանակ յուրաքանչյուր գյուղացու տնտեսական
հաջողությունը կախումն ուներ նրա անհատական ճիգ ու ջան
քից: Գյուղացին ամփոփված իր տնտեսության, հանգ ու հան
դաստանի նեղ շրջանակում և անջատված արար-աշխարհից՝ բ
զանգվածից դենը չէր տեսնում: Ավելին ասենք, ժամանակ
կից գյուղացին իր պատյանում պարուրված՝ խուսափում է մի
տական փոխ-հարաբերություններից՝ անգամ կողք-կողքի ապրող
հողը-հողին կից, ջուրը-ջրին խառ և տնտեսական նույնանմ
պայմանների մեջ գտնվող հարևան գյուղացու հետ: Այդ մի
պաղաղ միջավայրում անվող ու արտադրող գյուղացին զրկում
և ծայրահեղ իրապաշտ, յեսասեր և պահպանողական ու խավ
րասեր:

Կոոպերացիային և վերապահված հիմնովին փոխելու գյուղացի
ական միավերպությունը, խորտակելու գյուղի «իդիլլիան», հալ
ցնելու գյուղացու անտարբերության սառույցը՝ վարժեցնելով նր
կոլլեկտիվ աշխատանքի և համագործակցության: Ճիշտ է, ա
դեպքում էլ գյուղացին զարձյալ տեր է իր տան, բակին, տա
ու ժաղին, բայց նա արդեն զգալու է, որ ինքն ամբողջության
մի անբաժանելի մասնիկն է, համագործակցության ըմիջը, վ
պատվաստվելով ու ծավալվելով գյուղում՝ աստիճանաբար տ
բածվելու յե ամբողջ յերկրում: Գյուղի յուրաքանչյուր տնտ
սական միավորի հաջողությունը՝ անդրադառնալու յե գյուղ
տնտեսական կոոպերացիայի ծավալման ու խորացման վր
Գյուղացու անկախ գործունեության համար զարձյալ կ
նույն ասպարեզն—անհատականորեն արտադրել և սպառել: Բա
մյուս կողմից կոոպերացիան կտրամադրի գյուղացուն իր զա
գակատանից դենը նայելու, հաղորդակից լինելու աշխարհի հետ, որ

պես արտադրող՝ շուկա դուրս պա այս դեպքում միայն նա ի
խորոց սրտի կ'զգա, որ ինքն և իր գաճաճ տնտեսությունը հանգ
կոլլեկտիվի մի մասնիկն են, նրա ամենաթույլ, բայց ամենա-
կարևոր պատուհանները: Գյուղի արտադրությունը կդառնա փո-
խանակման օրինակը: Գյուղացու տնտեսությունը, իբրև տնտե-
սական միավոր կորցնելու յե հնազհան իր անհատական բնույ-
թագիծը: Նրա ներքին բովանդակությունը գտնելու յե ավելի
բարդ և տատանելու յե այնպիսի բնույթ, որ մանր-արտադրողը
զգալով իրեն տուժվա նման ազատ և իր ուժերի վրա հենված՝
կտեղծի սերտ ու ամուր կապ իր հարևանի և գտաձարդի հետ:
Ահա այս է գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ամենակարևոր
նշանակությունը: Գյուղատնտեսական կոոպերացիան միանգա-
մից վոչ կործանում է մանր արտադրությունը և վոչ էլ հիմնո-
վին հեղափոխում է նրան: Վորքան լայն ծավալվի կոոպերացի-
ան գյուղում և վորքան ամբողջովին ընդգրկի գյուղատնտեսու-
թյունը, այնքան կուժեղացնի մանր տնտեսությունները՝ զար-
գացնելով համագործ ու փոխադարձ ոգնության սաղմերը և կեն-
սունակ դարձնելով ընական տնտեսությունը: Բայց դրանից չի
հետևում այն, որ գյուղացիական կոոպերացիան իր ետքից
կխոսում, բացասում և սոցիալիզմը: Վերջինիս իրականացումն ամ-
րողջովին պայմանավորված և կապիտալիստական հասարակարգի
վերջնական տապալումով, իսկ կոոպերատիվ շարժումն նույն տնտե-
սակարգի հարատատ զավակը լինելով՝ չի ձգտում սոցիալիզմին, չի
պահանջում մանր սեփականության վոչնչացումն և հավաքական
արտադրությունը աշխատանքի ու ընկերավարական կենցաղի իրակա-
նացումն:

«Բայց գյուղացիական կոոպերացիան ինչ դերք էլ բռնելու
նրա դեպի սոցիալիզմը, գրում է Տուգան-Բարանովսկին, այ-
ուամենայնիվ նա վոչ միայն բարձրացնում է գյուղական տըն-
տեսության զարգացման մակարդակը, այլ և հիմնովին վերա-
պրելու և նրան՝ դատիարակելով նոր-գյուղացուն, սովորեց-
նելով ինքնագործության և ինքնոգնության, զարգացնելով նրա

հասարակական դգացումն և մասնակից անելով նրան մտավո
կուլտուրային»: *) Այս է գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ա
դեցությունը անհատ-գյուղացու, մանր-սեփականատերի վր
Իսկ ինչ վերաբերում է գյուղացու անտեսության՝ նա ել կոոպ
բացիայի ուժով աստիճանաբար յենթարկվելու և կեր
փոխման և կատարելագործման: Նախկին անջատ, կղզիացած
պատենավորված գյուղական անտեսությունը վերածվելու է ու
ժեղ և ինտենսիվ անտեսության, ունենալով որգանական կ
վոչ միայն մի գյուղի, մի շրջանի կամ մի գավառի անտես
թյան, այլ և մի ամբողջ յերկրի ժողովրդական անտեսությ
հետ:

Համագործակցության տարբեր ձևերը գյուղում կունենա
հաշտության տարբեր հետևանքներ և հարատև գոյության բ
բենպատա պայմաններ:

Գյուղատնտեսական կոոպերատիվի նպատակն է լավագ
յեղանակով օգտագործելու գյուղատնտեսության հետևյալ հի
նական ճյուղերը ա) յերկրագործությունը՝ վոր զբաղվում է հ
ցաբույսերի մշակությամբ, բ) այգեգործությունը-պտղատու ծ
ռների ու վազերի կուլտուրայով, գ) բանջարաբուծությունը-ը
զեղենների մշակմամբ, դ) անասնապահութ.-խնամելով և խթանե
որեն օգտագործելով: Գյուղատնտեսությունը բացի հիմնական ճյ
ղերից ունի նաև յերկրորդական-օժանդակ ճյուղեր, ա) բամբ
կագործությունը և բ) ծխախոտագործությունը—վորոնց մշակո
թը պահանջում է կլիմայական և տնտեսական առանձնահատու
պայմաններ. բ) ջերմապահությունը—թթենիների մշակմ
վորթի մանուֆակտուրական խնամք և դ) մեղվապահություն,
թռչնապահություն և այլն գյուղատնտեսական զբաղմունքնե
վորոնք ունեն յերկրորդական արժեք և կրում են տեղակ
բնույթ:

Գյուղատնտեսական վերոհիշյալ ճյուղերը կարող են գ

*) Туган-Барановский-Социальные Основы Кооперации» էջ 368

կոոպերացիայի զարգացման հիմնաքարը: Յեթե կոոպերա
զբաղվում է իր որեկտ ուսումնասիրությամբ՝ նա պիտի
ղծի մի մասնագիտական կազմակերպություն—Գյուղատնտես
Ընկերություն, յեթե զբաղված է գյուղատնտեսական
րների ապառումով, գյուղացիության անհրաժեշտ իրերի և
երի մեծաքանակ գնումներով՝ կազմակերպում է գյուղացի
կոոպերատիվ, իսկ յեթե ամբողջովին զբաղվում է հում
յուղի վաճառքով՝ հանդես է բերում գյուղատնտեսական կոո
րատիվ և այլն և այլն:

Կոոպերատիվը իր, կամ անդամների սեփական արտադրու
նը վաճառելու և բնական կամ մշակված դրության, որինակ
ի յե շուկա հանել, ապառել հացահատիկը, ձուն, պտուղնե
րանջարեղեն, անասուններ ու թռչուններ իրենց բնական
ով՝ առանց վերամշակելու կամ կերպարանափոխելու, այս
ում կոոպերատիվը զբաղվում է հում ճյութի վաճառով.
յեթե հացահատիկն ալրացվում է, պտուղներ կամ բանջար
ղորացվում կամ կոնսերվ և դարձվում, անասուններ, թռչուն
ղորթվում՝ ապուխտ և դարձվում—այս դեպքում կոոպերա
զբաղված է հում ճյութերի վերամշակմամբ: Սովորաբար
երկու տարբեր գործողությունները կատարում են յերկու
կոոպերատիվները. բայց միևնույն ժամանակ նույն գոր
թյուններով հաշտության կլինատարի նաև մի կոոպերա
Գյուղատնտեսական արդյունքների վերամշակման և ապառ
ունկցիաները ծառայելով մի նպատակի՝ կարող են ամ
ել մի կոոպերատիվում: Ընդհանրապես կոոպերացիան ընդ
ով գյուղատնտեսական վերնիցն ճյուղ՝ պարփակելու է իր
ունից բխող շատ գործողություններ. որինակ—այգեգործ
կոոպերատիվը կարող է զբաղվել պտուղների ու մրգերի
ումով, կոնսերվներ պատրաստելով, գինեգործությամբ և
արինակելի անկարան-պատվաստարան կազմակերպելով
նապահությամբ զբաղվող գյուղկոոպը ձեռնարկելու է նաև
ասնտնտեսությանը, իսկ այս ճյուղի հաշտության պահան-

ջում է, որ կոոպերատիվը կազմակերպի ոչ միայն կա
անհատական բնույթի վերամշակումն, այլև ստացած արդյունք
ապահովի, արտահանումն, և անհրաժեշտ նյութերի ներմուծ
կոմերցիոնական կոոպերատիվը, սովորաբար կատարել հե
յալ ֆունկցիաները. ա) անասունների ընտրությունը և խնա
բ) կաթի բացիրնալ մշակումն. գ) կոմերցիոնական մեծ
բը-յուղ, պանիր ամուսան, ժաժիկ և այլն- վաճառքը. դ) ան
ների անհրաժեշտ ապրանքներ հայթհայթումը-սպասողական
նաթի միջոցով. յա) կազմակերպել գյուղատնտեսական մե
ների ու գործիքների պահեստ կամ վարձակետ. զ) ունենալ
կային կամ վերահսկո-խնայողական գանձարկղ. է) հոգալ
փաթան աշակերտ. ը) խորհրդատվություն կամ քննություն
և այլն: Այդպիսով կոմերցիոնական կոոպերատիվը իր վ
ցիաներով և բնույթով մրավոլյա—խառնված է:

Ինտենսիվ կոոպերացիան անցյալում չի ունեցել իր
կան հիմնավորումն. բայց գործնականապես բավարարվ
պերացիան, նամանավանդ նրա գյուղատնտեսական ոլորտ
պիտացել և բազմազանության ուղղությամբ:

Կոոպերացիան գարձնելով իր օրգանը գյուղատնտ
վուն և ճյուղ՝ ամրողջովին պիտի գրավի նրա աշխատ
բազմակողմանի զարգացմամբ. բնականաբար այն բոլոր
ցիաները, անգամ սպասարկու ու առևտրային, որոնք կ
գյուղատնտեսության հաջողության ու կատարելագործմ
ու գրավոլովին միանական կոոպերատիվի միջոցով՝ լի
ապահովական թե արտադրողական, վարկային թե խնայո
ժառանգական թե ընդհանուր ֆունկցիաներ:

Բ.

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԵՏԱՊՆԵՐԸ

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ծննդավայրը Գ
քան և նրա գործարարանոցները—Շուլցե-Դելիչը և Ռայֆ
առաջինը մի կրթված, զարգացած ու շրջան դուրս ելա

գործիչ, իսկ երկրորդը գյուղական միջավայրում ապրած,
տնտեսական գիտելիքով առաջնորդված, տարրական կրթ
յամբ, բայց ժողովրդասիրական իդեալով ոգևորված մի
րակ ասպետանման: Առաջինը հանդիսանում էր ազատամիտ
ներալիստ, իսկ երկրորդը՝ ավետարանական և դարպաս
պաշտ: Բայց երկուսն էլ խելոք, չեռնոզեմ և կոոպերատիվ
նեղին չերկրպագուներ:

Այս երկու գործիչների ձեռքում այն էր, որ տեղծվեն բան
ի և գյուղի մանր-արտադրողների-արհեստավորի ու գյուղա
համար կոոպերատիվ կազմակերպություններ՝ վարկային գոր
ան շուրջը: Ռայֆեյզենը հանդուրժեն աշխատում էր ստեղ
գյուղում վարկային կոոպերացիա, որին վերապահված էր
ձրացնելու գյուղատնտեսությունը և թուլացնելու գյուղական
ղող անտեսական սուր հղնաժամը:

Ռայֆեյզենի առաջին վարկկոոպը «Ֆլերշեյմ»-ը հիմնվեց՝ 1869
ննդիպարքի գյուղում: Այս սկսվեց աստիճանաբար բացվել
ննիայի բոլոր գյուղերում. այնպես որ 20 տ. հետո 1889 թ.
ատնտեսական կոոպերացիան հասավ իր գարգացման գա
նակետին, կոոպերատիվ ցանցի մասին մտածելու համար առաջ բերինք մի քանի թվական ավյալներ.
անիան ինքը անգամ մեծ լինելով Միացյալ Ռուսաս
ի՝ 1912 թ. ուներ 23,000 գյուղկոոպներ, գրված յերկրի
պան մասերում. մորոնք ընդգրկում էին 2 միլիոն գյու
ության կամ յերկրի բոլոր անտեսությունների 80%-ը
ությունների տարեկան շրջանառությունը հասնում էր $3^1/_2$
րդ մարկի, մորի խոշոր մասը պատկանում էր վարկկոոպնե
1907 թ. գյուղատնտեսական կոոպերատիվները բաժանվում
14,096 ընկ. կամ $^2/_3$-մասը վարկային, 3,056 ընկ. կամ 14%-ը
ատնտեսական և 3822 ընկ. կամ 19%-ը գանազան տեսակ
անիայում կոոպերացիայի ցանցն անհամեմատ խիտ է. մի
ով մի կոոպերատիվ գոնվում է 1,671 հեկտար կամ 1500
արածության վրա և ունի 2890 անդամ:

Ռայֆայզեյան կոոպերացիայի հիմքը գյուղատնտես վարկն է, որը նպատակ ունի զարկ տալ գյուղատնտեսությ ուժեղացնելով և զարգացնելով աղքատ ու միջակ գյուղ թյան թզուկային տնտեսությունները։

Գյուղատնտեսական վարկն անհրաժեշտ է ոչ միայն կոոպերացիաների—հողերի վոռոգման, ճանապ ու կամուրջների կառուցման, այլև տեխնիկական բարելավ նորագույն գործիքների, սերմորանքի և պարարտացման նյ րի գնման, անասունների ապնվացման, գյուղատնտեսական կամ այն ճյուղերի ուժեղացման և ընդհանրապես գյուղա տական արդյունաբերության զարգացման համար։

Դեռևս պատերազմից առաջ, գյուղատնտեսության կայուն վիճակում կարիք ես զգում պետական ոգնության ևս, որը դժբախտաբար չնչին լինելով՝ զգալի չեր վարկա գյուղացիության։

Գետության բաց եր թողնում գյուղատնտեսական վ րը պետական բանկի միջոցով, վարկային ֆոնդերը տրամ վում եյին համապատասխան ինսպեկցիային, որ բաժ եր վարկային և փոխատու խնայողական ընկերություններ ջոցով՝ գյուղացիության։

Չնայած վարկային կոոպերացիայի որքանը գյուղն անմիջական օրհնարը՝ գյուղացիական մասսան, բայց միա կան Ռուսաստանում վարկկոոպները կազմակերպվում եյին վորապես քաղաքներում և ավաններում։ Գյուղատնտես վարկը գլխավին ծառայում եր առևտրական կապիտալի ապահովությունը կղզիացնելով գյուղը՝ մեկնում եր նրա մ մագործակցությունը և փոխադարձ ոգնությունը։

Ռայֆայզենի գյուղացիական կոոպերացիան կարված լով իր հարազատ միջավայրից—գյուղից և համակերպելով քաղքի պայմաններին, ձուլվել եր Շուլց-Դելիչյան վոր խնայողական դրամարկղներին, վորոնք ոգնում եյին բ պես առևտրականներին, արհեստավորներին և այլ մեշչ տարրերին։

Ռուսաստանում վարկային կոոպեր. քաղաքացիական իրա վունքը ճանաչվեց 1897 թ. հրատարակելով վարկկոոպերների որինա կան կանոնադրությունը։ Միայն այդ ժամանակից գյուղատնտե սական վարկը փորձեց կոոպերացիայի միջոցով հասնել գյուղը և ոգնության ձևով մեկնել չքավոր ու միջակ գյուղացիության, բայց միապետական կարգերում, աշնվականության և բուրժուա զիայի տիրապետության որերին, վարկային կոոպերացիան ան կարող եր ոգնել վարկակարոտ գյուղացիության և պայքարել առևտրական ու վաշխառուական կապիտալի դեմ։ Գյուղատնտե սական վարկը—ֆիկցիա եր, իսկ կոոպերացիան՝ Տորիչելյան գա տարկուբյուն։

Միայն Սորհրդային կարգերում, բանվորա-գյուղացիական դերիշխանության տակ, վերածնվում և գյուղատնտեսությունը և արդյունավետ և դառնում վարկային կոոպերացիան։

Հայաստանում գյուղատնտեսական ոգնությունը արվել և գլխավորապես վարկային կոոպերացիայի միջոցով։ Առաջին վարկ կոոպ հիմնվել և Վորոնցովկա գյուղում 1897 թ. կոոպերատիվ որենքի հրատարակումից մի քանի ամիս անց։ Ապա հետզհետե վարկկոոպներ են կազմակերպվել բոլոր քաղաքներում և ավան ներում—Խանութլար, Ղամարլու, Իգդիր, Եջմիածին, Աշտարակ, Ալեքսոլ, Յերևան, Կարս, Կաղզվան և ուրիշ տեղեր։

Վարկային կոոպերացիան պատվաստվում եր «բաթրից» և դնվում եր ամբողջովին պետական բանկի վարկային ենսչու թյան խնամքի տակ, որ ոչ միայն անարժեք ու աննպատակ եր դառնում գյուղատնտեսական վարկը, այլև գյուղացիության վնասները փարատելով «Мелкий кредит»—կոչվող կենդանի դիակը վերացնում եր գյուղում հմայագործ և նախաձեռնող ոգին։

Վարկհիմնարկների գործունեությունը խրախուսվում եր այնքան, որքան պետության հարկավոր եր նրանց միջոցով վարկ տալով գյուղացուն և կարողանար պահանջել նրանից՝ ժա մանակին և լիովին գանձարկղը մտցնելու պետական հարկերն ու տուրքերը։

Վարկկոոպը համագյուղացիական կազմակերպություն լինելով՝ ծառայել է գլխավորապես գյուղական վաշխառուների, կուլակների, ագռանների ու ցեցերի շահերին։ Բյասիր ու խնդճ գյուղացուն անհատչելի է եղել մանր-վարկը։ Դեռ ավելին ասենք, եթե նախապես ոանչպարը սասցել է բանկից վորոշ վարկ, այդ նրա համար, վոր հասուցանի պետական հարկերը կամ հանձնի վաշխառուին, նրանից վերցրած պարտքի տասներկու %-ը։ Այսպիսով վարկային կոոպերացիան միապետության որերին անուղղակի կերպով նպաստել է առևտրական-վաշխառուական դրամագլխի աճեցմանը։

Վարկհիմնարկների ղեկավարությունը և վերահսկողությունը գտնվում էր գյուղի ունևոր և շահագործող դասակարգի ձեռքին։ Վարչությունների և վերատեսող խորհրդի մեջ մտնում էին գլխավորներ, քյոխվաներ, գրագիրները, վարժապետները, մի խոսքով գյուղի պորտաբույծ ու ձրիակեր տարրերը։

Այսպիսով վարկային կոոպերացիան անկարող լինելով զարկ տալու գյուղատնտեսական շինարարությանը և գաղափարական առաջնորդությունը այլակերպվելով՝ կորցրել էր մասսայի աչքում իր նշանակությունը և արժեքը։

Վարկային կոոպերացիան, Մեծ Հեղափոխության նախօրյակին, իջնելով ասպման կետին՝ զարձել էր կենդանի մեռյալ։ Բայց և այնպես վարկտոպը, միապետության համար մի ցուցանակ էր, վորով թաղցնում էր իր անանկությունը, մի բարձր գոչ ռեկլամ՝ խաբելու և մոլորեցնելու ագետ ու խավար գյուղացիությանը, վարկհիմնարկները վերջ ի վերջո կորցնելով իրենց հասարակական արժեքը՝ վերածվեցին մի բյուրոկրատական հիմնարկության՝ միավորելով միապետության բազմատիճան ապարատը իրենում։

Մեծ-Հեղափոխությունը կործանելով հին կարգերը՝ ի չիք դարձրեց բազմաթիվ պարազիտ հիմնարկների հետ՝ նաև վարկային կոոպերացիան։

Գյուղատնտեսությունը իր վերականգնման և ծավալման պետությունից ոգնություն սասցավ նոր եղանակով և ձևերով։

Հայսատանի գյուղատնտեսությունը քաղաքական փոթորիկների և ավերմունքի շնորհիվ գտնվում է ծայրատիճան քայքայված վիճակում։

Սորհրդային իշխանության ժառանգություն հասան միայն Հայսատանի վիրատակները, Հայկոմկուսը «կոնցեսիա վերցրեց», ինչպես գրում է մի ֆելիետոնիստ, ծարավ ու նորի գաղթականությունը և հազարավոր վորբեր...

Բայց այդ դրությունը չհուսահատացրեց Սորհրդային իշխանության, վոր գալով քաղաքացիական պատերազմի և ուժեղացնել տնտեսական ֆրոնտը, վոր մեր երկրում ամսրվում և գյուղատնտեսությունը։

Այժմ գան երբեք, անհրաժեշտ և կազմակերպել վարկային կոոպերացիան, վոր նպաստելու է աշխատավոր, բայց չքավոր գյուղացությանը՝ վերականգնելու և բարձրացնելու իր տնտեսությունը։

Ձի՞ վոր այժմ գան երբեք, մի՛շտ ու քյասիբ գյուղային գործ է վարկի, այն էլ գյուղատնտեսական վարկի կարիք։ Սորհրդային կառավարությունը վարկի բաշխումն կատարելու է հատատապես կոոպերացիայի միջոցով։

Համամիութենական Սորհուրդների 9-րդ համագումարն յընդունելով այդ տեսակետից. վորոշեց արագ և անմիջապես կազմակերպել գյուղատնտեսական յերկարատև վարկ, վոր տրվելու է պետական միջոցներից կոոպերատիվ հիմնարկների միջոցով։

«Գյուղատնտեսական և արդյունաբերական կոոպերացիայի հատատ զարգացումից ընդհանրապես և առևտրա-միջնորդական վոլոկիտների վերակշռումից դեպի արդյունաբերական կոոպերատիվների վերակշռության մասնավորապես՝ պահանջում է վարկային գործի լայն կիրառումն։ Այդ պատճառով էլ անհրաժեշտ է պետական գյուղատնտեսական վարկի կազմակերպման հետ միասին, ուժեղացնել վարկային կոոպերացիայի կազ-

մակերպչական աշխատանքը՝ 1922 թ. հունվարի 27-ի դեկր
հիման վրա» (տես «Правда»-ի օգոստոսի համարները)։

Այդպիսով մենք տեսնում ենք, որ մեր կուսակցութ
համաոուսական կոնֆերենցիան կարևոր նշանակություն ու
պետտնտեսական ու արդյունաբերական կոոպերացիայի
նաբարությանը՝ առաջարկում է ստեղծել պետում ուժեղ հա
գործակցություն՝ համավոր միության սկզբունքով և զարկ
պետտնտեսական վարկի կազմակերպմանը՝ պետության մի
նպրով և կոոպերացիայի ոգնությամբ։

Ներկրդային Հայաստանում պետտնտեսական վ
կարիքը զգում են կառավարությունը և բոլոր ժողկոմատն
բայց այդ գործը դեռ ևս խանձարուրի մեջ է, որովհետև
պետում դեռևս չի պատվաստված պետտնտեսական կոո
բացիան։

Հայաստանի միատնական կոոպերացիայի կենտրոնը—Հ
կոոպը վերակազմության կարիք զգալով, հնարավորություն չ
նի պետության մատուցելու վարկային ոգնություն, ի
հրպային իշխանությունը պետտնտեսական վարկ կազմակ
պելու համար փորձում է ստեղծել կոոպերացիայի մի
կենտրոն ևս։

1922 թվի, սեպտեմբերի 27-ի դեկրետը հիմք է դն
վարկային անկախ կոոպերացիային։ Ի՞նչ արագությամբ կըզա
գանան ռայֆեյզյան կոոպերացիան մեր յերկրում և ինչ չափ
կազդի պետտնտեսական վարկը պետության տնտես
թյան բարձրացման ու բարելավման վրա՝ այդ ցույց կտա մ
տիկ ապագան։

Բայց նախորոք կարելի է դուշակել, որ Ներկրդայ
Ֆեդերացիայում ընդհանրապես և Ներկրդային Հայաստանո
մասնավորապես պետական պետտնտեսական վարկն ունենա
լու է հակոյական նշանակություն յերկրի տնտեսական վերա
կանգնման գործում։

ՎԱՐԿԱՅԻՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

Անդրկովկասում վարկային կոոպերացիան ծնունդ առավ 70-ական թվականներին։ Առաջին վարկկոոպները կազմակերպվե-ցին Բութայիսի նահանգում 1876 թ. անդրանիկ փոխատու-խնա-յողական ընկերությունը, որ բացվեց հայտնի հասարակական գործիչ Գոգոբերիդձեյի նախաձեռնությամբ և ջանքերով՝ Գո-գոբերիդձեյի ընկերություն կոչ, որ գործում է մինչև այս։ Ջիխայիշլի ընկերությունն էր, որ գործում է մինչև այս։

Հետագայում, կոոպերատիվ շարժման հոսանքը ծավալվեց արևելյան Վրաստանում և ապա Անդրկովկասի նահանգներում։

Այդ ընկերություններից շատերն ունեցան կարճատև գոր-ծունեություն. այն ժամանակվա հասարակության ուշն ու ան-տարբեր վերաբերմունքը՝ խոչնդոտ հանդիսացավ կոոպերացիայի հիմնավորման ու խորացմանը։ Մյուս կողմից՝ մի քանի տարվա պարբերական սովերը՝ ժանտացու հարված հասցրին վարկկոոպնե-րին։

Վարկային կոոպերացիայի համար նոր դարեշրջան բացվեց 1904 թ. հուլիսի 7-ից, յերբ հրատարակվեց մանր-վարկի վերա-բերյալ պետական որոշումները։ Սկզբում թույլ, իսկ ապա արագ աճեցին և ծավալվեցին վարկկոոպներ ամբողջ Անդրկովկասում՝ սեղծելով մի խիտ կոոպերատիվ ցանց։ 1905 թ. հեղափոխական շարժումը ավելի խորացրեց կոոպերատիվ գիտակցությունը պրա-կտիկական մասսաների մեջ, զարգացնելով նրանց մեջ ինքնա-գործ և նախաձեռնող ոգին։ Վարկային կոոպերացիան իր հաջո-ղության գագաթնակետին հասավ 1910-11 թ. վարկային գոր-ծիչների անդրանիկ համագումարից հետո։

Վարկային կոոպերացիայի ծավալման ու խորացմանը մեծ-չափով նպաստեց Պետական Բանկը՝ թողնելով յերկարատև վարկ, կատարելով դրամական գործառնություններ վարկկոոպների հետ և կազ-մակերպելով իրեն կից վարկային ինսպեկցիա, որ ղեկավարում էր ընկերությունների կազմա-հրահանգչական աշխատանքները։

Մյուս կողմից՝ Պետբանկը պատվաստելով կոոպերացիան «բարձր»-ից՝ բացասական ազդեցություն ունեցավ մասանների

Ընկերության անդամների հարաբ.	Ա Ն Դ Ր Ի Կ Ո Վ Կ Ա Ս Ո Ւ Մ						Ռ Ո Ւ Ս Ա Ս Տ Ա Ն						% % անդ. աճի հարաբ.		
	1/I 1908 թ.		1/I 1914 թ.		1/IX 1915 թ.		1/I 1908 թ.		1/I 1914 թ.		1/I 1915 թ.		1/I 1908—1/I 1915 թ.	1/I 1914—1/IX 1915 թ.	1/I 1915—1/IX 1915 թ.
	անդ.	հազոյ.	անդ.	հազոյ.	% անդ.	% հազոյ.	անդ.	հազոյ.	անդ.	հազոյ.	անդ.	հազոյ.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Թիֆլիսի	3100	1983800	3160	813800	31,6	6,4	319	13,080	319	13,080	427	18,1	33,9	33,9	33,9
Բաքվի	574	207845	1577	1818			136	127921							
Ելիզավետպոլի	56	6691													

«Լիովճագործ յեվ խիղճոզգիակաց»-ձգտումների վրա. միայն 1905 թ. հեղափոխական գոռ-ալիքներով հնարավոր յեղավ կենսունակացնել ու թարմացնել կոոպերացիան՝ ազատագրելով նրան բյուրոկրատական «խնամակալությունից ու վայելչանքներից».

Ինչ ուժ ու կարողություն ուներ վարկային կոոպերացիան Անդրկովկասում:

Վարկկոոպների քանակը, անդամների թիվը և աճեցման ասպիճանը՝ համեմատած Ռուսաստանի հետ՝ ցույց կտա այստեղ բերած աղյուսակը:

Այսպիսով տեսնում ենք, որ 1908—1915 թ. տարիշրջանում վարկային կոոպերացիան գլխապտույտ արագությամբ աճում և զարգանում է ինչպես Անդրկովկասում, այնպեսեղ համարյա Ռուսաստանում: Մեր յերկրում կոոպերացիայի ծավալման տեմպն ավելի արագ է բաղխում քան Ռուսաստանում, այդ յերևույթը շատ բնական եր հենց այն պարզ պատճառով, որովհետև վարկկոոպերացիայի շինարարությունն այնտեղ վաղուց եր հիմնավորվել ու խորացել՝ քան մեզանում: Այս հանգամանքն ինկատի առնելով վարկոոպերի տեսակարար կշիռը Անդրկովկասում աստիճանաբար ծանրանում եր. առ 1/I-1918 թ. մեր կոոպերատիվների թիվը կազմում եր Ռուսաստանի վարկոոպների թվի 0,8%-ը, իսկ անդամների թիվը 0,5%-ը, առ 1 սեպտ. 1915 թ. նույն հարաբերությունն արտահայտում եր 3,8% և 2,1% թվերով:

Միջակ ընկերության անդամների թիվը առ 1 հունվարի 1908 թ. հավասար եր 279-անդամի, առ 1-սեպտ. 1915 թ.-362 անդամի: Բայց Ռուսաստանի միջակ ընկերության անդամների թիվը վերջին ժամանակներս՝ հասնում եր-673 թ. այդպիսով, վերջինս իր անդամների թվով գերազանցում եր Անդրկովկասից:

Ն Ա Հ Ա Ն Գ Ն Ե Ր	Ընկերությունների Թիվը	Անդամների Թիվը	Յուրաքանչյուր ընկ. անդամների Միջին Թիվը
Թիֆլիսի . .	145	61.159	422
Բաքվի . .	133	42.448	322
Բաթումի . .	91	26.826	295
Ելիզավետպոլի . .	62	28.440	459
Գանձակի . .	46	20.801	452
Սոխումի . .	37	7691	208
Բաթումի . .	11	2251	205
Գումարը.	525	190·016	362
Դաղստանի, Սև ծով և Զարթ. շրջաններում . .	49	17.830	364
Ընդամենը	574	207.846	726

Աղյուսակից յերևում է վոր ընկերությունների և նրանց անդամների ամենամեծ թիվը ընկնում Թիֆլիսի և Բաքվի նահանգներին, ուր առաջին անգամ կապիտալիզմից և ծավալվից կոոպերացիան պյուդագիական ժամանակներում:

Անդամների ամենամեծ կոնտիգենտն՝ ընկնում է Ելիզավետպոլի ընկերության. իսկ ամենափոքրը՝ Բաթումի շրջ. ընկերության:

Վարկային կոոպերացիայի փոխ-հարաբերությունը պյուդագիական անտեսության հետ՝ ցույց է տալիս հետևյալ աղյուսակը: (Տես 110 էջ).

Վորից յերևում է, վոր վարկային կոոպերացիան ավելի շատ ընդգրկում է Բաքվի և Թիֆլիսի նահանգները, իսկ ամենից քիչ՝ Բաթումի, Դաղստանի, Զարթ. և Սեվ-ծովի շրջաններում:

Յերթե համեմատելու լինենք Անդրկովկասի և Ռուսաստանի վարկկոոպի ու տնտեսության միջին թվերը՝ կտեսնենք, վոր Ռու-

ՇՐՋԱՆ-ՆԵՐԸ	Տնտեսությունների քիվը	
	մի բնակրութ-յան ընկնում է	մի ագր. հանդում է
Գանձակի	4223	9,4
Բաքուի	2891	14,2
Ցերեվանի	2807	6,1
Բագվի	2166	7,4
Թիֆլիսի	1719	4,1
Քութայիս.	1301	4,0
Սուխումի	857	4,1
Միջին քիվ դաղըստան	2002	5,5
Դարս և Սև-ծով	4382	12,1
Անդրկովկասում	2205	6,1

ասատանի մի բնակրութ-յան ընկնում է 1899 տնտեսութ-յուն, իսկ մի անդամին՝ 2,9 տնտեսութ-յուն. այդպիսով տեսնում ենք, որ մի բնակրութ-յան ընկնող տնտեսութ-յունների քանակը խոշոր տարբերութ-յուն չունի Անդրկովկասի մի բնակրութ-յան ընկնող տնտեսութ-յունների քանակից, մինչդեռ մի անդամին հասնող տնտեսութ-յունների քիվը տարբերվում է Ռուսաստանի մի անդամին հասնող տնտեսութ-յունների քիվից: Այս յերևույթը բացատրվում է նրանով, որ վաբկային կոոպերացիան ընդգրկում է գյուղացիութ-յան խոշորագույն մասը, իսկ Անդրկովկասում նույն տարբի չնչին տոկոսը. որինակ Ռուսաստանում յուրաքանչյուր 3 գյուղացի անդամ է վարկկոոպին, մինչդեռ Անդրկովկասում 6 հոգին, բացառութ-յամբ Քութայիսի և Թիֆլիսի նահանգների (4-ական): Այս քիվերը պարզորեն ցույց են տալիս կոոպերատիվ խոտացման յերկրային մասշտաբով, բայց յուրաքանչյուր յերկրի նեբսում գոյութ-յուն ունի այսպես կոչվող «կոոպերատիվ անապատ», որի տարածականութ-յունը պատկերացնում է հետևյալ թվերը: Ռուսաստանում 1 բնակրութ-յան բնկնում է 1936 տնտեսութ-յուն իսկ 1 անդամին 2,8 տնտեսութ-յուն. մինչդեռ Անդրկովկասում մեկ բնկեր. 1,280 տնտեսութ-յուն, իսկ մեկ անդամին 1 տնտեսութ: Այդպիսով վարկկոոպները մեր յերկրում ընդգրկում են գյուղացիութ-յան 22,7 %-ը, իսկ Ռուսաստանում—43,5 %-ը: Հա-

պա տարիներում վարկային կոոպերացիան հսկայական քայլ արեց. այսպես որ 1 հունվարի 1916 թ. Թիֆլիսի նահանգում բնկերութ-յուններն ընդգրկում էին գյուղացիութ-յան 1%, մի քանի գավառներում, նույնիսկ 71,3%. ընդհանուր համար վարկային կոոպերացիան իր շուրջն էր հավաքում գյուղացիութ-յան, բայց նրա ղեկավարն ու առնավորներն գյուղական կուլակներն էին, մինչդեռ միապետական գյուղ խոշոր վարկ և ազդեցութ-յուն ունեին:

Այժմ անցնենք վարկային կոոպերացիայի ֆինանսական դրութ-յանը. հետևյալ աղյուսակը կտա մեզ պարզ պատկերացում Անդրկովկասի և Ռուսաստանի բնյալ ժիղոցների մասին: *)

Ա Ն Դ Ր Կ Ո Վ Կ Ա Ս					
Ա.թ 1/I 1908 թ.	Ա.թ 1/I 1914 թ.		Ա.թ 1/IX 1915 թ.		Ա.թ 1/I 1908 թ.
Գումարը	Գումարը	%-ին աճում.	Գումարը	%-ին աճում.	Գումարը
533	6053	1057	12524	106,9	10636

Ռ Ո Ւ Ս Ա Ս Տ Ա Ն				%%-ային հարաբերութ-յունը Անդրկովկասի և Ռուսաստ.		
Ա.թ 1/I 1914 թ.		Ա.թ 1/IX 1915 թ.				
Գումարը	%-ին աճում.	Գումարը	%-ին աճում.	Ա.թ 1/I 1908	Ա.թ 1/I 1914	1/IX 1915
613077	477	821977	34,3	0,5	1:0	1,5

*) Ինչպես այս, այնպես էլ հետագա թվական բոլոր տվյալները վերցրել եմ «Закавказская Кооперация № 1—2 1923 г. Краткий обзор развития Кредитной Кооперации в Закавказий» Н. Мольчарский.

Անդրկովկասի վարկկոոպի միջոցները 1904—1914 տարի
ջանում, ինչպես տեսնում ենք, մեծ չափով հետ եկին մնա
(1057%) վոչ միայն անդամների աճումից (1813%), այլ և ըն
րությունների քանակից (1577%) այս հանգամանքն ապաց
ցանում է, վոր վարկային կոոպերացիան Անդրկովկասում
թե խորացել, այլ և ծավալվել է. այս բանն ավելի ակնհայտ
դառնա յերբ համեմատենք Ռուսաստանի վարկկոոպ
ման հետ, վորից հետևում է, վոր ընկերությունների աճ
հավասար է 319%-ի, անդամների՝ 487% և միջոցների աճ
477%-ի։

Բայց հետևյալ տարեշրջանում, թե Ռուսաստանում և
Անդրկովկասում վարկկոոպների միջոցներն ավելանում են՝
ղրկովկասում 106%-ով իսկ Ռուսաստանում 34,3%-ով, անդ
ների թիվը՝ մեզանում 62,4%-ով, իսկ այնտեղ—26,9%-ով
ընկերության թիվը՝ մեր յերկրում 31,6 %-ով, իսկ Ռուսաստ
նում 18,1%-ով։ Այսպիսով տեսնում ենք, վոր չնայած Անդր
կովկասյան վարկկոոպների միջոցներն ասելիքանապրոպ
ժեզանում են, բայց և այնպես համեմատած Ռուսաստան
հետ շատ ցած է (1,5%), անդամների դրությունն անհամեմ
տական է (2,1%) և ընկերության ցանցը՝ նոսր (3,8%)։ Հա
դրությունն ավելի ուժեղ դարձնելու համար ցույց տանք,
վորքան միջոց և ընկնում մի ընկերության կամ մի անդամ
այսպես որինակ, այն ժամանակ՝ յերբ Անդրկովկասում մի վար
կոոպին հաշվում էր 21,818 ր., Ռուսաստանում 63,549 ր.,
անդամին Անդրկովկասում ընկնում էր 60,3 ր. իսկ Ռուսաստ
նում 81,4 րուբլի։

Ալ 1-ն սեպտեմբերի 1916 թ. Անդրկովկասի վարկկոոպ
դրամագլուխը բաժանվում էր հետևյալ ձևով.

Շ Ր Ջ Ա Ն	Գումարը հազարներ.	Մի ընկերութ.	Մի անդամին
		հազարներով	
Թիֆլիսի	3201,7	22,1	52,5
Յերևանի	244 ,2	39,4	85,9
Բաքվի	2018,8	22,2	75,3
Քութայիսի	1685,	12,7	39,4
Գանձակի	1195,2	26,0	57,5
Սուխումի	599,3	16,2	77,8
Բաթումի	152,1	13,3	67,6
	11,293,3	21,5	59,4
Դաղստան, Կարս և Սև ծով	1230,3	25,1	69,1
Անդրկովկասում	12,523,6	21,8	60,3

Հարկավոր է շեշտել մի բնորոշ յերևույթ՝ Թիֆլիսի և Քութայիսի նահանգներում, ուր գոյություն ուներ խիտ կոոպերատիվ ցանց և կազմում էր կոոպերացիայի շուրջը համախմբված բնակչության 50%-ից ավելին՝ հենց այդ նահանգներում մի կոոպին և մի անդամին հաշվում էր չնչին դրամագլուխ։

Մինչև վերոհիշյալ յերևույթի մեկնաբանությանն անցնելը, առաջ բերենք միայն Թիֆլիսի նահանգին վերաբերող թվական տվյալները (տես 114 յերես)։

Հետագա աղյուսակից յերևում է, վոր 1912 թ. վորքան աճել է ընկերությունների քանակը, այնքան նկատելի յե նրանց ֆինանսական միջոցները։ Միևնույն ժամանակ մենք տեսնում ենք, վոր վեց տարվա ընթացքում—1915 թ. նոր է հավասարվում 1911 թ. միջոցները միմիանց։ Նույն աղյուսակից մենք տեսնում ենք, վոր ինը տարվա ընթացքում ընկերությունների տոկոսային ա-

ՏԱՐԻՆԵՐ	Նախորդ տարվա %/% աճումն			Մի հիմնարկին ընկնում է	Մի անդամին ընկնում է
	Ընկերութ.	Անդամներ	Գումարը		
Առ 1/I-ի					
1908	—	—	—	4.576	101,7
1909	200	318,0	224,6	5.250	83,8
1910	266,5	619,1	258,4	5.132	41,8
1911	19,8	80,5	98,4	8.616	46,0
1912	192,3	223,2	121,5	6.523	31,5
1913	118:4	156,4	131,1	6.907	28,3
1914	42,2	83,7	72,6	8.387	26,6
1915	16,9	43,1	90,9	13.690	35,5
Առ 1/VIII					
2) 1916	8,0	22,7	61,1	20.420*)	46,7*)
1) 1916	1,5	11,4	96,7	39.632	82,6

Ճումը իր կուլմինացիոն կետին և հասնում 1910 թ.—296.7%-ով, իսկ իր նվազագույն կետին՝ 1916 թ.—1,5%-ին։ Անդամների աճումն նույն բարձր կետին և հասնում գարձյալ 1910 թ.—619,1%-ով, իսկ իր նվազագույն կետին՝ 1916 թ.—11,1%-ով։ Վարկընկերութ-յունների ֆինանսական կարողութ-յունը հասնում է՝ 1910 թ.—224,6%-ի, իսկ նվազագույն կետին՝ 61,1%-ով։ Մի վարկհիմնարկին ընկնում է ֆինանսական մաքսիմումը—1916 թ.—39,632 ր., իսկ ֆինանսական մինիմումը՝ 1908 թ.—4,569 ր.։ Վարկկոոպ յուրաքանչյուր անդամին հասնում է ամենաշատը 1908 թ.—101,7 ր. իսկ ամենաքիչ՝ 26,06 ր.։

Վերոհիշյալ թվական համադրութ-յունից կարելի է նկատել հետևյալը. ա) վարկկոոպերի սակավաթիվ անդամներին ունեն ավելի խոշոր միջոցներ. բ) վարկկոոպերի և նրանց անդամների աճման դեպքում ֆինանսական միջոցների անհամեմատ նվազումն է և գ) միջոցների աճեցողութ-յան միջոցում անդամների նվազումն։

Իսկ ինչ վերաբերում է Յերևանի նախկին նահանգի վարկընկերների ֆինանսական կարողութ-յան բարձր աստիճանին, այդ պատրվում է այն պարզ յերևույթով, որ Յերևանում գոյություն ունեցող փոխառու խնայողական ընկերութ-յունները բոլոր կոոպերների միջոցների 1/5 մասն ամբողջովին։

Այժմ անդրադառնանք Անդրկովկասի վարկկոոպերացիայի տվյալներին առ 1-ն նոյեմբերի 1914 թ. արտահայտված հետևյալ թվերով.

ՊԱՍՍԻՎ

ՀԱՇԻՎՆԵՐ	Անդրկովկասում		Ռուսաստանում	
	Գումարը	Վերջիններիս %/%	Գումարը	Նույն %/%-ն
Հիմն. դրամագլուխ	1897,7	31,4	89,135.9	14,6
Պահեստի »	78,1	1,3	11,178.5	1, 8
Մասնակի »	117,5	1,9	52,476.5	1,0
Ավանդներ	1543,2	25,5	363,158.3	59,3
Պարտքեր	2042,5	33,8	106,887.4	17.5
Միջնորդ. գում.	27,4	0,4	817.8	0,
Ընթացիկ.	98,1	1,6	11,504.8	1,9
Ոդուտներ	248,9	4,1	16,918.2	2,08
Հաշվեկշիռ	053,4	100	612,077.2	100%

*) 1/IX-1915 թ. նվազման տարբերութ-յունը կայանում և նրանում, որ հաշված է բուտետ-հաշվեկշռով, իսկ մյուս տարիները՝ նետտո-հաշվեկշռով։

ԱԿՏԻՎ

ՀԱՇԻՎՆԵՐ	Անդրկովկասում		Ռուսաստանում	
	Գումարը	%%-ին հարաբեր. հաշվեկշիռ	Գումարը	%%-ին հար. հաշվեկշիռ
Դրամարկղ	322,5	5,3	17,329,5	2,8
Գումարների վարկ.	166,3	2,7	41,826,8	6,8
%%-թղթեր	11,4	0,2	9,228,6	1,5
Փոխառություններ	5242,3	86,6	516,381,6	84,4
Ապրանքներ	71,2	1.2	6,279,6	1,1
կայք	220,2	3,7	19,636,7	3,2
Զանազան պարտք.	14,5	0,2	752,1	0,1
Վնասներ	5,0	0,1	642.0	0,1
Հաշվեկշիռ	6053,4	100%	612,077,2	100

Յեթե համեմատելու լինենք Անդրկովկասի և Ռուսաստա[ն] վարկային կոոպերացիայի ակտիվը կտեսնենք, որ նրա հիմն[ա]կան մասերը համապատասխանում են միմիանց։ Բոլորովին [ա]կառակ պատկեր ե ստացվում նրա պասսիվը համեմատելիս։ Այ[ս]տեղ կտեսնենք, որ Ռուսաստանի վարկային կոոպերացիա[յ]ում բաժինը հասնում ե ավանդներին (59,3%), իսկ պարտ[ք]երը—փոխառությունները կազմում են անհամեմատ չնչին տոկո[ս]ը (17,5%)։ Այդպես չեր Անդրկովկասում. այստեղ ավանդնե[ր]ի տոկոսը 25,5-ից ավել չե. վարկկոոպներն իրենց ակտիվ գործ[ո]ղությունների համար՝ դիմում են փոխառություններին (33,8%)։ Ինչ վե[ր]աբերում ե հիմնական դրամագլխին՝ հասնում եր հազիվ (31,8[%]), իսկ Ռուսաստանում—վոչ ավելի 14,6%։

Անդրկովկասի վարկային կոոպերացիան կատարում եր նաև միջնորդական օպերացիաներ—և այդ այն ժամանակ, երբ փոխառման պայմանները ավելի քան հնշտացան։

1914 հունվարի 1-ին միջնորդական գործառություններով զբաղված եյին 44 ընկերություններ (ընդհանուր թվի 107%-ը), որոնք ունեին 560,500 ր. ապրանքներ։

Այս գնումները կատարվել են ընկերությունների հիմնական, փոխառու և շրջանառության դրամագլուխներով։ Յերբ համեմատելու լինենք 1914 թ. գործառությունները նախորդ տարիների կատարածի հետ, պարզորեն կտեսնենք, որ տարեցտարի մեծացել են միջնորդական օպերացիանները. այսպես օրինակ, 1913 թ. գնվել են 16 ընկերությունների կողմից—գյուղատնտ. գործիքներ 3,500 ր., 2 ընկերության կողմից՝ սերմացու 2,800 ր., 9 ընկերության կողմից՝ պարենավորում և կոր՝ 57,100, 22 ընկ. կողմից՝ մեքենաներ և զանազան ապրանքներ 509,400 րուբլի վաճառով։ Առևտրական գործառություններից ստացած գյուղատնտեսական մթերքների և անհրաժեշտ իրեր

նառութ յան 29,3%-ը, գյուղատնտեսական գործիքներ 5
տնկարանական նյութեր 11,276 ր., պարենավորումն և անա
ներին կեր 337,644 ր. տնայնագործական ու արհեստավոր
իրեր—12,408 ր., խաղողի վազի բժշկութ յան նյութեր 205,4
և այլն։ Վարկային կոոպերացիայի հաջողութ յունն պարզ ու կ
գարձնելու համար՝ բերենք մի կոնկրետ որինակ. Կախետ
վարկընկերութ յունը պարենավորման սուր ճգնաժամի հետ
քով ամբողջովին զբաղվեց հացահատիկների հայթհայթման
բաշխումով. 1915-1916 թ. աշնան-ձմրան սեզոնին կախե
յում ներմուծվեց 250 վագոն ցորեն, 100 վագոն ալյուր և 10
գոն շաքար ու այլ ապրանքներ միևնույն ժամանակ ընկերութ յ
մատակարարեց իր անդամ—այգեգործներին արջասպ և ա
Այս որինակը բավական է հասկանալու շատերին վարկկոոպ
ցիայի մեջ ընդորդական առևտրական ֆունկցիաների հաջողութ
մասին։

Գ

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ ՌՈՒՍԱՍՏԱՆՈՒՄ

Վերոհիշյալ համառոտ ակնարկով ուրվագծեցի գյուղ
պը. իր բազմազան ձևերով ու տիպերով հանդերձ։ Աշխատ
ծանոթացնել ընթերցողին գյուղատնտեսական ձեռնարկի
հետ, որոնց կարելի չէ զարկ տալ կոոպերացիայի ոգնութ յ
Այժմ վիճակագրական տվյալներով ամբողջացնենք գյուղատ
տեսական կոոպերացիայի ընդհանուր պատկերը։ Բայց նա
քոք պիտի զգուշացնել, որ կոոպերատիվ վիճակագրական տ
թերը բավականին հին են և չամուզված, իսկ Խորհրդային
ոպերացիային վերաբերվող թվերը՝ կցկտուր և կիսատ։ Բ
այնուամենայնիվ բերածս համադրութ յունները պարզ և վ
գաղափար կտան գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ծավ
մասին։

Վիճակագրութ յունն ընդգրկում է Մեծ-Հեղափոխութ յ
առաջին ութնամյակը՝ (1905—1912 թ. թ.) պատկերացնել

Ռուսաստանում կոոպերատիվ շարժման պատենցյալ ուժը։ *)

	Տ ի պ ը	1905 թ.	1911 թ.	1912 թ.
1	Արդյունաբերական	230 ընկ.	300 ընկ.	394 ընկ.
2	Գյուղատնտ. ընկ. .	847 «	3372 «	2962 «
3	» » կոոպ. .	33 «	272 «	367 «
4	» » մասնագ.	120 «	250 «	386 «
5	» » կաթնատ.	500 «	1800 «	2577 «
6	Վարկկոոպներ . . .	1431 «	7978 «	10,551 «
7	Սպառողական . . .	1318 «	5278 «	7276 «
	Ընդամենը	4479 »	19,253 «	25,513 «

Աղյուսակը ցույց է տալիս, որ ութ տարվա ընթացքում կոոպերացիան աճել է 4479-ից—25,513-ը կամ 550%-ով։ Կոոպերացիայի ընդհանուր քանակության մեջ գյուղատնտեսական և վարկայինը կազմում են 65%-ը, իսկ սպառողականը 35%-ը։ Վարկայինը միացնում ևմ գյուղատնտեսական կոոպերացիային, որովհետև Ռուսաստանում գլխավորապես զարգացել է Ռայֆեյզեն տիպը, որ կազմել և գյուղատնտեսականի հիմնաքարը։ Ռուսաստանում տասը տարի առաջ կոոպերացիան ուներ $6\frac{1}{2}$ միլիոն անդամներ, որի $\frac{3}{4}$ մասը կազմում էր մանր գյուղացիությունը։ Բացի դրանից 1912 թ. գյուղատնտեսական կոոպերացիան 1912-1919 թ. կամ հեղափոխության յերկրորդ ութամյակում աճել և հետևյալ չափով.

I-1912—1917 թ.—6 տարվա ընթացքում ավելացել է 17260 կոոպ. միջին թվով տարեկան 2543 կոոպ.

II-1918—1920 թ.—2 տարվա ընթացքում ավելացել է 25,000 կոոպ, միջին թվով տարեկան 12,500 կոոպ.

Այդպիսով թվերը ցույց են տալիս, որ 1919 թ. Խորհրդա-

*) «Энциклопедический Словарь» Гранат „Кооперация“ և «Кооперативное Движение».

յին Ռուսաստանում գործում էին 50 հազար կոոպերատիվներ, որի 50%-ը հիմնվել և հիմնուց յեվ յերկու տարվա ընթացքում, իսկ 50%-ը պրոլետարիատի գերիշխանության առաջին յերկու տարում։ Թվերը չոր են, բայց պերճախոս. կոոպերացիան խորհրդային հասարակարգում «ոչինչ չի կորցրել բացի իր շղթաներից» մինչդեռ նա լայնանալով ու խորանալով՝ կազմակերպում ու ձուլել է իր հետ գյուղացիական ու բանվորական հսկա զանգվածներին։

Համառուսական կոոպերացիայի, Տիտանը, ինտեգրալ կոոպերատիվների կենտրոնը Центросоюз-ն իր 1921 թ. առևտրական գործունեությունն արտահայտում է հետևյալ թվերով. մանրածախ գների հայթհայթում—774 միլիարդ (1922 թ. դրամանիշով), բաշխումն—711 միլիարդ, ազատ վաճառք—208 միլիարդ։ Ընդհանուր ապրանքային շրջանառություն—1093 միլիարդ։

Ամ. 1-ն հուլիսի 1922 թ. ցենտրոսոյուզի նյութական կարողությունը հասնում էր 43 միլիոն ռ. վոսկով։ 1922 թ. առաջին կիսամյակում արդյունաբերական նոր ձեռնարկությունների շրջանառությունը հասավ—765 միլիարդ ռուբլու։ Նույն տարվա ապրանքային շրջանառությունը—9,222 միլիարդ ր. Ներկայումս ցենտրոսոյուզն իր հետ միացրել և մոտ 45 հազար կոոպերատիվ կազմակերպություններ և 53 նահանգական միություններ։ Մորհրդային կոոպերացիայի կազմակերպված արտադրողներն ու սպառողների բանակը բաղկացած է 20 միլիոն անդամից։

1921-1922 թ. թ. Ռուսաստանում գյուղատնտեսական կոոպերացիան հասավ իր զարգացման կուլմինացիոն կետին։

Ինչպես տեսանք կոոպերատիվ շարժումն ուժեղացավ և գունավորվեց 1905 թ. հեղափոխությունից հետո՝ յերբ գյուղացիական փակ տնտեսությունն ամբողջապես անցավ փոխանակման ու ղրամական շրջանառության, մինչ-այդ՝ համարյա Ռուսաստանում գործում էին հատ ու կենտրոնակազմակերպ ու տարբերային ձևով, գյուղատնտեսական կոոպերատիվներ։ Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի զարգացման և ծավալման ազդակը հանդիսացավ 1905 թ.։

1902 թ. և 1912 թ. գոյություն ունեցող գյուղկոոպերների քանակական համեմատությունը կտա մեզ ավելի պարզ պատկեր տարբերության։

Առաջին ասիճանի գյուղատնտեսական կոոպերատիվները Ռուսաստանում *):

Կոոպերացիայի տեսակները	1902 թ. I/Iին	1912 թ. I/IIին
Վարկ. և փոխառու-խնայող. ընկերություններ	837	8084
Գյուղագործարաններ	51	1554
Գյուղատնտեսական ընկերություններ	137	2395
ընդամենը	1025	11,983

Գյուղ-կոոպերացիայի զարգացման յերկրորդ ետապը հանդիսացավ համաշխարհային պատերազմի ներ (1914-1917 թ.), որի ընթացքում զգացվեց մեծ պահանջ գյուղատնտեսական նյութերի ու մթերքների և ծավալվեցին թե արտաքին և թե ներքին շուկաները՝ բարձրացնելով գյուղական տնտեսության ապրանքային ու ղրամական կարողությունը։

Հետևյալ աղյուսակը ցույց կտա գյուղ-կոոպերացիայի քանակական աճումն։

Առաջին ասիճանի գյուղ-կոոպերատիվները Ռուսաստանում։

Կոոպերացիայի տեսակները	1915 թ. I/Iին	1917 թ. I/IIին
Վարկ. և փոխառու-խնայող. ընկերութ.	14,500	16,00
Գյուղագործ. ու պանրագործ. արտելներ	2,500	3,000
Գյուղատնտեսական կոոպերատիվներ	1,800	2,000
Գյուղացիական ընկերություններ	5,000	6,000
ընդամենը	23,800	27,500

Գյուղական տնտեսության հաշվեկշռի ապրանքային տոկոսը, որ կազմում է գյուղատնտեսական կոոպերացիայի հիմքը—հասավ

*) «Селско Хозяйственная Кооперация в условях НЭП-а» 1923 г. յերես-28

*) «Кооперативное дело»-орган Центросоюза 1922 № 7-10

իր բացարձակ աճման ընկնելով—միջին թվով մի ընտանի
150 ր. վրից 90 ր. ընկնում և գյուղ-մթերքների վաճառ
իսկ 60 ր. պարենավորման վրա։ Ի հարկե նույն թվերը այս
այն շրջանում, դանազան պայմաններից փոփոխության են
Թարկվում։

Ներքև բերված աղյուսակը պարզ ու վորոշ պատկերացն
և այդ հանգամանքը։

Գավառները	Մի գյուղական տնտեսություն			
	Գյուղատնտեսության յեկամուտը	Ներքոյալ և զրամական յեկամուտը	Տնտեսական կարիքների համար զրամական ծախս.	Գյուղ. տնտ. դ. շրջանառ. (առանց.
Բելսկի	340. 2 ր.	36. 1 ր.	46. 0 ր.	82. 1
Վոլոգորսկի	402. 1 ր.	125. 6 ր.	51. 4 ր.	177. 0
Վյատսկի	231. 8 ր.	38. 4 ր.	46. 3 ր.	84. 7
Նովոգորոդսկի	479. 5 ր.	76. 5 ր.	53. 9 ր.	130. 4
Ստարորբելսկի	433. 9 ր.	189. 3 ր.	42. 2 ր.	281. 5
Միջին հաշվով	377. 5	93. 2	57. 9	151. 1

Այդ ժամանակ Ռուսաստանի գյուղատնտեսության ամբ
յեկամուտը հասնում էր $5^1/_2$ միլիարդի, վորից գյուղատնտես
կան կոոպերացիայի միջոցով $1^1/_2$ միլիարդ ռուբլի վոսկով։

Անցնելով գյուղատնտեսության ներկա դրության բնույթ
գծին՝ պետք ասել, վոր տնտեսական որևէիվ պայմանները թո
չեն տալիս գյուղատնտեսական կոոպերացիային ծավալվել ու ի
բանալ։ Գյուղական տնտեսության ամբողջ յեկամուտը 1920 թ
Ռուսաստանում հասնում էր $1^1/_2$ միլիարդի, իսկ ապրանքային
հասնում էր հազիվ 100 միլիոնի, ուրիշ խոսքով գյուղատնտ
սական կոոպերացիայի գործունեության ասպարեզը կրճատվել
15-ամյակ՝ մինչ-պատերազմյան շրջանի հետ համեմատած։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի վերաբերյալ դեկրետի հրատարակումից (1921 16-VIII) հետո՝ կոոպերատիվությունները սկսեցին ուժեղ թափով զարգանալ Ռուսաստանի բոլոր անկյուններում։ Չնայած գյուղական տնտեսության քայքայման ապրանքային պակասը՝ գյուղկոոպերներն սկսեցին արագությամբ աճել, այնպես վոր, առ 1 հուլիսի 1922 թ. Ռուսաստանում գործում էին մոտ 300 միություններ, 17.000 առաջին կարգի կոոպերատիվներ՝, վորոնք ընդգրկում էին մոտ 2,3 միլիոն գյուղական տնտեսություններ։ Միությունների տեսակների և գործունեության շրջանների մասին տեղեկություններ կտա ստորև բերված աղյուսակը.

Գյուղատնտեսական միություններ Ռ. Խ. Ֆ. Հ. (առանց Ուկրայնայի) սահմաններում։

Կազմակերպությունները	Նահանգական	Շրջանային	Գավառային ու գավառամասային	Ընդամենը
Գյուղատնտես.	23	78	23	133
խառն.	30	93	32	155
Ընդամենը	53	180	55	288

Սույն աղյուսակից յերևում է, վոր ժամանակակից գյուղատնտեսական կոոպերատիվները, վորոնք կրում են խառն-գործառուհների բնույթ և ընդգրկում են ինտեգրալ ուղիներով։

Առ 1 հուլիսի 1922 թ. Ռուսաստանում գործում էին նախնական կոոպերատիվներից։

Գյուղատնտեսական ընկ.	9.244	կազմակերպություն	կամ 55%
Վարկային	616	«	« 4%
Ձուղագործ ու պանրագործ ընկ.	1.753	«	« 10%
Գյուղատնտեսական այլ ընկերութ.	5.054	«	« 31%
Ընդամենը	16.667	կազմ. կամ.	100%

Հետագայում գյուղատնտեսական կոոպերացիան ավելի ծավալվել ու խորացել՝. նրա շրջանառությունը — արդեն հասնում էր մի քանի հարյուր միլիոնների, իսկ սեփական միջոցները — քանի տասնյակ միլիոն վոսկու։

Այժմ զբաղվենք մի քանի նահանգների գյուղատնտեսական կոոպերացիայի դրությունը պատկերացնել ավյալներով։

Յեկատերինբուրգի նահանգում Селькустсоюз-ը (գյուղատնտեսական, տնայնագործական միություն) միացնում է 2[illegible] նախնական կոոպերատիվներ, որոնք 1922 թ. մշակել են 20,3[illegible] դեսյատին վարելահող և ունեն 5,593 ձի, 6856 գլ. խոշոր 9452 գլ. մանր յեղջյուրավոր անասուններ։ Միությանն անդամագրվել են՝ 48 գյուղատնտեսական և 35 արտադրողական արտելներ, 8 ը տնայնագործական, արդյունաբերական կոոպերատիվներ, 6 աշխատավորական արտելներ և 48 զուտ տնայնագործական արտելներ։ Նահանգի ամեն մի գավառում գոյություն ունի գավմիություն։ «Селькустсоюз»-ն այս տարի ընդարձակելով իր գործունեությունը՝ մատակարարում է նաև տնայնագործներին հարկավոր նյութեղեն, հացահատիկ, գործիքներ, սերմացանք և պարենավորում։

Պերմսկի նահանգում Кунгурский Союз-ը միացրել է 15[illegible] նախնական կոոպերատիվներ։ Նահանգմիությունն ընդգրկում է 50 գյուղատնտեսական կոոպերատիվներ և կաթնատնտեսական արտելներ։ Կոոպերատիվ միությունը մեծ ժողովրդականություն ունի գյուղացիության շրջանում։ 1921 թ. անաջող բերքը նրան հետևող սովը թուլացրեց միության գործունեությունը։ Այս հանգամանքն անդրադարձավ նաև կաթնատնտեսական արտելների վրա։ Պերմմիությունը 1922 թ. զբաղված եր գյուղատնտեսական մեքենաների ու գործիքների վերանորոգությամբ, բանալով նահանգի զանազան շրջաններում մեխանիկական արհեստանոցներ։

Չելյաբինսկի նահանգում, Ուրալում — պատերազմից առաջ գոյություն ունեցին 400 յուղագործական արտելներ, որոնք

պատրաստում էին 500 հազար փթից ավելի յուղ։ Այս նահանգում կոոպերացիայի նախաձիռը գյուղատնտեսական ինտեգրալ կոոպերատիվն է։ գործում են նաև մի քանի տասնյակ գյուղատնտեսական, կաթնատնտեսական և տնայնագործական արտելներ, որոնք միացած են նահանգմիությանը։

Նույն կոոպերատիվ միությունն անցյալ գարնան կազմակերպել և սերմանման կամպանիա՝ բաժանելով տեղկոոպների միջոցով չքավոր գյուղացիության մի քանի տասնյակ վագոն սերմացու։ Յուղի արդյունաբերության ուժեղացնելու համար նահանգմիությունը վերցրել է նահանգպարենկոմից պետական յուղագործարանները։ Միությունը 1922 թ. արտադրել է 200 հազար փթից ավելի յուղ։ *)

Խորհրդային Ռուսաստանում գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ներկա հաջողություններն ու նվաճումները վերագրվում են այն հանգամանքին, որ բոլշևիկյան գյուղացիությունն ընդունելով տնտեսական նոր քաղաքականությունը՝ НЭП-ը փարվել է համագործակցության, իր ժանր տնտեսության փրկությունը տեսնելով նրա մեջ։ Ռուս կոոպերատորները հավատարմությամբ ձգտում են վերակազմել գյուղացու թզուկային տնտեսությունը՝ կոոպերացիայի միջոցով։

Խորհրդային կոոպերացիայի պրակտիկան պահանջում էր, որ գյուղատնտեսական, արդյունաբերական կոոպերատիվները վերանային իրենց անկախ կենտրոնը՝ Вселькопромысоюз-ը։ Բանվոր-գյուղացիական պետության հետևողական քաղաքականությունը կոոպերացիային տալով միավորյալ բնույթ՝ տանում է դեպի միայն մի կենտրոն—համառուսական միությունը Центросоюз-ն։ Յերթ գյուղատնտեսական, արդյունաբերական կոոպերացիան կարողանա արագ և հաջող լուծել պետության կողմից առաջադրած հարվածային խնդիրները՝ նա կդառնա սոցիալիստական շինարարության ամենալուրջ և ոգտակար ազդակը։

*) «Известия» ВЦИК 1922 թ. հուլիս ամսվա համարները։

Դ.

ՅԵԶՐԱՓԱԿՈՒՄՆԵՐ

Կոոպերացիան լիակատար կերպով կիրառելու դեպքում՝ մենք յերկու վոճով կանգնած կլինենք սոցիալիստական հողի վրա։

Լենին

Այժմ ընդհանուր գծերով ամփոփենք գյուղատնտեսական կոոպերացիայի դերը և նշանակությունը խորհրդային իրավակարգում՝ համառոտագրելով այն բնույթագծերը, վորոնք հատուկ են կոոպերացիային ու նրա զանազան տիպերին։

Խորհրդային կոոպերացիան միացնում է աղքատ ու միջակ գյուղացիների մի վորևե գյուղատնտեսական ձեռնարկի շուրջը՝ նպաստելով նրանց տնտեսության զարգացման և բարձրացմանը։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի նպատակն է. ա) ձեռք բերել տնտեսության համար անհրաժեշտ առարկաներ—գործիքներ, մեքենաներ և մատակարարել մշակման համար նյութեր—սերմացու, պարարտացումն և այլն. բ) վաճառել ձեռնատու գներով իր անդամների սեփական արտադրություններ—յուղ, պանիր, հացահատիկ, ընդեղեն և գյուղատնտեսական ուրիշ մթերքները, գ) կատարելագործել գյուղացու արտադրությունները և ապնվացնելով ռացիոնալ մշակույթի միջոցով անասնապահությունը, դ) կազմակերպել գյուղատնտեսական վարկ, վոր նպատակ ունի դրամով նպաստել գյուղացիական տնտեսության առաջադիմելուն, յե) մշակել հավաքական աշխատանքով հողամասեր և հիմք դնել ռացիոնալ յերկրագործության և զ) ընտելացնել գյուղացուն հասարակական ձեռնարկության՝ վարժեցնելով նրան հավաքական աշխատանքին։

Մի խոսքով գյուղատնտեսական կոոպերացիան կարող է դրկել հողագործական և արդյունագործական այն ճյուղերը, վոնք ժողովրդական տնտեսության հիմքն են կազմում։ Կարճած կոոպերացիան հնարավորություն է տալիս գյուղին օգտվելու այն առավելություններից, վոր ունի կապիտալիստական խոշոր արդյունաբերական տնտեսությունը։ Բայց ժամանակակից գյուղին հազիվ կարողանա օգտագործել բոլոր առավելությունները, վոչ թե միայն դեպքում, յերբ նա խոշոր և ընկերավարական կենցաղին և տնտեսությանը կանցնի կոոպերատիվ գաղափարը, յերբ արտադրական միջոցները—կենդանին ու մեքենան պատկանում են վոչ թե մասնավորին, այլ անհատ—արտադրողներին։

Գյուղատնտեսական ընկերությունն արդյունաբերական կոոպերացիայի խոշոր ու լիակատար տիպն է. նա տարբերվում է սերկրագործական կոմունայից նրանով, վոր մինչդեռ առաջինն իր աշխատանքի արդյունքներն անհատականացնելու վաճառելու իրավունք չունի, այլ ավելցուկը հանձնվում է ընկերության օգտագործելու կամ բաշխվելու, ինչպես ինքը կվճռադրի, ինչ գյուղատնտեսականին և վերապահված մնալով իր տնտեսության հետ այնպես, ինչպես ինքը կցանկանա կամ իրեն հարմար կգտնի։

Ռազմական կոմունիզմի շրջանում կոոպերացիան վերածվել կոմունայի՝ այսպես է ձևակերպել կոմկուսի IX համագումարը նրա գոյությունը. «Մանր-արտադրողների միությունը գյուղատնտեսական կոոպերացիան՝ սոցիալիստական շինարարության տեսակետից՝ համարել ժողովրդական տնտեսության կազմակերպման գործում ընկերավարական բջիջները ստեղծելու կարգադրչուն քայլը»։

Իսկ տնտեսական նոր քաղաքականության, ՀՅՊ-ի կիրառության պայմաններին, կոմունան վերածվելով կոոպերացիայի՝ այսպես է ձևակերպել ՌԿՊ-ի համառուսական կոնֆերենցիան (1922 թ. ապրիլի 8-ին) նրա գոյությունը. ա) «գյուղատնտեսական կոոպերացիան ու ամրապնդման, նրա արտադրական բարձրացման

և ուժապակաս գյուղացիության տնտեսության կայունութ
տեսակետից ելնելով՝ կոնֆերենցիան համարում է կուսակցա
աշխատանքի ամենակարևոր խնդիրը՝ գյուղատնտեսական
ոպերացիայի շինարարությունը, նրա զարգացման ցանցի խո
ցումն՝ վերածելով գյուղի առավելապես ունևորների կազմակ
պությունը՝ չքավոր ու միջակ գյուղացիական մասսաներ ը
գրկող կազմակերպության։ Գյուղի պրոլետարական ելեմենտն
ազդեցությունը գյուղատնտեսական կոոպերացիայի վրա ու
նալու համար՝ անհրաժեշտ է ձգտել, որ այլ կոլեկտիվ կ
մակերպությունները միանան ընդհանուր գյուղատնտեսակ
կոոպերացիային՝ բ) Գյուղատնտեսական ու արդյունաբերակ
կոոպերացիան՝ միացնելով իր հետ մանր արտադրողներին,
րոնք ունեն բազմապիսի անհատական առանձնահատկությ
ներ պարփակող տնտեսություններ և անծայր կարիքներ՝ պ
սկզբունքով լինեն կամավոր միություն՝ շահադրգռելով տն
տապես ամենքին։ Կոնֆերենցիան ընդունում է գործող որ
դրությամբ հաստատված և կոոպերացիային վերապահված
վերի ազատ ընտրություն (գյուղատնտեսական, տնայնագործ
կան, արդյունաբերական և վարկային) նպատակահարմար
ժողովրդական տնտեսությունը բարձրացնող ձևերով։ գ) Գյ
ղատնտեսական և արդյունաբերական կոոպերացիայի հետա
զարգացումն ընդհանրապես և առևտրա—միջնորդական ֆու
ցիաների գերակշռումից դեպի արդյունաբերական ֆունկցիա
րի գերակշռությունը՝ մասնավորապես պահանջում են վարկայ
գործի լայն կիրառումն։ Այդ պատճառով էլ անհրաժեշտ է պ
տական գյուղատնտեսական վարկի կազմակերպման հետ միաս
ուժեղացնել վարկային կոոպերացիայի կազմակերպչական աշ
խատանքները՝ 1922 թ. հունվարի 27-ի դեկրետի հիման վրա։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի զարգացումն կոմկու
գծած ուղիով՝ կտա գյուղացուն մեծամեծ օգուտներ՝ բարձրաց
լով նրա տնտեսական արտադրական ուժը։ Ներկա գյուղ

*) Резолюции Вср. Конференций РКП(б)—«Правда» 1922.

ող և համագործակցության միջոցով աստիճանաբար կատա-
գործել գյուղատնտեսական ձևերը՝ միացնելով կոլեկտիվ
նարկի շուրջը մանր տնտեսություններ և վարժեցնելով ար-
դողներին հավաքական աշխատանքի և կոոպերատիվ սըն-
ության։

Բայց գյուղացիության, վճռ խավը կարող և առաջին հեր-
ն օգտվել գյուղատնտեսական կոոպերացիայից։ Անկասկած
ուղացիության ունևոր մասը, որ կարող է կոոպերատիվին
մադրել թե աշխատող ձեռքեր և թե նյութական միջոցներ,
հերազվից առաջ մնզանում և մինչև որ կապիտալիստական
կլիններում՝ գյուղատնտեսական կոոպերացիայից շահվել են
այն հարուստ և կուլակ գյուղացիությունը, նրանք միայն
րողացել են ժողնել խոշոր բաժնեվճարներ և ավելի գիտա-
լինելով՝ ընբռնել կոոպերացիայի նշանակությունը։

Հիմնական հարցը, որ պահանջում է մեզանից, լրիվ պա-
սխան, այդ այն է, թե գյուղացիական վճռ խավն է մինչև որ
ավել կոոպերացիայից և կազմում է նրա տնտեսական առ-
ցքը։

Այդ հարցով զբաղվել են Ռուսաստանի համարյա բոլոր
տնտեսագետները, բայց ուղիղ և տրամաբանական յեզրակացու-
ան են հանգել բացառապես մարքսիստները կամ մարքսիստա-
ն աշխարհահայացքն ընդունող փիլոնականները։

Տուգան-Բարանովսկին իր «Կոոպերացիայի Սոցիալական
ունքները» աշխատության մեջ հանգում է այն յեզրակա-
ության, որ գյուղատնտեսական կոոպերացիայի սոցիալական
ջը կազմում են աղքատ ու միջակ գյուղացիությունը. մինչ-
ը հարուստ ու կուլակ տարրերն ոգտագործելով քաղաքական
արավորությունները՝ դարձրել են կոոպերացիան, նամանա-
նդ նրա զարգացման առաջին շրջանում, իրենց շահագործման
նրը. Նորմալ պայմաններում գյուղատնտեսական կոոպեր-
այի հիմքը կազմում են չքավոր ու միջակ գյուղացիությունը.
ոոպերացիայի վիճակագրությունը ցույց է տվել, որ վարկա-

...յին կոոպերատիվի յուրաքանչյուր 100 անդամին հաշվում ե...

	1906 թ.	1908 թ.	1909 թ.	1910 թ.	1911
Չի չունեցող	2 հ.	3 հ.	3 հ.	4 հ.	4 հ.
1 ձի ունեցող	16 հ.	25 հ.	27 հ.	27 հ.	28 հ.
2 » »	29 հ.	31 հ.	32 հ.	31 հ.	32 հ.
3—4 »	34 հ.	29 հ.	26 հ.	27 հ.	25 հ.
4 ձիուց բարձր	19 հ.	12 հ.	12 հ.	11 հ.	11 հ.

Սույն աղյուսակը ցույց է տալիս, որ վարկային նախկին կոոպերատիվները, իրենց զարգացման սկզբնական շրջանում ընդգրկում են գլխավորապես ունևոր գյուղացիությունը, բայց հետագայում կոոպերացիան ընդլայնելով իր բազան հունով՝ դառնում է չքավոր ու միջակ գյուղացիության անհատական հանգրվանը. գիտնական—կոոպերատոր Ս. Պրոկոպովիչն ուսումնասիրելով գյուղացիական բյուջեն և գյուղորդական կոոպերատիվ վիճակագրության տվյալների հետ՝ տալիս է հետևյալ հետաքրքիր աղյուսակը:

ԿԱՏԵԳՈՐԻԱ	Ագարակատիրություն		Արտելի անդամները		Ընդամենի %-ին հարաբերությամբ
	Տնտեսությունն	Տոկոսը	Տնտեսությունն	Տոկոսը	
Կով չունեցողներ	161	8,8	1	0,1	0,0
1 կով ունեցողներ	452	24,8	79	7,9	0,3
2—3 կով ունեցողներ	632	34,7	409	40,9	1,1
4—5 » »	284	15,1	235	23,5	1,5
6-ից ավելի »	301	16,5	276	27 6	1,6
Ընդամենը	1820	100,0	1000	100,0	1,00

Վերոհիշյալ թվական տվյալները մեզ պարզորեն ցույց են տալիս, որ մինչև որս գյուղատնտեսական կոոպերացիան սոցիալական հիմքը կազմելով միջակ գյուղացիությունը՝ գերակշիռ և բազմազբաղ տարրի տնտեսական պահանջները, այդ այս կերևույթն ինքնանպատակ եր բուրժուական հասարակարգին, վոր տիրապետող դասակարգերի մարմնացյալ պաշտպանն եր:

Պրոլետարիատի քաղաքական գերիշխանության ժամանակ գյուղատնտեսական կոոպերացիայի սոցիալական հիմքը կազմում է աղքատ ու միջակ գյուղացիությունը, վոր և համարվում Սորհրդային իրավակարգի ամրակուռ սյունը, բանվորության հիմնահարազատ բնկերն ու լծակիցը:

Հոկտեմբերյան հեղափոխությունից հետո՝ կոոպերացիան հատհանվեց կապիտալիստների և գյուղական ունևորների ազդեցությունից: Այդ անհրաժեշտ եր, նախ ամենայնից, վոր Սորհրդային իրավակարգում կոոպերացիան վերակառուցվի և միայն չքավոր գյուղացիության համար: Բանվոր-գյուղացիական իշխանությունը «քյասիբի տրեխի կապը չի փոխի հացատ-զորքայի գլխով»: Իսկ վորպեսզի չքավորներն ուժ ստանան, վոտքի կանգնեն—պիտի համախմբվել կոոպերացիայի շուրջը, ով չունի յեզ, կով ու գործիքներ, կուլակին կուլ չգնալու համար պիտի միանա իր համախներին՝ կոոպերացիայի, արտելի, ընկերության միջոցով բարելավելով իր տնտեսականը, դառնալով շահագործողների գայլի ախորժակը և միևնույն ջանքերով ունենալ կոոպերատիվ տնտեսություն: Յերեք քյասիբ գյուղացին կոոպերացիային մասնակցելու համար չունի նյութական միջոցներ, նա կարող է դիմել Սորհրդային կառավարության՝ տալու են գյուղատնտեսական ֆոնդից յերկարատև վարկ, վորը և կրամատրվի կոոպերացիային: Շատ անգամ չքավոր գյուղացիները միանալով կազմում են անկախ ընկերություններ, վորոնք վելի քան կարիք են զգում փոխադարձ ապահովության և կառավարության աջակցության: Այս դեպքում Սորհրդային կառավարությունը, հակառակ իր ցանկության, հնարավորություն չի ունենում զգալի օգնություն հասցնել նրանց: Այդ տեսակետից պատահական չեն, վոր չքավոր գյուղացիները չբաժանվեն

միջակներից, որը կոոպերացիայի միջոցով հնարավոր լինի տվել ունևորի լծկաններից և արտադրական միջոցներից։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիան առավել ուժ ու կ
կունենա յերբ նա միացնի իր շուրջն ամբողջ գյուղացիութ
ողտագործելով ունևորների տնտեսական հնարավորություն
րը։ Բայց հարկավոր է միջոցներ ձեռք առնել, որը չքավոր գ
ղացին իրեն ազատ ու հավասարակ զգա կոոպերացիայի մեջ
կառակ պարագային կոոպերատիվ հիմնարկն, ընկնելով կուլ
ների ձեռքը՝ կծառայի բացառապես նրանց շահերին։ Գյու
տնտեսական կոոպերացիայի զարգացումն ունի այն գործնա
նշանակությունը, որը նա զարկ է տալիս գյուղացիության ի
նագործնեությանը։ Գյուղացիությունը կոոպերացիայի միջո
ընտելանալու է հասարակական սովորություններին։ Մանր-գյու
ցին միայն այն դեպքում է հետաքրքրվում հասարակա
գործերով, յերբ՝ նրանք առնչություն ունեն իր անտեսության հ
Գյուղացու անտարբերությունը կվերանա միայն այն ժաման
յերբ նա ժողովուրդ «моя хата с края» պահպանողական նշանա
նը, իսկ այդ կլինի միայն այն ժամանակ, յերբ գյուղը բ
տա իրենից հնության փոշին, ստեղծի ամուր շաղկապ քաղ
հետ և իր տնտեսության մեջ մտցրած համագործ սաղմեր։

«Գյուղատնտեսությունը բարձրացնող պետական բար
րոգումները, լիակատար հաջողություն կունենան միայն այն դ
քում, յերբ նրանք իրագործվեն կոոպերացիայի միջոցով և
նեն համագործակցության ուղիով։ Գյուղատնտեսական պետ
ները հեշտությամբ կարելի յե տարածել տեղական մեջ
Ցերկրագործության բարելավումն և հողի մշակման կատար
գործումն ամբողջովին կախված է գյուղատնտեսական կոոպե
ցիայի հաջողություններից»։ Այսպես է ասում Խորհրդային Մ
սատանի նախկին Հողժողկոմ Ոսինսկին։ *)

*) Н. Осинский—«Восстановление Крестьянского Хозя
ства» 1923 г. «Новая деревня».

Խորհուրդների Համառուսական IX Համագումարը մեծ նշա
կություն տալով գյուղատնտեսական կոոպերացիայի զարգաց
նը՝ թվում է նրան առաջադրած նպատակակետը. 1) բարձրաց
լ գյուղատնտեսությունն ըստ վորակի. 2) պահպանել մանր
տեսական կայունությունը. 3) զարգացնել գյուղացիության
նագործունեությունը. 4) յուրացնել, տալ գյուղացիության
տական վերանորոգումները՝ անտեսական նոր քաղաքականու
յանը հիմունքներով և 5) հեշտացնել մանր գյուղտրեսական
տեսությունը՝ խոշոր անտեսություն դառնալու և այլն։

«Գյուղացիների միությունը կոոպերացիայի շուրջը, ասում
Ոսինսկին, կրանա դեպի միասնական սոցիալիստական անտես
ության առաջնորդող ուղին, վոր կիրականանա յերկրի էլեկ
րոֆիկացիայից հետո. «социализм равняется электрификация
плюс Советы», — ասում է բնկ. Լենինը
կրկրագործության հիմնական ձևերի հեղաշրջումը ստեղծելու յե
րատրական կոոպերատիվների խիտ ցանց, վորը ընդգրկելու յե
ղովրդական տնտեսությունն՝ ապրանքային փոխանակումը
նդի տալով մթերքների հասարակական բաշխմանը»։

Գյուղացիությունը՝ սկզբում խուսափում եր կոոպերացիայից,
ա պլանում եր գյուղկոոպին տրամադրել իր կարողության ամե
նչնչին մասը։ Գյուղկոոպը զնոս գործնականապես չի համոզել
յուղացուն, վոր նա գյուղացիական սեփականության հետ գի
վարվել այնպես, ինչպես անհատ-գյուղացին «իր աչքի լույս,
որ ու արև յեղան կամ կովի» հետ։ Հենց այդ տեսակետից,
յուղագիության մեջ պիտի տարածել կոոպերացիայի ամենա
հասարակ ու պարզ ձևերը, իսկ կոոպերացիայի ավելի բարդ տե
ակների պատվաստումը կատարել աստիճանաբար, զգույշ՝ պա
նջնկով սպասելիք հետևանքներն ավելի ուշ, գյուղատնտեսու
յան կատարելագործման շրջանում։

Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի առևտրական ձգտումները պիտի խրախուսել, բայց այդ առևտուրը չպիտի կրի զուտ
արչիական և սպեկուլիատիվ բնույթ. չե վոր այս է ՆԵՊ-ի պա

հանջը և այդ մասին շատ և ասում ընկ. Լենինը.—«Աքսոր մահվան սպառնալիքից չսթրող պատասխանատու կոմունի անձանոթ և առևտրին, չի սովորել և չի էլ ցանկանում սովո բայց նա, կոմունիստը, յոթն վոչ քառասրն պերամիդ, քառասուն յերոպական վայրեր տեսնող և կապիտալիզմից ատ վել ցանկացող կոմունիստը, պիտի սովորի առևտուրը՝ վորական գործակատարից, պահեստներում տասնյակ տարի քար2 յեկող գործակատարից...*) Յեթե անհատ-կոմունիստ հեղափոխական առաջնորդը պահանջում և առևտրական տ «կարմիր վաճառական»-ի դիպլոմ, ապա վերքան մեծ և պահ կոոպերատիվ կազմակերպությունից, վոր գործում է գյուղ սնվում և սեփականատեսիչ միջավայրում: Հարկավոր և գյու տնտեսական կոոպերացիայի հետ շաղկապել չքավոր ու մի գյուղացիներին, փոքված ու գիտակ գյուղատնտեսներին, կ մեր բանակ ոչիններին, խորհրդային ու կուլտուրական գործ ներին:

Այդ նպատակի համար հարկավոր և կազմակերպել կոոպ բաժիվ կուրսեր, դպրոցներ և ինստիտուտներ՝ պատրաստել կոոպերատոր հրահանգիչներ, կոոպերատոր—կոմերտանտներ հաշվապահներ և ինսպեկտորներ: Խորհուրդների Համառուսաստ IX Համագումարը պարտավորեցրել և բոլոր խորհրդային հիմնար ներին, առաջին հերթին ժողկոմատներին՝ նպատակ գյուղատնտ սական կոոպերացիայի շինարարության 1) պատրաստելով կ պերատիվների համար հրահանգիչ-վերկավարներ և շարքային գ ծիչներ և 2) մղել զբաղոր թե բանավոր կոոպերատիվ ագիտացիա պրոպագանդա և այլն:

Գյուղատնտեսական կոոպերացիան չի կարող ինքնուրույ զարգանալ գյուղի կղզիացած միջավայրում, յեթե գյուղացի թյան ու բանվորության մեջ գոյություն չունենա ընդհանուր շաղկապ, գյուղատնտեսության ու արդյունագործության մի

*) XI Съезд РКП стенографический отчет 1922 г.

անական կապ և գյուղի ու քաղաքի մեջ սերտ ու մշտական արերություն: Տնտեսականորեն քաղաքականությունը НЭП-ը հանջում և պրոլետարիատի ու գյուղացիության՝ խորհրդա յին իշխանության դաշնակիցների միջև դոյություն ունենա смычка:

Այս լոզունգն առաջին անգամ հայտարարել և ընկ. Լենի- XI համագումարում: «Մենք սեղմում յենք մեր եկամտի- գյուղացիության հետ, վոր բազմից անգամ փոփոխելով վոչ կարճաձելով՝ պիտի հասցնենք մինչեվ վերջ յեվ գա- արդյունագործության մեջ, այնքան ծանրաբեռն, տանջալից, կարիքը ճնշված ու անգիտակ գյուղում մի պատվանդան, վորի վրա հենվելու և ազիտնալ գյուղատնտեսությունը:

XVII

ԿԱԹՆԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

(Պատմա-տնտեսական ակնարկներ)

Ա

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԶԱԿԱՆ ՈՒՂԻՆԵՐ

Կաթնատնտեսական կոոպերացիան զարգացած է ձևի պայի գյուղացիական յերկրներում և տարածվելու նպաստող հող ունի առավելապես Անդրկովկասում։ Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի ամենաժողովրդական տիպը-կաթնատնտեսական **քնկերություն** կամ արտելն է, վոր ծավալված և գլխավորապես յերկրներում, ուր կան ալպիական արոտատեղիք ընդարձակ մարգագետիններ—Դաղեստան, Շվիցարիա, Հոլանդիա, Շվեցիա, Ավստրիա և այլն։ Այդ կողմից վորքան առավելություն ունի Անդրկովկասի անդ յար «յայլաղ»-ները և խոտառատ «վարներ ու իրդերը»։ Առանձնապես Հայաստանն անասնապահության ու կաթնատնտեսության համար ունի մի շարք բարենպաստ պայմաններ—Լոռին, Ն-Բայազետ, Փամբակ, Արարատ, Ազրա կարծես անասնապահության համար են ստեղծված։ Բայց կաթնատնտեսական կոոպերացիան ունեցել է մեր յերկրում մի խոչընդոտ, նրա զարգացման առաջ բարձրացել է մի պատվար դա մեր **թավարապատում** գյուղն է, հետամնաց ու անշահ գյուղացիությունն է, վորին մտավորապես հեղափոխականացնելու և տնտեսապես վերածնելու համար խորհրդային կառավարությունը վոչ մի—ջանք չի խնայում։

Միջակ ու չքավոր գյուղացիները հիմնելով կաթնատնտեսական կոոպերատիվ՝ կարող են ուժեղացնել իրենց տնտեսությունները — ազնվացնելով անասուններին, բարձրացնելով կաթի վորակն ու քանակը և բարելավելով իրենց կյանքի պայմանները։

Կաթնատնտեսական կոոպերատիվ կամ արտել կազմակերպելը շատ դժվար գործ չէ. մի գյուղում յեթե գտնվեն 10-15 հոգի շահագրգիռ գյուղացիներ, կարելի է սկսել գործնական աշխատանքին։ Ընդունակ գյուղացիները, կարելի է ասել, վոր գրքի կնսը արդեն կատարված է, հարկավոր է մի նախաձեռնող—կոոպերատոր կամ մասնագետ—կաթնատնտես, վոր կարողանա հիմնադիրներին հավաքել մի տեղ ժողովի, վորին ցանկալի է մասնակցի գավառկոմի ներկայացուցիչը կամ գավառական ագրոնոմը։ Ցնրը ժողովին մասնակցողներն ըստ ամենայնի կհամոզվեն և կնդունեն կաթնակոոպ հիմնելու կարևորությունը և ոգուտը—նոր մեկայն քննության պիտի դրվի և կոոպերատիվի կանոնադրությունը կամ արտելի պայմանագիրը։

Ինչպես ամեն մի կոոպերատիվ—կազմակերպություն, այնպես էլ կաթնակոոպը գործելու և վորոշ կանոնադրության հիման վրա։ Կանոնադրությունը տալիս և կոոպերատիվին ամենալի մեծ իրավունքներ ու արտոնություններ—քան արտելին՝ պայմանագիրը։ Այսպես, որինակ՝ կանոնադրությամբ կաթնակոոպը կամ արտելը կարող է ձեռք բերել անշարժ կայք— հող, ագարակ ձեռնարկություններ ու շենքեր. մինչդեռ սոսկ պայմանագրով գործող կոոպերատիվը չունի շատ անգամ այդ իրավունքները։

Միապետական կարգերում թե կանոնադրությունը և թե պայմանագիրը հաստատելու համար պահանջվում է մի շարք ձևականություններ, «բարեհույս» վկայականներ, դինվորական հետախուզումները, բյուրոկրատական կապրիզները և նահանգապետի, «բարեցակամության», վորոնք խանգարելով կոոպերացիային՝ դժվարացնում և դանդաղեցնում էին նրա զարգացումը։

Կաթնատնտեսական արտելի կանոնադրության կամ պայմանագրի նյական կետը այն է, որ յուրաքանչյուր անգամ պարտավորվում է չվաճառել ուրիշին իր կովերի կաթը՝ առ նում և վոչ էլ մշակված գուրգամբ: Նորակազմ կաթնակոոպն այս պայմանագրին ճշտությամբ պիտի հետևի, վորովհետև այս կետի իրագործումից է կախված գործի ամրողջ հաջողությունը: Կոոպերատիվի համար միանգամ ընդմիշտ անհանդուրժելի է իր անդամների պարտազանցությունն, ընդհանուր գործը վոնաբերելով անձնական շահերին: Կաթնակոոպի հիմնադիրներն ապա պիտի վորոշեն, գործարանի տեղը և արտադեղերի տարածությունը. խիստ նպատակահարմար է, վոր կաթնագործարանը հեռու չլինի հանդապարհներից և գավառի կենտրոնից, իսկ միյուս կողմից արտադեղերը տարածված լինեն գործարանի շուրջը և 10 ք. վերստ շրջապատ ունենան: Այդ տարածության վրա պիտի պահել 300 կովից վոչ ավելի, վոր լիովին, կը բավարարի գործարանի կարիքները:

Կաթնակոոպի անդամները կովատեր գյուղացիներն են, վորոնք պարտավորվում են տալ վճռյալ քանակի, ըստ կովերի քանակի: Բացի դրանից՝ յուրաքանչյուր անդամ, անկախ իր կովերի թվից, պարտավոր է վճարել մի վոյ ևս: Սովորաբար բաժնեվճարը նշանակվում է 5-10 ր. նախապատերազմական գներով կամ 2-3 ոսկի ռուբլի՝ յուրաքանչյուր կովի համար:

Կովերի ամրողջ կաթը հանձնվում է գործարանին: Անդամներին ավելի գյուղություն տալու համար կաթնակոոպն ունենում է մի սուրճանոցակ և մի ձիասայլակ, վոր շրջում է գյուղից-գյուղ, ագարակից-ագարակ, անից-տուն և առանձին կաթը՝ հասցնում է գործարանին:

Բերած կաթը ստուգում և ընդունում է հատկապես նշանված պաշտոնյան, վոր բաղկացած է առնվազն 3 հոգուց և ընտրվում է ընդհանուր ժողովում:

Կաթնագործարանը վերվարում է պատասխանատու կառավարիչը: Կաթը մշակում է կաթնատնտես—վարպետը, իսկ ստացած աշխատանքները կատարվում են բանվոր-բանվորուհիների:

Պատրաստած կաթնամթերքները վաճառվում է միասկոոպի կամ գյուղկոոպի միջոցով, կամ բաշխում է անդամներին—գործարանին կից՝ սպասող խանութում: Բացի դրանից սպառողներին ևս և թողնվում բոլոր անդամներին կաթնամթերքներից բացի և թողնվում բոլոր անդամներին կաթնամթերքներով վերանական կամ առանձնապես ձեռք բերված ապրանքներ—ժանյուֆակատուրա, նավթ, աղ, սապոն և այլն անհրաժեշտ առարկաները:

Կոոպերատիվի անդամներից ստացած կաթի համար՝ պահում է առանձին հաշիվներ: Սեզոնի ընթացքում յուրաքանչյուր անդամ իրավունք ունի իր հանձնած կաթի հաշվին առանալու պատրաստի մթերքներ, ապրանքներ և դրամ: Կաթնակոոպի պատրաստուքից մթերքները, ապրանքները և դրամ: Կաթնակոոպի պատրաստուքից մթերքները, ապրանքները և դրամ: Կաթնակոոպի ուռուցը բաժանվում է տարին կամ սեզոնը վերջանալուց հետո՝ կանոնադրության և ընդհանուր ժողովի վորոշումների համաձայն:

Կաթնակոոպի անդամները, ըստ կանոնադրության, պարտավորվում են կովի կթի և խնամքի վերաբերյալ կատարելու որոշ հրամաններ. կաթնակոոպն իր հերթին պարտավորվում է հետևել մշտապես՝ ազնվացնելու կաթնատու անասուններին բարձրացնելու նրանց կաթնատվության ատիճանը: Կաթնակոոպի անասնակերը մշակում է ռացիոնալ կերակրման ցնգհանուր միասնական և տալիս է գործնական հրահանգներ:

Գործարանում կաթն ընդունվում է հատկապես յուղի ատիճանին, այս հանդամանքը սակայն և կովատերերին առանձին ուշադրություն դարձնել կթի վորակի ու քանակի վրա՝ հետևելով մաքրության եվ գուրգանալով կեղծիքներից:

Կաթնատնտեսական կոոպերացիայի զարգացման հետևանքով աճում է կթի արտադրությունը և ամենաարագ աստիճանի հասնում անասնապահությունը:

Բայց կաթնակոոպերները չեն լինի արդյունավետ ու հաջողակ, եթե գործն զատ-զատ՝ միմյանցից հեռու ու կղզիացած՝ առանց միության և ընդհանուր կոոպերատիվ շինարարության:

Այնտեղ, ուր ծավալվում է կոոպերա-
ցիան և ստեղծում է կոոպերատիվը իբրև ցանցը՝ կազմակերպ-
վում, հրապարակ է գալիս կոոպերատիվի միությունը—Միացումը:

Ահա կոոպերատիվ շարժման նկարագրի ուրվա-
գիծը: Այժմ անցնենք նրա պատմական անցյալին:

Բ.

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

Կոոպերատիվ շարժման հայրենիքը-Դանիան է:
Այնտեղ առաջին կոոպերատիվը հիմնել է Շտիլինգ-Ուգերսեն
—1882 թվին ուղիղ 40 տարի առաջ, Ռեմինգ գյուղում: Ինն
տարվա ընթացքում փոքրիկ Դանիան ծածկվեց կոոպերատիվ
կան կոոպերացիայի խիտ ցանցով: Համագործակցության շնոր
հիվ՝ հիմնովին հեղաշրջվում է գյուղատնտեսությունը՝ ազատվե
լով մշակման նահապետական սիստեմից և պրիմիտիվ գործիքնե
րից—անցնում է ինտենսիվ տնտեսության, որի հիմքը կազմո
է տնատնապահություն և կոոպերատիվ: Կոոպերացի
այի շնորհիվ Դանիայի ժողովրդական հարստությունը փրկվում
անդրովկիանյան անհավասար մրցումից: Դանիայի կոոպերատի
սական կոոպերացիան իր արդյունքներն և արտահանում հավա
խա հային շուկան—Մեծ-Բրիտանիա—Լոնդոն: Դանիական յուղ
պանիրն ու ձուն հռչակվում են Ցավրոպայում: 1913 թ. Դանի
յում գոյություն ունեին 1177 կոոպերատիվներ, 156,000 անդամ
ներով և 326 միլիոն տարեկան շրջանառությամբ:

Յուրաքանչյուր կոոպերատիվ լինելով ավտոնոմ կապված
մյուսների հետ կենտրոնական կուռ և ուժեղ միության միջոցով:

Դանիայի կոոպերացիայի արագ և հ
ջող զարգացման պատճառը հասկանալու համար, հարկավոր է
նկատի ունենալ այն պատմական դրությունը, որի ընթացքո
պատվաստվեց և ծավալվեց կոոպերացիան:

Սերգաս սեպարատորի գյուտը հիմնովին փոխեց յուղագոր
ծության սիստեմը: Սկզբում սեպարատորի գործադրություն

արկ տվեց կապիտալիստական կոոպերատիվ տնտեսության, որովհետև
միջոց գյուղացու ուժից վեր էր գնել նորահնար մեքենա: Բայց
հետագայում կոոպերատիվ կազմակերպությունները ստեղծեցին
գյուղացու համար մի շարք գյուղատնտեսություններ, ձեռք բերելու սե-
պարատոր և գործադրելու իր տնտեսության մեջ: Նոր մեքե-
նայի տարածվելը հնարավորություն տվեց կոոպերատիվ յուղա-
գործությանը՝ հետ մղելու և անգամ չեզոքացնելու կապիտալիս-
տական կոոպերացիան: Ճիշտ է, կապիտալիստական
յուղագործարանն էլ ոգտվում էր նույն նորագույն մեքենանե-
րից, ինչպես կոոպերացիան, բայց հարցը նրա մեջն էր, որ
յուղի հատկությունը կախված էր, գլխավորապես կաթի վորա-
կից, իսկ վերջինիս արտադրությունն ամբողջովին կենտրոնա-
ցած լինելով գյուղացիության ձեռքին՝ կապիտալիստական ու
ժերմեքենական տնտեսությունները ուժգին էին մրցել գյուղացիա-
կանի հետ: Կապիտալիստական կաթնարանն յուղ պատրաստելու
համար կաթը պիտի առներ գյուղացիներից, իսկ կաթի այս
ձևի գնումն ուներ այն բացասական կողմը, որ գործարանը
չէր կարող ստուգելու կաթի վորակը, ինչպես
վերջինից էր կախված յուղի հատկությունը: Այդ տեսակետից
պահանջվում է, որ կաթի արտադրությունը և մշակումը գտնվի
միևնույն անհատի կամ կազմակերպության ձեռքին: Հենց այդ
կողմից անհրաժեշտ էր կոոպերացիան, որը միայն կարող էր կաթ-
նատնտեսությունը դարձնել գյուղատնտեսության խոշոր ա-
րյուրներից մին: Կաթնատնտեսական կոոպերացիան արագ տեմ-
պով զարգացել է Գերմանիայում, Իռլանդիայում, Ավստ-
րիայում, Ավստրալիայում և ուրիշ տեղերում: Գերմանիայում
կաթնակոոպերացիան կազմակերպվել է հետևյալ ձևանակով,
նախ և առաջ կաթնակոոպերները հիմնել են միություններ, որ-
րոնք տալիս են տեն և ուղղություն յուրաքանչյուր կոոպերա-
տիվի գործունեությանը: Հենց գործի սկզբում կոոպերատիվն ստա-
նում է միությունից կաթնագործարանի և այլ շենքերի կա-
տարելագործված մակերպակը և տեխնիկական հրահանգները:

Միության մասնագետներն են անմիջապես հսկում գործարա-
կառուցմանը, բոլոր մեքենաներն ու գործիքները, համապատաս ձև
և բերվում Միության միջոցով: Միությունը դեկավարում և կ
ոպի հաշվապահությունը և գործավարությունը՝ հաճախ գործո
ղելով այնտեղ իր հրահանգիչներին ու հաշվապահներին: Մի
թյան նախաձեռնությամբ կազմակերպվում են պարբերակ
կուրսեր, դպրոցներ, զրույցներ և այլն: Իսկ ինչ վերաբերում
կոոպերատիվի ֆինանսական գրության, սրա մասին հոգում
Միությունը՝ տրամադրելով կոոպերատիվին անհրաժեշտ գրամ
գլուխ և այլ բնույթներ: Նորակազմ կաթնակոոպը՝ Միությ
միջնորդությամբ, ստանում է պետական բանկից և կոոպերատի
կազմակերպությունից յերկարատև վերկեր: 1913 թվին Գերմա
նիայում գործում էին 3,488 կաթնակոոպերներ 400,000-ից ա
վելի անդամներով:

Կաթնատնտեսական կոոպերացիան զարգացած է նաև Ու
ստանում:

Կոոպերատիվ կազմակերպության առաջին փորձերը կատար
վել են 70-ական թվականների սկզբներում: Կաթնատնտեսական
կոոպերացիայի պիոներ Նիկոլայ Վերեշագինն է, որ հան
բանական հիմնարկությունների և գեմստվոների ողնությամբ
բաց արեց Տվերսկոյի, Յեկատերինսկոյի, Նովոզոդսկիի և ուրի
նահանգներում մի քանի տասնյակ պանրագործարաններ: Բայ
շուտով կոոպերատիվ գործը անհաջողության հանդիպեց: Կաթ
նատնտեսությունը կրելով անհատական ձեռնարկի բնույթ
վերածվեց մասնավոր կապիտալիստական կազմակերպության
Այս անհաջող կոոպերատիվ փորձը հետևանք եր այն օրենքի
պայմաններին, որոնցով կարգավորված եր Ռուսաստանի բուր
մամիլլիոն գյուղացիությունը:

Դեռևս ռուս-գյուղը չեր յուրացրել կոոպերացիան և չեր
ընդունել նրա օրինականացիան: Միայն 20-րդ դարի սկզբում հա
ստատական—հնգափոխական մեծ մասի հզացումը բարերար

ազդեցություն գործեց գյուղացիական զանգվածի վրա: Հեռավոր
Սիբիրը զարձավ կաթնատնտեսական կոոպերատիվների և արտել-
ների օրրանը: 1910 թվին Սիբիրում արդեն գործում էին 1,227
կոոպերատիվ պանրագործարան և յուղագործարան: Սիբիրի յու-
ղը չնայած Դանիական յուղին հետ չեր կարող մրցել, բայց մեջազ-
գային շուկաներում մեծ հաջողությամբ ձեռք բերեց Մոսկովոր հաշվով
Սիբիրում պատրաստած յուղի 60 տոկոսը կոոպերացիայի ար-
տադրություն եր: Կաթնատնտեսական կոոպերացիան ամրա-
ցնելով իր հիմքերը և նվաճելով շուկան՝ կավի դուրս յեկավ
կապիտալիստական նույնանման ձեռնարկությունների դեմ և մի
քանի տարվա ընթացքում դուրս քշեց տապարելից՝ նվաճելով
նրանց դիրքերը:

1907 թվին կազմակերպվեց Սիբիրի կաթնակոոպների միու-
թյունը, կապելով իր հետ 400 կաթնատնտեսական արտելներ:
1912 թվին Միության շրջանառությունը հասավ 21,000,000
ռուբլու (վոսկով):

«Բախտը խաղուսիկ է,—գրում է Տուգան-Բարանովսկին,
դեռ ևս մոտիկ անցյալում կաթնատնտեսական կոոպերացիան
վերածվում եր կապիտալիստական յուղագործարաններին, իսկ
այժմ վերջինները անզոր են մրցելու կաթնակոոպերացիայի
հետ»:

1907 թվից սկսած արտահանվում և արտահանման Սիբի-
րից յուղ և պանիր, 1915 թվին արտահանումն հասնում է իր
բարձրագույն —5.918.000 փթի, որ միջին թվով՝ հաշված 14 ր.
փութը հավասար է 80 միլիոն ռուբլի վոսկու. այս խոշոր գու-
մարը, որպես յեկամուտ վերադառնում է գյուղացիությանը:

Սիբիրի սպառկոոպերացիան կատարում է իր խոշոր դերը
կաթնատնտեսական մթերքների արտահանման ու վաճառման
գործում: Այդ տեսակետից ամենատիպիկ դեր եր խաղում Ա-
պիսկի կոոպերատիվ միությունը: Ինչպես այս, այնպես էլ Նո-
վոնիկոլաևսկայի, Շերպանովկայի, Բյուսկու, Սեմիպալատին-
սկու, Ոմսկու և Կուրգանի միությունները իրենց գիտակցական-

րով ինտեգրալ կոոպերատիվներ էին։ Սպառմիությունների մրցման դուրս գալով Սիբիրի արտելների հետ և ձեռնարկելով կաթնատնտեսությանն 1918 թ., յուղի արտադրությունը հասցրին 32 տոկոսի։

Սպառմիությունների կենտրոնը—"Закупсбыт" Սիբիրի արտելների հետ դուրս գալով, զբաղվելով յուղի արտադրությամբ՝ հասավ այսպիսի հետևանքների։

1916 թ. 3.213.000 փութ յուղից արտելները պատրաստեցին 2.942.000 փ.

«Закупсбыт» 240.000 փ.

1917 թ. 3.125.000 փութ « » 2.514.000 փ.

«Закупсбыт» 759.000 փ.

1918 թ. 2.280.000 փութ « » 1.800.000 փ.

«Закупсбыт» 400.000 փ. *)

Վերոհիշյալ կոոպ. միությունները գործ ունենալով արտահանման հետ և հարմարվելով արտաքին շուկաների կապրիզներին՝ հիմնեցին որինակելի յուղագործարաններ և հրավիրեցին գործին հմուտ մասնագետ—հրահանգիչներ։ Սիբիրի յուղը ներկայումս ազատ մրցում է Դանիական ու Ամերիկական յուղերի հետ։

Յուղի արտահանությունը 1919 թ. բոլորովին դադարեց շնորհիվ այն հանգամանքի, որ Խորհրդային Ռուսաստանը բլոկադայի հետևանքով զրկված էր ամբողջ աշխարհից։

1920—1921 թ.թ. կատարվեց Սիբիրում կոոպերացիայի արժատական վերակազմություն. կաթնատնտեսական արտելները ու վարկոոպները լուծվելով՝ կազմակերպվեց կոոպերատիվ կենտրոն —Ցեհտրասոյուզ բաժանմունք, որն ունենալով խնեզալ ֆունկցիաներ կաթնատնտեսական մթերքների մշակումն ու realizացիան կատարում է իր ապպարատների միջոցով։ Ներկայումս սպառկոոպերացիան իր խիտ ցանցը փռել է Սիբիրում, ընդգրկե-

*) „Союз потребителей" № 4 1923 г. „Маслодельная промышленность в Сибири"

ամբողջ դյուղացիության։ «Сибсоюз»-ը վերածվելով դյուղատնտեսական կոոպերացիայի՝ դեկավարում է կաթնատնտեսական արտելները և դյուղկոոպները։

Հետևյալ աղյուսակը պարզորեն ցույց կուա Սիբկոոպերացիայի 1922 թ. կատարած աշխատանքները.

Կազմակերպությունները	Փոխանակությունից փ.	Պարենտուրքից փ.	Ընդամենը	Տոկոսը	Ցուցադրբանները
Սպառկոոպերացիան	15800	47000	205000	45	1181
Սիբգյուղմիութ.	62000	60000	122000	26,6	Անվորոշ
	—	54000	54000	11,9	—
Ուրիշ հիմնարկներ	75000	—	75000	16,5	—
Ընդամենը	385000	161000	456000	100	—

Վերոհիշյալ թվերը ապացուցանում են, որ յուղի արտադրությունը 1915 թ. հետ համեմատած՝ ընկել է տասն անգամ, որի մասնաբաժինը սպառկոոպերացիան յուղի արտադրության մեջ բռնում է առաջին տեղը՝ մշակելով իր 1181 յուղագործարաններում, ամբողջ յուղի 45 տոկոսը։

Բայց դժբախտաբար վոչ միայն տասն անգամ ընկել յուղարտադրությունը, այլ և նրա վորակի անկման պատճառով դժվարացել է նրա սպառումն Մոսկվայի և Պետրոգրադի շուկաներում։ Այս հանգամանքը բացատրվում է գլխավորապես յուղագործարանների անկմամբ, որ հետևանք է իմպերիալիստական պատերազմների։ Ներկայումս գործարանների խոտանման և փչացած շենքերի՝ մի փութ յուղ ստանալու համար հարկավոր է 5—6 փութ ավելի կաթ քան առաջ։

Այս հանգամանքը հաշվի առնելով՝ կարելի է ասել, որ 1922 թ. 450.000 փ. յուղ մշակելու համար կարելի է 1.350.000 փութ կաթ կամ 67.000 փութ յուղ, որը, յուրաքանչյուր փութը 12 ռ., կտացվի 810.000 ռ. վոսկի, իսկ յուրաքանչյուր յել ավելացնելու լինենք վատ յուղի պակասորդը, կստացվի 1.000.000 ռ. վոսկու գումար։ Միայն այս գումարի ստացու-

մով հնարավոր կլիներ կազմակերպելու 500-ից ավելի յուղա
ծարաններ։

Մորդպային Ռուսաստանում կաթնատնտեսական կոո
բացիան փորձում է ծավալվել ու խորանալ։ Գյուղատնտեսակ
արտելի գործնեությունն ըստ ամենայնի խրախուսվում է Չ
ժողկոմատի կողմից։ Ընկ. Ոսինսկին կոոպերացիային նվիր
իր հոդվածում գրում է «Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի Չ
նարարությունը թե քաղաքական և թե անտեսական տեսա
տից կարևորագույն խնդիր է մեզ համար։ Այս խոշոր խնդ
լուծումն հանձված է կոոպերացիայի Համառուսական կենտ
նին։ Սպառելու կամ վաճառելու համար ամենից առաջ հարկ
վոր է արտադրել, իսկ այդ գործնեության համար անհրաժե
է համախմբվել, կաթնատնտեսական արտելների շուրջը՝ քայ
գյուղացիներին՝ սովորեցնելով համագործակցության և վարձ
ցնելով «Միությունն ուժ է»-նշանաբանին։ Նույն իսկ սոցիա
զական կոոպերացիայի կենտրոնը,—«Ցինտրոսոյուզը», վոր մի
չև որս յեղել և Պարժողկոմի փոխանակման, հայթհայթման և
բաշխման խոշորագույն ապպարատը՝ դիտակցելով կյանքի պա
հանջը՝ փորձում է իր շուրջը համախմբել գյուղատնտեսակ
արտադրողական բջիջները։

Մի ուրիշ հոդվածագիր առանձնապես շեշտում է մի յեր
վույթ, վոր արդիլք է հանդիսանում կաթնատնտեսական արտե
ների հաջողությանը—գա վարկի կարիքն է։ Գետրանկը իր ծ
միջոցներով հանգերձ՝ անզոր է յեղել օգնության հասց
տասնյակ հազար կաթնակոոպներին, վորոնք որ ըստ-որե ա
լով ու ծավալվելով՝ դառել են գյուղատնտեսության զարգացմ
հիմնական ազդակը։

—«Կոոպերացիան առեղծվել և ներքևից՝ գյուղացիակա
ատրին խավարից,—առում է մի գյուղական կոոպերատոր, իմ
մեր պարտականությունն է խորացնել նրան վերևից ներքև
բայց այդ առանց վարկի, առանց գրամի, անկարելի է»

—«Չևս, Չևս, բացականչում է դիտողը, թափը վոսկե ան
Դնայի դիրքը»*)...

III

ԱՆԱՍՆԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆՆ ԱՆԴՐԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

Անդրկովկասը ներկայացնում է անասնապահության ու կաթ
անտնտեսության զարգացման համար անչափ նպաստավոր մի
ջավայր։ Կուրի, Արաքսի և Ռիոնի հովիտները կարող են արածաց
մլիոնավոր խոշոր և մանր յեղջյուրավոր անասուններ։ Փոքր
կասյան լեռնաշղթայի լանջերի ու սարոտների անծայր արո
տավայրերը դեռ ևս շատ սակավ են օգտագործվել։ Այդ սարա
գյուններից ձմռի մակերևույթից այնքան էլ բարձ չլինելով
500—2.000 ֆուտ) ունեն անհամեմատ բարեխառն կլիմա
նգամ ձմեռ։

Այդ լայնածավալ ձմեռային արոտատեղերը «Դշլաղները»,
ր 2.4 միլիոն դեսյատինի է հասնում, կարող են խնամել ան
ար անասուններ։ Այս բարենպաստ հանգամանքը սովորեցրել
ովկասյան նոմադներին ու քոչվորներին չմսատեղու կերի—
ու պարման—հավաքելու և պաշարելու մասին։

Մյուս կողմից լեռների բարձրության—սարահարթների
, ծովից 5—6000 ֆուտ դեպի վեր, վորտեղ վերջանում է
առային բուսականությունը՝ սկսվում է ալպիական ու վեր
պական խոտ ու սեզեր։ Այդ տեղերը ամառային «յայլադ»-ներ
վորնք բռնում են 3.5 միլիոն դեսյատին տարածություն։
տեղ բուսականությունը փարթամանում է մայիսի սկզբներին
չորանում է ոգոստոսի վերջերին։ Ձմեռանոցներում ամենատաք
ի միջին բարեխառնությունը հասնում է 25 աստիճանի և ա
վորն ամառն անասունների համար դառնում է անատնելի և
ջացնում հիվանդություններ, մինչդեռ «յայլադներում», նույն

*) "Известия„ № 141—1922 г. „По молочным артелям"
арк Креницкий.

յհազանակին, միջին բարեխառնությունը չի անցնում 12—15 տիճանից, վոր բարերար ազդեցություն ունի անասունների ռողջության վրա։ Սովորաբար յերկու արոտատեղը գանվ են իրար կից և կազմում են մեկը մյուսի շարունակությ Այդպիսով Անդրկովկասում ճգնաժամական ու փուռկաց անասնապահությունը, բայց պատահում է նաև անասնակայց վիճակ, յերբ ագգաբնակչությունը սովոր չլինի նոտակայց կյանքին՝ բարձրանում է սարերը ամառվա ամիսներին, տանելով իր հետ նախիրներ ու հոտեր։ Ա պին վայրերից են Բորչալուի և Ղարայազի տափաստանները, վորոնց վրա ապրող գյուղացիությունն հուլիս—ոգոստոս ամ ներին, շոգերից փախչելով՝ հնդկում Ղարադաղի, Լալվարի, ջանի, Մայմիլի լեռնալանջերը։ «Սար-քոչելն» այնքան սո րական ու համատարած յերևույթ է Անդրկովկասում, վոր նատնեցնի վոգևորության ու յերգի առարկա է դարձել։

Ահա գարնան հետ և շարան շարան,
Դաշտավայրերից դեպի հով սարեր.
Ձգվեց սայլերի, ուղտերի քարվան.
Փախչում են շոգից թե թուրք թե հայեր...

Բայց կան Անդրկովկասում վայրեր, վորտեղ նատակյաց նասնապահությունն իր զարգացման համար ունի բոլոր նպ տավոր պայմանները։ Այդ շրջանները ձգվում են Անդրկովկ հարավային լեռնաստանի սորոտոններով, Ղարսի, Ախալքալաքի Ալեքսոլի գավառները, նամանավ. Ծալկան, Լոռին և փ քակը։ Գլխավորապես այս բնագավառներում զարգացել են նասնապահություն և կաթնատնտեսություն, վորոնց զարկ ավել ուշ, մոլական և գերման գաղութները։

Անդրկովկասյան անասնապահության յերկրորդ առանձ հատկությունը՝ մանր գյուղացիական բնույթն է։ Ցնթե հաշվի չլինենք նույն շրջաններում պատերազմից առաջ «удельны բջայապատական կալվածներին և մասնավոր ագարակատ րին պատկանյալ մի քանի տասնյակ հազար անասունները՝ մ

ը ամբողջովին պատկանում է գյուղացիության։

Անդրկովկասի աշխարհագրական դիրքը և կլիմայական պայ-
ները մի կողմից ու քոչվորական անասնապահության սովո-
թը մյուս կողմից՝ զարգացրել են գլխավորապես մանր յեղ-
րավոր անասուններ, վորոնց քանակն յերկու անգամ ավելի
ոշոր յեղջյուրավորներից։ Բայց խոշոր յեղջյուրավոր անա-
ներն էլ հաշվին յեն իրենց միջին քաշով։ Նշանավոր մաս-
գետ Ա. Քալանթարի վկայությամբ, Անդրկովկասի հյուսի-
ին մասում մսացու անասունի կենդանի քաշը հասնում է
6 փթի, իսկ հարավային մասում 8—12 փթի։ Նույն հետա-
ողի կարծիքով Անդրկովկասում յեղջյուրավոր անասունները
ելի յե բաժանել յերկու խոշոր խմբերի. ա) տեսակներ, վո-
ք տարածված են Կովկասյան գլխավոր լեռնաշղթայի սում-
ներում ու Կուր գետի ձախ ափերում և բ) տեսակներ վո-
ք տարածված են Փոքր —Կովկասյան և Հայկական լեռնաս-
նում։ Առաջին տեսակները տարբերվում են իրենց փոքր ան-
մաչափ մարմնով, սեամորթով և կաթնատվական հատկություն-
րով։ Յերկրորդը—հայտնի են իրենց խոշոր մարմնով, գեղեցիկ
ցմվածքով, կարմրամորթ և կաթնատու հատկություններով։
վ անասուն և համարվում այն տեսակը, վորի աչքերի շուրջը
ն մթնագույն շրջագծեր։ Այդ տեսակի լավագույն սերունդը
րաքագի ու Ղազախի անասուններն են.

Բացի վերոհիշյալ տեսակներից Անդրկովկասում կան Ռու-
ստանից, սեկտանտների բերած ռուսական ու չերկեզական,
ւնպես Արևմտյան յերկրների բերած գերման գաղութական,
անդական, շվեյցարական և սեմենտալական գեղեր. բայց վեր-
ներս չկարողանալով դիմանալ՝ Անդրկովկասի կլիմայական ու
ներս չկարողանալով դիմանալ՝ Անդրկովկասի կլիմայական ու
շխարհագրական պայմաններին՝ գլխովին վոչնչացան։ Բացի
դ յեղջյուրավոր անասուններից մեր յերկրում կան նաև գո-
շամատակներ, վորոնք կաթնատու և յուղոտ են (4—7%)

Մանր-յեղջյուրավոր անասունները՝ Ագ. Քալանթարը բա-
նել է 13 տեսակի, վորոնցից նշանավոր են ա) — Մազեխոշ-խո-
ր ու կաթնատու վոչխար և տարածված է Ղարսի, Յերևանի,
Ցմամբ Բաթումի ու Թիֆլիսի նահանգներում։ բ) Ղարաբա-

ղը,—մասցու և սակավակից տարածված է Գանձակի նահան-
դում, գ) Ռուլախ—տարածված է Գանձակի և Թիֆլիսի նահան-
ների արևմտյան մասում և մասամբ էլ Ցնորականի և Ղարսի շր
Ջաննևրում. դ) Թուշի—վոր Անդրկովկասում հանդիպում է
բրդոտ, մասամբ և կաթնատու վոչխար և տարածված է Թիֆ
սի նահանգում. Նրա կաթից պատրաստում են հայտնի ըռուս
պանիրը: ե) Լեզգու բրդի կողմից բռնում է չեկուրդ տեղը
միան ու կաթը լավ հատկություն չունին: Տարածված է կով
ձոր ափերում և լեռների ստորոտներում: Հայտնի չի նաև
մեհեթինը փոքր, սպիտակ բրդով, անպոչ և տարածված է գլխ
վորապես Ռուբայիսի նահանգում: *)

Ցեղ. անասուններ			Ցերկու տարի 100 բնակչին		
Տարի	Խոշոր	Մանր	Խոշոր	Մանր	Ընդհան.
1899	2534518	6709670			
1907	3353582	7189185	64	137	100
1911	3996192	6133600	62	95	78
1912	4178400	7022315	57	95	76
1915	3278147	6944180	44	90	67

Այս աղյուսակից կերևում է, վոր կերը մանր եղջյուրավ
անասունների քանակը մեծամ է նույնը՝ խոշոր եղջյուրավ
անասունները շատանում են և այն էլ առանձնապես այն տ
րիներին, կերը զարգանում է կոմերնատնտեսությունն արտ
դրելով հազարավոր փթերով շվեյցարական պանիր և սերուց
յուղ:

Այժմ անցնենք Անդրկովկասի անասնապահության վիճ
կագրություններ. հանդիպության մեջ են մի քանի տարվա թվ
կան ավյալներ: **)

1916 թ. գյուղատնտեսական վիճակագրությունը ցույց
տալիս, վոր խոշոր եղջյուրավոր անասունների 30 տոկոսի
ավելին կազմում են կովեր ու ժամակներ, վոր մի երկին թվով 1
բնակչին հասնում է 20 գլուխ կթան՝ վորով գնում են տիրո
բարեկեցիկ պայմանների մեջ:

*) Калантар. Состояние Скотоводства в Закавказье
**) Экономическая Жизнь Закавказья № 1 1922 г.

1915 թ. խոշոր եղջյուրավոր անասունների պակասումն
զգացվում է համաշխարհային պատերազմի հետևանքներով,
յուրքական ներխուժումն առաջին նախկին սահմաններից
նս կողմ վոչնչացնում է Բասենի, Զլդրի և Կաղզվանի հարյուր
զարների հասնող ամենաբնակ կաթնատու անասունները:

Անդրկովկասի ազգաբնակչության եղջյուրավոր անասուն-
ր ուսնենալու տեսակետից գտնվում եր պատերազմից առաջ
ամենաբարեհաջող վիճակում, չեթե ի նկատ ունենանք այն
անգամանքը, վոր միայն Ցարոպական մի քանի երկրներում
անասունը, վոր միայն Ցարոպական մի քանի երկրներում
անասունը, Ռումինիայում՝ 100 բնակչին հասնում է 62—69 գլ-
ուխ անասուն, իսկ Ռուսաստանի և Սիբերի վորոշ սահմաննե-
ում, այս թվերը ավելի բարձր են:

Սարսի բերված աղյուսակը ցույց է տալիս թե Անդրկով-
կասի զանազան շրջաններում, պատերազմից առաջ, վորքան են
տարածված եղջյուրավոր անասունները: *)

Նահանգներ	Ազգաբնակ.	Ցեղ. անասուններ		100 բնակչին	
Շրջաններ	Թիվը	Խոշոր	Մանր	Խոշոր	Մանր
1. Բագու	1081179	506079	822911	47	76
2. Բաթումի	178144	82493	85895	46	48
3. Դաղստանի	667718	346130	1756596	52	293
4. Գանձակի	1147767	840913	1068607	74	93
5. Զաքաթալի	81417	82356	76880	101	94
6. Ղարսի	382745	532325	489691	139	128
7. Քութայիս	983170	317515	139228	32	14
8. Սուխումի	181947	82567	81938	45	45
9. Թիֆլիսի	1395887	789452	1660237	60	120
10. Սև ծովի	176999	33059	21474	18	89
11. Ցերևանի	1071560	464030	818868	43	12
Ընդամենը.	1361633	417840	7022315	57	95

*) Кавказский календарь 1912 г.

Դիտելով աղյուսակը՝ տեսնում ենք, որ Անդրկովկասի պահպան շրջաններին հասնում է տարբեր քանակի մանր խոշոր չեղջյուրավոր անասուններ։ Խոշոր անասունների քանակ ամենամեծ է կամ հավասար Ղարսի, Ջաքաթալայի, Դաղստանի շրջաններում և մեզ ծովի ափերում չեղած անասունների քանակին մի խոսքով այն վայրերում, որոնք ունեն մեղմ ու բարեխառն կլիմա և արոտատեղեր։ Ընդհակառակն, Անդրկովկասի արևելյան մասերում տարածված են մանր չեղջյուրավոր անասուններ։

Վիճակագրությունը վերաբերում է նախապատերազմական շրջանին։ Պատերազմի ընթացքում, շնորհիվ մասցվի խիստ պահանջին, եպիդեմիաների ավերմունքին, չերկարատև սովերին և թշնամու ներխուժումներին, անասնապահությունը կրեց շատ ծանր հետևանքներ։ 1918 թ. և 20 թ. թյուրքական արշավանքների հետևանքով՝ անասնապահությունը տուժեց՝ Շիրակում—80 տոկոսով, Փամբակում—95 տոկոսով, Լոռում—30 տոկոսով, Դարալեխում—40 տոկոս և ընդհանրապես Հայաստանում—70 տոկոսով։

Անասնապահությունն չերը կրում է ճոմադական չեվ բոլոր վտակաց ընույթ շատ քիչ նշանակություն և տալիս կերի բազմազան պաշարի պատրաստմանը՝ բավականանալով անծայր արոտատեղերի, ձմեռային ոչխարանների ծածկոցներից և գարմանից, որ ստացվում է հացաբույսերի մշակույթից։ Այսպիսի պայմաններում ռացիոնալ անասնապահության մասին խոսք անգամ չի՝ կարող լինել, գյուղացու անասունները միշտ էլ չենթարկվում են սովին ու համաճարակի սպառնալիքների։

Անասնապահությունն, չերը կրում, է ճոճակյաց բնույթ, խոշոր նշանակություն է տալիս կերի, պաշարի ամբարմանը, բայց գյուղատնտեսության անկյալ վիճակը դնում է անասուններին անապահով դրության մեջ։

Այդպիսով կերի հարցն ընդունելով սուր կերպարանք՝ դարձ

ած է անասնապահության անկումը սովորական չերևույթ և աստում է՝ ինֆեկցիային հիվանդությունների տարածմանը։ անասխան ու տուբերկուլյոզը, քոսը ու վալարիան և այլ սուր ալներ՝ հնարավորություն չեն տալիս անասնապահության նոնավոր զարգացմանը։

Վերոհիշյալ անտնտա-վիճակագրական համառոտ ակնարկը ած մեզ շեղից բուն նյութից —կաթնատնտեսական կոոպերացիայից, բայց մեր չերկրի անասնապահության ներկա գրության անալիզը ծանոթացրից ընթերցողին այն պայմանների ն, որոնցով շրջապատված և անասնապահությունն ընդհանրապես և կաթնատնտեսությունը մասնավորապես—Ա.Ճղոկովասում։

IV

ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎ ԿԱԹՆԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

Անդրկովկասի աշխարհագրական և կլիմայական պայմանները չափազանց նպաստավոր են ռացիոնալ կաթնատնտ. զարգացման համար։ 1896 թ. Թիֆլիսի և 1923 թ. համամիութենական ուլսան. ցուցահանդեսները եքսպերտիզի չենթարկելով Ռուսաստանի նահանգների և Անդրկովկասում պատրաստած շվիցյարկան պանիրների տեսակները գտան, որ Անդրկովկասինն ունի վելի բարձր վորակ, մեր պատրաստած պանրագունդը (4-5 փ.) ավուր կեղևով, ախորժելի հոտով և համով, հասուն ու սեղմ ոքով վոչնչով հետ չե Շվիցյարիայի լավագույն կաթնագործարաններում պատրաստած սուչն տեսակի պանիրներից։

Անդրկովկասում, ռացիոնալ գյուղատնտեսության պիոները դավ կապիտալիստական կարճատեսությունը։ Դեռևս 60-ական թվականներին առաջին կաթնատնտես-նախաձեռնողները ին Քվարելիի գավառի լեռնային մասերում—Ծալկայի, ուրիացին Հուրալուի գավառի լեռնային մասերում—Ծալկայի, ուրու, Բաշգիչիտի և Ղարաղաչի շրջաններում։ Այդ կաթնատնտեսները գերմաց կոլոնիստերն էին, որոնք հետագայում ենցին Ծալկայի տափաստանում Ալեքսանդրապոլի գավառը

և ապա Ֆոճ-կուչեճքախը և նրա շվեյցարիայի վարպետ Ամ
Նետերը—բանալով սեփական պանրագործարաններ։

Համարյա 30 տարի շարունակ ոտար կաթնատնտես
կղզիացած գործունեությունը չունեցավ հետևանքներ և
չտվեց ռացիոնալ կաթնատնտեսությանը՝ չնայած կաթնա
ծարաններըը աշխատում էին շատ հաջող արտադրելով 5000
ավելի միայն շվեյցարական պանիր։

Բայց 90-ական թվականներին, առաջ եկան տեղացի կ
նատնտեսներ, որոնք հետևելով կալոնիստների օրինակին
դրին կաթնագործարանների. Զիչկին, Շադինով, Մելիք-Բախ
ժյան, Ռադիոնով, Կոտարիկով, Բախշինյան և ուրիշները
թ.-1911 թ. գործում էին 73 պանրագործարաններ, գլխավո
պես Լոռում, Ախալքալաքում և Կարսի ու Ղանձակի նահանգ
րում։

Գործարանների մեծ մասը պատկանում էր կապիտալ
կաթնատնտեսներին, որոնք 34-ը շվեյցարացիներին, 23-ը
մոլոկաններին և 16-ը գերմանացիներին, հայերին և թուր
րին։ Կոոպերացիան դեռ չէր ստեղծավորել գյուղատնտեսական
խոշոր ճյուղը։ Ամբողջ յերկրում 1912 թ. գործում էին մի
6 կաթնակոոպեր։ Կաթնատնտեսական կոոպերացիայի
զարգացումն և դանդաղ ընթացքը հետևանք էր մեր գյուղացի
թյան անձայր հետամնացության, նյութական միջոցների և
նպատ-կաթնատնտեսների բացակայության։

Ամենահին և անդրանիկ կաթնակոոպը գործում էր
ռաղաջի ստորոցեեում՝ Ծալկայի, Ալեքսանդերսդիֆ գերմա
կան գաղութում։ Այս գործարանը հիմնված էր դեռ ևս
թվից, համայնքի նախաձեռնությամբ և կառավարության
ր. յերկարատև վարկով։ Կաթնակոոպը գործում էր ստանձ
սկզբունքով և 1914 թ. ուներ 100 անդամ՝ արտադրելով տա
կան 3,000 փ. շվեյցարական պանիր, 600 փութ կարագ
1,000 փ. ոաժան, 1,600 ժաժիկ (творог) և 150 փ. հասար
յուղ։

կաթնատնտեսական ձեռնարկներն արտահանվում էին Թիֆ-
լիս։

1901 թ., Վառաշցովկա գյուղում, Ռադիոնովի և Կոնստրի-
նի նախաձեռնությամբ հիմնվեց կաթնատնտեսական արտել, վոր
տադրում բաժանվեց յերկուսի։ Ռադիոնովի արտելն ուներ 11
նդամ և արտադրում էր 110 փ. շվեյցարական պանիր, 185 փ.
արագ յուղ և 350 փ. չիչիլ. իսկ Կոստրիկովի արտելը, վոր ու-
ր 13 անդամ և արտադրում էր 600 փ. շվեյցարական պանիր,
50—200 փ. կարագ յուղ և 150 փ. չիչիլ պանիր։ 1903 թ. Վա-
ռաշցովկում հիմնվեց յեղբայրք Բիրկինների արտելը, վոր ուներ
5 անդամ և արտադրում էր 1500 փ. յուղ և 350 փ. չիչիլ։

1912 թ. վրաց գյուղատնտեսական ընկերության նախաձեռ-
նությամբ հիմնվեց Թիֆլիսից 12 վերստ վրա գտնվող Լիլո
գյուղում կաթնատնտեսական արտել, վոր 1914 թ. ուներ 125
անդամ և 338 կով։ Արտելն արտադրում էր միայն թարմ կաթ,
վոր սպառվում էր Թիֆլիսում։ 1912 թ. վաճառել է 1400 փութ,
1913 թ. 3650 փ. և 1914.—3480 փութ կաթ։

Լոռվա Գյուղացիության զբաղմունքի առարկան անասնա-
պահությունն է, իսկ մյուս պարապմունքները միայն յերկրոր-
դական նշանակություն ունեն։

Ցնեն վերցնելու լինենք Լոռվա հոգային ավյալները, հիշե-
նելով և գյուղացիության 1922—1923 թ.թ. ունեցած անա-
սունների թվի խոշոր տարբերությանը, դարձյալ պետք է ըն-
դունենք, վոր անասնապահությունը Լոռում կազմում է գյուղա-
տնտեսության հիմքը։

Լոռին ունի մոտ 33,000 դես. վարելահող, 32,500 դես.
խոտհարք և 85,000 դես. արոտահող։ Վերջին թվի մեջ չեն
մտնում անտառի ձմեռանոցային մասերը։

Ըստ վիճակագրական տեղեկությունների՝ 1923 թ. այդ
շրջանի գյուղացիությունն ուներ 65.000 գլուխ խոշոր յեղջյու-
րավոր և մոտ 60.000 մանր անասուն, մինչդեռ 1922 թ. ունեցել
է մոտ 40,000 խոշոր և նույն չափ էլ մանր անասուն։

Սպգաբանակչության թիվը ե մոտ 65,000 շունչ չհաշվելգալթականության՝ ուրեմն, յուրաքանչյուր շնչին միջին հավով ընկնում է մեկ ու կես դես. արոտատեղի ու խոտհարք մյուս կողմից մեկ խոշոր ու մեկ փոքր անասուն։

Մինչև խորհրդայնացումը՝ Լոռում գյուղական անտեսությունը տարվել է մասնավոր-անհատական ձևով. առևրևում համայնական ձևով անտեսություններ վարել են մի քանի մալական գյուղեր, բայց նրանք ըստ էության վոչնչով չեն տարբերվել անհատական, մասնավոր տնտեսություններից։ Ցեղիլ Լոռում և խոշոր կալվածատիրական տնտեսություններ, ինչպորինակ՝ Դոտլերի, Կուչկնրախի, Մոսինովի և այլն, վորոնք գյուղացությանը վոչ մի ոգուտ չեն տվել, բացի վնասից։

Խորհրդային իշխանության հաստատումով հիմք և դրվում մեկ նոր տեսակի անտեսության (իհարկե վոչ պարտադիր), վորի ահագին հեղաշրջում առաջ բերել Լոռվա գյուղական անտեսության մեջ։ Դա արտելների, ընկերությունների միջոցով տնտեսություն վարելն է, վորի արտադրական ուժն ավելի քան մասնավոր-անհատական տնտեսության. այդ ապացուցվում և վոչ միայն Խորհրդային Ռուսաստանում, այլ և Ցևվրոպայի բուրժուական մի քանի պետություններում։

Խոր ըմբռնելով այդ ձևի տնտեսության ոգտավետ լինելը Լոռվա գիտակից գյուղացիներից արդեն կազմվել են 7 կոլեկտիվ տնտեսական և 4 հողագործական-անասնապահական արտելներ ու յերկու կոմմունաներ, վորոնք միայն մեկ տարվա կյանք ունեն և վորոնք գործնականով ապացուցել են իրանց կենսունակությունը և արագ քայլերով ամրապնդում են արտելային տնտեսության հիմքերը։

Վորոնցովկայի շրջանում 1923 թ. վերակազմվել ու գործում են հետևյալ կոլեկտիվ տնտեսական արտելները։

I Գործ-Խասյի—«Беднота»-ն, վորին միացել են 15 տնտեսություն 102 շունչ (57 տղամարդ և 45 կինարմատ). ունի 6 կով, 47 երինջ, 2 բուղա, 22 ձի, 53 վոչխար, 2 խոտհնձող մե-

քենա և այլն։ Արտելի կանոնադրությունն հաստատված է Հողժողկոմի և Հայկոոպի կողմից։

II Ելագոդարեոյե.—«Рассвет»-ն, վորին միացել են 6 տնտեսություն, 57 շունչ (27 տղամարդ և 30 կինարմատ. ունի 13 կով, 34 երինջ, 11 ձի, 34 վոչխար և հինգ արտադրող բանվոր։ Արտելի կանոնադրությունը հաստատված է և ունի վարությունն։

III Ռոգգաճովի.—«Интернационал»-ն, վորին միացել են 25 տնտեսություն, 161 շունչ. ունի 299 կով, 166 երինջ, 35 յեզ, 52 ձի, 8 արտադրող բազա, 25 վոչխար, 18 խոտ հնձող մեքենա, 15 այլ գյուղատնտեսական գործիքներ։ Արտելը վերակազմված է և կանոնադրությունը հաստատված է։

IV Վ.-Ռոգգովկայի.—«Крестьянин» պանրագործական արտելը կազմակերպված է 1923 թ. դեկտեմբերի 13-ին, իսկ կանոնադրությունը ներկայացված ու հաստատված է նույն թվին դեկտեմբերի 17 ին։ Արտելին միացել են 26 ընտանիք, վորոնց տնտեսական գրության մասին վիճակագրական տվյալներ չկան։

V Վ.-Ռոգգովկայի.— «Заря» արտելի կանոնադրությունը հաստատված է 1923 թ. նոյեմբերի 21 ին և անդամագրվել են 12 ընտանիք տնտեսություն 64 շունչ, վորոնք ունին 50 լծկան անասուն, 90 կով, 80 վոչխար, 40 մեղվի փեթակ, 12 յերկրագործական մեքենաներ և այլն։

Զեռքից տակ յեղած տեղեկությունների հավաքման վորոնվոլկայի շրջանի հինգ կաթնատնտեսական արտելներին միացել են 84 ընտանիք կամ 287 շունչ, վոր ունեն 506 կով, 297 երինջ, 85 յեզ, 15 արտադրող, 95 ձի, 192 վոչխար և այլն։

Այդպիսով մինչև թվով մի արտելին հասնում է մոտ 17 ընտանիք կամ 57 շունչ, վոր ունին մինչև թվով մոտ 101 կով, 49 երինջ, 17 յեզ, 3 արտադրող, 19 ձի, 38 վոչխար և ուրիշ կենդանի ու մոյալ ինվենտար։

Ցեղած արտելների մեջ աչքի յեն ընկնում «Զարյա», «Ինտերնացիոնալ», «Իեղնոտա», «Բաստվետ» և մյուս կաթնատըն-

տեսական արտելները, որոնք ամառին հետաքրքրություն առաջ բերել թե Անդրկովկասի մեծ քաղաքներում և թե մ
կվայի յուցահանդեսում իրանց պատրաստած կաթնատնտես
կան մթերքներով, մանավանդ շվեյցարական պանրով։

Յոթը կաթնատնտեսական արտելների 1923 թ. արտադր
կան ուժը կարելի է պատկերացնել հետևյալ թվերով.—շվեյց
րական պանիր—3,500 փութ, չանախ կամ թուշի պանիր
1,000 փ. և կարագ, յուղ 500 փութ։ Այդ արտելներն ունե
սեմենցալ, և մեծ (խառնուրդ) կովեր։ Ամենամե
արտելն ունի 299, ամենաթուլը 54 կթի կով։

Տեղային Հողբաժինն ընդառաջ գնալով այդ արտելների
տրամադրել և նրանցից մի քանիսին, ըստ պահանջի, լրացուցի
հողամասեր, արոտատեղի ու խոտհարք, և աջակցել և բոլո
արտելների կազմակերպմանը։

1923 թ. հաշվետվության տարին լրանալով՝ այդ արտե
ների համար պահանջ է դառել յերկու գլխավոր խնդիր, վո
առանց կենտրոնի—Հողժողկոմատի ուժանդակության նրանք
տեղային հողորգաններն անկարող են լուծել։

Առաջին—ազատացել անասունների ցեղը՝ կովեր և յուղ
ձեռք բերելով և վարել կանոնավոր անասնապահություն գոր
և յերկրորդ—ձեռք բերել նոր հիմք դրած կաթնատնտեսակ
գործարանների համար իմպեռատոր։

Այդ նյութն պահանջն զգում են և մյուս կաթնատնտեսակ
«ընկերությունները», որոնք թեպետ արտելային ձևով չեն տա
նում իրանց անտեսությունները, բայց նրանք տեսնելով գոր
նականի մեջ խորհրդային իշխանության յուրց տված ուժան
դակությունը, թեպետ սահմանափակ, իրանք ևս պատրաստ
կամություն են հայտնել կազմելու արտելներ։

Վորպեսզի ուժեղացնենք ու լավ հիմքերի վրա դնենք ար
տելն իսկ կազմված արտելները, վորպեսզի նոր արտելներ կա
մակերպելուն գալիս տանք և վորպեսզի վերջիններիս արդարաց
պահանջը բավարարած լինենք, անհրաժեշտ է կազմակերպ

ական սուբսիդիա վարկի ձևով. ահա միակ յելքը։ Արտել
ի և անասնապահների այդ պահանջը պետք է լուծվի հար
ային կարգով, յեթե մենք ցանկանում ենք Խորհրդային
յաստանի յեզակի անկյունում անասնապահությունն ու կաթ
նտեսությունը դնել որինակելի վիճակում ու արտադրական
ը հասցնել մաքսիմում չափերի։

Հայաշխարհային պատերազմի առաջին տարիներին Լոռու
ասում զարգացավ և ծավալվեց կաթնատնտեսական
ոպերացիան 1917 թ. գործում եյին 11 արտելներ, որոնք
նվում եյին վորոնցովկայում՝ 4 և ունեյին 3000 անդամ, Նո
Միխայլովկում 1 արտել—60 անդամ, Պրիվոլնոյի 1 արտել—
անդամ, Ջալալ-Ողլու Սլաբոդկայան 1 արտել—120 անդամ,
ո-Ալիքսանդրովկայում 1 արտել—80 անդամ, Նովո-Գակրով
յում 1 արտել—130 անդամ։ Սոյուզ-Բուլագում 1 արտել—40
ամ և Նովո-Նիկոլայևկում 1 արտել—85 անդամ։ 1919 թ.
տելները ժխանալով կազմելին՝ Փություն, որ զբաղված եր
թնատնտեսական մթերքների արտահանությամբ, որ նույն
րում հասնում եր 5,000 փ. յուղի 15,000 փ. շվեյցարական
նիր։ Լոռում կաթնատնտեսության արագ զարգացումը բա
րվում է. ա) պատերազմի թատերաբեմի հեռավորությունը,
Թիֆլիսի շուկայի մոտիկ կապը և դ) ռուս գյուղացիության
ուրալական զարգացման բարձր մակարդակը։ Բայց պատե
ազմի ընդացքում ընդհանրապես խիստ ուժեց կաթնատնտե
ական գործը Անդրկովկասի-ուրիշ վայրերում դեռևս 1915 թ.,
որսի շրջանի բոլոր պանրագործարաններն ու արտելները թա
նվեցին ու ավերվեցին։ 1918 թ. թյուրքական արշավանքնե
ժամանակ բավականին ջնջվեցին Բորչալու գավառի Բաշ
չնոի կաթնագործարանը և բոլորովին վոչնչացավ Ուզունի
նրագործարանը և ուրիշները։

Անդրկովկասի կաթնատնտեսությունը, դեռևս 1990 թ. հա
ձայն Ադ. Բալանթաբի աված տեղեկությունների, արտադրում
12,000 փ. շվեյցարական պանիր, իսկ 1911 թ. գործող 30—

յուղա և 73—պանրագործարաններն արտադրում էին 75,000 միայն շվեյցարական պանիր։ Բացի շվեյցարական պանրից ... կաթնագործարաններում և գյուղական անտեսություններում պատրաստվում էին տեղական պանիրներ «Ոսի», «Ղարաբաղի», «Իմերեթինի», Մինգրելիի և «Չեչիլ». վորոնց ամենալավ տեսակը համարվում է «Թուշի» և «Ոսի» պանիրը։

Պատերազմից առաջ Անդրկովկասում տեղական պանրի ... տարրությունը հասնում էր հարյուր հազար փթերի։

Շվեյցարական պանիրն ամբողջովին արտահանվում էր ... սաստանի նեղքին նահանգները։ Անդրկովկասի պանրի մրցութ յան շնորհիվ պակասից Շվեյցարիայից նույնանման պան... ներմուծումն, վոր հասնում էր 20 հազար փթի։

Անդրկովկասում, ավագ մասնագետ Ալ. Թամամշյանի ... կույցման հատաձայն, 1910—1913 թ. թ., պատերազմի նախ... յակում, կաթնատնտեսության և պանրագործության զարգաց... մը կանգ էր առել։

1910 թ. արտադրվել է 72.167 փ. շվեյցարական պանիր
1911 » » 69.824 » » »
1912 » » 74.456 » » »
1913 » » 72.071 » » »

Միայն Ռուչավի գավառում արտադրվել է 1910 թ. 44,605 փութ շվեյցարական պանիր կամ 65 տոկոսը, 1911 թ. 42,634 փ. կամ 62 տոկոսը, 1912 թ.—45,558 փ. կամ 66 տոկոսը և 1913 թ.—42,756 փ. կամ 64 տոկոսը։

Ղարսի շրջանում—արտադրվել է 1910 թ. 21,300 փ. կամ 45 տոկոսը 1911 թ. 23,193 փ. կամ 47 տոկոսը, 1912 թ. 26.368 փ. կամ 48 տոկոսը և 1913 թ. 25,537 փ. կամ 48 տոկոսը։

Գանձակի նահանգում 1910 թ. աշխատում էին 5 պա... բագործարան—2590 փութ պանիր, 1911 թ.—4 գործ. 770 փ. 1912 թ.—3 գործ. 310 փ. և 1913 թ.—3 գործ. 313 փութ շվե... ցարական պանիր։ Կաթնատնտեսության անկումը Գանձակի նա...

...նգում վերագրվում է գլխավորապես սակավահողության, վորի ...ատճառով տարեց-տարի կրճատվում էր արտատեղերի տա... ...ածությունը։ Բացի դրանից շվեյցարական պանրի արտադրու... ...ան նվաճման գլխավոր պատճառն այն հանգամանքն էր, վոր ...ինատնտեսության արագ զարգացման հետ զուգընթաց՝ չա... ...ալուծվեց նաև տեխնիկան, վորի պրիմիտիվ միջոցները, հնա... ...ովորությունն չէին տալիս կապիտալիստական կաթնատնտե... ...ության ուժեղացմանը։ Առանձնապես շվեյցարական պանրի ...արատաստումը պահանջում է կատարելագործված տեխնիկա և ...տակ ու մանրակրկիտ աշխատանք։

Կաթնատնտեսության աննորմալ զարգացումը բացատրվում ...ն հանգամանքով, վոր դեռևս կոոպերացիան չէր խորացել ...յուղատնտեսական այս ճյուղում։ Համագործակցությունը բա... ...ան և Սիբիրը—կաթնատնտեսական կոոպերացիայի ոջախները։

Անդրկովկասը հանդիսանալով անասնապահության որոշ... ...արող և դառնալ կաթնատնտեսական կոոպերացիայի հաստատ մի ...ար Դանիա, յեթե խորհրդային կառավարությունը նույն թա... ...ով տանի գյուղատնտեսության զարգացումը։

Խորհրդային իրավակարգում կաթնատնտեսական կոոպե... ...ացիայի շինարարությունը համարվելով առաջնակարգ խնդիր՝ ...րավելու յե պետական բոլոր հիմնարկների ուշադրությունը և ...ատանալու յե նրանցից ամեն տեսակի ոգնություն։

Կաթնատնտեսական կոոպերացիան ունի մեծ ապագա Անդրկովկասում։

ԱՄՓՈՓՈՒՄՆԵՐ

Կաթնատնտեսության զարգացումը որոշանապես կապված ...ասնապահության զարգացման հետ։ Բայց հարցն նրանում է ...ր արդյոք հարկավոր է զարկ տալ հին սլրիմիներով ու սիստե... ...ով գյուղատնտեսական այդ ճյուղին. նրա քանակի և վորակի ...եսակետից։ Անդրկովկասում կաթնատու անասունների խոշոր

ատկոսը դեռ ևս զանվում է անկազմակերպ ու նահապետական պյուղացիության ձեռքին։ Արտադրած կաթի մի մասը, վորպես յուղ և պանիր, հանվում են ներքին շուկաներ։ Բայց գժրադարձ մեր յերկրի կաթնատնտեսական մթերքների վորակը ցածր դասակարգից, վորովհետև պատրաստվում են ավելի քան նահապետական յեղանակով։

Հայաստանի յուղի և պանրի արտադրությունն կատարելագործելու և նրանով մեր ներքին շուկան նվաճելու համար հարկավոր են. ա) անասնապահությունը բարձրացնել վոչ միայն ընտանեզգիական ստիճանին, այլև նրանից բարձր և ապահովել սիստեմով. բ) ուժեղացնել կաթի արտադրությունը, գ) նպատակ կաթնատնտեսական ու յուղագործական կոոպերացիայի պարզացմանը։

Պետք է ասանց վերապահումների ասել, վոր անասունների ազնվացման տեսակետից մենք վոչինչ չենք արել։ Ձիերն ավելի ասեմ, անասնապահության ուսումնասիրության խնդրում վերջին 3-4 տարիների ընթացքում մենք մասը մասին չենք խոսել։

Հայաստանի տնտեսական ու աշխարհագրական բազմազանության, հաղորդակցական միջոցների բացակայության և տղիտական կուլտուրայի տարբերության տեսակետից յեղնիկ կաթնատնտեսությունն վորպես ժողովրդական տնտեսության մշտական աղբյուր՝ կանոնավոր չի կազմակերպված։ Կաթն, վորպես թարմ կենսական կարևորագույն մթերք իր սպառման չի նվաճել մեր յերկրի ներքին շուկան։ Կաթնատնտեսությունն արդյունք կարող և տալ միայն այն դեպքում, յեթե կաթը մշակվի ու դարձվի դլխավորապես շվեյցարական պանիր սերդատի յուղ։

Միայն այժմ կազմակերպվում և կաթի տեղափոխության քաղաք՝ կոոպերացիայի միջոցով. 1922 թ. Թիֆլիսի բանվորությունը կարողացավ ներմուծել քաղաք որոշ մի քանի հարյուր փութ կաթ և իր խանութների միջոցով բաժանել սպառողներին։ Կաթնատնտեսական մթերքների սպառումն ու բաշխումն կոոպերացիայի միջոցով դեռ ևս նոր է սկսել, նրա փորձը դեռևս շատ նուկ է ու կիսակազմակերպ։

Կաթի և յուղի կազմակերպված վաճառումն առաջ է բերում պյուղացիության մեջ շահագրգռումն և հետաքրքրություն կոոպերացիայի։ Այս բանն ապացուցելու համար, վորպես որոշ փաստ, կարող է ծառայել պյուղացիական անտեսության կոոպերացիան Դանիայում։

Յերբ 70-ական թվականներին փոքրիկ Դանիան, Գերմանիան պատերազմից ավերվելով, իր անտեսական վիճակությունը կոոպերացիայի միջոցով վերածեց գաճիական պյուղացիության՝ բայթայումից։

Կաթնատնտեսական կոոպերացիայի շնորհիվ բարելավվեց անասնապահությունը, կատարելագործվեց անասունների կերն ու խնամքը և կուլտուրական հիզաշրջման յենթարկվեց պյուղատնտեսությունը։ Ներկայումս Դանիան կոոպերացիայի աոյուղ է, պյուղացիությունն ամբողջովին կոոպերացված է։

Հայաստանի պյուղական անտեսության պայմաններն նույն են, ինչ վոր հիսուն տարի առաջ Դանիայում։

Մեր յերկիրն էլ անտեսապես քայքայված, և ինչպես այն ժամանակ Դանիան, մեր պյուղատնտեսությունն էլ տարվում է նահապետական սիստեմով ու պրիմիտիվ միջոցներով, ինչպես նա դար առաջ—Դանիայումն էր։

Հայաստանի պյուղատնտեսության բարձրացման համար որպես հնարներ հարկավոր չեն։ Մեր պյուղատնտեսության զարգացման գործում ամենանշանակոր դերը կոոպերացիային է վերապահված։ Իսկ կոոպերացիան լիակատար չափով պյուղատնտեսության մեջ կիրառելու համար մենք պետք է համաձայնենք իրագործենք ընկեր Լենինի առաջարկը—«մեզ համար և մի քանի, մեր ազգաբնակչության այնպես «բարբարոս» պարծենանք, վոր նա հասկանա կոոպերացիային մասնակցելու բոլոր ոգուտները յեվ գլուխ բերի մեծ խնդիրը»։

XIX

ՀԱՅԿՈՈՊԸ ԽՈՐՀՐԴԱՅՆԱՑՄԱՆ ՅԵՌԱՄՅԱԿՈՒՄ

(Պատմական ակնարկներ)

I.

ՌԱՁՄԱ-ԿՈՈՊԵՐԱՏԻՎՆԻԶՄԻ ՈՒՂԻՆԵՐՈՎ

Խորհրդայնացման նախորյակին Հայաստանում գործ-
ելին 286 կոոպերատիվներ, որոնք ընդգրկում ելին 111,957 ան-
դամ—սպառողներ։ Կոոպերատիվներն իրանց անդամների ըն-
դհանուրների բաժանվում ելին հետևյալ կարգով։

Ցերևան քաղաք	*8*	*կոոպ.*	*11,345*	*անդամ մի կոոպ.*	*1,418*	*ընդ.*
Ցերևանի գավ.	*62*	*»*	*11,366*	*» » »*	*173*	*»*
Էջմիածնի »	*48*	*»*	*14,528*	*» » »*	*303*	*»*
Ն.-Բայազ. »	*14*	*»*	*3,885*	*» » »*	*277*	*»*
Սուրմալուի »	*11*	*»*	*2,683*	*» » »*	*—*	*»*
Ալեքսանդրի »	*90*	*»*	*29,354*	*» » »*	*244*	*»*
Ղազախի »	*22*	*»*	*10,910*	*» » »*	*336*	*»*
Ղարսի »	*4*	*»*	*6,668*	*» » »*	*496*	*»*
Զանգեզուր. »	*1*	*»*	*490*	*» » »*	*1,667*	*»*
Ցերկաթկուպի	*1*	*»*	*6,000*	*» » »*	*6,000*	*»*
Լոռու »	*25*	*»*	*14,728*	*» » »*	*589*	*»*
Ընդամենը	*286*	*կոոպ.*	*111,957*	*անդամ » »*	*392*	*»*

(Տես «Հայաստանի Կոոպերացիա»-ի 1920 թ. № 18)

Յեթե ի նկատի ունենանք, որ յուրաքանչյուր ընտանիք
մեր յերկրում, միջին թվով բազկացած է 5 շնչից, նշանակում
կոոպերացված ազգաբնակչության թիվը հասնում եր մոտավ-

պես 560,000 շնչի, որ մեր յերկրի զանգվածների խոշոր տո-
կոսն եր կազմում։

Բայց կոոպերացիայի ծավալման զուգընթաց չեր նկատվում
*դրա **ճարժման խորացումը**. այդ մասին տալիս է ճիշտ բնութա-*
գիրը Հայկոոպի նախկին գլխավորներից մեկը. «Ընդամենը կապ-
ակերպված սպառողների այսպիսի մեծ թվին՝ սպառողական
կոոպերատիվները վերջին ժամանակներս մեծ մասամբ մատնված եյին
անգործության։ Սեփական նյութական լայն միջոցների և սպ-
առանքների բացակայությունը, յերկրի տնտեսության դժվարին
պայմանները, բուրլուռ արժեքի անկումը՝ հաղորդակցության մի-
ջոցների անկանոն վիճակը և մի շարք այլ հանգամանքների
պատճառով՝ ստեղծվել և մի դժվարին կացություն սպառող զան-
վածների համար։ («Ցերածնուցք» ժողովածու, Հ. Լազարյա-
նի հոդվածը)։

Դաշնակցական Հայաստանում կոոպերացիան իր մի քանի
հարյուր ապպարատներով հանդերձ՝ դարձել եր կատարյալ ֆիկ-
տիա—ապրում եր իր հոգևարքի վերջին դալարումները. այդ մի-
ջին կոոպերատիվ միավորներից շատ շատերը վորպես անույժ
անանկ հիմնարկներ՝ քայքայվում են ու կորչում, իսկ հետա-
տարիներում նրանց կործանված ավերակների վրա բարձրա-
*նում է **խորհրդային կոոպերացիայի—Միաակոոպի վերնաշենքը**,*
որ սկզբում թույլ, անորոշ ու տարտամ, իսկ այժմ ուժեղ ու
հոգևոր քայլերով բռնել է նոր ուղինեը և ունի գործնեության
գրավիչ հեռանկարներ։

Խորհրդային իշխանությունն իր գործնեության հենց ա-
ռաջին օրերին արմատական վերակազմության յենթարկեց կոո-
պերացիան և նրա կենտրոն «Հայկոոպ»-ը՝ ձևակերպելով նրանց
հունկցիաները հատուկ հրամանագրերով։

Խորհրդային Հայաստանում կոոպերացիան վերակազմվեց
պետական կոմունիզմի վերջին հատվում և սրբագործվեց նը-
րա հիմունքներով։ Գոյություն ունեցող կենտրոնական ու շըր-
ջանային կոոպկազմակերպությունները համապատասխան չլինե-

լով Խորհրդային Հայաստանի Սոցիալիստական Հանրապետության կարիքներին՝ լուծված է հատկապես—Այնպիսի «Շիրակ», Դամասկոսի «Գառնի», Դիլիջանի, Լոռվա և Ն.-Բայազետի գավառական Միութիւններն իրենց շահառնելով և համարվում «Հայկոոպ» բաժանմունքներ։

Պարզ և վորոշ ձևակերպված են խորհրդային կոոպերացիայի անմիջական անելիքները. «Աշխատավոր ազգաբնակչության լայն մասսաների ջանքով սահմանված կոոպերատիվ կազմակերպությունները կարող են պետական այնպիսի խնդիրների իրագործման լավ ապարատ դառնալ, վոր վերաբերում են կենսական մթերքների, այնպես էլ գյուղական անտեսության այլ ճյուղերի մթերքների բաշխման և մասամբ էլ հայթհայթման գործին»։

«Սակայն մինչև այժմ Հայաստանում գոյություն ունեցող կոոպերատիվ կազմակերպությունները սերտ կապով միացած չեն եղել կենտրոնի հետ»։

«Հաճախ նրանք գործել են աշխատավորների շահերին հակառակ և չեն ավել այն արդյունքները, վորոնցից բանվոր-գյուղացիական իշխանությունն իրավունք ունի պահանջելու նրանցից պատասխանատու մոտենալու»։

«Առաջնորդվելով ՌՍՖՍՀ 1919 թ. մայիսի 20-ի սահմանադրության կոոպերացիային վերաբերվող դեկրետով և նպատակ ունենալով սահմանադրությունը ժողովրդականացնել և միացնել ամեն տեսակի կոոպերատիվ կազմակերպությունները, Պարժողկոմը վորոշում է վարչային ու փոխադրության խնայողական ընկերությունները, ինչպես և նրանց միությունները ձուլել տեղերում գործող և բոլոր վերի սպառողական ընկերությունների և նրանց միությունների հետ, հանձնելով վերջիններին գրանց ակտիվը ու պասիվը, կահավորությունը և անձնական կազմը»։

«Պարտականություն է դրվում սպառողական ընկերությունների և նրանց միությունների վրա վարել վարչային և փոխադրության խնայողական կոոպերատիվ ընկերությունները և նրանց միությունների գործառնությունները, ապրանքների գնման, պահեստավորման, մի[illegible]

[illegible] գործողության և այլ հարցերի վերաբերյալ, վորոնք դեռ չեն կորցրել իրանց նշանակությունը Հայաստանի քաղաքական հասարակական կարգի փոփոխմամբ»։

«Սպառողական կոոպերատիվներին և նրանց միություններին արվում է իրավունք զարգացնել նաև արտադրողական արտադրական կոոպերատիվներին հատուկ գործառնություններ»։

«Միացման գործի գործադրման պարտականությունը, ինչպես և այդ հիմնարկությունների ձուլման կարգը, լիկվիդացիայի համար ժամանակ նշանակելը և այլն դրվում է Պարժողկոմին կազմակերպված կոոպերացիայի կենտրոնական վարչության կողմից»։

«Այդ վորոշումները կյանքի մեջ կիրառելիս առաջարկվում է հաշվի առնել, վորպեսզի կոոպերացիային մասնակցողների շահերը և պետության կողմից զանազան կոոպերատիվների վրա դրված պարտականությունների իրագործումը չվնասվեն» (տես նույն տեղում)։

Այդ «Դեկրետի» վրա գրում է Գ. Պիճիկյանը,

«Սպառողական կոոպերացիան, գրում է Գ. Պիճիկյանը, պարձավ Պարժողկոմի անմիջական բաշխման որգան, առանց որևէ առևտրական ֆունկցիաների։ Նա դադարից գնել ու վաճառել։ Նրա ֆունկցիաները կայանում էին միմիայն ապրանքների բաշխումի մեջ, վոր նա պիտի առաներ Պարժողկոմից ներկայացուցիչներից։ Ահա այն վիճակը, վորին արժանացավ մեր սպառողական կոոպերացիան պրիվորական կոմմունիզմի շրջանում։ Սպառողական ընկերությունների խանութներում գտնվող ապրանքների բոլոր մնացորդները յենթարկվեցին հաշվառման և տրանսպորտվեցին Պարժողկոմի տեղական մարմինների կողմից։ Բանապրավված ապրանքների ընդհանուր գումարը հասնում էր 30 միլիարդ ռուբլու վոսկով։ Այդ սպառողական ընկերությունները ստիպված էին ժառանգած վերջին ճնշումներն էին։ Պարժողկոմի անցկացրած շրջանում չունենալով ապրանքային մեծ ֆոնդ և միջոցներ, «Հայկոոպ»-ի միջոցով վոչ մի գործողություն չէր կատարում

Ցեվ այսպես, այս շրջանում մեր կոոպերացիան ներկայացնում է գատարկություն, մի անկենդան դիակ» («Հայաստանի կոոպերացիա» № 1—4 1923 թ. Գ. Պիճիկյանի հոդվածը)։

II

«ՆԵՊՆ» ՑԵՎ ԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՆ

1921 թ. գարնանը, Ռազմական կոմունիզմը տեղի ավ... տեսական նոր բազաբակացության։ Հայաստանի կոոպերացի... այլ տապարձում այդ թեքումն արտահայտվեց սպառողական... կոոպերացիայի մասին հրատարակված յերկու դեկրետով (192... թ. հունիսի 3-ի և նոյեմբերի 24-ի)։ Այս դեկրետներով կոոպ... բացիան պատվում էր Պարժողկոմի ժողկոմատին կից... կատարելուց։ Նրան վերապահվում և անկախ ու ինքնուրույն... լուծելու սպառողական կոոպերացիային վերաբերող խնդիրները։ Միաժամանակ առաջարկվում և կառավարության բոլոր հիմնարկությունները վերադարձնել կոոպերատիվից բռնագրաված բոլոր ֆոնդերը։ Կառավարության վորոշմամբ իբրև հատուցում կոոպերացիայի կրած վնասների՝ «Հայկոոպ»-ին տրվում է վոր... պես անվերադարձնելի տոկոսավորություն գանազան ապրանքների... րով 13,000 ռուբլի տոկոս հաշվով և մեկ միլիարդ ն. ֆ. դ... (7.410 ռուբլի տոկոս հաշվով, նույն ժամանակի կուրսով)։ Ցեվ այսպես, Հայկոոպի վարչությունն իբրև անվերադարձնելի տոկոսավորություն ստացավ ընդամենը 20.410 ր. տոկոսով։

Հայաստանի կոոպերացիայի 1921 թ. գործունեությունը պատկերացնելու համար առաջ եմ բերում մի քանի համառոտ քաղվածքներ Հայկոոպի նախկին վարչության **Ցեսեսական գ...** ռագույն խորհրդին ուղղած զեկուցումից։

Կազմակերպական.—Հայկոոպի գործունեության վերջին շրջանն սկսվում է 1921 թվի ապրիլի սկզբներից։ Առաջին ամիսները Հայկոոպի համար յեղել են գերազանցապես կազմական ամիսներ։ Չնայած սրան՝ Հայկոոպը հիշյալ ժամանակամիջոցում կատարել և նույնպես վորոշ աշխատանք կոոպ...

...ցիայի միջոցով Հայաստանի բալբայված տնտեսությունը բարվոքու գործին աջակցելու համար։

Մինչև ապրիլը, շնորհիվ Հայաստանում տեղի ունեցող դեպ... (քաղաքացիական կռիվ), կոոպերատիվ ապրարատն անդամակերպ վիճակում եր։ Հայկոոպի վարչությունը հետագա ...ներում բաց և անում հետևյալ 10 **տեղացիոն բաժանմունք...** Ծչմիածնի—12 գյուղական կոոպերատիվ ընկերություն... Դիլիջանի բաժանմունք 9 կոոպ. Թարալագյազի և Սիս... բաժանմունք, Լոռի-փամբակի բաժան. 33 կոոպ., Նոր... բաժանմունք, Լոռի-փամբակի բաժան. 33 կոոպ., Նոր... բաժանմունք 12 գյուղ. կոոպ., Ալեքսոլի բաժան. ...նք 33 կոոպ. և Ղափանի բաժանմունք 12 կոոպ. ընկ., Մեղ... ի բաժ. 2 կոոպ. ընկեր. և Յելենովկայի բաժ. 5 կոոպ. ընկե... ...թյուններով։ Կոոպերատիվ շինարարության գործը չեր ...նարկվել Զանգեզուրում։

Բացի շրջանային բաժանմունքներից՝ Հայկոոպն ուներ ...ասնյակներ առաստաիմաճի հետևյալ կետերում—Թիֆլիսում ...աքուում, Բագվում, Թավրիզում, Պոլսում, Ռոստովում և ներ... ...ացուցչություն Արևմտյան Յեվրոպայում։

Հայկոոպի վարչության կազմը շնորհիվ կոոպերատիվների կենտրոնական մարմինների վիճակի նշանակված և ժողովրդական կոմիսարների Խորհրդի կողմից։

Գործունեության փոխանցակություն.—Հայկոոպի նպատակների հետ զուգահեռ տեղը պետք է բռներ յերկրի տնտեսական ուժերի ...արգացումը։ Սակայն Հայաստանի համար ստեղծված տնտեսական պայմաններում՝ ապրանքափոխանակությունը շարունակում է կատարել գեռևս գերակշիռ դեր։ Հայկոոպի և նրա բոլոր ...ուղերի ուժերի մեծ մասը կենտրոնացած եր ապրանքափոխանակության գործի վրա։

Հայկոոպի վարչությունը հնարավորություն չունենալով լիովին գործել ապրանքափոխանակությունը մեծ մասշտաբով, այնուամենայնիվ կոոպերացիային վորոշ չափով հաջողվել եր շատ ...ջաններում, յեթե վոչ արմատախիլ անել չարաշահությունը,

գոնե այն դնել վորոշ շրջանակների մեջ։ Հայկոսյան իր շրջ
նային բաժանմունքների միջոցով վոսկու նախապատերազմյ
արժեքով՝ հայթհայթից ապրանքափոխանակության միջոցով մ
70,000 բուբլու մթերքներ, վորոնց մեջ գերիշխող տեղ են բռ
նում առաջին անհրաժեշտության առարկաները, օրինակ.

Ցորեն պատրաստված և	4000	փութ
Գարի	9000	»
Գետնախնձոր	35,000	»
Կաղամբ	3,500	»
Ձու	25,000	հատ
Կենդանիներ (կ. կշռ.)	6,500	փութ
Խոզ	1100	»
Փայտ	14,000	»
Մանուֆակտուրա . . .	60,000	բուբլու։

Ապրանքափոխանակության միջոցով ձեռք բերված և այլ
գումարի հաշվին հանձնված եր Գարժոդկոմատին դանագա
ապրանքներ, առավելապես ուտելիքին։ Գարժոդկոմատի ան
ապրանքների զգալի մասն ապրանքափոխանակության չենթա
կվեց մասամբ այն պատճառով, վոր նրանք համեմատաբար ո
եյին ստացված բաժանմունքներում, մասամբ էլ այն պատճա
ռով, վոր ապրանքների վորոշ մասն, իբրև անհատապատասխա
դյուղացիության կարիքներին, չէր ենթարկվում ապրանքա
փոխանակության։

Արդյունաբերական ձեռնարկներ. — Հայկոսյան արդյունա
բերական ձեռնարկների սկիզբը եր դրել՝ բանալով Ցևրևանում
և շրջաններում ա) ոճառի գործարան, բ) մեքենաշարժ փայտա
գործարան (Շահալիում), գ) մեքենազործարան, դ) թիթեղ
գործարան, յե) ձխահատ, զ) լուցկու գործարաններ, է) չու
ռանոցարան, ը) սրաքարի գործարան (Ալեքսպոլում), թ) ձիթա
հանքեր (Ելմիածնում), ժ) կաշվի գործարան, ժա) կոշիկների
գործարան (Թիֆլիսում) և այլն։ Այս ձեռնարկների գործիքների
և ունեցած նյութի արժեքը հավասար եր մոտավորապես 100,000
բուբլու վոսկու։

Այս ձեռնարկներից վոմանց արտադրական ունակության
սին վորոշ գաղափար տալիս են հետևյալ թվերը.

ա) ոճառի գործարան տալի. — դնկտ.		
3,000 փ.,	13.000	բուբլու
բ) չուստանոց Ցևրևանի		
9,271 ղ. »	5.562	»
սանդալ 433 ղ. »	350	»
գ) կաշվի գործարան		
նույ.-դեկ. 50 ղ. »	896	»
դ) ձխահատի գործարան	2.000	»
ե) ձիթհանքեր		
հոկտ.-դեկ. 200 փ. »	2.000	»

և այլն։

Գյուղատնտեսական ձեռնարկներ. — Հայկոսյանը 1921 թ. արնանը ձեռնարկից ձխահատի և չալթուկի մշակման, սակայն հորինվ գործն ուշ սկսվելուն և ցրտերին՝ այս ձեռնարկները պատված արդյունքը չավին նույնիսկ նվազագույն չափով։ Հայկոսյան ունենալ և նույնպես բանջարանոց, այգի և դյուղատնտեսական այլ ժանր ձեռնարկներ, վորոնք կրկ են տեղա- յան բնույթ և չեն տարվել մեծ չափերով։ Հայկոսյան վարչու- յան միջոցով կառավարությունը բաց թողեց մի միլիարդ ռուբլի չեկերով՝ այգեգործներին վարկ տալու համար։ Այդե- որձների ընկերությունն այդ գումարի դիմաց պարտավորվել ր տալ Հայկոսյանին իր հավաքած խաղողից առացված գինու համարժեք քանակը։

Հայկոսյի կազմակերպած հարյուրի հասնող բաշխող ու պատող կոոպերատիվները, այսպես կոչված արտառահանման րտահանչականերն ու գործակալություններն շատ թանգ նստեցին ժողովրդին։ Տնտեսա-դյուղացիական պետության վրա։ Հայկոսյանը տնտե- սական նոր քաղաքականության կեռամյակում չեր անցել «Տցիլ- ան ու Քարբրդան»։ Հաշակավոր «Նեպ»-ը դեռևս չեր ազդել Հայկոսյանի գործունեության վրա, չեր փոխել նրա նախկին ըն-

թացքը։ Կոոպերացիայի ասպարեզում՝ «Նեպ»-ի տիրապետության բացակայությունն արդյունք եր գլխավորապես Հայաստանի բնական պայմաններին և բղխում եր մեր կյանքի անհատական իրադարձություններից։

III

ԼԻԿՎԻԴԱՑԻԱՅԻ ՑԵՎ ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒԹՅԱՆ ՇՐՋԱՆ

Ապրանքա-փոխանակման և բաշխման յուրացումը շարունակվեց մինչև 1922 թ. փետրվար-մարտ ամիսները։ Հայկոոպը բարդ ու բազմածախս ապպարատն անհանդուրժելի ու անձեռնհաս համարվեց բանվորա-գյուղացիական իշխանության համար։ Հազարներ կլանող գավրաժանմունքներն ու արտգրասենյակները ցուցադրեցին իրանց ամբողջ անպիտանությունը։

Հայաստանում կոոպերատիվ ցանցն ամբիճանաբար նորոգելով ու լուծվելով՝ ստեղծվեց կոոպերացիայի համար անորակ ու աննպատակ վիճակ։

Համաքաղաքային կոոպերացիայի կազմակերպման հետևանքով 1922 թ. սկզբներում հրապարակ եկավ քանվորական կոոպերացիան, վոր չափազանց կարճատև կյանք ունենալով հանդերձ՝ շատ թանգ նստեց Հայաստանի պրոլետարիատին։

Կենտրոնկոոպն իր բազմածախս ապպարատով թույլ անոգտակար գործունեություն ունեցավ։ Այսպես կոչվող գավառային բանկոոպներն անկազմակերպ ու անկենսունակ լինելով դարձան ավելորդ բեռ կառավարության համար։

1922 թ. ընթացքում շարունակվեց կենտրոնների ինքնուրույն ու անկախ գործունեությունը։ Կոոպերացիայի ձուլման ավելորդ ապպարատների լիկվիդացիայի և նոր շինարարության հարցը հասունացած լինելով՝ 1923 թ. սկզբում ստացավ իր վերջնական լուծումը։

Ամենքին զբաղեցնում եր այն միտքը, վոր մեր բաժանմունքները և արտասահմանյան գրասենյակները պետք է վերացնել ու ամեն ինչ տանել կոոպերատիվների միջոցով։ Հենց Հայկոոպի

տնտեսական բաժնի մի շարք գործերը կարևոր են եղել բաժանմունքներից չատերում, վոչ կոոպերատիվ ու վնասակար գործունեություն։

Պարզված եր, վոր նրանք, իրանց առևտրական ապերացիաների մեծ մասը կատարել են մասնավոր անձանց հետ։ Բաժանմունքները Հայկոոպից ստանալով իրանց միջոցները՝ զբաղված եին վերադարձնելու մասին. շատերը լայնացնելով շատացնել՝ ձեռնամուխ են եղել այլ միջոցներով զանազան արդյունաբերական ու գյուղատնտեսական աշխատանքների, վորից և ծանր վնասներ են ստացել։ Այս ամենը նկատի առնելով՝ Հայկոոպի նոր վարչությունը 1923 թ. հունվարից հարվածային կարգով, հրահանգչական բաժնի միջոցով լիկվիդացիայի ենթարկեց բոլոր բաժանմունքները և տեղերում կազմակերպեց հասկոոպներ, վորոնց միջոցով կոոպերացիան ավելի սերտորեն կապվեց լայն մասսաների հետ։

1923 թվի մարտ ամսվա ընթացքում լիկվիդացիայի ենթարկվեցին Հայկոոպի արտասահմանյան գրասենյակները։

Կոոպերացիայի վերակազմության մոմենտին Հայկոոպը ուներ անհրաժեշտ ապրանքային ֆոնդ, չնայելով գույքը, վոր մեծ մասամբ անպիտանացել եր։ Արժեքավոր ապրանքներ մոտ 9.000 ր. արժողությամբ գրավ եին դրված բանկերում. վորպեսզի այդ արժեքավոր ապրանքներն, ինչպես օրինակ՝ մետաքսը, բուրդը, քիմիականը ազատային գրավից, ստիպված եղան կարճ ժամանակում լիկվիդացիայի ենթարկել ունեցած 6.000 ր. նախքան գրավից ազատած ապրանքները դնել շրջանառության մեջ, որով գոյալի չափով ուժեղացրին Հայկոոպի ապրանքային դիրքը։

Հայկոոպի վերակազմության և կենտրոնկոոպի հետ ձուլման ժամանակ մասայորների շտաբը հասնում եր 210 հոգուն, վորոնք իրանց գործառնություններն այնքան ոգուտ չեին տալիս, վորքան պետք ենք ակնկալել։ Անհրաժեշտ եր դարձել նվազեցնել մասայորների շտաբը 210-ից հասցնելով 45-ի։

Հայաստանի կոոպերացիայի իրական վերակազմությունը վերածնունդն սկսվել է մայիսի 7—11 Համահայաստանյան Հա... գումարից հետո, յերբ կոոպերատորներիս համար վերջնական... պես պարզվեցին Հայկոոպի ապրուկտուրան և Միասկոոպի շինարարական ոգինները: Համագումարն ընդունելով Կոոպերատիվ Բանվորա-գյուղացիական կոոպերացիայի վարքագիծը՝ մշակ... ու կերտից նրա շինարարությունը (տես. «Հայաստանի կոոպ... բացիա» ամսագիրը № 5—8):

Կոոպերատիվ համագումարի ճախորոշիչը, Հայկոոպի ... ժամանակների լիկվիդացիայի ընթացքում, Հայաստանի 10 գ... վաններում վերկազմվել են 17 միասկոոպներ և 8 գյուղկոոպ... ներ: Իսկ ներկայումս սպառկոոպերացիան ունի 43 կազմակեր... պություններ, որոնք բաժանված են ըստ գավառների հետևյ... կարգով: — Յերևանի գավառ—7 կոոպերատիվ, Եջմիածնի—... Ալեքսոլի—5, Լոռու-Փամբակի—10, Նոր-Բայազետի—3, Դիլի... Ջանի—5, Դարալագյազի—2, Մեղրիի—1, Զանգեզուրի—5, ը... դամենը՝ 43 կոոպերատիվներ:

Այս ակնարկից պարզ է, որ Հայկոոպը ձգտել և ուժ... զացնելու գոյություն ունեցող միասկոոպները և գյուղկոոպնե... ըստ ամենայնի խուսափելով նոր կոոպերատիվ կազմակերպել... նախաձեռնությունից, միայն բացառիկ դեպքում, յերբ տվյ... գավառի միասկոոպն անկարող է յեղել ընդգրկել ... գործակցությունը՝ բավարարելով նրա նվազագույն կարի... ները, կազմ-բաժինը ստեղված է յեղել մի քանի տեղ... րում բանալ նոր միասկոոպներ ու գյուղկոոպներ՝ ի նկատ... ունենալով շրջանի տնտեսական աշխարհագրական դրությ... առանձնահատուկ պայմանները: Այսպես օրինակ՝ Եջմիածնի... հնարավորություն չունենալով ընդգրկելու ամբողջ գավառը, Հայ... կոոպը տեղական իշխանության համաձայնությամբ կազմակեր... պեց միասկոոպներ՝ Աշտարակում, Աբարանում և Ղուրդուղուլ... շրջանում: Հայկոոպը կոոպերացիայի խաղացման խնդրում զեկա... վարվել և այն սկզբունքով, որ ավելի լավ և գոյություն ունե...

...ի կոոպերատիվները տնտեսապես և ֆինանսապես ուժեղաց... ...ան նրանց քանակը շատացնել ու խաղացնել: Պետք է ... ...ել է այն, որ համաձայն համագումարի վորոշման ու կազմ... ...ի և Հողժողկոմատի փոխադարձ համաձայնության՝ Հայ... ...ի ցանցի մեջ մտնում են նաև արտելները և գյուղատնտես... ...ն ընկերությունները, որոնք ստեղծվել են Հողժողկոմի ... ...պրաժնին:

Այժմ մի քանի խոսք էլ **Հայկոոպի Քիմտեխնիկական գործ...ի մասին՝** կոոպերացիայի վերակազմության առաջին շրջա... ...ում (հունվար—սեպտեմբերը):

ա. Կոոպ

Հունվարի 1-ը՝		
Ապրանք	20,57	տոկ.
Զանազան անձինք	27,25	»
Ընթացիկ ծախսեր	13,07	»
Զան. հաշիվներ	39,11	»
	100	»
Հոկտեմբերի 1-ը՝		
Ապրանք	10,3	տոկոս
Զան. անձինք	51,3	»
Ընթացիկ ծախս	8,4	»
Ապրան. կոմիսիոն	0,5	»
» գրավ դրած	7,6	»
Զան. հաշիվներ	21,09	»
	100	»

Տարբերություններ

Ապրանք	10,54	տոկոս
Զան, անձ.	23,78	»
Ընթ. ծախս.	5,3	»

Պահով

Առ հուլիսի 1-ը՝

Հիմնական դրամագլ.	34,34	տոկոս.
Պահեստի դրամ	23,33	»
Մուրհակներ	12,01	»
Ոգուտներ 22 թ.	22,45	»
Զանազան հաշիվներ	8,38	»
	100	»

Առ հոկտեմբեր 1-ը՝

Հիմն. դրամագլ.	18,3	տոկ.:	16
Պահեստի դրամ	11,7	»	11
Մուրհակ	11,4	»	0
Զան. անձինք	33,4	»	
Ոգուտ	9—7	»	13
Զանազան հաշիվ.	15,5	»	
	100	»	

Ցիրկու հաշվեկշիռների համեմատությունից կերևում է—ե... ձիվուժ դեբետորների հաշիվը ավելանում է 23,78 տոկոսով. դ... քետորների մեջ գլխավոր, անդը բռնում են մեր միաակոոպներ... վորոնց բաց է թողնված ապրանք հունվարից մինչև հունի... 99,688,79 կոպ., հունիսին—3,812 ր. 92 կոպ., հուլիսին—15,7... րուբլի, ոգոստոսին—37,663 ր. 88 կոպ., և սեպտեմբերին... 19,014 ր. 60 կոպ., ընդամենը—77,952 ր. 28 կոպ., իսկ հու... վար—ոգոստոս ամիսներում միաակոոպներից ստացված է մի... 14,30 ր. 11 կ. զանազան մթերքներ կամ բաց թողած է դ... մարի 8 տոկոսը։

Միաակոոպները կազմելով Հայկոոպի ապրանքային ֆոնդ... խոշոր տոկոսը՝ վերադարձրել են նրան մթերքներով հաշիվ... տոկոս, իսկ դրամով ավելի քան աննշան չափով. հետևյալ ա... յուսակը կպատկերացնի Հայկոոպի և միաակոոպների հաշիվների... դրությունն առ հոկտեմբերի 1-ը 1923 թ.

	Դեբետ	Կրեդիտ	Մնացորդ
...պերատիվները			
...հանի միաակոոպ	46.593—46	28.806—01	17.787—45
...արլվի »	1.476—67	758—05	718—62
...Միածնի »	15.420—56	5.072—76	10.347—80
...Քաջարի »	24.089—70	8.314—89	15.771—81
...րաքիլիսայի »	21.695—23	13.139—31	8.565—92
...լորզալի »	2.777—29	764—29	2.013——
...ր Բայազետի »	23.281—10	6.284—22	16.086—88
...ելենդի »	11.210—52	2.624—13	8.586—39
...ուրի »	19.046—02	820—75	19.122—28
...ելյանի »	11.420—73	3.079—85	8.340—98
...ևանի »	1.092—55	—	1.092—55
...ահվերդիի»	8.099—48	3.108—92	4.990—56
...ր.-Ախտալի»	3.762—88	390—57	3.363—31
...ասրակի »	10.388—77	3.302—18	7.086—59
...ըլիսի »			
	201.251—87	76.477—93	124.773—94

Այդպիսով՝ միաակոոպները վերադարձրել են իրեն ամբողջությամբ Հայկոոպի պարտքի միայն 38 տոկոսը։ Նույն ժամանակ մյուս միաակոոպի պարտքը Հայկոոպին հավասար եր 124.773 ր. 94 կ., մինչդեռ նույն միաակոոպների միջոցները հասնում են 20-25,000 ր., ուրեմն խոսքով Հայկոոպի տված վարկը միակոոպներին ապահովված է հազիվ 20 տոկոսով, իսկ մնացած 80 տոկոսը վոչնչով չի ապահովված։ Այս կերևույթը վորոշում է եր միաակոոպների վարկունակության աստիճանը։ Պասիվում հաշվառում է հիմնական դրամագլուխը—28,06 տոկոսով և 1922 թ. դուտը—12,75 տոկոսով, այս հանգամանքը բացատրվում է այն ...անով, վոր Հայկոոպի և կենտրոնկոոպի հին հաշիվների լիկվիդացիան կատարվել է ի հաշիվ հիմնական դրամագլխի և 1922 թ. ...գոյի։

Հայկոոպի ապագա տարի միջոցով ապրանք բաշխվել է—իր անհատական ձեռնարկներին 6,6 տոկոս, կոոպերատիվներին—60,5 տոկ.,

պետական հիմնարկներին—6,3 տոկոս, Ցենտրոսոյուզին—8,9 տ
կոս, Պետտորին—7,0 տոկ., Բամբակկոմին—1,7 տոկոս, մասն
վորներին 9,0 տոկոս. իսկ ապրանքները սպասվիլ և—իր սեփ
կան ձեռնարկներից—38,2 տոկ., կոոպերատիվներից—10,0 տոկ
պետական հիմնարկներից 8,4 տոկ., Ցենտրոսոյուզից 29,7 տոկ
Բամբակկոմից—0,4 տոկ., մասնավոր առևտրականներից 13,3 տ
կոս։ Ապրանքների հայթհայթման գործում, ինչպես տեսնում ենք
առաջնակարգ դեր խաղում են Հայկոոպի սեփական ձեռնարկնե
րը։ Նրանք մատակարարել են ապրանքի 38,2 տոկ.։ Յերկրորդ
տեղը բռնում է Ցենտրոսոյուզը, որը 1923 թ. հայթհայթ
Հայկոոպին—փոքրիկ բացառությամբ մանուֆակտուրա, մի ապ
րանք, որի կարիքն այնքան մեծ է այժմ. մեր սպառող զանգ
բնակչության համար։ Ապրանքների հայթհայթման գործում յերկ
րորդ տեղը բռնում են մասնավոր առևտրականները, մի տարբե
որը վոչ միայն խորթ, այլ անհանդուրժելի պիտի լինի կոոպ
բացիայի համար, սակայն վորի ներկայությունը դեռ ևս հնար
րավոր չի լինում բացասել։

Զորրորդ տեղը բռնում են շրջանային կոոպերատիվները,
այսինքն այն կազմակերպված սպառողների կոնտինգենտը, որը
իսկապես պիտի հանդիսանար իսկական հայթհայթողն, իր կող
տրոնի ապրանքային և առանձնապես մթերային հայթհայթողը։
Մինչդեռ նա հայթհայթել է ընդհանուր ապրանքի միմիայն 1
տոկոսը։

Կոոպերացիան իր գործունեության յեռամյակում հիմնա
վորվում է մեր յերկրի արտադրողական հարաբերությունների
աշխատավորական զանգվածների ինքնագործ ու նախաձեռնո
գործելակերպով.

Հայաստանի կոոպերացիան, տանելով իր տնտեսական գոր
ծունեությունը նոր ուղիներով՝ կարող կլինի խորհրդայնացման
չորրորդ տարեգարձին կազմակերպել իր շուրջը բանվորա-գյու
ղացիական վողջ մասսաներին։

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

ՍՊԱՌԿՈՈՊԵՐԱՑԻԱՅԻ ԴԵԿՐԵՏԻ ՆԱԽԱԳԻԾԸ

Ցենտրոսոյուզի վարչությունը ժողկոմխորհի հաստատման ներկայացրել է սպառկոոպերացիայի դեկրետի նախագիծը։ Նկատի առնելով այս նախագծի առանձին կարևորությունը և ցանկանալով դնել այն լայն մասսաների քննության, մենք տարբ գետեղում ենք նախագծի բնագիրն ամբողջությամբ։

Ժողկոմխորհի, 1921 թ., ապրիլ 7-ին սպառկոոպերացիայի վերաբերյալ հրատարակած դեկրետով՝ նոր տնտեսական քաղաքականության անցման շրջանում, բոլոր քաղաքացիներին պարտավորություն է տրվում անդամագրվել մի որևե միասնական սպառողական ընկերության։

Այժմ, նոր տնտեսական քաղաքականության պայմանների հետ կապված սպառկոոպերացիային արված նշանակության և նրա հետագա զարգացման նպատակով՝ Ռուսաստանի Ֆեդերատիվը և ժողկոմխորհը՝ ի վերացումն 1921 թ. ապրիլի դեկրետի (С. У. Р. С. Ф. С. Р. 1921 թ. № 26, ст 150)։

1) Ռուսաստանի բոլոր քաղաքացիներին իրենց սպառման պարզունակ անհատական կարիքների համար իրավունք է տրվում կազմակերպելու սպառողական ընկերություններ։ Ընկերության գործունեության շրջանը, նրա կազմը, նպատակներն և ընկերության գործերի պատասխանատվության չափ հաստատել ընկերության կանոնադրությամբ։

2) Սպառողական ընկերության անդամագրվելը և նրանից հեռանալ կամավոր է։

3) Անդամների նվազագույն թիվը, որի հիման վրա կազմակերպել և բացվել է գործել սպառողական ընկերությունը՝ սահմանում է շրջանային կամ նահանգային (կամ նրան համապա-

տասխանող) սպառողական ընկերության միությունն՝ ըստ շրջանի առանձնահատկությունների և կենցաղի և համա-
Ցենտրոսպառի հրատարակած հատուկ հրահանգների։

4) Սպառողական ընկերության իրավունք է տրվում ձեռք բերել և արտահանել (առևտուր ու ծախման միջոցով, փ
խանակությամբ և այլն) գյուղատնտեսության, անասնապահ
թյան և գործարանային արդյունաբերության ապրանքներն
մնքենաները. բ) կոմիսիոն սկզբունքներով աղդարնակչությ
մեջ տարածել պետարդյունաբերության ապրանքները. գ) կ
մակերպել ֆերմաներ, ցուցադրական կայաններ և նման հ
նարկներ. դ) հավաքել և վերամշակել հում նյութեր. ե) դեկ
վարել գյուղատնտեսության, անասնապահության և գործար
նային ապրանքների արտադրությունը. զ) կատարել առևտ
միջնորդական և կոմիսիոն գործողություններ իր անդամնե
աշխատած մթերքների արտահանման և հայթհայթել նրանց ա
անության համար պահանջվող գործիքները, մեքենաները
նյութերը, է) բանալ պահեստներ իր անդամների մթերքնե
պահելու և նրանց տալ արդյունաբերության գործիքներ ևմ
նավորապես ոդտագործելու համար 5) կատարել վարկայի
գործողություններ, որի համար սպառողական ընկերությու
նները և նրանց միությունները բաց են անում վարկային հ
տուկ բաժանմունքներ, որոնք գործում են նարկոմֆինի և Ցե
սպառության համաձայնությամբ կազմված կանոններով, թ) ա
նել կրթական աշխատանքներ, ժողովրդականացնել կոոպեր
գիայի պաղպաջուններն և նրա խնդիրները լայն մասսաների
դասախոսությունների և զրույցների միջոցով.

Ծանոթություն. Սպառողակոոպերացիայի կրթական-լուս
ժորական աշխատանքները, լուսժողկոմի աշխատանքնե
հետ համաձայնեցնելու նպատակով, այդ աշխատանքնե
պիտի տարվին լուսժողկոմի վերահսկողության կողմից տր
գրված հրահանգներով։

5.) Սպառողական ընկերությունները կարող են և ծառայ

ն անդամների համար, համաձայն ընդհանուր ժողովի վորոշած
մանքներով։

6) Սպառողական ընկերությունները, նույնպես և շրջանա-
ն ու նահանգական սպառողական կոոպերատիվների միությունը
րը տոմարագրման որից ըստ § 10-ի և ոգտվում են իրավական
ձի իրավունքով ու կարող են որենքների սահմանում կնքել
յմանագրեր, ընդունել պատասխանատվություն, գատարա-
ում հարց հարուցել և դատական կարգով և հաշտարար գատա-
անի միջոցով հարցերին պատասխանել, նույնպես կատարել բո-
ր գործառուճները, վոր նախատեսված են կանոնադրությամբ։

7. Սպառողական ընկերությունների սեփական միջոցները
ազմվում են մուտքի ու փայավճարներից, նույնպես և մաքուր
ոգի հատկացումներից։ Զբաղվոր աղդարնակչության անդամա-
ան հատկացումներից։ Զբաղվոր աղդարնակչության անդամա-
րությունը հեշտացնելու նպատակով վորոշվում է մուտքի վճար-
ան և փայավճարի ամենաարագր նորման — մուտքի համար 50
ոպեկ. և փայ 5ր. վոսկով։ Մուտքի վճար մուծողը դառնում է ըն-
երության անդամ։ Մուտքի և փայի վճարման համար թույլա-
րվում է մաս մաս մուծել, ինչպես և ընդհանուր ժողովների
որոշման համաձայն՝ ապրանքաապառնման պրեմիաները կարելի յ
վերածել անդամավճարների։

Ծանոթություն. Փայերի քանակական ավելացումը ան-
դամին չի ընձեռում արտոնություններ՝ ընկերության գոր-
ծերի վարման և առանձին ծառայությունների համար։

8) Սպառողական ընկերության կառավարող մարմիններ հան-
դիսանում են՝ ընդհանուր ժողովը (լիազորների ժողովը) և վար-
չությունը։ Ընդհանուր ժողովի վորոշմամբ կարող և կազմակերպ-
վել և խորհուրդ։ Առևտրման մարմին և քննիչ հանձնաժողով։
Վարչական և քննիչ հանձնաժողովի կազմը և ընտրության կար-
գը նույնպես և ընկերության հաշվետվությունը և գործերի քննու-
նության ձևերը սահմանվում են կանոնադրությամբ։

Ծանոթություն.— Սպառողական ընկերություններին
և նրանց միություններին ակտիվ և պասիվ ընտրողական
իրավունք ունեն այն քաղաքացիները, վորոնց հանրապե-
տության սահմանադրությամբ թույլատրված է ընտրելու
և ընտրվելու բանվորա-գյուղացիական խորհուրդներում։

9. Սպառողական ընկերությունները միանում են շրջանա-
յին կամ նահանգական միություններին (կամ նրանց համապա-

տասխանող միութիւնների). միութիւնների կառավարող մարմիններն ընտրվում են այն լիազորների ժողովում, որոնք անդամ են միութեան և գործում են նրանց կանոնադրութեան համաձայն։

10) Սպառողական ընկերութիւնների (§ 1) և նրանց միութիւնների, հիշատակված § 9-ում կանոնադրութիւնները պետք է համապատասխանեն հաստատված օրինակելի կանոնադրութեան, որենազրական կարգով և տեղական պայմանները յենթակա ոչնչում կամ նահանգական սպառողական ընկերութեան միութեան մէջ—իսկ յերկրորդները—տվյալ հանրապետութեան ընդգրկող սպառողկոոպերատիվների միութեան բացակայութեան դեպքում՝ Ցենտրոսոյուզում նրա գոյութեան դեպքում այն կարգով, որ կսահմանվի Ցենտրոսոյուզի համաձայնութեամբ։

Ծանօթութիւն.— 1. Մինչև սպառողական ընկերութեան և միութեան կանոնադրութեան հրատարակումը § 9-ում նշանակվածները, ղեկավարվում են Ցենտրոսոյուզի լիազորների ժողովում հաստատված կանոնադրութեամբ։

Ծանօթութիւն.— 2. Ե ջանային կամ նահանգական միութիւնը յերբ մերժում և սպառողական ընկերութեան տեղամարգրումը, այսպիսի դեպքում ընկերութեան կարող է բողոքել հանրապետական մասշտաբով գործող միութեան յերկու շաբաթվա ընթացքում, իսկ այդպիսի միութեան բացակայութեան դեպքում Ցենտրոսոյուզին։

11. Հանրապետութեան միութիւնները կարող են միանալ ու հիմնել սպառողական կոոպերատիվների հանրապետական միութիւն։ Այս միութիւնների կանոնադրութիւնները հաստատվում և Ցենտրոսոյուզի կանոնադրութեան հիման վրա (§ 12) և Ցենտրոսոյուզի վարչութեան յեզրակացութիւնը առանձուց հետո։

12. Սպառողական ընդհանուր կոոպերատիվների միութիւնն և համարվում Ցենտրոսոյուզը վորի կանոնադրութիւնը հաստատում և Сто С.С.Р.

13. Սույն դեկրետի կյանքի մէջ կիրառումը և այդ առթիվ հատապատասխան հրահանգների հրատարակումը հանձնվում է Ցենտրոսոյուզին։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ցերկու խոսք . . . . . 3—4 յեր.

1. կոոպերատիվ շինարարութիւնը Հայաստանում . . 5—8 »

2. Հայաստանի կոոպերացիայի ստուկտուրա 9—17 »

   Ա. Հայկոոպը
   Բ. Բանվորա գյուղացիական միասնական կոոպերացիան—Միասկոոպը.
   Գ. Կոոպերատիվ ազատ խմբավորումներ գյուղկոոպներ, բանկոոպներ և կամկոոպներ։

3. Հայաստանի կոոպերացիայի ճոռ ուղիները 18—23 »

4. կոոպերացիայի քիչ-ո՞ճերը . . . . 24—29 »

5. կոոպերացիայի դերը յեվ ճեղիքները գյուղում 30—43 »

   Ա. Հայաստանը դերանզանցորեն գյուղացիական յերկիր է.
   Բ. Առևտուրը.
   Գ. Ցերկրագործութիւն.
   Դ. Անասնապահութիւն.
   Ե. Մեր թանկարժեք կուլտուրաները.
   Զ. Շերամապահութիւն.
   Է. Խաղողագործութիւն։

6. Գյուղական միասկոոպի դերն յեվ ճեղիքները 44—46 »

7. Մանր վաճառն յեվ միասկոոպը . . . . 47—49 »

8. Գյուղական ճեռնարկութիւնն յեվ միասկոոպը 49—51 »

9. Միասնական ուղիներով . . . . . 52—55 »

10. Ճոռնիճների գերճ յիվ ուճնլիխը Հայաստանում 55—64 »
11. Հատուճացած հարցեր . . . . . 64—67 »
12. Կինճ ու կոոպերացիան . . . . . 67—73 »
13. Մեր կենցաղն յիվ կոոպերացիան . . . . 74—78 »
14. Ոճնակարուճայինճ կոոպերացիան . . . . 78—88 »
15. Կազմակերպչական նոր ձեվեր . . . . 88—90 »
16. Կոոպերատիվ նոր մեթոդներ . . . . 91—94 »
1. Կազմակերպչական.
2. Գյուղատնտեսության մասին.
3. Ֆինանսական։
17. Գյուղատնտեսական կոոպերացիան 91—135 »
ա. Կոոպերացիայի դերը և որեկոը.
բ. Գյուղատնտեսական կոոպերացիայի զարգացման հատկանիշները.
գ. Վարկային կոոպերացիան Անդրկովկասում.
դ. Գյուղատնտեսական կոոպերացիան Ռուսաստանում.
ե. Ցեղրափակումներ։
18. Կարճատնտեսական կոոպերացիան 136—163 »
ա) Կազմակերպչական ուղիներ.
բ) Պատմական ակնարկ.
գ) Անասնապահությունն Անդրկով.
դ) Կոոպերատիվ կաթնատնտեսություն.
ե) Ամփոփումներ։
19. Հայկոոպը խոհրդայնացմամն յեռամյակում 164—178 »
ա) Ռազմական-կոմունիզմի ուղիներով.
բ) «ՆԵՊ»-ն և կոոպերացիան.
գ) Լիկվիդացիայի և վերակազմության շրջան։
20. Հավելված . . . . . 179—182 »
Սպառկոոպերաց. դիվրների նախագիծը,

200

Հայաստանի Ազգային գրադարան
NL0434742